СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ЮСТИЦІИ.

ЧАСТЬ I.

УЧРЕЖДЕНІЕ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСІИ ЮСТИЦІИ.

ТОМЪ V.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ, ОТНОСЯЩІЯСЯ КЪ УЧРЕЖДЕНІЮ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСІИ ЮСТИЦІИ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI.

CZĘŚĆ I.

ORGANIZACYA KOMMISSYI RZĄDOWEJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

TOM V.

PRZEPISY DOTYCZĄCE ORGANIZACYI KOMMISSYI RZĄDOWEJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

1866.

7902.

BIBLIOTEKA JAGIELLOŃSKA

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ЮСТИЦІИ.

ЧАСТЬ I.

УЧРЕЖДЕНІЕ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСІИ ЮСТИЦІИ.

ТОМЪ V.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ, ОТНОСЯЩІЯСЯ КЪ УЧРЕЖДЕНІЮ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСІИ ЮСТИЦІИ.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI.

CZĘŚĆ I.

ORGANIZACYA KOMMISSYI RZĄDOWÉJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

TOM V.

PRZEPISY DOTYCZĄCE ORGANIZACYI KOMMISSYI RZĄDOWÉJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

1866.

D-84/84

Печатано по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Ke
Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku
86434

Варшава.—Въ Типографіи Ивана Яворскаго.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. — W Drukarni Jana Jaworskiego.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Постановленія, заключающіяся въ настоящемъ томѣ, составляютъ прибавленіе къ отдѣленію III-му главы 1-й отдѣла II-го, а равно къ главамъ II, III и IV того-же отдѣла, и наконецъ къ отдѣламъ III, IV и V-му Учрежденія Правительственной Комисіи Юстиціи, помѣщеннаго въ томѣ I-мъ.

Сборникъ этотъ, подъ главнымъ руководствомъ Вице-Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Сенатора Фундуклея, составленъ Чиновниками Канцеляріи того же Совѣта, а равно Старшимъ Чиновникомъ для особыхъ порученій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, Новодворскимъ.

OBJAŚNIENIE.

Przepisy w tomie niniejszym zawarte, stanowią dodatek do Oddziału III Rozdziału I Działu II, oraz do Rozdziałów II, III i IV tegoż Działu, wreszcie do Działów III, IV i V Organizacyi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, objętéj Tomem 1-szym.

Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Vice-Prezesa Rady Stanu Królestwa Polskiego, Rzeczywistego Radcy Tajnego Senatora Fundukleja, ułożony został przez Urzędników Kancelaryi téjże Rady, oraz Starszego Urzędnika do szczególnych poruczeń w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, Nowodworskiego.

ОГЛАВЛЕНІЕ ПРЕДМЕТОВЪ,

ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМѢ.

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
165	Распоряженіе объ отмѣнѣ существовавшаго порядка представленія статистическихъ вѣдомостей по уголовнымъ дѣламъ.	12 (24) Августа 1864 года N. 12,860.	Коммисія Юстиціи.	2
166	Предписаніе Прокурорамъ представлять вѣдомости о числѣ и движеніи арестантовъ.	1 (13) Іюля 1840 г. N. 5,755.	Коммисія Юстиціи.	20
167	Опредѣленіе срока для представленія мѣсячныхъ вѣдомостей объ арестантахъ.	16 (28) Января 1841 года N. 1,217.	Коммисія Юстиціи.	22
168	Предписаніе Прокурорамъ о представленіи трехмѣсячныхъ донесеній объ упущеніяхъ судебныхъ чиновниковъ въ производствѣ слѣдствій по уголовнымъ дѣламъ.	4 (16) Сентября 1842 года N. 12,326.	Коммисія Юстиціи.	24
169	О привлеченіи къ отвѣтственности судебныхъ чиновниковъ за замедленіе въ производствѣ уголовныхъ дѣлъ.	20 Іюля (1 Августа) 1849 г. N. 3,416.	Совѣтъ Управленія.	38

SPIS RZECZY

W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
165	Rozporządzenie zaprowadzające nowy porządek formowania wykazów statystycznych czynności Sądów karnych.	12 (24) Sierpnia 1864 r. N. 12,860.	Kommissya Sprawiedliwości.	3
166	Polecenie Prokuratorom składania wykazów ludności i ruchu więźni.	1 (13) Lipca 1840 r. N. 5,755.	Kommissya Sprawiedliwości.	21
167	Oznaczenie terminu do składania miesięcznych wykazów więźni.	16 (28) Stycznia 1841 r. N. 1,217.	Kommissya Sprawiedliwości.	23
168	Polecenie Prokuratorom, aby co kwartał składali Kommissyi Sprawiedliwości raporta o zboczeniach urzędników sądowych w instrukcyi spraw karnych.	4 (16) Września 1842 r. N. 12,326.	Kommissya Sprawiedliwości.	25
169	O pociąganiu do odpowiedzialności urzędników sądowych za zwłokę w instrukcyi spraw karnych.	20 Lipca (1 Sierpnia) 1849 r. N. 3,416.	Rada Administracyjna.	39

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
170	Предписаніе Прокурорамъ, чтобы въ донесеніяхъ о движеніи арестантовъ были объясняемы причины произшедшаго въ производствѣ дѣла замедленія.	12 (24) Іюля 1858 года N. 13,769.	Коммисія Юстиціи.	46
171	Предписаніе формы для вѣдомостей о числѣ и движеніи арестантовъ.	16 (28) Декабря 1863 года N. 17,036.	Коммисія Юстиціи.	50
172	Постановленіе о ссылкѣ въ каторжную работу или въ крѣпости Царства арестантовъ, приговоренныхъ къ тюремному заключенію.	20 Марта (1Апрѣля) 1842 г. N. 24,060.	ВЫСОЧАЙШЕЕ повелѣніе	54
173	Дополненіе правилъ о ссылкѣ въ Сибирь преступниковъ, приговоренныхъ къ крѣпостному или тяжкому заключенію.	29 Іюня 1846 года.	ВЫСОЧАЙШЕ утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.	56
174	Постановленіе, опредѣляющее срокъ, съ котораго слѣдуетъ считать наказаніе преступникамъ, ссылаемымъ въ Сибирь.	15 (27) Октября 1847 года N. 17,283.	Совѣтъ Управленія.	64
175	Постановленіе о томъ, чтобы преступники, присужденные къ уголовнымъ наказаніямъ, до исполненія надъ ними приговоровъ, были содержимы въ слѣдственной тюрьмѣ.	15 (27) Апрѣля 1849 года.	Совѣтъ Управленія.	68

Numer bieżący rozporządzeń	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
170	Polecenie Prokuratorom, aby w raportach o ruchu więźni wyjaśniali przyczynę zwłoki dopuszczonéj w sprawie.	12 (24) Lipca 1858 r. N. 13,769.	Kommissya Sprawiedliwości.	47
171	Przepisanie wzoru do wykazu ludności więziennéj i jéj ruchu.	16 (28) Grudnia 1863 r. N. 17,036.	Kommissya Sprawiedliwości.	51
172	Postanowienie w przedmiocie odsyłania do robót w kopalniach lub do twierdz Królestwa, przestępców na warowne więzienie skazanych.	20 Marca (1 Kwietnia) 1842 r. N. 24,060.	Rozkaz NAJWYŻSZY.	55
173	Uzupełnienie przepisów co do odsyłania na Syberyą przestępców na czasowe więzienie warowne lub na więzienie ciężkie skazanych.	29 Czerwca 1846 r.	NAJWYŻEJ zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.	57
174	Postanowienie oznaczające czas, od jakiego ma się liczyć kara przestępcom wysyłanym do Syberyi.	15 (27) Października 1847 r. N. 17,283.	Rada Administracyjna.	65
175	Postanowienie zalecające, aby więźnie na kary główne skazani, do prawomocności wyroku byli zatrzymywani w domu badań.	15 (27) Kwietnia 1849 r.	Rada Administracyjna.	69

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страница.
176	О точномъ исполненіи распоряженій, относящихся къ ссылкѣ арестантовъ въ Сибирь.	3 (15) Сентября 1853 года N. 16,300.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	78
177	Предписаніе Судамъ о сношеніи съ Губернскими Правленіями относительно доставленія документовъ, нужныхъ для арестантовъ ссылаемыхъ въ Сибирь.	15 (27) Сентября 1853 г. N. 18,477.	Коммисія Юстиціи.	86
178	Постановленіе о возложеніи на чиновниковъ, виновныхъ въ несоблюденіи установленныхъ для отправленія арестантовъ формальностей, отвѣтственности за могущіе происходить отъ сего расходы по содержанію этихъ арестантовъ въ Сибири.	7 (19) Января 1854 г. N. 19,447.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	90
179	О представленіи Судами трехмѣсячныхъ именныхъ вѣдомостей объ арестантахъ, приговоренныхъ къ уголовнымъ наказаніямъ.	26 Декабря (7 Января) 1858/9 г. N. 1,068.	Коммисія Юстиціи.	94
180	О помѣщеніи въ статейныхъ спискахъ преступниковъ, ссылаемыхъ въ Сибирь, свѣдѣній о семейномъ ихъ положеніи.	8 (20) Августа 1863 г. N. 24,761.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	106

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data. i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
176	O formalnościach, jakie przy wysyłaniu aresztantów do Syberyi winny być zachowane.	3 (15) Września 1853 r. N. 16,300.	Namiestnik Królestwa.	79
177	Polecenie Sądom znoszenia się z Rządami Gubernialnemi względem dowodów potrzebnych dla osób wysyłanych na Syberyą.	15 (27) Września 1853 r. N. 18,477.	Kommissya Sprawiedliwości.	87
178	Postanowienie wkładające odpowiedzialność za koszta utrzymywania więźni na Syberyi na urzędników winnych niedopełnienia przepisów przy wysłaniu tychże aresztantów na Syberyą.	7 (19) Stycznia 1854 r. N. 19,447.	Namiestnik Królestwa.	91
179	Polecenie Sądom składania co kwartał listy imiennéj więźni na kary główne skazanych.	26 Grudnia (7 Stycznia) 1858/9 r. N. 1,068.	Kommissya Sprawiedliwości.	95
180	O obowiązku zamieszczania w rodowodach osób wysyłanych do Syberyi wiadomości dotyczących ich stanu familijnego.	8 (20) Sierpnia 1863 r. N. 24,761.	Namiestnik Królestwa.	107

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
181	Объ отмѣнѣ обряда поставленія преступниковъ подъ позорный столбъ.	5 (17) Марта 1864 года N. 1,960.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	112
182	Предписаніе Прокурорамъ, дабы они наблюдали за поспѣшнымъ постановленіемъ подлежащими начальствами рѣшеній о томъ, подлежитъ ли обвиняемый въ злоупотребленіяхъ по службѣ чиновникъ преданію суду, или нѣтъ.	25 Іюля (6 Августа) 1839 г. N. 7,636.	Коммисія Юстиціи.	114
183	О заведеніи Прокурорами строгаго контроля дѣлъ, по которымъ замедляется постановленіе подлежащими властями рѣшенія о томъ, подлежитъ ли чиновникъ, обвиняемый въ злоупотребленіяхъ по службѣ, преданію суду, или нѣтъ.	27 Декабря (8 Января) 1856/7 г. N. 327.	Коммисія Юстиціи.	120
184	О постановленіи предварительныхъ рѣшеній относительно преданія судебной отвѣтственности кондукторовъ и дорожныхъ служителей.	6 (18) Октября 1861 года N. 6,535.	Совѣтъ Управленія.	124
185	Постановленіе относительно секвестра имѣній, принадлежащихъ лицамъ, пребывающимъ самовольно за границею.	25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года.	ВЫСОЧАЙШІЙ указъ.	130

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
181	Zniesienie wystawiania pod pręgierzem przestępców na kary główne skazanych.	5 (17) Marca 1864 r. N. 1,960.	Namiestnik Królestwa.	113
182	Polecenie Prokuratorom, aby czuwali nad spiesznem ściąganiem decyzyj kwalifikacyjnych.	25 Lipca (6 Sierpnia) 1839 r. N. 7,636.	Kommissya Sprawiedliwości.	115
183	Polecenie Prokuratorom, aby utrzymywali ścisłą kontrolę spraw w decyzyach kwalifikacyjnych zalegających.	27 Grudnia (8 Stycznia) 1856/7 r. N. 327.	Kommissya Sprawiedliwości.	121
184	Postanowienie co do kwalifikowania do odpowiedzialności sądowéj konduktorów i drożników.	6 (18) Października 1861 r. N. 6,535.	Rada Administracyjna.	125
185	Postanowienie co do sekwestru majątku osób samowolnie przebywających za granicą.	25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r.	Ukaz NAJWYSZY.	131

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
186	О категоріяхъ польскихъ выходцевъ, коимъ воспрещенъ возвратъ на родину.	21 Февраля (5 Марта) 1850 г. N. 1,417.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	154
187	О порядкѣ поступленія относительно лицъ, бѣжавшихъ за границу.	5 (17) Января 1851 г. N. 352.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	156
188	Постановленіе о томъ, чтобы не дѣлать вызововъ судебнымъ порядкомъ такимъ бѣглецамъ, которые признаны изгнанниками.	3 (15) Мая 1851 г. N. 3,600.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	164
189	Распоряженіе, не допускающее никакихъ дѣйствій въ Судахъ противъ лицъ, признанныхъ изгнанниками.	7 (19) Мая 1851 г. N. 8,296.	Коммисія Юстиціи.	166
190	О представленіи въ Коммисію Юстиціи рапортовъ о каждомъ рѣшительномъ приговорѣ по дѣламъ о выходцахъ.	11 (23) Апрѣля 1852 года N. 7,343.	Коммисія Юстиціи.	170
191	О представленіи Намѣстнику въ Царствѣ чрезъ каждые три мѣсяца подробныхъ рапортовъ о ходѣ дѣлъ о польскихъ выходцахъ.	28 Ноября (10 Декабря) 1853 г. N. 10,304.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	172
192	О представленіи въ Коммисію Юстиціи ежегодно общихъ вѣдомостей о дѣлахъ, производимыхъ о выходцахъ.	4 (16) Октября 1854 г. N. 18,568.	Коммисія Юстиціи.	176

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
186	O kategoryach wychodźców polskich, którym powrót do kraju jest wzbroniony.	21 Lutego (5 Marca) 1850 r. N. 1,417.	Namiestnik Królestwa.	155
187	O sposobie postępowania w sprawach osób zbiegłych za granicę.	5 (17) Stycznia 1851 r. N. 352.	Namiestnik Królestwa.	157
188	Postanowienie, iż po wychodźców uznanych za wygnańców, nie należy czynić żadnych wezwań sądowych.	3 (15) Maja 1851 r. N. 3,600.	Namiestnik Królestwa.	165
189	Rozporządzenie niedopuszczające żadnego postępowania w Sądach przeciwko osobom uznanym za wygnańców.	7 (19) Maja 1851 r. N. 8,296.	Kommissya Sprawiedliwości.	167
190	O składaniu Kommissyi Sprawiedliwości raportów o każdym wyroku stanowczym w sprawach przeciwko wychodźcom.	11 (23) Kwietnia 1852 r. N. 7,343.	Kommissya Sprawiedliwości.	171
191	O składaniu Namiestnikowi Królestwa co kwartał szczegółowych raportów o postępie spraw dotyczących wychodźców polskich.	28 Listopada (10 Grudnia) 1853 r. N. 10,304.	Namiestnik Królestwa.	173
192	O składaniu Kommissyi Sprawiedliwości corocznie ogólnych wykazów spraw przeciwko wychodźcom uformowanych.	4 (16) Października 1854 r. N. 18,568.	Kommissya Sprawiedliwości.	177

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
193	О порядкѣ вызова выходцевъ къ возвращенію.	1 (13) Мая 1856 г. N. 11,018.	ВЫСОЧАЙШЕЕ повелѣніе	178
194	Постановленіе объ измѣненіи порядка въ производствѣ дѣлъ надъ лицами, остающимися безъ позволенія Правительства за границею.	16 (28) Октября 1856 года.	Совѣтъ Управленія.	184
195	О поступленіи по дѣламъ противъ бѣжавшихъ за границу лицъ, коимъ отказано въ помилованіи.	16 (28) Мая 1858 г. N. 5,304.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	188
196	О взысканіи расходовъ за припечатаніе въ газетахъ вызова къ возврату лицъ, бѣжавшихъ за границу.	22 Августа (3 Сентября) 1859 года N. 5,819.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	190
197	Предписаніе о томъ, чтобы въ представляемыхъ спискахъ бѣглецамъ было означаемо время побѣга ихъ за границу.	28 Сентября (9 Октября) 1859 года N. 6,637.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	194
198	Указаніе формы трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Уголоныхъ Судовъ.	22 Декабря 1829 г. N. 11,205.	Коммисія Юстиціи.	196
199	Инструкція для Уголовныхъ Судовъ относительно надзора за Судами Исправительной и Простой Полиціи.	29 Января 1834 г. N. 9,863.	Коммисія Юстиціи.	202

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
193	O sposobie wzywania wychodźców do powrotu.	1 (13) Maja 1856 r. N. 11,018.	Rozkaz NAJWYŻSZY.	179
194	Postanowienie zmieniające postępowanie w sprawach przeciwko osobom przebywającym bez pozwolenia Rządu za granicą.	16 (28) Października 1856 r.	Rada Administracyjna.	185
195	O postępowaniu ze sprawami przeciwko osobom zbiegłym za granicę, którym odmówiono ułaskawienia.	16 (28) Maja 1858 r. N. 5,304.	Namiestnik Królestwa.	189
196	O ściąganiu należności za ogłaszane w pismach publicznych wezwania osób zbiegłych za granicę do powrotu.	22 Sierpnia (3 Września) 1859 r. N. 5,819.	Namiestnik Królestwa.	191
197	Polecenie, aby w listach osób zbiegłych za granicę, wskazywany był czas wydalenia się ich z kraju.	28 Września (10 Października) 1859 r. N. 6,637.	Namiestnik Królestwa.	195
198	Rozporządzenie przepisujące formę wykazów kwartalnych czynności Sądów karnych.	22 Grudnia 1829 r. N. 11,205.	Kommissya Sprawiedliwości.	197
199	Instrukcya dla Sądów Kryminych pod względem dozoru nad Sądami Policyi Prostéj i Poprawczéj.	29 Stycznia 1834 r. N. 9,863.	Kommissya Sprawiedliwości.	203

*

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
200	Объ опредѣленіи срока для представленія трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Уголовныхъ Судовъ.	1 (13) Марта 1841 года N. 3,022.	Коммисія Юстиціи.	224
201	Форма трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ X Департамента Правительствующаго Сената.	8 (20) Сентября 1843 года N. 12,018.	Главный Директоръ Юстиціи.	228
202	О представленіи Аппеляціоннымъ Судомъ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о своихъ дѣйствіяхъ по уголовнымъ дѣламъ.	8 (20) Сентября 1843 г. N. 12,019.	Коммисія Юстиціи.	234
203	О новой формѣ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ.	10 (22) Іюня 1859 года N. 11,500.	Коммисія Юстиціи.	242
204	Распоряженіе относительно представленія ежегодно Гражданскимъ Губернаторамъ статистическихъ вѣдомостей объ уголовныхъ дѣлахъ.	10 (22) Октября 1842 года N. 9,252.	Коммисія Юстиціи.	254
205	Указаніе формы вѣдомостей о преступленіяхъ и проступкахъ для Гражданскихъ Губернаторовъ, примѣненныхъ къ новому Уложенію о наказаніяхъ.	17 (29) Декабря 1847 года N. 21,275.	Коммисія Юстиціи.	266
206	Форма рапорта о начатіи новаго уголовнаго дѣла.	—	Коммисія Юстиціи.	271

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
200	Oznaczenie terminu do składania wykazów kwartalnych czynności Sądów karnych.	1 (13) Marca 1841 r. N. 3,022.	Kommissya Sprawiedliwości.	225
201	Wzór do wykazów kwartalnych czynności X Departamentu Rządzącego Senatu.	8 (20) Września 1843 r. N. 12,018.	Dyrektor Główny Sprawiedliwości.	229
202	O składaniu wykazów kwartalnych czynności kryminalnych przez Sąd Apellacyjny.	8 (20) Września 1843 r. N. 12,019.	Kommissya Sprawiedliwości.	235
203	O nowych wzorach do wykazów kwartalnych czynności Sądów karnych.	10 (22) Czerwca 1859 r. N. 11,500.	Kommissya Sprawiedliwości.	243
204	Rozporządzenie względem składania corocznie Gubernatorom Cywilnym wykazów statystycznych spraw karnych.	10 (22) Października 1842 r. N. 9,252.	Kommissya Sprawiedliwości.	255
205	Przepisanie wzoru do wykazów przestępstw dla Gubernatorów Cywilnych, zastosowanych do nowego Kodeksu karnego.	17 (29) Grudnia 1847 r. N. 21,275.	Kommissya Sprawiedliwości.	267
206	Wzór raportu o rozpoczęciu nowéj sprawy karnéj.	—	Kommissya Sprawiedliwości.	275

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
207	Форма статистической вѣдомости о разслѣдываемыхъ проступкахъ и обвиненныхъ лицахъ.	—	Коммисія Юстиціи.	279
208	Предписаніе о представленіи Намѣстнику вѣдомостей объ арестованныхъ лицахъ.	3 (15) Іюля 1854 г. N. 5,554.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	288
209	Предписаніе объ изъясненіи въ рапортахъ, представляемыхъ Намѣстнику, причины медленности по арестантскимъ дѣламъ.	17 (29) Декабря 1854 г. N. 11,162	Намѣстникъ въ Царствѣ.	292
210	Дополненіе распоряженія относительно представленія рапортовъ по дѣламъ объ арестованныхъ лицахъ.	20 Апрѣля (2 Мая) 1856 года N. 7,848.	Коммисія Юстиціи.	294
211	Распоряженіе, предписывающее сокращенную форму вѣдомости о движеніи арестантскихъ дѣлъ.	22 Февраля (3 Марта) 1857 г. N. 1,955.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	298
212	Распоряженіе о доставленіи въ Коммисію Юстиціи дупликатовъ вѣдомостей, представляемыхъ Намѣстнику, о движеніи арестантовъ.	24 Января (5 Февраля) 1859 г. N. 2,178.	Коммисія Юстиціи.	300

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data. i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
207	Wzór wykazu statystycznego czynów dochodzonych i osób obwinionych.	—	Kommissya Sprawiedliwości.	283
208	Polecenie składania Namiestnikowi wykazu osób aresztowanych.	3 (15) Lipca 1854 r. N. 5,554.	Namiestnik Królestwa.	289
209	Polecenie wyjaśniania w raportach składanych Namiestnikowi przyczyny zwłoki w sprawach aresztanckich.	17 (29) Grudnia 1854 r. N. 11,162.	Namiestnik Królestwa.	293
210	Uzupełnienie rozporządzenia względem składania raportów o sprawach osób uwięzionych.	20 Kwietnia (2 Maja) 1856 r. N. 7,848.	Kommissya Sprawiedliwości.	295
211	Rozporządzenie przepisujące wzór wykazu skróconego o biegu spraw aresztanckich.	22 Lutego (3 Marca) 1857 r. N. 1,955.	Namiestnik Królestwa.	299
212	Polecenie składania Kommissyi Sprawiedliwości duplikatów wykazów ruchu więźni Namiestnikowi przesyłanych.	24 Stycznia (5 Lutego) 1859 r. N. 2,178.	Kommissya Sprawiedliwości.	301

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
213	Постановленіе о надзорѣ за тюрьмами.	28 Августа (9 Сентября) 1840 г. N. 8,487.	Совѣтъ Управленія.	304
214	Распоряженіе о размѣщеніи общей Канцеляріи Коммисіи Юстиціи по Отдѣленіямъ.	26 и 28 Сентября (8 и 10 Октября) 1863 г.	Главный Директоръ Юстиціи.	308
215	Инструкція для библіотеки Правительственной Коммисіи Юстиціи.	20 Іюня (2 Іюля) 1860 г.	Коммисія Юстиціи.	312
216	Объясненіе, кто долженъ свидѣтельствовать подписи приходскихъ священниковъ на выдаваемыхъ ими актахъ.	31 Іюля (12 Августа) 1841 г. N. 8,281.	Коммисія Юстиціи.	318
217	Постановленіе о томъ, что требуемыя дипломатическимъ путемъ Австрійскими властями выписи изъ актовъ гражданскаго состоянія должны быть выдаваемы безплатно и на простой бумагѣ.	15 (27) Сентября 1836 г. N. 40,636.	Совѣтъ Управленія.	320
218	Распоряженіе о засвидѣтельствованіи подписей Судебныхъ Приставовъ и Возныхъ.	14 (26) Августа 1840 г. N. 7,449.	Коммисія Юстиціи.	324

Numer bieżący rozporządzeń	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
213	Postanowienie co nadzoru nad więzieniami.	28 Sierpnia (9 Września) 1840 r. N. 8,487.	Rada Administracyjna.	305
214	Rozporządzenie rozdzielające Kancelaryą Ogólną Kommissyi Sprawiedliwości na Wydziały.	26 i 28 Września (8 i 10 Października) 1863 r.	Dyrektor Główny Sprawiedliwości.	309
215	Instrukcya dla Biblioteki Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.	20 Czerwca (2 Lipca) 1860 r.	Kommissya Sprawiedliwości.	313
216	Objaśnienie, kto ma legalizować podpisy proboszczów na aktach przez nich wydawanych.	31 Lipca (12 Sierpnia) 1841 r. N. 8,281.	Kommissya Sprawiedliwości.	319
217	Postanowienie, że żądane w drodze dyplomatycznéj przez władze austryackie wyciągi z akt Stanu Cywilnego mają być bezpłatnie i bez stempla wydawane.	15 (27) Września 1836 r. N. 40,636.	Rada Administracyjna.	321
218	Rozporządzenie co do legalizacyi podpisu komorników i woźnych.	14 (26) Sierpnia 1840 r. N. 7,449.	Kommissya Sprawiedliwości.	325

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
219	Распоряженіе о засвидѣтельствованіи нотаріальныхъ актовъ, составленныхъ Актовыми Писарями.	8 (20) Апрѣля 1846 года N. 5,581.	Коммисія Юстиціи.	326
220	Распоряженіе о томъ, чтобы Предсѣдатели Трибуналовъ не возлагали на Судей засвидѣтельствованія, вмѣсто ихъ, судебныхъ актовъ.	22 Января (3 Февраля) 1847 г. N. 1,765.	Коммисія Юстиціи.	328
221	Предписаніе о веденіи въ Трибуналахъ журналовъ засвидѣтельствованій.	5 (17) Января 1852 года N. 1,317.	Коммисія Юстиціи.	330
222	Правила относительно удостовѣренія подлинности актовъ и приговоровъ, а равно по предмету подсудности обывателей Имперіи и Царства въ тяжебныхъ дѣлахъ.	12 Января 1838 г.	ВЫСОЧАЙШЕ утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.	332
223	Дополненіе правилъ относительно удостовѣренія подлинности актовъ, составляемыхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно.	11 Іюля 1852 года.	ВЫСОЧАЙШЕ утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.	340

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
219	Rozporządzenie co do legalizacyi aktów notaryalnych, sporządzonych przez Pisarzy Aktowych.	8 (20) Kwietnia 1846 r. N. 5,581.	Kommissya Sprawiedliwości.	327
220	Rozporządzenie, aby przy dopełnieniu legalizacyi aktów, Prezesi Trybunałów nie wyręczali się Sędziami.	22 Stycznia (3 Lutego) 1847 r. N. 1,765.	Kommissya Sprawiedliwości.	329
221	Polecenie utrzymywania w Trybunałach dzienników legalizacyjnych.	5 (17) Stycznia 1852 r. N. 1,317.	Kommissya Sprawiedliwości.	331
222	Przepisy co do legalizacyi aktów i wyroków, oraz w przedmiocie właściwości Sądu dla mieszkańców Cesarstwa i Królestwa w sprawach cywilnych.	12 Stycznia 1838 r.	NAJWYŻEJ zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.	333
223	Uzupełnienie przepisów co do poświadczania autentyczności aktów, sporządzonych w Królestwie Polskiém i W. Ks. Finlandzkiém, a wykonywanych w Cesarstwie Rossyjskiém, i nawzajem.	11 Lipca 1852 r.	NAJWYŻEJ zatwierdzone Zdanie Rady Państwa.	341

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
224	О приведеніи Гражданскими Трибуналами въ законное дѣйствіе приговоровъ или актовъ, засвидѣтельствованныхъ въ Имперіи.	21 Апрѣля (3 Мая) 1854 года N. 7,579.	Коммисія Юстиціи.	356
225	Объясненіе о порядкѣ приведенія въ исполненіе приговоровъ здѣшнихъ Судовъ надъ лицами, жительствующими въ С. Петербургѣ.	2 Ноября 1854 г. N. 8,910.	С. Петербургское Грберское Правленіе.	360
226	О свидѣтельствованіи подлинности документовъ, подлежащихъ представленію въ Герольдію Имперіи.	20 Февраля (4 Марта) 1850 г. N. 8,492.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	362
227	О свидѣтельствованіи представляемыхъ въ Герольдію Царства документовъ.	29 Января (10 Февраля) 1838 г. N. 290.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	378
228	О свидѣтельствованіи представляемыхъ въ Герольдію Царства древникъ документовъ.	24 Февраля (8 Марта) 1838 г. N. 612.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	382
229	Форма книги засвидѣтельствованій актовъ, имѣющихъ быть приведенными въ исполненіе въ Царствѣ или за границею.	—	—	387

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
224	O nadaniu przez Trybunały Cywilne skutku prawnego wyrokom lub aktom legalizowanym w Cesarstwie.	21 Kwietnia (3 Maja) 1854 r. N. 7,579.	Kommissya Sprawiedliwości.	357
225	Objaśnienie co do sposobu wykonywania wyroków Sądów tutejszych, dotyczących osób w Petersburgu zamieszkałych.	2 Listopada 1854 r. N. 8,910.	Rząd Gubernialny S. Petersburski.	361
226	O legalizawaniu dokumentów przeznaczonych do użytku Heroldyi Cesarstwa.	20 Lutego (4 Marca) 1850 r. N. 8,492.	Namiestnik Królestwa.	363
227	O poświadczaniu dokumentów do Heroldyi Królestwa składanych.	29 Stycznia (10 Lutego) 1838 r. N. 290.	Namiestnik Królestwa.	379
228	O poświadczaniu dokumentów dawnych do Heroldyi Królestwa składanych.	24 Lutego (8 Marca) 1838 r. N. 612.	Namiestnik Królestwa.	383
229	Wzór księgi legalizacyi aktów, mających być wykonywanemi w kraju lub za granicą.	—	—	391

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
230	Форма книги для контроля составленныхъ въ Царствѣ актовъ, о приведеніи коихъ въ исполненіе въ Имперіи, Коммисія Юстиціи сообщаетъ присутственнымъ мѣстамъ Имперіи.	—	—	395
231	Форма книги для контроля составленныхъ въ Имперіи актовъ, о приведеніи коихъ въ исполненіе присутственныя мѣста Имперіи сообщаютъ присутственнымъ мѣстамъ Царства.	—	—	403

Numer bieżący rozporządzeń.	TYTUŁ I TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie władzy wydającéj rozporządzenie.	Stronica.
230	Wzór księgi do kontrolowania aktów sporządzonych w Królestwie, o których wykonalności w Cesarstwie, Kommissya Sprawiedliwości zawiadamia władze Cesarstwa.	—	—	399
231	Wzór księgi do kontrolowania aktów sporządzonych w Cesarstwie, o których wykonalności władze Cesarstwa uwiadamiają władze Królestwa.	—	—	407

ПОСТАНОВЛЕНІЯ,

ОТНОСЯЩІЯСЯ КЪ

УЧРЕЖДЕНІЮ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСІИ ЮСТИЦІИ.

PRZEPISY

DOTYCZĄCE

ORGANIZACYI KOMMISSYI RZĄDOWÉJ SPRAWIEDLIWOŚCI.

№ 165.

Распоряженіе объ измѣненіи существовавшаго порядка представленія статистическихъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ карательныхъ Судовъ.

(12 (24) Августа 1864 г.).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ Царства Польскаго.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Статистическія вѣдомости о дѣйствіяхъ Уголовныхъ Судовъ, доставляемыя ежегодно всѣми Судами, въ общихъ табеляхъ, Правительственной Коммисіи Юстиціи, на основаніи предписанія ея отъ 19 (31) Января 1848 года, N. 1,885, и 10 (22) Декабря 1862 года, N. 24,371, подвергались уже надлежащей пробѣ, которая, обнаруживъ нѣкоторые недостатки оныхъ, требуетъ измѣненія существовавшаго доселѣ порядка.

Въ нынѣшней уголовной статистикѣ представляются два коренные недостатка:

1. что она не заключаетъ въ себѣ всѣхъ тѣхъ свѣдѣній, какія, при настоящихъ требованіяхъ науки, должна доставлять Уголовная Статистика, — и

2. что свѣдѣнія эти до того не полны, что не представляютъ вѣрнаго образа нравственнаго состоянія края.

По этой причинѣ Правителственная Коммисія Юстиціи признала необходимымъ отмѣнить вышеупомянутыя вѣдомости, вмѣстѣ со всѣми заведенными для сего въ Судахъ разными регистрами, а вмѣсто того завести слѣдующій порядокъ:

Съ 1-го Января 1865 года Уголовная Статистика будетъ составляться въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, въ кото-

№ 165.

Rozporządzenie zaprowadzające nowy porządek formowania wykazów statystycznych czynności Sądów karnych.

(d. 12 (24) Sierpnia 1864 r.)

do

wszystkich Sądów Karnych Królestwa Polskiego.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Wykazy statystyczne czynności Sądów karnych, reskryptami Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 19 (31) Stycznia 1848 roku, Nr. 1,885, i 10 (22) Grudnia 1862 roku, Nr. 24,371, przepisane i corocznie jéj dotąd przez wszystkie Sądy w ogólnych tabellach nadsyłane, odbyły już potrzebną próbę doświadczenia, która odsłoniwszy ich wady, wkłada obowiązek sprostowania przyjętego systematu.

Dwie zaś są główne wady dzisiejszéj statystyki karnéj:

1. że nie obejmuje wszystkich tych wiadomości, jakie, przy dzisiejszych wymaganiach nauki, statystyka kryminalna przedstawiać powinna, — i

2. że wiadomości te tak są niedokładne, iż nie dają rzetelnego obrazu moralności kraju.

Z tego powodu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uznała potrzebę znieść rzeczone wykazy i wszelkie należące do nich kontrole w Sądach utrzymywane, a w miejsce tego zaprowadzić następujący porządek:

Od dnia 1 Stycznia 1865 r. statystyka kryminalna układaną będzie w biurze Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości;

рую Суды обязаны доставлять потребные для этого матеріалы, представленіемъ подробныхъ по каждому дѣлу рапортовъ, а именно: одного при началѣ дѣла, а другаго тотчасъ по заключеніи окончательнаго или имѣющаго законную силу рѣшенія, или же въ концѣ каждаго года, ежели дѣло остается къ производству на слѣдующій годъ.

Рапорты эти будутъ изготовляемы во всѣхъ Уголовныхъ Судахъ, въ Аппеляціонномъ Судѣ Царства Польскаго и въ X-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената, подлежащими по каждому дѣлу дѣлопроизводителями, въ двухъ экземплярахъ, изъ коихъ одинъ долженъ оставаться при подлинномъ дѣлѣ, въ началѣ главной тетради слѣдственнаго дѣла, а другой—быть доставленнымъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Каждый рапортъ долженъ быть подписанъ дѣлопроизводителемъ и предсѣдательствовавшимъ въ Судѣ или Отдѣленіи во время разсмотрѣнія дѣла, а въ X-омъ Департаментѣ Правительствующаго Сената — Оберъ-Прокуроромъ или тѣмъ изъ его Помощниковъ, который подавалъ заключеніе по дѣлу. Подписывающій удостовѣряетъ въ точности и вѣрности рапорта съ дѣломъ.

Прилагаемые печатные листы, съ соотвѣтственными графами и заголовками, достаточно указываютъ, какія свѣдѣнія должны заключать въ себѣ сказанные рапорты, и поэтому обращается единственно вниманіе Судовъ на порядокъ доставленія таковыхъ и на нѣкоторыя графы, требующія болѣе обстоятельнаго объясненія; для сего Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ всѣмъ Судамъ къ руководству слѣдующія правила:

1. При самомъ началѣ каждаго дѣла, Судъ, которымъ начато производство первоначальнаго слѣдствія, представитъ Правительственной Коммисіи Юстиціи, не далѣе какъ въ теченіе 3-хъ дней, краткій рапортъ на бланкѣ лит. А.

Такъ какъ обыкновенно всякое дѣло, съ небольшимъ лишь исключеніемъ, начинается въ Судѣ Полиціи Простой, то эти Суды, по большей части и будутъ представлять вышеупомянутые рапорты.

wszystkie zaś Sądy dostarczać jéj będą potrzebnych do tego materyałów, przez składanie szczegółowych raportów w każdéj sprawie, a mianowicie: jednego przy rozpoczęciu sprawy, a drugiego zaraz po jéj ostatecznem osądzeniu, lub prawomocném załatwieniu, albo też w końcu każdego roku, jeżeli sprawa na rok następny pozostanie.

Raporta te sporządzane będą we wszystkich Sądach Karnych, w Sądzie Apellacyjnym Królestwa, w X-m Departamencie Rządzącego Senatu, przez właściwych Referentów każdéj sprawy, w dwóch exemplarzach, z których jeden pozostanie przy aktach sprawy, na czele głównego poszytu akt śledczych, a drugi przesłany zostanie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.

Każdy raport podpisany będzie przez Referenta i Prezydującego w Sądzie lub Wydziale przy rozpoznaniu sprawy, a w X-m Departamencie Rządzącego Senatu — przez Naczelnego Prokuratora albo jego Pomocnika, który wnioski przygotował. Podpisujący świadczy za dokładność i zgodność raportu z aktami.

Załączające się druki, z odpowiedniemi rubrykami i napisami, wskazują już dostatecznie, jakie wiadomości rzeczone raporta obejmować powinny i dla tego zwraca się jedynie uwaga Sądów na porządek, w jakim przesyłane być mają i na niektóre rubryki, wymagające bliższego objaśnienia,—i w tym względzie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przepisuje dla wszystkich Sądów następujące prawidła:

1. Po rozpoczęciu każdéj sprawy, Sąd, który sam u siebie pierwsze śledztwo rozpoczął, złoży o tém Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości natychmiast, a najdaléj w dniach 3-ch, krótki raport na druku Lit. A.

Że zaś zwykle każda sprawa, z małym wyjątkiem, rozpoczyna się w Sądzie Policyi Prostéj, więc też Sądy te po największéj części składać będą rzeczone raporta.

Суды Исправительной Полиціи и Суды высшихъ инстанцій въ такихъ лишь случаяхъ будутъ обязаны представлять рапорты о возникшемъ дѣлѣ, когда сами непосредственно начнутъ дѣло и опредѣлятъ существо онаго, или же когда, по полученіи дѣла, усмотрятъ, что Судъ низшей инстанціи не исполнилъ лежавшей на немъ обязанности въ отношеніи представленія рапорта.

Цѣль этихъ рапортовъ состоитъ въ томъ, чтобы получить свѣдѣніе, сколько во всемъ краѣ, т. е. во всѣхъ карательныхъ Судахъ возникло совершенно новыхъ дѣлъ въ теченіе каждаго года и по какимъ преимущественно преступленіямъ.

Такъ какъ, кромѣ того, упомянутые рапорты будутъ заключать краткое описаніе важнѣйшихъ преступленій, то они вмѣстѣ съ тѣмъ будутъ служить къ надлежащему контролю за ходомъ дѣлъ въ Судахъ и замѣнять существовавшіе до настоящаго времени, на основаніи предписанія Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 15 (27) Февраля 1862 года, N. 5,341, рапорты, отъ представленія коихъ впредь Суды освобождаются.

2. По окончаніи дѣла, опредѣленіемъ окончательнаго, либо имѣющаго законную силу приговора, или постановленіемъ о прекращеніи дѣлопроизводства, или передачею дѣла на дальнѣйшее окончательное исполненіе гминному Войту, Президенту или Бургомистру города, Военному, или какому либо другому Начальству (за исключеніемъ карательныхъ Судовъ Царства), каждый Судъ низшей или высшей инстанціи, который рѣшилъ дѣло окончательно, или заключилъ постановленіе, имѣющее законную силу, представитъ о послѣдствіяхъ дѣла немедленно, т. е. не позже 8 дней по воспослѣдованіи окончательнаго приговора либо рѣшенія, или по возъимѣніи приговоромъ законной силы, рапортъ, или статистическую табель на бланкѣ лит. B.

При замѣщеніи этой табели слѣдуетъ обращать особенное вниманіе на то:

a) что графы 2, 3 и 4-я будутъ служить для полученія свѣдѣній, сколько въ теченіе каждаго года совершено было преступленій, какихъ именно и гдѣ они были совершены.

Sądy Policyi Poprawczéj i wyższe Sądy wtenczas tylko obowiązane będą złożyć raport o rozpoczęciu sprawy, jeżeli sprawę same rozpoczęły i przedmiot czynu ustanowiły, lub jeżeli po otrzymaniu akt dostrzegą, że Sąd niższy, do którego to należało, raportu złożyć zaniedbał.

Celem tych raportów jest osiągnięcie wiadomości, ile w całym kraju, czyli we wszystkich Sądach karzących, rozwiniętych zostało w ciągu każdego roku spraw zupełnie nowych, i o jakie głównie przestępstwa.

A że prócz tego obejmować one będą treściwe opisanie ważniejszych przestępstw, posłużą więc do utrzymania kontroli nad biegiem spraw w Sądach i zastąpią dotychczasowe raporta, reskryptem Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 15 (27) Lutego 1862 r., Nr. 5,341, przepisane, od składania których Sądy zwolnione zostają.

2. Po załatwieniu sprawy, przez wydanie ostatecznego lub prawomocnego wyroku, przez stanowczą decyzyą na repozycyą akt lub przez odstąpienie sprawy do stanowczego załatwienia Wójtowi Gminy, Prezydentowi lub Burmistrzowi miast, Władzy Wojskowéj i wszelkim innym Władzom (z wyjątkiem Sądów Karnych Królestwa), każdy Sąd niższy lub wyższy, który sprawę ostatecznie osądził lub prawomocnie załatwił, złoży o jéj rezultacie natychmiast, a najdaléj w dniach 8-u po wydaniu wyroku ostatecznego lub decyzyi albo po prawomocności wyroku, raport czyli tabelkę statystyczną, na druku Lit. B.

Przy zapełnianiu rubryk w téj tabelce zważać szczególniéj należy na to:

a) że rubryki 2, 3 i 4 służyć będą do osiągnięcia wiadomości, ile w ciągu każdego roku było spełnionych przestępstw, jakie były te przestępstwa i gdzie zostały spełnione.

За тѣмъ въ графахъ этихъ слѣдуетъ обозначать одни лишь такія преступныя дѣйствія, по которымъ въ теченіе года предпринято новое разслѣдованіе, не смѣшивая съ онными такихъ дѣйствій, которыя, хотя и были въ томъ же году разслѣдуемы, но показаны уже по статистическимъ табелямъ за предшествующій годъ.

Новымъ дѣйствіемъ считается не только совершенное въ томъ же году, въ коемъ представляется табель, но и прежнее, вновь обнаруженное дѣйствіе, о которомъ въ томъ же году предпринято разслѣдованіе.

b) Ежели по одному и тому же дѣлу было производимо разслѣдованіе о нѣсколькихъ преступленіяхъ одного рода, то число оныхъ слѣдуетъ показать въ 3-й графѣ, а противъ каждаго преступленія въ графѣ 4-й обозначать мѣсто гдѣ совершено преступленіе, т. е. въ которомъ именно городѣ, селеніи и въ которомъ судебномъ округѣ.

Преимущественно поставляется всѣмъ Судамъ въ обязанность опредѣлять преступленія съ точностію и акуратностію, такимъ же образомъ какъ онѣ опредѣлены и наименованы въ Уложеніи о наказаніяхъ, а сверхъ того въ отношеніи болѣе важныхъ преступленій, какъ-то: смертоубійствъ, пожаровъ, кражи, и т. п., а равно по дѣламъ объ изслѣдованіи причины смерти объяснять: совершено ли смертоубійство съ умысломъ, или случайно; произошелъ ли пожаръ отъ поджога, отъ неосторожности, случайно ли, или по необнаруженной причинѣ; сопровождалась ли кража обстоятельствами, увеличивающими вину, или же она совершена безъ таковыхъ обстоятельствъ; обнаружено ли при разслѣдываніи о причинѣ смерти смертоубійство, или другая какая либо причина и какая именно, и т. п.

c) Графы отъ 5 до 10 включительно назначены для того, чтобы получить свѣдѣніе, сколько именно лицъ въ теченіе года подвержено отвѣтственности и за какія именно преступленія. За симъ противъ каждаго преступленія слѣдуетъ обозначать въ этихъ графахъ число лицъ, обвиненныхъ въ этомъ преступленіи, но только такихъ, которыя въ теченіе того

W rubrykach więc tych wyszczególniać należy same takie tylko czyny przestępne, które w ciągu roku były nowo dochodzone, tak, aby z niemi nie mieszać czynów dawniejszych, jeszcze wprawdzie w tymże roku śledzonych, ale już w roku poprzednim w tabellach statystycznych wykazanych.

Za czyn nowy uważa się nie tylko czyn świeżo popełniony w tym samym roku, w którym tabelka się składa, ale i czyn dawniejszy, świeżo odkryty i pod dochodzenie w tym roku wzięty.

b) Jeżeli w jednéj sprawie było kilka dochodzonych przestępstw jednéj natury, należy wykazać ich liczbę w rubryce 3-ej, a obok każdego przestępstwa, w rubryce 4-ej, wymienić miejsce gdzie przestępstwa te spełnione zostały, to jest, w którém mieście lub wsi i w którym okręgu sądowym.

Szczególniéj zaleca się wszystkim Sądom, aby każde przestępstwo dokładnie i ściśle określały, w takiż sam sposób, jak są określone i nazwane w Kodeksie Kar, a oprócz tego, aby co do ważniejszych czynów, jako to: zabójstw, pogorzeli, dochodzenia przyczyny śmierci, kradzieży i t. p., wyszczególniały, czy zabójstwo było umyślne lub nieumyślne; czy pogorzel nastąpiła z podpalenia, z nieostrożności, z przypadku, lub z przyczyny niewyśledzonéj; czy kradzież była spełniona z okolicznościami obciążającemi lub bez takowych okoliczności; czy w sprawach dochodzenia przyczyny śmierci wykryło się zabójstwo lub inna i jaka mianowicie przyczyna, i t. p.

c) Rubryki od 5 do 10 włącznie służą do tego, aby wiedzieć, ile w ciągu roku pociągnięto osób do odpowiedzialności i za jakie w szczególności przestępstwa. Obok więc każdego przestępstwa wykazać należy w tych rubrykach liczbę osób o przestęp-

же самаго года были привлечены къ отвѣтственности, то есть вновь прибывшихъ и непоказанныхъ въ предшествовавшемъ году.

Ежели одно и то же лицо обвиняется въ нѣсколькихъ различныхъ преступленіяхъ, то оно должно быть показано противъ преступленія, которое признается самымъ важнымъ.

d) Графы 11 и 12, какъ общія, должны заключать всѣхъ безъ изъятія обвиненныхъ. За симъ въ графы эти будутъ вносимы, какъ вновь привлеченныя къ отвѣтственности лица, показанныя уже въ предыдущихъ графахъ отъ 5 до 10, такъ равно лица прежняго времени, относительно коихъ въ предшествовавшемъ году не послѣдовало окончательныхъ, или имѣющихъ законную силу приговоровъ, ежели дѣло остается въ производствѣ съ прежняго года.

e) Дѣла о обвиненныхъ лицахъ тогда только могутъ быть почитаемы обязательно исполненными, и лица эти тогда только могутъ быть показаны въ графахъ отъ 13 до 22, когда относительно ихъ послѣдуетъ окончательный приговоръ, или же когда объявятъ удовольствіе на неокончательной приговоръ и прямо обратятся съ просьбами о помилованіи, или, наконецъ, когда состоится окончательное рѣшеніе, не подлежащее никакому дальнѣйшему разсмотрѣнію.

За тѣмъ по дѣламъ о разслѣдованіи причины смерти, или самуобійства, о разслѣдованіи причины пожаровъ и т. п., по которымъ опредѣленіе приговоровъ, а тѣмъ самимъ постановленіе окончательныхъ рѣшеній, по смыслу 33 ст. лит. *d* и 24 ст. Переходнаго Устава, принадлежитъ Уголовнымъ Судамъ, обвиненныя лица, только послѣ постановленія о нихъ тѣми же Судами окончательнаго рѣшенія, могутъ быть показываемы въ графахъ отъ 13 до 22-й.

f) Графы отъ 23 до 26-й назначены для показыванія лицъ, въ отношеніи коихъ къ концу года не послѣдовало рѣшеній, буде дѣло остается къ производству на слѣдующій годъ, съ поясненіемъ, сколько между ними было такихъ, о коихъ не состоялось еще никакого приговора.

stwo to obwinionych, lecz takich tylko, które w ciągu tego samego roku pociągnięte zostały do odpowiedzialności, to jest nowo przybyłych i w poprzednim roku niewykazanych.

Jeżeli jedna osoba obwiniona jest o kilka przestępstw różnorodnych, wykazać ją należy obok tego przestępstwa, które jest najważniejsze.

d) Rubryki 11 i 12, jako ogólne, obejmować powinny wszystkich bez wyjątku obwinionych. Wejdą więc do nich i osoby nowo pociągnięte do odpowiedzialności, już w poprzednich rubrykach od 5 do 10 wykazane, i osoby dawniejsze, w poprzednim roku ostatecznie lub prawomocnie niezałatwione, jeżeli sprawa z roku poprzedniego pozostała.

e) Osoby obwinione wtenczas dopiero za prawomocnie załatwione uważają się i jako takie w rubrykach od 13 do 22 wykazane być mogą, gdy zapadnie co do nich ostateczny wyrok lub gdy na wyroku nieostatecznym poprzestaną i wprost do łaski odwołają się, albo wreszcie, gdy wydana zostanie co do nich ostateczna decyzya, żadnemu już dalszemu rozpoznaniu nieulegająca.

W sprawach zatém dochodzenia przyczyny śmierci, samobójstwa, dochodzenia przyczyny pożarów i t. p., w których wyrokowanie, a tém samém wydawanie stanowczych decyzyj, w myśl art. 23. lit: *d.* i art. 24 Ustawy Przechodniéj, do Sądów Kryminalnych należy, osoby obwinione, dopiero po wydaniu względem nich ostatecznéj decyzyi przez też Sądy, mogą być w rubrykach od 13 do 22 wykazywane.

f) Rubryki od 23 do 26 służą do wykazywania osób z końcem każdego roku niezałatwionych, jeżeli sprawa na rok następny pozostanie, z wyszczególnieniem, ile między temi było samych takich, które jeszcze żadnego wyroku nie uzyskały.

Затѣмъ, при замѣщеніи этихъ графъ, слѣдуетъ обращать вниманіе на то, дабы показанныя въ оныхъ цифры согласовались въ счетѣ съ другими соотвѣтствующими онымъ графами, а именно: съ 11 и 12, а равно съ 21 и 22-ю.

g) Графы 27 и 28 предназначаются для показыванія числа допрошенныхъ въ теченіе года по каждому дѣлу свидѣтелей.

Ежели одинъ и тотъ же свидѣтель былъ допрашиваемъ два раза или болѣе, то по каждой явкѣ его въ Судѣ онъ почитается новымъ свидѣтелемъ.

h) Графы 29 и 30 служатъ для обозначенія, сколько по каждому дѣлу присуждено съ обвиненныхъ въ пользу Казны судебныхъ издержекъ. Въ этотъ счетъ будутъ включаемы издержки по внесенію дѣла, на гербовую бумагу и по содержанію обвиненныхъ въ тюрьмахъ, ежели издержки эти присуждены приговорами, возымѣвшими законную силу.

i) Въ графахъ 31 и 32 слѣдуетъ обозначать, какого числа состоялись приговоры или окончательныя рѣшенія, съ поясненіемъ того, которымъ Судомъ постановлено рѣшеніе и въ какой инстанціи, удовольствовался ли обвиненный приговоромъ и когда таковой былъ ему объявленъ; ежели же дѣло окончено рѣшеніемъ, то какого содержанія было это рѣшеніе, а именно: прекращено ли производство дѣла по причинѣ смерти обвиненнаго, безвѣстнаго его отсутствія и по необнаруженію преступника, или по неопредѣленію существа дѣйствія, примиренію сторонъ, или передачѣ дѣла для окончательнаго разсмотрѣнія другому вѣдомству, и т. п.

Всѣ дальнѣйшія графы отъ 33-й до 37-й будутъ заключать въ себѣ разныя статистическія свѣдѣнія относительно лицъ, присужденныхъ къ наказаніямъ или по окончательнымъ приговорамъ, или по рѣшеніямъ имѣющимъ законную силу, которыя показаны уже были числомъ въ 13 и 14 графахъ, а именно:

Противъ каждаго приговореннаго слѣдуетъ прописывать: лѣта отъ роду, холостъ ли, или женатъ, вдовъ или вдова, какого вѣроисповѣданія, средства къ содержанію, чѣмъ занимается, получилъ ли высшее образованіе, умѣетъ ли только чи-

Przy zapełnieniu tych rubryk zważać należy na to, aby zamieszczone w nich liczby zgadzały się w rachunku z innemi odpowiedniemi im rubrykami, mianowicie z 11 i 12, tudzież 21 i 22.

g) Rubryki 27 i 28 przeznaczone są do wykazywania liczby świadków w każdéj sprawie w ciągu roku słuchanych.

Jeżeli jeden świadek dwa razy lub więcéj był słuchany, każde jego stawiennictwo w Sądzie liczy się jak gdyby był nowym świadkiem.

h) Rubryki 29 i 30 służą do wykazywania, ile w każdéj sprawie przysądzono kosztów na rzecz Skarbu od obwinionych. Liczone tu będą koszta wpisów, stempli i za utrzymanie obwinionych w więzieniach, jeżeli wyrokami prawomocnemi zasądzone zostały.

i) W rubrykach 31 i 32 wyszczególnić należy daty wszelkich zapadłych wyroków lub stanowczych decyzyj, z wyjaśnieniem, który Sąd wyrokował i w jakiéj instancyi, czy obwiniony na wyroku poprzestał i kiedy mu był ogłoszony, a jeżeli sprawa załatwiona przez decyzyą, jakiéj treści była ta decyzya, mianowicie: czy przerwano dochodzenie z powodu śmierci obwinionego, dla niewiadomego pobytu, dla niewykrycia przestępcy, nieustanowienia istoty uczynku, pojednania się stron, odstąpienia sprawy innéj władzy do stanowczego rozpoznania, i t. p.

Wszystkie dalsze rubryki od 33 do 37 obejmować będą wyszczególnienie wszelkich statystycznych wiadomości co do osób ostatecznie lub prawomocnie na kary skazanych, to jest tych wszystkich, które w poprzednich już rubrykach 13 i 14 liczebnie wykazane zostały, mianowicie:

Obok każdego skazanego wyszczególnić należy: ile ma lat, czy bezżenny, żonaty, wdowiec lub wdowa, jakiego jest wyznania, z czego się głównie utrzymuje i czém się trudni; czy ma wyższe ukształcenie, umie tylko czytać i pisać, lub téż żadnéj

тать и писать, или вовсе неграмотенъ, какими пользуется особыми правами, то есть, состоитъ ли духовнымъ чиновникомъ, дворяниномъ или военнымъ, гдѣ имѣетъ постоянное мѣсто жительства, въ городѣ ли и въ какомъ именно, или же въ селеніи и въ которомъ судебномъ округѣ; за что въ особенности, какому присужденъ наказанію и на основаніи какихъ статей Уложенія о наказаніяхъ, подвергался ли уже до того времени наказаніямъ, за что, сколько разъ и какимъ именно, наконецъ содержался ли въ теченіе производства слѣдствія подъ арестомъ и въ продолженіе какого времени.

Всѣ эти подробности, какъ заключающія въ себѣ самыя важныя статистическія свѣдѣнія, должны быть собираемы относительно каждаго обвиненнаго во время слѣдствія со всевозможною точностію и прописываемы въ протоколахъ, въ выпискахъ изъ дѣла, въ компарицiяхъ приговоровъ и рѣшеній, за исполненіемъ чего Уголовные Суды и Царскіе Прокуроры обязаны имѣть неусыпное наблюденіе.

3. О всѣхъ дѣлахъ, по которымъ въ теченіе года не послѣдовало окончательнаго приговора или рѣшенія, имѣющаго законную силу, Судъ, въ которомъ таковыя дѣла остаются, по какой бы то ни было причинѣ, въ производствѣ на слѣдующій годъ, обязанъ представить Правительственной Коммисіи Юстиціи, не позже какъ черезъ 15 дней по истеченіи каждаго года, статистическую табель на бланкахъ лит. В.

По табелямъ этимъ должны быть показаны всѣ преступныя дѣйствія, разыскиваемыя вновь, и лица, привлеченныя въ томъ же году за эти дѣствія къ отвѣтственности, а равно число свидѣтелей, допрошенныхъ въ теченіе года, и наконецъ число и мѣсяцъ, въ которыхъ опредѣлены приговоры и рѣшенія, ежели таковые состоялись. Сверхъ того, ежели относительно нѣкоторыхъ обвиняемыхъ лицъ состоялись уже въ теченіе года окончательные или имѣющіе законную силу приговоры или рѣшенія, то лица эти должны быть равномѣрно показываемы по табели, въ соотвѣтственныхъ графахъ, съ обозначеніемъ всѣхъ нужныхъ о нихъ свѣдѣній.

nie posiada oświaty; jakich używa szczególnych praw, t. j. czy jest osobą duchowną, urzędnikiem, szlachcicem, lub wojskowym; gdzie ma stałe zamieszkanie, czy w mieście i w którém, lub na wsi, i w którym okręgu sądowym; za co jest głównie skazany, na jaką karę i na mocy których artykułów Kodeksu Kar; czy poprzednio był karany, za co, ile razy i jaką karą, i wreszcie, czy w toku śledztwa był aresztowany i jak długo.

Wszystkie te szczegóły, jako najważniejsze statystyczne wiadomości obejmujące, powinny być co do każdego obwinionego w czasie śledztwa z jak największą ścisłością zbierane, i w protokółach tudzież w relacyach i komparycyach wyroków i decyzyj zapisywane, czego ze swéj strony Sądy Kryminalne i Prokuratorowie Królewscy troskliwie dopilnować zostają w obowiązku.

3. We wszystkich sprawach ostatecznie lub prawomocnie w ciągu roku niezałatwionych, każdy Sąd, w którym taka sprawa, z jakiegobądź powodu, na rok następny w biegu pozostanie, złoży Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, najdaléj w ciągu dni 15-u po ukończeniu się każdego roku, tabelki statystyczne na drukach Lit: B.

W tabelkach tych wykazane zostaną wszystkie czyny przestępne w ciągu roku nowo dochodzone, i osoby za te czyny do odpowiedzialności w tymże roku pociągnięte, tudzież liczba świadków w ciągu roku słuchanych, i wreszcie daty wyroków lub decyzyj, jeżeli jakie zapadły. Prócz tego, jeżeliby co do niektórych osób obwinionych wydane już były w ciągu roku prawomocne wyroki lub decyzye, to osoby te również w tabelce we właściwych rubrykach, jako już załatwione wykazać należy, z wyszczególnieniem co do nich wszelkich potrzebnych wiadomości.

На слѣдующій годъ по такимъ дѣламъ Суды обязаны показывать такія лишь дѣйствія, и обвиненныя въ оныхъ лица, которыя вновь прибудутъ въ томъ же году, а равно всѣ непоказанныя по табели за предыдущій годъ лица, о коихъ послѣдовали окончательные или имѣющіе законную силу приговоры или рѣшенія.

На предсѣдательствующихъ въ Судахъ, а также на Помощниковъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи и Прокуроровъ при Судахъ Уголовныхъ возлагается обязанность наблюдать, подъ опасеніямъ личной отвѣтственности, за точнымъ исполненіемъ вышеозначенныхъ распоряженій и за исправнымъ составленіемъ статистическихъ табелей.

Съ этою цѣлію долженъ быть заведенъ въ каждомъ Судѣ соотвѣтственный контроль, для отмѣтки по оному, по какимъ дѣламъ, находящимся въ производствѣ, статистическія табели уже представлены, а по какимъ представленія оныхъ еще ожидается.

Сверхъ того, дѣлопроизводители во всѣхъ Судахъ, получивъ для исполненія дѣло съ окончательнымъ приговоромъ Судовъ высшихъ инстанцій, или же вновь поступившее, въ особенности въ началѣ каждаго года, должны прежде всего удостовѣриться о томъ, представлена ли подлежащимъ Судомъ статистическая табель, а буде это имъ не исполнено, то обязаны сами немедленно оную составить и представить въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Кромѣ того, Предсѣдательствующіе въ Судахъ до тѣхъ поръ не должны подписать окончательнаго приговора, рѣшенія о прекращеніи дѣла и передачѣ онаго въ Архивъ, представленія къ помилованію, или передачи дѣла въ другой Судъ или въ другое вѣдомство, пока не удостовѣрятся, что статистическая табель уже представлена.

Правительственная же Коммисія Юстиціи, съ своей стороны, при разсмотрѣніи слѣдственныхъ дѣлъ, поступающихъ въ оную для представленія къ помилованію или по другимъ причинамъ, будетъ строго смотрѣть за тѣмъ: были ли своевременно доставлены статистическія табели, а также составлены ли

W następnym roku w takich sprawach Sądy wykazywać będą te tylko czyny przestępne i osoby obwinione, które w tymże roku przybędą, tudzież wszystkie osoby ostatecznie i prawomocnie załatwione, które w tabelce z roku poprzedniego wykazane nie zostały.

Na Prezydujących w Sądach tudzież na Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych i Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych, wkłada się obowiązek, pod osobistą odpowiedzialnością, aby ścisłego wykonywania powyższych rozporządzeń i dokładnego sporządzania tabelek statystycznych dopilnowali.

W tym celu w każdym Sądzie zaprowadzoną być powinna odpowiednia kontrola do notowania, w których sprawach w biegu zostających, tabelki statystyczne złożone już zostały, a w których złożyć je jeszcze należy.

Prócz tego Referenci spraw we wszystkich Sądach, otrzymawszy akta z ostatecznemi wyrokami Sądów wyższych do wykonania, lub też sprawy nowo przybyłe, mianowicie na początku każdego roku, przedewszystkiém przekonać się powinni, czy Sąd właściwy złożył tabelkę statystyczną, i jeżeli tego dopełnić zaniedbał, sami natychmiast ją sporządzić i Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości przesłać są obowiązani.

Nadto Prezydujący w Sądach dopóty nie podpiszą ostatecznego wyroku, decyzyi na repozycyą akt i złożenie ich do Archiwum, przedstawienia do łaski, lub przesyłki akt do innego Sądu lub Władzy, dopóki nie przekonają się, że tabelka statystyczna złożoną została.

Ze swéj strony Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, przy rozpoznawaniu akt śledczych, przy przedstawieniach do łask lub z innych powodów jéj nadsyłanych, ściśle w to wglądać będzie, czy tabelki statystyczne we właściwym czasie złożone i czy dokładnie zostały sporządzone; wszelkie zaś do-

86434
Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku

онѣ со всею точностію, и затѣмъ взыскивать безъ послабленія съ виновныхъ, за всѣ замѣченныя въ этомъ отношеніи упущенія.

Впрочемъ не на этой одной возложенной на Суды отвѣтственности Правительственная Коммисія Юстиціи основываетъ ручательство въ исправности новыхъ статистическихъ вѣдомостей, но съ полною увѣренностію ожидаетъ, что члены Судовъ сами оцѣнятъ важность сего предмета и пожелютъ имѣть вѣрный образъ нравственнаго состоянія края и успѣшности собственныхъ ихъ усилій по преслѣдованію и наказыванію противузаконныхъ дѣйствій.

Наконецъ, при исполненіи своихъ обязанностей, члены Судовъ не должны никогда упускать изъ виду общаго интереса Начальства, которое лишь на основаніи точныхъ и полныхъ свѣдѣній, можетъ удовлетворить высшему своему назначенію.

Варшава, 12 (24) Августа 1864 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано), *Восинскій.*

N. 12,860.

strzeżone w tym względzie uchybienia, surowo karcić byłaby zmuszoną.

Lecz nie na tém zagrożeniu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zasadza rękojmię dokładności nowych wykazów statystycznych, tuszy sobie owszem, że Członkowie Sądów sami ocenią ważność przedmiotu i zapragną mieć wierny obraz moralności kraju i skuteczności własnych usiłowań w ściganiu i karceniu bezprawia.

Wreszcie, w wykonaniu swoich obowiązków, Członkowie Sądów niepowinni nigdy spuszczać z uwagi i ogólnego interesu Władzy, która tylko na podstawie dokładnych i pełnych wiadomości podołać może swemu wyższemu zadaniu.

w Warszawie, d. 12 (24) Sierpnia 1864 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Wosiński.*

Nr. 12,860.

№ 166.

Предписаніе о представленіи вѣдомостей о числѣ и движеніи арестантовъ.

(1 (13) Іюля 1840 года).

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ, а равно Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Желая имѣть свѣдѣнія о ежемѣсячномъ движеніи арестантовъ по тюрьмамъ Царства, Правительственная Коммисія Юстиціи постановила, чтобы съ этою цѣлью были доставляемы въ Правительственную Коммисію, по прилагаемой формѣ, ежемѣсячныя вѣдомости объ арестантахъ.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія предписываетъ Царскому Прокурору представить въ Коммисію, къ 1-у числу Августа сего года, требуемую вѣдомость объ арестантахъ, находящихся въ теченіе Іюля мѣсяца, какъ въ слѣдственной, такъ равно въ карательной тюрьмахъ, съ подробнымъ обозначеніемъ послѣдовавшихъ относительно арестантовъ перемѣнъ, каковую вѣдомость на будущее время доставлять въ Правительственную Коммисію Юстиціи, по предписанной формѣ, тотчасъ же по истеченіи каждаго мѣсяца.

Варшава, 1 (13) Іюля 1840 года.

(подписано) *Выскъпрскій.*

N. 5,755.

Форма вѣдомости, какъ отмѣненная по распоряженію отъ 16 (28) Декабря 1863 года, за N. 17,036, не прилагается.

№ 166.

Polecenie w przedmiocie składania wykazów ludności i ruchu więźni.

(d. 1 (13) Lipca 1840 r.)

do
wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych oraz Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W celu posiadania wiadomości o ruchu więźni w ciągu każdego miesiąca po więzieniach Królestwa, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości postanowiła, aby w téj mierze składane jéj były, podług załączonego wzoru, periodycznie co miesiąc wykazy więźni.

W skutku tego, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zaleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby z dniem 1-m Sierpnia r. b. złożył żądany wykaz więźni, tak w więzieniu inkwizycyjném, jak i w więzieniu karném, w ciągu miesiąca Lipca znajdujących się, z wyszczególnieniem zmian względem tychże zaszłych i takowy wykaz na przyszłość, w formie przepisanéj, po upływie zaraz każdego z następnych miesięcy składać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nie omieszkał.

Warszawa, d. 1 (13) Lipca 1840 r.

(podpisano) *Wysiekierski.*

Nr. 5,755.

Wzór do wykazu, jako zmieniony rozporządzeniem z dnia 16 (28) Grudnia 1863 r., Nr. 17,036, nie dołącza się.

№ 167.

Опредѣленіе срока для представленія мѣсячныхъ вѣдомостей объ арестантахъ.

(16 (28) Января 1841 г.)

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ и всѣмъ Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, кромѣ Варшавы, Плоцка и Люблина — а равно Подсудку Суда Полиціи Простой Сѣрадзскаго округа.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Желая имѣть точныя во всякомъ отношеніи свѣдѣнія о числѣ арестантовъ и движеніи оныхъ по всѣмъ тюрьмамъ въ Царствѣ, впослѣдствіе предложенія своего отъ 1 (13) Іюля прошлаго года, N. 5,755, предписываетъ: чтобы вѣдомости, заключающія означенныя свѣдѣнія, были представляемы въ Правительственую Коммиссію ежемѣсячно по такимъ тюрьмамъ, въ мѣстахъ расположенія коихъ существуютъ Суды Исправительной Полиціи и Суды Уголовные — Царскими Прокурорами, по тюрьмамъ же расположеннымъ въ мѣстахъ, гдѣ находятся одни Суды Исправительной Полиціи — Помощниками Прокуроровъ этихъ Судовъ. Для облегченія же канцелярскихъ занятій по составленію этихъ вѣдомостей, Правительственная Коммисія признала нужнымъ снабдить, какъ Царскихъ Прокуроровъ при Уголовныхъ Судахъ, такъ равно Помощниковъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, нужнымъ количествомъ бланковъ для тѣхъ же вѣдомостей.

Вслѣдствіе сего Правительственная Коммисія Юстиціи, препровождая 24 экземпляра означенныхъ бланковъ, т. е. количество, достаточное на 2 года, предписываетъ N. N.:

№ 167.

Oznaczenie terminu do składania miesięcznych wykazów więźni.

(d. 16 (28) Stycznia 1841 r.)

do

wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych i do wszystkich Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych, oprócz w Warszawie, w Płocku i Lublinie — oraz do Podsędka Sądu Policyi Prostéj Okręgu Sieradzkiego.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Aby posiadać mogła dokładną pod każdym względem wiadomość o ludności więziennéj i jéj ruchu każdomiesięcznie po wszystkich więzieniach w Królestwie, postanowiła, w następstwie reskryptu swego z daty 1 (13) Lipca r. z., Nr. 5,755, aby w miejscach, gdzie istnieją Sądy Policyi Poprawczéj i Sądy Kryminalne — Prokuratorowie Królewscy, zaś gdzie są tylko Sądy Policyi Poprawczéj, aby Podprokuratorowie przy tychże Sądach składali co miesiąc Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości pomienione wykazy ludności więziennéj i jéj ruchu w miejscowych wieżieniach. Dla ulżenia zaś pracy kancelaryjnéj w sporządzaniu takich wykazów, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uznała za stosowne zaopatrzyć, tak Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych, jak i Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj w potrzebną ilość egzemplarzy tychże wykazów.

W skutku tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, przy załączeniu 24-ch sztuk to jest na przeciąg lat dwóch wystarczającéj ilości egzemplarzy, zaleca N. N.:

послѣ замѣщенія въ оныхъ съ надлежащею точностію всѣхъ статей и графъ, составленныя такимъ образомъ вѣдомости о числѣ арестантовъ, движеніи оныхъ по мѣстной тюрьмѣ, представлять въ Правительственную Коммисію Юстиціи не позже трехъ дней до истеченія каждаго мѣсяца.

Варшава, 16 (28) Января 1841 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Вильчковскій.*

N. 1,217.

№ 168.

Предписаніе Прокурорамъ о представленіи трехмѣсячныхъ донесеній объ упущеніяхъ судебныхъ чиновниковъ въ производствѣ слѣдствій по уголовнымъ дѣламъ.

(4 (16) Сентября 1842 г.).

Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Дошло до свѣдѣнія Князя Намѣстника въ Царствѣ, что по многимъ Судамъ Исправительной Полиціи происходятъ злоупотребленія, а именно: что съ перваго допроса арестанта, проходитъ продолжительное время до приведенія его къ новымъ допросамъ, и вообще: что часто, по винѣ Судовъ, дѣла подвергаются замедленію, а Казна значительнымъ издержкамъ, вслѣд-

aby, po zapełnieniu w nich wszystkich pozycyj i rubryk z należytą dokładnością, uformowane wykazy ludności więziennéj i jéj ruchu w miejscowém więzieniu, najpóźniéj w dni trzy po upływie każdego miesiąca, składać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nie omieszkał.

w Warszawie, d. 16 (28) Stycznia 1841 roku.

Dyrektor Wydziału (podpisano) *Wilczkowski.*

Nr. 1,217.

№ 168.

Polecenie Prokuratorom, aby składali kwartalne raporta o zboczeniach urzędników sądowych w instrukcyi spraw karnych.

(d. 4 (16) Września 1842 r.)

do

Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Doniesiono Księciu Namiestnikowi Królestwa, że po wielu Sądach Policyi Poprawczéj dzieją się nadużycia, a mianowicie: że po pierwszém przesłuchaniu aresztanta, upływa znaczny przeciąg czasu, zanim znowu wzięty zostanie do badania, i w ogólności, że często z winy Sądów, sprawy na zwłokę, a skarb na większe koszta, przez dłuższe

ствіе долгаго содержанія подсудимыхъ подъ арестомъ; что Смотрители тюремъ дозволяютъ арестантамъ свиданіе съ посторонними лицами, а евреямъ разрѣшаютъ приносить пищу изъ города, и что тѣ же Смотрители входятъ съ поставщиками съѣстныхъ припасовъ въ противузаконныя сдѣлки, вслѣдствѣ чего арестанты получаютъ дурную пищу, что иногда побуждаетъ ихъ бѣжать.

Правительственная Коммисія Юстиціи, получивъ увѣдомленіе объ изложенныхъ обстоятельствахъ, для принятія соотвѣтственныхъ мѣръ къ удостовѣренію объ ихъ справедливости и прекращенія оныхъ тамъ, гдѣ они дѣйствительно имѣли бы мѣсто, предлагаетъ Царскому Прокурору дать подвѣдомственнымъ ему Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи предписаніе, дабы они — что составляетъ главнѣйшую обязанность ихъ должности — тщательнѣйше наблюдали, подъ опасеніемъ личной отвѣтственности, за надлежащимъ и успѣшнымъ ходомъ всѣхъ дѣлъ, въ особенности же такихъ, по которымъ подсудимые содержатся въ тюремномъ заключеніи; въ случаѣ же замѣченнаго какого либо замедленія по дѣлу, объ отклоненіи онаго сносились немедленно или къ Предсѣдателями мѣстныхъ Судовъ, или же представляли о томъ Царскому Прокурору, для принятія надлежащихъ мѣръ; чтобы въ представляемыхъ ежемѣсячно Царскому Прокурору срочныхъ вѣдомостяхъ о ходѣ дѣлъ, по которымъ подсудимые состоятъ подъ арестомъ, было ими объясняемо съ точностію о ходѣ этихъ дѣлъ и о всякомъ допущенномъ по онымъ замедленіи; чтобы, наконецъ, Помощники Прокуроровъ, точно такъ, какъ и Предсѣдательствующіе въ Судахъ, обращали тщательное вниманіе, въ особенности при посѣщеніи тюремъ, на то, не существуютъ ли по онымъ упомянутыя выше злоупотребленія Смотрителей, стараясь прекращать оныя по сношеніямъ съ подлежащимъ Административнымъ вѣдомствомъ въ случаѣ замѣченнаго злоупотребленія, или донося о томъ Царскому Прокурору, который будетъ обязанъ принять къ отклоненію зла надлежащія мѣры.

Наконецъ, самъ Царскій Прокуроръ обязанъ удостовѣряться

utrzymywanie więźni, jest wystawiany; że Nadzorcy więzień pozwalają aresztantom widywać się z obcemi osobami, a dla żydów przynosić z miasta żywność; że ciż Nadzorcy wchodzą z liwerantami żywności w nieprawe układy, przez co więźniowie miewają bardzo złe pokarmy, co ich niekiedy skłania do ucieczki.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, zawiadomiona o tych okolicznościach, celem przedsięwzięcia stosownych środków dla przekonania się o ich prawdziwości i zaradzenia im, gdzieby miejsce miały, poleca Prokuratorowi Królewskiemu wydanie do Podprokuratorów sobie podległych przy Sądach Policyi Poprawczéj rozporządzenia, iżby ci, co jest głównym obowiązkiem do ich urzędu przywiązanym, należytego biegu i postępu wszelkich spraw, a szczególniéj tych, w których obwinieni z więzienia odpowiadają, pod własną odpowiedzialnością, jak najstaranniéj pilnowali; iżby wrazie dostrzeżenia jakiejkolwiek zwłoki w sprawach, jużto z Prezydującemi miejscowyeh Sądów o zaradzenie jéj znosili się, już téż Prokuratorowi Królewskiemu okoliczność tę, dla przedsięwzięcia stosownych środków, bezwłocznie przedstawiali; iżby w periodycznych, co miesiąc Prokuratorowi Królewskiemu składanych raportach o biegu spraw, do których wpływają obwinieni aresztowani, z dokładnością postęp tych spraw i każdą zrządzoną w nich zwłokę wykazywali; iżby wreszcie zarówno z Prezydującemi Sądów zwracali baczną uwagę, szczególniéj przy odwiedzaniu więzień, na to, czyli nadużycia Nadzorców, o których wyżéj mowa, miejsca nie mają i starali się zapobiegać im, już to przez znoszenie się z właściwą władzą administracyjną, w razie dostrzeżonego nadużycia, już téż przez donoszenie o tém Prokuratorowi Królewskiemu, którego w takim razie obowiązkiem będzie stosowne zaradcze środki przedsięwziąć.

Sam wreszcie Prokurator Królewski obowiązany jest

по мѣстной тюрьмѣ лично о точномъ исполненіи существующихъ правилъ и прекращать могущія происходить злоупотребленія; а такъ какъ въ Уголовномъ Судѣ каждое дѣло проходитъ черезъ Прокурорское Управленіе, и такъ какъ, кромѣ того, Прокуроръ, посредствомъ Помощниковъ Прокуроровъ при Исправительныхъ Судахъ, можетъ имѣть и дѣйствительно получаетъ донесенія о ходѣ дѣлъ, въ особенности такихъ, по которымъ подсудимые содержатся подъ арестомъ, и такимъ образомъ имѣетъ возможность ближе удостовѣриться о дѣйствіяхъ производящихъ слѣдствіе Судовъ; то Правительственная Комммисія Юстиціи находитъ, что Царскіе Прокуроры, наравнѣ съ Уголовными Судами, имѣютъ удовлетворительныя средства къ исполненію лежащей на нихъ обязанности по обезпеченію надлежащаго теченія дѣлъ въ подвѣдомственныхъ имъ Судахъ, въ чемъ преимущественно состоитъ надзоръ Уголовныхъ Судовъ и Прокуроровъ при оныхъ, за подвѣдомственными имъ Судами и Помощниками Прокуроровъ. Отъ строгости этого надзора, какъ со стороны Уголовныхъ Судовъ, такъ равно и со стороны Прокуроровъ при тѣхъ же Судахъ, зависитъ сохраненіе должнаго порядка и обезпеченіе безостановочнаго отправленія правосудія въ низшихъ Судахъ.

Для достиженія этой необходимой цѣли, Правительственная Коммисія Юстиціи въ числѣ прочихъ находящихся уже въ дѣйствіи мѣръ, признавая весьма полезными и нижепоименованныя, введеніе оныхъ возлагаетъ на личную отвѣтственность Царскаго Прокурора, а именно предписываетъ:

1. Требовать отъ Помощниковъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи доставленія, въ представляемыхъ ему ежемѣсячныхъ рапортахъ, безпристрастнаго и точнаго свѣдѣнія, не замѣчено ли ими по какому либо дѣлу значительнаго нерадѣнія и замедленія, и кто въ томъ виновенъ.

Рапорты эти, съ одной стороны, какъ основанные на довѣріи къ чиновникамъ, не могутъ быть ни поверхностными, ни снисходительными, какъ представляемые же Помощниками Прокуроровъ по обязанностямъ ихъ должности будутъ неизбѣжны, и поэтому полагать слѣдуетъ, что посредствомъ оныхъ представится

naocznie w miejscowém więzieniu o ścisłém wykonywaniu przepisów przekonywać się i nadużyciom zapobiegać; a gdy w Sądzie Kryminalnym każda sprawa przez Urząd Prokuratorski przechodzi i gdy prócz tego Prokurator, za pośrednictwem Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj, zawsze mieć może i rzeczywiście odbiera doniesienia o postępie spraw, szczególniéj takich, w których obwinieni z więzienia odpowiadają, przez co tém samém ma sposobność bliższego przekonywania się o działaniu Sądów śledztwo wyprowadzających,—Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przeto uważa, że Prokuratorowie Królewscy, zarówno z Sądami Kryminalnemi, mają nie tylko szczególny obowiązek, ale także i środki dostateczne stawiające ich w możności utrzymania w przyzwoitym biegu służby rządowéj w niższych Sądach, dozorowi ich powierzonych, na czém właśnie głównie zależy nadzór Sądów Kryminalnych i Prokuratorów przy tychże sądach, nad podległemi im Sądami i Podprokuratorami. Od ścisłego wykonywania tego nadzoru, tak przez zwierzchnie Sądy Kryminalne, jakotéż przez Prokuratorów przy tychże Sądach, zależy utrzymanie należytego porządku i spiesznego wymiaru sprawiedliwości w Sądach niższych.

Do osiągnienia tego niezbędnego celu, między innemi już w użyciu będącemi środkami, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości i te za nader skuteczne uważa, i użycie ich Prokuratorowi Królewskiemu, pod własną jego odpowiedzialnością, jak najmocniéj zaleca:

1. Aby od Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych żądał w periodycznych co miesiąc składanych sobie raportach, bezwzględnéj i dokładnéj wiadomości, czyli nie uważają w jakiéj sprawie znacznego zaniedbania i zwłoki, i kto temu jest winien.

Raporta te, na wierze urzędowéj oparte, a tém samém powierzchownemi lub pobłażającemi być niemogące, i z obowiązku służby przez Podprokuratorów czynione, a tém samém konieczne, zdolne są utrzymać referentów spraw kryminalnych w należytéj czujności, przez samę uwagę, że Podprokurator,

возможность удержать дѣло производителей въ неусыпной бдительности при вниманіи съ ихъ стороны лишь къ тому, что Помощникъ Прокурора, безъ привлеченія на себя отвѣтственности, не былъ бы въ состояніи умолчать о допущенномъ ими въ производствѣ дѣла нерадѣніи.

2. Чтобы Царскій Прокуроръ всегда и по каждому дѣлу, поступающему на разсмотрѣніе Уголовныхъ Судовъ въ первой или въ слѣдующей инстанціи, независимо отъ заключеній рѣшительныхъ или предварительныхъ, дѣлаемыхъ относительно полноты слѣдствія, подавалъ непремѣнно отдѣльныя письменныя заключенія о дѣйствіяхъ Суда, производившаго слѣдствіе, а именно: не обнаружено ли со стороны Суда явнаго и чрезмѣрнаго въ производствѣ слѣдствія равнодушія; не были ли допущены имъ трудные къ исправленію и влекущіе за собою излишнее замедленіе недостатки и безпорядки; не была ли умножаема напрасно переписка, или же, не откладывались ли, безъ надобности, до дальнѣйшаго времени распоряженія, которыя можно было и слѣдовало сдѣлать въ самомъ началѣ слѣдствія, при основательномъ ознакомленіи дѣлопроизводителемъ съ предметомъ дѣла, а равно съ цѣлію, къ какой должно стремиться слѣдствіе, и при начертаніи соотвѣтственнаго этой цѣли плана по производству предполагаемаго слѣдствія, и вообще, не оказалось ли такихъ упущеній, которыя не должны быть оставлены безъ наказанія, какъ это именно требуется 493 ст. Прусскаго Уголовнаго Судопроизводства, а равно 438 и 439 ст. части I и 404 ст. части II таковаго же Австрійскаго Судопроизводства. Въ случаѣ же замѣченія таковыхъ упущеній, дабы Прокуроръ непремѣнно настаивалъ о соотвѣтственномъ взысканіи съ виновнаго чиновника или съ Суда.

3. Въ имѣющихъ быть представляемыми трехмѣсячныхъ рапортахъ, Царскій Прокуроръ будетъ доносить Правительственной Коммисіи Юстиціи, находилъ ли онъ нужнымъ настаивать о подверженіи взысканіямъ, по какимъ дѣламъ, по случаю какихъ упущеній и какихъ именно чиновниковъ или Судовъ и что вслѣдствіе сего было постановлено Уголовнымъ Судомъ.

bez wystawienia się na odpowiedzialność, ich zaniedbania się w sprawie pominąć nie może.

2. Iżby Prokurator Królewski zawsze i w każdéj sprawie, czy to w pierwszéj, czy w dalszéj instancyi pod rozpoznanie Sądu Kryminalnego przychodzącéj, oprócz wniosków, czy to stanowczych, czy przedstanowczych względem dojrzałości śledztwa dawanych, czynił zarazem koniecznie na piśmie oddzielne wnioski, względem sposobu postępowania Sądu, który śledztwo w sprawie prowadził, to jest: czyli nie popełniono w niém widocznéj i grubéj obojętności; ważnych a trudnych do uzupełnienia lub niepotrzebną zwłokę zrządzających opuszczeń, nieporządku i nieładu w prowadzeniu śledztwa, mnożenia lub odkładania bez potrzeby koniecznych w sprawie rozporządzeń, które, przy dokładném poznaniu przez referenta przedmiotu sprawy i celu, do jakiego śledztwo ma zmierzać, oraz przy ułożeniu odpowiedniego temu celowi planu prowadzić się mającego śledztwa od razu uczynione być były mogły i powinny, — i w ogólności takich uchybień, które bezkarnie puszczone być nie powinny, jak to nawet wyraźnie i procedury Kryminalne Pruska w § 493 i Austryacka w § 438 i 439 części pierwszéj tudzież § 404 części drugiéj przepisują. W razie zaś dostrzeżenia takowych uchybień, iżby koniecznie Prokurator nastawał o stosowne ukaranie winnego Urzędnika lub Sądu.

3. W periodycznych co kwartał składać się mających raportach, donosić będzie Prokurator Królewski Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, czyli w jakich sprawach, za jakie uchybienia oraz przeciw któremu w szczególności Urzędnikowi lub Sądowi, znalazł potrzebę nastawać na karę, i co przez Sąd Kryminalny postanowione zostało.

Для тѣмъ вѣрнѣйшаго достиженія означенной цѣли, Правительственная Коммисія Юстиціи, ссылаясь на предписаніе свое отъ 2 (14) Августа 1833 г., N. 6,995 *), возлагаетъ обязанность на каждаго дѣлопроизводителя въ Уголовномъ Судѣ, изготовляющаго доклады для внесенія дѣла на рѣшеніе сего Суда, кромѣ составленія выписки изъ дѣла, тщательно вникать въ дѣйствія Суда, производившаго слѣдствіе, и представлять особо письменныя замѣчанія свои объ усмотрѣнныхъ имъ по слѣдствію упущеніяхъ. Царскій Прокуроръ, сравнивъ эти замѣчанія съ дѣломъ и пополнивъ оныя въ чемъ признаетъ нужнымъ, войдетъ въ Судъ съ предположеніемъ объ употребленіи мѣръ взысканія. Уголовный же Судъ будетъ обязанъ за дѣйствительныя упущенія наказывать виновныхъ безъ послабленія, или посредствомъ внушеній, выговоровъ со внесеніемъ въ формулярный списокъ, или безъ внесенія въ оный, или наконецъ, посредствомъ другихъ, налагаемыхъ въ порядкѣ службы, или въ дисциплинарномъ порядкѣ, взысканій, которымъ предоставлено Уголовнымъ Судамъ подвергать подвѣдомственные ему Суды и чиновниковъ, по мѣрѣ важности усмотрѣннаго упущенія и неисправимости виновнаго чиновника или Суда.

Такимъ образомъ Суды низшихъ инстанцій и чиновники этихъ Судовъ, чувствуя, что за ними существуетъ дѣйствительный и дѣятельный надзоръ, и зная при томъ, что никакое ихъ упущеніе и оказанное въ службѣ равнодушіе или нерадѣніе по каждому особому дѣлу не останутся безъ взысканія, будутъ стараться тѣмъ съ большимъ усердіемъ исполнять свои обязанности.

---

*) Предписаніе это, какъ заключающее въ себѣ Инструкцію для Уголовныхъ Судовъ касательно порядка производства по дѣламъ, поступающимъ на его рѣшеніе, будетъ помѣщено вслѣдъ за Уголовными Судами.

Aby zaś cel powyższy z tém większą pewnością osiągniętym być mógł, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, przy powołaniu się do reskryptu swego z dnia 2 (14) Sierpnia 1833 r., Nr. 6,995 *), wkłada obowiązek na każdego w szczególności referenta, w Sądzie Kryminalnym sprawy do sądzenia przygotowującego, iżby, oprócz relacyi w saméj sprawie, ściśle roztrząsał działania Sądu, który śledztwo wyprowadził, i aby oddzielnie czynił na piśmie swoje spostrzeżenia względem uchybień, jakie w śledztwie dostrzegł. Prokurator Królewski, porównawszy te spostrzeżenia z aktami i uzupełniwszy je w czém mu się zdawać będzie, uczyni do Sądu wniosek względem użycia środków karności. Sądu Kryminalnego zaś obowiązkiem będzie karać bez pobłażania istotne uchybienia, już to napomnieniem, już naganą z zapisaniem lub bez zapisania do stanu służby, już wreszcie innemi środkami i karami porządkowemi lub dyscyplinarnemi, w ogólności Sądom Kryminalnym nad podległemi im Sądami i Urzędnikami służącemi, a to w miarę ważności dostrzeżonego uchybienia i niepoprawności uchybiającego Urzędnika lub Sądu.

Tym sposobem Sądy niższe i Urzędnicy tychże Sądów, czując nad sobą rzeczywisty i energiczny nadzór, wiedząc nadto, że żadne ich uchybienie, żadne zaniedbanie się i obojętność w służbie, w każdéj w szczególności sprawie, bezkarnie im nie ujdzie, z tém większą starać się będą usilnością obowiązków swojego urzędu dopełniać. Ścisły ten nadzór, równie, a nawet bardziéj jeszcze, i do Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj, jako stróżów prawa i należytego biegu służby rządowéj, rozciągać się powinien; rozciągać się także będzie nie tylko

---

*) Reskrypt ten, jako obejmujący w sobie Instrukcyą dla Sądów Kryminalnych, co do porządku postępowania w sprawach pod wyrok jego przychodzących, zamieszczonym będzie przy Organizacyi Sądów Kryminalnych.

Этотъ тщательный надзоръ долженъ быть учрежденъ въ равной и даже въ высшей степени за Помощниками Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, какъ блюстителями закона и надлежащаго хода Государственной службы, а также не только за Судами Исправительной Полиціи, но и за Судами Полиціи Простой, на которыхъ лежитъ по закону весьма важная обязанность—прозводить по всякаго рода дѣламъ первоначальныя слѣдствія, отъ точности коихъ зависитъ большею частію послѣдствіе и успѣхъ дальнѣйшаго разслѣдованія.

Ибо ежели существо дѣйствія не будетъ опредѣлено съ надлежащею точностію въ самомъ началѣ слѣствія, пока еще не уничтожены слѣды преступленія, и ежели всѣ обстоятельства, служащія къ раскрытію совершенія преступленія, не будутъ собираемы безотлагательно съ должною заботливостію, то дальнѣйшее слѣдствіе можетъ оказаться безуспѣшнымъ, по крайней мѣрѣ въ такомъ случаѣ не возможно будетъ уличить виновнаго въ преступленіи вполнѣ и подвергнуть его наказанію въ полномъ размѣрѣ, въ особенности же тогда, когда упущенія Судовъ Исправительной Полиціи будутъ такого рода, что исправленіе оныхъ при дальнѣйшемъ слѣдствіи окажется не возможнымъ.

На все это Уголовные Суды и Царскіе Прокуроры при тѣхъ же Судахъ обязаны обращать тщательное вниманіе и наблюдать за точнымъ исполненіемъ служебныхъ обязанностей государственной службы чиновниками Судовъ низшихъ инстанцій.

Дабы однако и дѣйствительная заслуга не была оставлена безъ обращенія на себя справедливаго вниманія Начальства, Правительственная Коммисія Юстиціи возлагаетъ, какъ на Прокуроровъ, такъ и на Уголовные Суды, дабы, въ представляемыхъ Правительственной Коммиссіи Юстиціи трехмѣсячныхъ вѣдомостяхъ о судебныхъ дѣйствіяхъ, поименовывали тѣхъ изъ чиновниковъ Судовъ низшихъ инстанцій, о которыхъ, вслѣдствіе ежедневнаго наблюденія за ихъ дѣйствіями, или разсматриванія подаваемыхъ ими трехмѣсячныхъ рапортовъ, удостовѣрятся, что они, точнымъ исполненіемъ обязанностей службы, при соблюде-

do Sądów Policyi Poprawczéj, lecz także i do Sądów Policyi Prostéj, na które włożony jest przez prawo nader ważny obowiązek wyprowadzania początkowych śledztw w sprawach wszelkiego rodzaju, od dokładnosci których, po największéj części, skutek i powodzenie dalszego śledztwa zależy.

Jeżeli bowiem przedmiot czynu dochodzonego, w samym początku śledztwa, kiedy jeszcze ślady przestępstwa zatarte nie zostały, z należytą dokładnością ustanowiony nie będzie; tudzież, jeżeli wszelkie okoliczności, tak do wykazania bytu przestępstwa, jako i do odkrycia przestępcy służące, ze staranną troskliwością bezzwłocznie zbierane nie będą, całe dalsze śledztwo przez to może być udaremnione, a przynajmniéj dowód zupełny prawny osiągnięty i kara zwyczajna na winnego wymierzona w takim razie być nie może, zwłaszcza, gdy uchybienia Sądów Policyi Prostéj będą takiemi, które się już w dalszém śledztwie sprostować nie dadzą.

Na to więc Sądy Kryminalne i Prokuratorowie przy tychże Sądach, ściśle zważać — i należytego wypełniania przez Urzędników Sądów niższych obowiązków służby rządowéj, przestrzegać powinni.

Aby zaś i prawdziwa zasługa nie była pozostawioną bez zwrócenia na siebie sprawiedliwéj uwagi Władz przełożonych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wkłada obowiązek, równie na Prokuratorów, jako i Sądy Kryminalne, aby przy składaniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości kwartalnych wykazów czynności sądowych, wyszczególniali tych urzędników po Sądach niższych, o których, jużto z codziennego uważania ich czynności, już z roztrząsania i monitowania odbieranych kwartalnych raportów, powezmą przekonanie, że przez swe skrupulatne wypełnianie urzędowych obowiązków, przez

ніи строгаго порядка, и соотвѣтственными судебными дѣйствіями, наконецъ своими способностями, нравственнымъ поведеніемъ и постояннымъ усердіемъ, заслуживаютъ вниманія Правительства. Свѣдѣнія эти будутъ старательно собираемы и принимаемы въ уваженіе при каждомъ представляющемся случаѣ вознагражденія дѣйствительно заслуживающаго того чиновника.

Правительственная Коммисія Юстиціи имѣетъ убѣжденіе, что Царскіе Прокуроры, равно какъ и Уголовные Суды, проникнутые всею важностію своего положенія относительно ввѣренныхъ ближайшему ижъ надзору Судовъ низшихъ инстанцій, а также, входя въ причины и цѣль заключенныхъ въ настоящемъ предписаніи распоряженій, будутъ исполнять оныя со всевозможнымъ усердіемъ и энергіею; что Правительственная Коммисія Юстиціи и препоручаетъ имъ съ полнымъ довѣріемъ къ ихъ заботливости объ общественной пользѣ. Распоряженіе это сообщено также въ копіи и Уголовному Суду, для исполненія въ чемъ это къ нему относится и поставленія о немъ въ извѣстность подвѣдомственныхъ ему Судовъ Исправительной Полиціи и Судовъ Полиціи Простой, а также членовъ Трибунала, изготовляющихъ выписки по уголовнымъ дѣламъ. Царскій Прокуроръ, съ своей стороны, передастъ таковое распоряженіе къ неукоснительному руководству Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, съ предписаніемъ доносить ему о всѣхъ усмотрѣнныхъ въ ущербъ государственной службѣ неисправностяхъ.

О послѣдствіяхъ этого Правителственная Коммисія Юстиціи будетъ ожидать донесенія.

Варшава, 4 (16) Сентября 1842 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій
(подписано) *Коссецкій.*

N. 12,326.

---

zachowanie ścisłego porządku i trafność w działaniach sądowych, wreszcie przez swoję zdatność, moralność i ciągłą pilność, na względy Rządu zasłużą. Wiadomości te starannie zbierane i przy każdéj sposobności wynagrodzenia prawdziwie zasługującego na to urzędnika, na uwagę brane będą.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości jest przekonaną, że Prokuratorowie Królewscy, równie jako i Sądy Kryminalne, przejęte całą ważnością swego stanowiska względem powierzonych bliższemu ich nadzorowi Sądów niższych, tudzież wchodząc w powody i cel rozporządzeń niniejszym reskryptem objętych, takowe z jak największą starannością i energią wypełniać będą; co Kommissya Rządowa Sprawiedliwości z zupełném zaufaniem troskliwości ich o dobro ogólne porucza. Rozporządzenie to odbiera również w kopii i Sąd Kryminalny dla wykonania, w czém się go dotycze, i podania go do wiadomości Sądów Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj mu podległych, tudzież Członków Trybunału, relacye w sprawach kryminalnych wyrabiających. Prokurator Królewski zaś ze swéj strony zakomunikuje takowe Podprokuratorom przy Sądach Policyi Poprawczéj, z jak najmocniejszém poleceniem zastosowania się do niego i zawiadamiania go o wszystkiém, cokolwiekby zdrożnego w służbie rządowéj spostrzegli.

O skutku tego oczekuje Kommissya Rządowa Sprawiedliwości stosownego raportu.

w Warszawie, dnia 4 (16) Września 1842 r.

Dyrektor Główny Prezydujący, (podpisano) *Kossecki.*

Nr. 12,326.

№ 169.

Постановленіе о привлеченіи къ отвѣтственности судебныхъ чиновниковъ за замедленіе въ производствѣ уголовныхъ дѣлъ.

(20 Іюля (1 Августа) 1849 г.).

Господину Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Высочайшимъ Его Императорскаго Величества указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату 19 Февраля с. г., постановлено въ Имперіи основаніемъ: что Правительствующій Сенатъ и Уголовныя Палаты, при окончательномъ рѣшеніи по каждому дѣлу, къ которому причастны лица, содержимыя подъ арестомъ болѣе одного года, должны входить въ разсмотрѣніе, не произошло ли замедленіе въ производствѣ дѣла и въ какой именно части онаго, и за тѣмъ въ самомъ приговорѣ постановлять опредѣленіе о дальнѣйшемъ распоряженіи о подверженіи виновныхъ отвѣтственности чрезъ посредство Губернскихъ Правленій или Правительствующаго Сената.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, имѣя въ виду: съ одной стороны, пользу службы и обезпеченіе поспѣшнаго отправленія правосудія по дѣламъ о лицахъ арестован-

№ 169.

Postanowienie w przedmiocie pociągania do odpowiedzialności urzędników sądowych za zwłokę w instrukcyi spraw karnych.

(d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1849 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Najwyższym Jego Cesarskiéj Mości Ukazem w dniu 19 Lutego r. b. do Rządzącego Senatu wydanym, postanowioną została w Cesarstwie ta zasada: ażeby Senat Rządzący, jakotéż Izby Kryminalne, przy ostatecznem zawyrokowaniu w każdéj sprawie, do któréj wpływają osoby więcéj niż rok z więzienia odpowiadające, rozpoznawały, czyli w prowadzeniu instrukcyi sprawy i w jakiéj mianowicie części takowéj instrukcyi zaszła zwłoka, oraz w samym wyroku zamieszczały wnioski względem dalszych rozporządzeń, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności za pośrednictwem Rządów Gubernialnych lub téż Rządzącego Senatu.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mając na uwadze, jużto dobro służby i sprężyste wymierzanie sprawiedliwości w sprawach osób przyaresztowanych, a jeszcze ostatecznie za winnych

ныхъ, но не признанныхъ еще окончательно виновными, съ другой — единообразіе съ установленнымъ въ этомъ отношеніи въ Имперіи порядкомъ, наконецъ — сбереженіе расходовъ Казны по содержанію въ тюрьмахъ арестантовъ, вошелъ отъ 25 Марта (6 Апрѣля), с. г., N. 14,561, съ предположеніемъ о томъ, чтобы приведенное основаніе было распространено и на Уголовные Суды Царства.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, отъ котораго, по приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника, требуемо было мнѣніе по сему предмету, въ представленіи своемъ отъ 28 Апрѣля (10 Мая) с. г., за N. 5,370, заявилъ: что, такъ какъ правила дѣйствующаго уголовнаго судопроизводства въ Царствѣ не только удовлетворительны относительно надзора за судебными дѣйствіями, а равно наложенія взысканій съ неусердныхъ или нерадивыхъ чиновниковъ, но даже соотвѣтствуютъ распоряженіямъ упомянутаго указа; то предложеніе онаго къ руководству Судамъ Царства считаетъ излишнимъ, предполагая вмѣстѣ съ тѣмъ, чтобы, по смыслу того же указа, подтвердить Судамъ о точномъ исполненіи дѣйствующихъ правилъ уголовнаго судопроизводства, которыя касательно дисциплины, на случай упущенія и замедленія со стороны чиновниковъ, согласны съ объявленной въ указѣ Высочайшею волею.

Совѣтъ Управленія, разсмотрѣвъ упомянутыя выше представленія, объявилъ: что мнѣніе Главнаго Директора Юстиціи, какъ основанное на дѣйствующихъ узаконеніяхъ и на опытѣ, утверждаетъ вполнѣ, предписывая, дабы, согласно содержанію Высочайшаго указа 19 Февраля с. г., сдѣлано было Правительственою Коммисіею Юстиціи (если это ею будетъ признано нужнымъ) распоряженіе по всѣмъ Уголовнымъ Судамъ Царства о неукоснительномъ исполненіи правилъ Устава Уголовнаго Судопроизводства относительно взысканій за упущенія или замедленія со стороны чиновниковъ въ производствѣ уголовныхъ дѣлъ.

nieuznanych, już też samo ujednostajnienie porządku, jaki w téj mierze w Cesarstwie zaprowadzonym został, już nakoniec oszczędność w wydatkach przez Skarb ponoszonych na utrzymanie w więzieniach aresztantów, w przedstawieniu swém z dnia 25 Marca (6 Kwietnia) roku bieżącego, Nr. 14,561, wnosił, aby zasada ta i do Sądów Karnych Królestwa była rozciągniętą.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, któremu, z polecenia Namiestnika Królestwa, poruczoném zostało wynurzenie w tym przedmiocie opinii, w przedstawieniu swém z dnia 28 Kwietnia (10 Maja), roku bieżącego, Nr. 5,370, oświadczył: że gdy obowiązujące dotąd przepisy postępowania sądowego kryminalnego w Królestwie są wystarczającemi pod względem kontroli działań sądowych oraz karności co do obojętnych lub niedbałych urzędników, a nawet gdy takowe odpowiadają rozporządzeniom pomienionego ukazu; przeto podawanie go Sądom Królestwa uważa za zbyteczne, wnosząc zarazem, aby w myśl tegoż ukazu przypomnieć Sądom ścisłe wykonywanie przepisów obowiązującéj procedury kryminalnéj, które, pod względem karności w razie uchybienia i zwłoki urzędników, odpowiadają Najwyższéj woli w ukazie objawionéj.

Rada Administracyjna, po rozważeniu powołanych wyżéj przedstawień, oświadczyła: że zdanie Dyrektora Głównego Sprawiedliwości, jako na obowiązujących przepisach i praktyczném doświadczeniu oparte, w zupełności zatwierdza i mieć chce: aby, stosownie do osnowy ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego roku bieżącego, uczynioném zostało przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości (jeżeli to znajduje być potrzebném) wezwanie do wszystkich Sądów Karnych Królestwa względem ścisłego wykonywania przepisów obowiązującéj procedury kryminalnéj co do karności w razie uchybienia i zwłoki ze strony urzędników dopuszczonéj w sprawach karnych.

О таковомъ рѣшеніи Совѣта Управленія имѣю честь увѣдомить Г. Главнаго Директора, для свѣдѣнія и надлежащаго исполненія.

Варшава, 20 Іюля (1 Августа) 1849 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ.*

N. 3,416.

Приложеніе къ N. 169.

УКАЗЪ

Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената.

По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали Предложеніе Г. Министра Юстиціи, Статсъ-Секретаря Тайнаго Совѣтника и Кавалера Гр. Виктора Никитича Панина, въ коемъ изъясняетъ, что Государь Императоръ, по разсмотрѣніи всеподданнѣйшей записки его, Г. Министра Юстиціи, о ходѣ арестантскихъ дѣлъ, въ производствѣ коихъ замѣчена медленность, Высочайше повелѣть изволилъ: вмѣнить въ обязанность Правительствующаго Сената и Уголовныхъ Палатъ, при окончательномъ рѣшеніи каждаго дѣла, по коему арестанты содержались болѣе года, непремѣнно постановить заключеніе о томъ: было ли по дѣлу замедленіе и если было, то гдѣ и въ какой части производства уголовнаго дѣла произошло оное? За симъ о виновныхъ въ промедленіи постано-

O takowéj decyzyi Rady Administracyjnéj mam honor oznajmić Dyrektorowi Głównemu, dla wiadomości i właściwego wykonania.

w Warszawie, d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1849 r.

Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Le Brun.*

Nr. 3,416.

Anneks do Nr. 169.

UKAZ

Jego Cesarskiéj Mości Samowładcy Wszech Rossyi. od Rządzącego Senatu.

Na mocy Ukazu Jego Cesarskiej Mości, Senat Rządzący, po wysłuchaniu przedstawienia Pana Ministra Sprawiedliwości, Sekretarza Stanu, Tajnego Radcy hrabiego Wiktora syna Nicety Panina, w którém tenże oznajmił, iż Najjaśniejszy Pan, po rozpoznaniu złożonego przezeń najpoddanniejszego raportu co do biegu spraw więziennych, w prowadzeniu których dostrzeżoną została zwłoka, Najwyżej rozkazać raczył: tak na Rządzący Senat, jako i na Izby Kryminalne włożyć obowiązek, aby, przy ostatecznem zawyrokowaniu każdéj sprawy, w któréj zostające pod sądem osoby dłużéj niż rok były uwięzione, wynurzały zarazem koniecznie opinią: czy w prowadzeniu sprawy zaszła zwłoka, a jeżeli zaszła, to gdzie — i w jakiéj części postępowania karnego? — tudzież, aby w samym wyroku ostatecznym, sto-

вить по обстоятельствамъ дѣла и законамъ опредѣленіе въ самомъ рѣшительномъ приговорѣ, для дальнѣйшаго распоряженія о наложеніи на виновныхъ взысканія посредствомъ Губернскихъ Правленій, если взысканія будутъ относиться до мѣстъ и лицъ, онымъ подчиненныхъ, или по непосредственному распоряженію Сената, если взысканіямъ подлежать будутъ мѣста Губернскія.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Господинъ Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату для руководства и надлежащаго исполненія.

Приказали: О точномъ и непремѣнномъ исполненіи Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія Палатамъ Уголовнаго Суда и Совѣстнымъ Судамъ послать Указы, каковыми дать знать всѣмъ Губернскимъ, Войсковымъ и Областному Бессарабскому Правленіямъ, для надлежащихъ съ ихъ стороны предписаній, Судамъ I-й инстанціи, въ Департаментъ Правительствующаго Сената и общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія.

Февраля 19 дня 1849 года.

Вѣрно,

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Лебренъ*.

sownie do okoliczności sprawy i przepisów prawa, wydawały decyzyą względem osób, które dopuściły się zwłoki, a to w celu uczynienia dalszych zarządzeń względem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, za pośrednictwem Rządów Gubernialnych, jeżeli takowa ciążyć będzie władze lub osoby im podwładne, albo też bezpośrednio na mocy rozporządzenia Rządzącego Senatu, jeżeli winnemi okażą się władze gubernialne.

Zawiadamiając o takim rozkazie Najwyższym, Minister Sprawiedliwości wezwał Rządzący Senat, aby stosował się do takowego i celem wykonania go wydał odpowiednie rozporządzenia.

W skutek tego Senat postanowił: zalecić Ukazami Izbom Kryminalnym i Sądom Sumienia ścisłe i nieodzowne wykonanie Najwyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu. Takież Ukazy przesłać dla wiadomości Rządom Gubernialnym, Zarządom wojennym oraz Zarządowi obwodu Bessarabskiego, celem wydania przez też władze odpowiednich poleceń, — Sądom zaś I-éj instancyi, Departamentowi Rządzącego Senatu i Ogólnym tegoż Zebraniom przesłać stosowne zawiadomienia, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości odpis niniejszego postanowienia.

Dnia 19 Lutego 1849 roku.

Za zgodność :

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Le Brun*.

№ 170.

Предписаніе Прокурорамъ, чтобы въ донесеніяхъ о движеніи арестантовъ были объясняемы причины произшедшаго въ производствѣ дѣла замедленія.

(12 (24) Іюля 1858).

Всѣмъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для обезпеченія надлежащаго надзора за дѣлами арестантовъ, ожидающихъ рѣшеній болѣе одного года, Правительственная Коммисія Юстиціи, желая имѣть скорыя и точныя свѣдѣнія о положеніи таковыхъ дѣлъ, предписываетъ: чтобы впредь, какъ Царскій Прокуроръ, такъ равно Помощники Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, въ рапортахъ своихъ, при которыхъ представляютъ Правительственной Коммисіи вѣдомости о числѣ и движеніи арестантовъ по тюрьмамъ, объясняли положеніе дѣла о каждомъ такомъ арестантѣ, который въ теченіе мѣсяца поступилъ въ списокъ годовыхъ арестантовъ и показанъ поименованнымъ въ представляемой вѣдомости.

Объясненіе это должно быть по всей возможности подробное и заключать въ себѣ, согласно положенію дѣла, слѣдующія свѣдѣнія:

1. Какъ обширно дѣло, сколько въ немъ частей и листовъ, а если съ нимъ соединены другія дѣла, то какія именно, и почему соединены.

№ 170.

Polecenie Prokuratorom, aby w raportach o ruchu więźni wyjaśniali przyczynę zwłoki dopuszczonéj w sprawie.

(d. 12 (24) Lipca 1858 r.)

do

wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Dla utrzymania ścisłéj kontroli nad sprawami więźni, dłużéj roku na wyrok oczekujących, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, chcąc mieć szybką i dokładną wiadomość o położeniu takich spraw, poleca: aby odtąd, tak Prokurator Królewski, jakotéż Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych, w raportach swoich, przy których nadsyłają Kommisyi Rządowéj Sprawiedliwości wykazy ludności i ruchu więźni, zamieszczali zaraz wyjaśnienia stanu sprawy co do każdego takiego więźnia, który w ciągu miesiąca przybył na listę więźni rocznych i w przesyłającym się wykazie imiennie jest wykazany.

Wyjaśnienie to powinno być jak najbardziéj szczegółowe i obejmować ma, stosownie do położenia sprawy, następujące wiadomości:

1. Jak dalece sprawa jest obszerna, ile voluminów i foliów akta wyprowadzonego śledztwa obejmują, a jeżeli połączone są z nią inne sprawy, jakie są te sprawy i jaka przyczyna ich połączenia.

2. Сколько разыскивалось по оному преступленій вообще и какія изъ нихъ принадлежатъ къ болѣе важнымъ.

3. Сколько вообще по дѣлу обвиненныхъ, и сколько изъ числа ихъ содержится подъ арестомъ.

4. Происходили ли и какія именно препятствія въ производствѣ слѣдствія, было ли оно надлежащее, или, если было допущено замедленіе, то по чьей винѣ оно послѣдовало, приняты ли и какія именно мѣры для устраненія дальнѣйшаго замедленія.

5. На чемъ дѣло остановилось и отъ чего зависитъ окончаніе онаго.

Еслибы арестантъ, поступающій въ списокъ годовыхъ арестантовъ, былъ прикосновенъ къ дѣлу о другихъ арестантахъ, которые показаны уже по прежнимъ вѣдомостямъ, то нѣтъ надобности повторять оправданія, но толко слѣдуетъ объяснить, къ какому именно дѣлу и на сколько оно подвинулось въ производствѣ.

На первый разъ, то есть при преставленіи вѣдомости за Іюль мѣсяцъ с. г., какъ Царскій Прокуроръ, такъ и Помощники Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, объяснятъ вышеупомянутымъ образомъ положеніе дѣлъ о всѣхъ такихъ изъ показанныхъ ими арестантовъ, которые болѣе одного года ожидаютъ рѣшенія, на будущее же время означенныя объясненія будутъ замѣщать только о тѣхъ годовыхъ арестантахъ, которые вновь прибыли въ теченіе мѣсяца; относительно же другихъ, съ прежняго времени арестантовъ, слѣдуетъ только дополнять прежнія свѣдѣнія, а именно: какой данъ былъ ходъ дѣлу въ теченіе мѣсяца, въ какіе сроки было предпринимаемо производство по оному и что еще остается сдѣлать.

Настоящее распоряженіе Царскій Прокуроръ препроводитъ немедленно ко всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи, которые обязаны представлять прямо отъ себя Правительственной Коммисіи

2. Ile dochodzi się w niéj przestępstw w ogólności, i jakie są między temi ważniejsze.

3. Ile jest w ogóle obwinionych, ile między temi z więzienia odpowiada.

4. Czyli—i jakie były przeszkody przy prowadzeniu śledztwa; czyli działanie było należyte, lub jeżeli zwłoka miała miejsce, z czyjéj winy nastąpiła, i czyli — i jakie przedsięwzięte zostały środki dla zaradzenia dalszéj zwłoce.

5. Jak dalece sprawa w śledztwie jest posuniętą i na czém ukończenie jéj zależy.

Jeżeliby więzień przybywający na listę więźni rocznych wpływał do sprawy innych więźni, już z poprzednich wykazów kontrolowanéj, nie ma potrzeby powtarzać usprawiedliwienia, lecz tylko należy wyjaśnić, do jakiéj sprawy przybywający więzień wpływa, i jak dalece sprawa ta w działaniu postąpiła.

Na pierwszy raz, to jest przy nadsyłaniu wykazu za miesiąc Lipiec r. b., tak Prokurator Królewski, jakotéż Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych wyjaśnią w powyższy sposób położenie spraw co do wszystkich wykazanych przez siebie więźni, dłużéj roku na wyrok oczekujących; następnie wyjaśnienie takie zamieszczać będą tylko co do tych więźni rocznych, którzy w ciągu miesiąca przybyli, a co do innych więźni dawniejszych uzupełniać tylko będą poprzednie wiadomości, a mianowicie: jak dalece sprawa w ciągu miesiąca postąpiła, w jakich terminach w niéj działano, i co jeszcze do działania pozostaje.

Rozporządzenie niniejsze Prokurator Królewski zakomunikuje bezzwłocznie wszystkim podległym sobie Podprokuratorom przy Sądach Poprawczych, którzy obowiązani są do składania Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości wprost od siebie

упомянутыя вѣдомости, вмѣнивъ имъ, въ обязанность сообразоваться въ точности съ означеннымъ распоряженіемъ.

Варшава, 12 (24) Іюля 1858 года.

Главный Директоръ, Тайный Совѣтникъ Сенаторъ,
(подписано) *Дружевецкій.*

N. 13,769.

№ 171.

Предписаніе формы для вѣдомостей о числѣ и движеніи арестантовъ.

(16 (28) Декабря 1863 г.).

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ, Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи и Подсудку Мироваго Суда въ городѣ Бялѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Признавъ нужнымъ ввести перемѣну въ представляемыхъ донынѣ вѣдомостяхъ о числѣ и движеніи арестантовъ, Правительственная Коммисія Юстиціи заготовила новые соотвѣтственные тому бланки, въ которыхъ выставленныя надъ каждою графою надписи достаточно показываютъ, что должно быть въ ней помѣщено, и какое каждой изъ нихъ назначеніе. *)

Обращаетъ только Правительственная Коммисія вниманіе на то, что на послѣдней страницѣ вѣдомости, подъ заглавіемъ:

---

*) *Форма этой вѣдомости приложена въ концѣ настоящаго тома.*

wzmiankowanych wykazów, z poleceniem, aby do rozporządzenia tego ściśle stosowali się.

Warszawa, dnia 12 (24) Lipca 1858.

Dyrektor Główny, Tajny Radca, Senator
(podpisano) *Drzewiecki.*

Nr. 13,769.

№ 171.

Przepisanie wzoru do wykazu ludności więziennéj i jéj ruchu.

(d. 16 (28) Grudnia 1863 r.)

do
wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych, Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych i Podsędka Sądu Policyi Prostéj w Biały.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Uznawszy potrzebę zaprowadzenia zmiany w dotychczasowych wykazach ludności i ruchu więźni, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przygotowała nowe, odpowiednie na ten cel druki, w których położone nad każdą rubryką napisy dostatecznie wskazują, co ma być w niéj zamieszczone i jakie jest każdéj z nich przeznaczenie *).

Zwraca jedynie uwagę, że na ostatniéj stronicy wykazu, w tytule: „*ruch więźni podług rodzaju przestępstw*" zamieszczać

---

*) *Wzór tego wykazu zamieszczony jest w końcu niniejszego tomu.*

„движеніе арестантовъ по роду преступленій,“ въ графахъ *„прибыло“* (1 и 5), слѣдуетъ показывать такихъ только арестантовъ, которые въ теченіе каждаго мѣсяца поступили изъ полицейскихъ арестовъ, или вновь арестованы и заключены въ мѣстной слѣдственной тюрьмѣ.

Всѣ другіе арестанты, а именно переведенные изъ другихъ тюремныхъ заведеній, должны быть показаны только въ общихъ графахъ (2 и 6), вмѣстѣ съ прежними, оставшимися отъ прошлаго мѣсяца, ибо графы 1-я и 5-я служатъ единственно для показыванія, сколько дѣйствительно вновь прибыло во всѣ тюрьмы арестантовъ и въ какихъ они обвиняются преступленіяхъ, слѣдовательно, хотябы одинъ арестантъ былъ содержимъ въ теченіе года въ нѣсколькихъ тюрьмахъ, долженъ быть показанъ въ этихъ графахъ (1 и 5) одинъ только разъ.

Вслѣдствіе того, препровождая *N. N.* 24 экземпляра упомянутыхъ бланковъ, которыхъ должно быть достаточно на цѣлый годъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ: начиная съ Января мѣсяца 1864 года, составлять вѣдомости на этихъ бланкахъ со всею точностію и представлять оныя въ Правительственную Коммисію существующимъ донынѣ порядкомъ.

Варшава, 16 (28) Декабря 1863 года.

Членъ Коммисіи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Малковскій.*

N. 17,036.

---

należy w rubrykach *„przybyło”* (1 i 5) samych takich więźni, którzy w ciągu każdego miesiąca z aresztów policyjnych nadesłani lub nowo przyaresztowani i w miejscowym domu badań osadzeni zostali.

Wszyscy inni więźnie, a mianowicie z innych zakładów więziennych przeprowadzeni, mieszczeni być powinni wraz z dawniejszemi, z poprzedniego miesiąca pozostałemi, tylko w ogólnych rubrykach (2 i 6); rubryki albowiem (1-a i 5-a) służą jedynie do wykazania, ile rzeczywiście przybyło do wszystkich więzień nowych więźni i o jakie przestępstwa obwinionych; chociażby więc jeden więzień w kilku więzieniach w ciągu roku pozostawał, raz tylko w rubrykach tych (1 i 5) liczony być powinien.

Z tego powodu, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przesyłając *N. N.* 24 arkusze druków rzeczonych, na cały rok wystarczyć mających, poleca mu, aby począwszy od miesiąca Stycznia 1864 r., wykazy swoje na tych drukach z jak największą dokładnością sporządzał i Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości dotychczasowym porządkiem nadsyłał.

Warszawa, dnia 16 (28) Grudnia 1863 r.

Członek Kommissyi, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Małkowski.*

Nr. 17,036.

№ 172.

Постановленіе о ссылкѣ въ каторжную работу или въ крѣпости Царства арестантовъ, приговоренныхъ къ тюремному заключенію.

(20 Марта (1 Апрѣля) 1842 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Намѣстникъ въ Царствѣ объявилъ Совѣту Управленія, что Государь Императоръ, для отвращенія неудобствъ, съ которыми сопряжено содержаніе въ тюрьмахъ преступниковъ гражданскаго вѣдомства, приговоренныхъ къ крѣпостному и тяжкому заключенію, — по всеподданнѣйшему докладу его, Намѣстника, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. чтобы всѣхъ преступниковъ гражданскаго вѣдомства, приговоренныхъ къ пожизненному крѣпостному заключенію, отправлять въ каторжную работу и, на семъ основаніи, отослать туда всѣхъ этого рода осужденныхъ уже преступниковъ, по предварительномъ соглашеніи съ подлежащими властями Имперіи относительно пересылки упомянутыхъ преступниковъ, какъ на этотъ разъ, такъ и на будущее время, и относительно содержанія ихъ въ пути и на мѣстѣ;

2. чтобы приговариваемыхъ къ тяжкому заключенію на десять лѣтъ, или къ крѣпостному заключенію на болѣе продолжительный срокъ, содержать впредь въ крѣпостяхъ въ Царствѣ Польскомъ, препроводивъ туда же всѣхъ приговоренныхъ уже преступниковъ сего рода, съ тѣмъ, чтобы въ продолженіе содержанія ихъ въ крѣпостяхъ, независимо отъ обученія ихъ ремесламъ, соблюдаемы были относительно ихъ положенія, существующія вообще для арестантскихъ ротъ, а равно, чтобы, въ случаѣ покушенія ихъ на побѣгъ отправлять ихъ также въ Сибирь, въ каторжную работу;

№ 172.

Postanowienie w przedmiocie odsyłania do robót w kopalniach lub do twierdz Królestwa, więźni na warowne więzienie skazanych.

(d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1842 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Namiestnik Królestwa oznajmił Radzie Administracyjnéj, że Najjaśniejszy Pan, w celu zapobieżenia niedogodnościom, z jakiemi połączone jest utrzymywanie w więzieniach zbrodniarzy stanu cywilnego, skazanych na więzienie ciężkie i warowne, na przedstawienie Jego Książęcéj Mości rozkazać raczył:

1. aby wszystkich zbrodniarzy cywilnych, na dożywotnie warowne więzienie skazanych, odesłać do robót w kopalniach (въ каторжную работу) i aby na téj zasadzie wysłać tamże wszystkich tego rodzaju zbrodniarzy, którzy już osądzeni zostali, a to za poprzedniém porozumieniem się z władzami właściwemi Cesarstwa względem transportowania pomienionych zbrodniarzy, tak na ten raz, jako i na przyszłość, oraz względem utrzymywania tychże w drodze i na miejscu;

2. aby tych, którzy na 10 lat więzienia ciężkiego lub na więcéj lat więzienia warownego osądzeni zostaną, trzymać nadal w twierdzach, w Królestwie Polskiém istniejących, dokąd niemniéj i zbrodniarze tego rodzaju już osądzeni odesłani być winni, z zastrzeżeniem, iżby przez czas, który w twierdzach zostawać będą, obok przyuczania do rzemiosł, zachowane były względem nich przepisy w ogólności dla kompanij aresztanckich służące, niemniéj, iżby w razie zamierzenia ucieczki, podobnież do robót w kopalniach na Syberyą odsyłani byli;

3. затѣмъ остальныхъ, окончательно приговоренныхъ преступниковъ, размѣщать по крѣпостямъ и тюремнымъ замкамъ на прежнемъ основаніи, по усмотрѣнію и по мѣрѣ мѣстной надобности, съ тѣмъ, чтобы относительно преступниковъ, которые будутъ заключаемы въ крѣпостяхъ, соблюдались общія постановленія объ арестантскихъ ротахъ.

Совѣтъ опредѣлилъ: объ этой Высочайшей волѣ увѣдомить Правительственныя Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи и Начальника Главнаго Штаба Дѣйствующей Арміи, для немедленнаго исполненія оной, по принадлежности.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Тымовскій.*

N. 24,060.

№ 173.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта относительно дополненія правилъ о ссылкѣ въ Сибирь преступниковъ, приговоренныхъ къ крѣпостному или тяжкому заключенію.

(7 (19) Августа 1846 г.)

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Министръ Статсъ-Секретарь, при отношеніи отъ 26 Іюля (7 Августа) с. г., N. 1,900, препроводилъ къ Его Свѣтлости Предсѣдательствующему въ Совѣтѣ Управленія Высочайше

3. aby innych, ostatecznie osądzonych przestępców, stosownie do zasad dotychczasowych, osadzać, w miarę uznania i potrzeby, bądź w twierdzach, bądź też w więzieniach, z warunkiem, iżby do tych, którzy będą do twierdz odesłani, ogólne urządzenia o kompaniach aresztanckich zastosowane były.

Rada, o téj Najwyższej woli Jego Cesarsko-Królewskiej Mości postanowiła uwiadomić Kommissyą Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Sprawiedliwości niemniéj Sztab Główny Armii Czynnéj, w celu niezwłocznego téjże, w czém do nich należy, wykonania.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Tymowski.*

Nr. 24,060.

№ 173.

Najwyżéj zatwierdzone zdanie Rady Państwa, uzupełniające przepisy co do odsyłania na Syberyą przestępców na czasowe więzienie warowne oraz na więzienie ciężkie skazanych.

(d. 7 (19) Sierpnia 1846 r.)

do

Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Minister Sekretarz Stanu, przy odezwie swéj z dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b., Nr. 1,900, zakomunikował Jaśnie Oświeconemu Księciu Prezydującemu w Radzie Administracyjnéj zda-

утвержденное 29 Іюня с. г. мнѣніе Государственнаго Совѣта, дополняющее правила о ссылкѣ въ Сибирь преступниковъ, приговоренныхъ въ Царствѣ Польскомъ къ крѣпостному и тяжкому заключенію.

Таковое мнѣніе Государственнаго Совѣта, у сего въ завѣренной копіи прилагаемое, имѣю честь, съ разрѣшенія Совѣта Управленія, препроводить въ Правительственную Коммисію, для немедленнаго исполненія заключающихся въ ономъ постановленій, и вмѣстѣ съ тѣмъ присовокупить, что мнѣніе это препровождено также, для точнаго руководства, въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 7 (19) Августа 1846 года.

Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ.*

N. 5,234.

Приложеніе къ N. 173.

Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ дѣлъ Царства Польскаго Государственнаго Совѣта, относительно дополненія правилъ о ссылкѣ въ Сибирь преступниковъ, приговоренныхъ къ крѣпостному и тяжкому заключенію въ Царствѣ Польскомъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта
(подписано) *Князь И. Васильчиковъ.*

29 Іюня 1846 года

nie Rady Państwa, Najwyżej w dniu 29 Czerwca roku bieżącego przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzone, a uzupełniające przepisy o zsyłaniu na Syberyą przestępców na warowne i ciężkie więzienie w Królestwie Polskiém skazanych.

Takowe zdanie Rady Państwa, dołączone tu w kopii wierzytelnéj, mam honor, z upoważnienia Rady Administracyjnéj, przesłać Kommissyi Rządowéj, w celu niezwłocznego objętych niém rozporządzeń, w czém do niéj należy, wykonania i zarazem nadmienić, że toż zdanie jednocześnie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, dla ścisłego zastósowania się, zakomunikowaném zostało.

Warszawa, dnia 7 (19) Sierpnia 1846 roku.

Radca Stanu, (podpisano) *T. Le Brun.*

Nr. 5,234.

Anneks do Nr. 173.

Jego Cesarska Mość objawione w Departamencie Rady Państwa do spraw Królestwa Polskiego zdanie, dotyczące uzupełnienia przepisów o zsyłaniu na Syberyą przestępców na warowne i ciężkie więzienie w Królestwie Polskiém skazanych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Prezes Rady Państwa,
(podpisano) *Książę J. Wasilczyków.*

29 Czerwca 1846 roku.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ дѣлъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ внесенную Министромъ Статсъ-Секретаремъ Царства записку, по предположенной Намѣстникомъ Царства Польскаго мѣрѣ о дополненіи существующихъ распоряженій касательно ссылки въ Сибирь въ каторжную работу приговоренныхъ къ тяжкому и строгому заключенію въ Царствѣ такихъ арестантовъ, коимъ остается не менѣе пяти лѣтъ заключенія, находитъ мѣру сію съ своей стороны совершенно уважительною. Но вмѣстѣ съ тѣмъ Департаментъ, какъ и Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго, считаетъ необходимымъ, чтобы, какъ существующія уже, такъ и предполагаемыя нынѣ по сему предмету распоряженія, были сколько возможно согласованы съ началами, принятыми вообще въ новомъ Уголовномъ Уложеніи Царства Польскаго, удостоившемся уже предварительнаго Высочайшаго утвержденія. Хотя же составленными на сихъ основаніяхъ Министромъ Статсъ-Секретатемъ правилами, срокъ пребыванія преступниковъ въ каторжной работѣ и въ исправительныхъ арестантскихъ ротахъ, въ сравненіи съ заключеніемъ ихъ по дѣйствующимъ нынѣ постановленіямъ, нѣсколько сокращается, но такое сокращеніе вполнѣ возмѣщается тѣмъ, что преступники сіи, по окончаніи новыхъ сроковъ, не возвращаются уже, какъ прежде, къ общественной жизни въ Царствѣ, а оставляются въ Сибири на поселеніи, или ссылаются туда для водворенія между поселенцами.

Вслѣдствіе сего Департаментъ, согласно съ заключеніемъ Министра Статсъ-Секретаря Царства Польскаго, мнѣніемъ положилъ постановить по сему предмету слѣдующія правила:

1. Приговоренныхъ на всю жизнь къ крѣпостному заключенію (więzienie warowne) ссылать, вмѣсто того, въ Сибирь въ каторжную работу на 20 лѣтъ, съ зачетомъ имъ въ сей срокъ времени слѣдованія до мѣста назначенія, а по окончаніи срока работъ, поселить ихъ въ Сибири навсегда.

Zdanie Rady Państwa.

Rada Państwa w Departamencie Spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy wniesione przez Ministra Sekretarza Stanu Królestwa przedstawienie względem podanego przez Namiestnika Królestwa Polskiego środka co do uzupełnienia rozporządzeń istniejących o zsyłaniu na Syberyą do ciężkich robót skazanych na warowne i na ciężkie więzienie w Królestwie takich więźniów, którym pozostaje jeszcze do wycierpienia nie mniéj jak lat pięć zamknięcia w więzieniu, znajduje środek takowy i z swojéj strony zupełnie na uwagę zasługującym. Lecz przytém Departament, równie jak i Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego uznali niezbędném, ażeby, tak już istniejące, jak i proponowane obecnie w tym przedmiocie rozporządzenia, o ile możności zastosowane były do zasad przyjętych w ogólności w nowém prawie karném Królestwa Polskiego, już tymczasowie przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzoném. Chociaż przeto w ułożonych na tych zasadach przez Ministra Sekretarza Stanu przepisach, czas pozostawania przestępców w ciężkich robotach i w poprawczych aresztanckich rotach, w porównaniu z trwaniem zamknięcia ich, według prawa obecnie istniejącego, nieco się skraca, wszelako takowe skrócenie w zupełności zastąpione jest tém, że przestępcy ci, po upływie nowych terminów, nie powracają już, jak dawniéj, na łono społeczności w Królestwie, lecz pozostają w Syberyi na osiedleniu, lub są zsyłani tam dla osiedlenia ich pomiędzy osadnikami.

W skutek tego Departament, zgodnie z wnioskiem Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, wyraził zdanie, iż postanowić wypada w tym przedmiocie przepisy następujące:

1. Skazani na więzienie warowne na całe życie, zsyłani zamiast tego być mają na Syberyą do ciężkich robót na lat 20, z policzeniem im w ten zakres czasu transportowania do miejsca przeznaczenia, a po ukończeniu czasu robót, osiedlani będą w Syberyi na zawsze.

2. Приговоренныхъ къ крѣпостному заключенію на опредѣленное время, ссылать, вмѣсто того, въ Сибирь въ каторжную работу на половину неоконченнаго еще ими срока заключенія и также съ зачетомъ времени слѣдованія до мѣста назначенія, а по окончаніи каторжныхъ работъ, поселять въ Сибири навсегда.

3. Приговоренныхъ къ тяжкому заключенію (więzienie ciężkie), за повтореніе преступленій, на срокъ болѣе 5 лѣтъ, вмѣсто того, отдавать въ исправительныя арестантскія роты на половину не оконченнаго ими срока заключенія, а по миованіи времени работъ въ сихъ ротахъ, ссылать въ Сибиръ на поселеніе.

4. Изъ числа означенныхъ въ предшедшихъ 2 и 3-мъ пунктахъ преступниковъ обращать на выше изложенномъ основаніи, въ каторжную работу или въ исправительныя арестантскія роты тѣхъ только, коимъ остается не менѣе 5 лѣтъ заключенія.

5. Въ пересылкѣ таковыхъ преступниковъ до мѣста назначенія и издержкахъ на содержаніе ихъ тамъ въ теченіе срока опредѣленнаго наказанія, соблюдать тотъ самый порядокъ, который принятъ нынѣ въ отношеніи къ преступникамъ Царства, приговореннымъ къ пожизненному тяжкому заключенію.

6. Женщинъ, приговоренныхъ къ срочнымъ тяжкому и строгому заключенію, а равно приговоренныхъ къ заключенію на срокъ, не меньшій 5 лѣтъ, за возобновленныя преступленія, за которыя онѣ были приговорены къ заключенію на 5 лѣтъ и болѣе, подвергать симъ наказаніямъ на общемъ основаніи дѣйствующихъ законовъ, не отсылая ихъ въ Сибирь, по тѣмъ самымъ уваженіямъ, по коимъ освобождены отъ таковой ссылки женщины, приговариваемыя къ пожизненному и тяжкому заключеніямъ.

7. Въ исполненіе выше постановленныхъ правилъ, поручить Правительственной Коммисіи Внутренныхъ Дѣлъ, совокупно съ Коммисіею Юстиціи, составить списокъ содержащимся нынѣ въ крѣпостяхъ и тюремныхъ замкахъ преступникамъ,

2. Skazani na więzienie warowne do czasu, zsyłani zamiast tego być winni na Syberyą do ciężkich robót na połowę niewycierpianego jeszcze przez nich terminu zamknięcia, i również z policzeniem czasu transportowania do miejsca przeznaczenia, a po ukończeniu ciężkich robót, osiedlani zostaną w Syberyi na zawsze.

3. Skazani na więzienie ciężkie, za powtórzenie przestępstwa, nad zakres pięcioletni, oddawani będą zamiast tego, do poprawczych aresztanckich rot, na połowę niewycierpianéj przez nich kary więzienia, a po upływie czasu robót w tychże rotach, wysyłani być mają do Syberyi na osiedlenie.

4. Z liczby oznaczonych w pomienionych 2-gim i 3-cim ustępach przestępców, odsyłani będą na zasadzie wyż wyłożonéj, do ciężkich robót lub do poprawczych aresztanckich rot ci tylko, którym pozostaje nie mniéj, jak lat pięć więzienia do odsiedzenia.

5. W przesyłaniu takowych przestępców do miejsc przeznaczenia i co do kosztów utrzymania ich tamże w ciągu trwającéj kary, zachowany będzie taki sam porządek, jaki obecnie jest przyjęty względem przestępców Królestwa na dożywotnie więzienie warowne skazanych.

6. Kobiety, skazane na więzienie warowne i ciężkie do czasu, niemniéj skazane na zamknięcie przez czas nie mniejszy, jak lat 5-ć, za powtarzanie przestępstw, za które były skazane na zamknięcie na lat 5-ć i więcéj, ulegać mają takowym karom według praw obecnie obowiązujących i odsyłane do Syberyi nie będą, dla tychże samych powodów, dla których uwolnione są od zesłania kobiety skazane na dożywotnie warowne i ciężkie więzienie.

7. W celu wykonania powyższych przepisów, poleca się Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, ażeby łącznie z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, ułożyły wykaz przestępców obecnie po twierdzach i więzieniach zatrzymanych, któ-

которые, въ замѣнъ приговореннаго имъ, на основаніи Уголовнаго Кодекса 1818 года, крѣпостнаго и тяжскаго заключенія, должны быть сосланы въ Сибирь въ каторжную работу, или же на поселеніе, и представить оный, установленнымъ порядкомъ, на разсмотрѣніе и утвержденіе Совѣта Управленія Царства Польскаго.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдательствующимъ и Членами.

Вѣрно:

За отсутствіемъ Государственнаго Секретаря, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписалъ) *Илличевскій.*

№ 174.

Постановленіе о срокѣ, съ котораго слѣдуетъ считать наказаніе преступникамъ, ссылаемымъ въ Сибирь.

(15 (27) Октября 1847 г.).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Въ 3-мъ пунктѣ Высочайше утвержденныхъ 29 Іюня (10 Іюля) 1846 года правилъ о томъ, какіе изъ арестантовъ въ Царствѣ Польскомъ должны быть ссылаемы въ Сибирь, сказано:

„Приговоренныхъ къ тяжкому заключенію, за повтореніе преступленій, на срокъ болѣе 5-ти лѣтъ, вмѣсто того, отдавать въ исправительныя арестантскія роты, на половину не оконченнаго ими срока заключенія, а по минованіи времени работъ въ сихъ ротахъ, ссылать въ Сибирь на поселеніе.“

rzy w zamian za więzienie warowne i ciężkie, wyrzeczone przeciwko nim na zasadzie Kodeksu karnego z roku 1818, zesłani być winni do ciężkich robót lub na osiedlenie w Syberyi, niemniéj, ażeby takowy wykaz w zwykłym sposobie pod rozpoznanie i zatwierdzenie Rady Administracyjnéj Królestwa Polskiego przedstawiły.

Pierwopis protokółu, obejmującego powyższe zdanie, podpisali: Prezes i Członkowie.

Za zgodność:

W nieobecności Sekretarza Państwa, Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Illiczewski.*

№ 174.

Postanowienie względem czasu, od jakiego ma się liczyć kara przestępcom wysyłanym do Syberyi.

(d. 15 (27) Października 1847 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

W trzecim punkcie Najwyżej zatwierdzonych w dniu 29 Czerwca (10 Lipca) 1846 r. przepisów wskazujących, jacy więźnie Królestwa Polskiego wysyłani być mają do Syberyi, wyrażono:

„Skazani na więzienie ciężkie za powtórzenie przestępstw nad zakres pięcioletni, oddawani będą zamiast tego do poprawczych aresztanckich rot, na połowę niewycierpianéj przez nich kary więzienia, a po upływie czasu robót w tychże rotach, wysyłani być mają na osiedlenie.”

Принадлежащіе къ сему разряду арестанты, согласно предписанію Намѣстника въ Царствѣ отъ 9 (21) Ноября 1846 года, до ссылки въ Сибирь, должны быть размѣщаемы въ находящихся въ Царствѣ, по крѣпостямъ, арестантскихъ ротахъ.

Нынѣ такихъ арестантовъ состоитъ 25 человѣкъ, изъ коихъ 21 половину срока заключенія должны вытерпѣть въ Новогеоргіевской, а 4 въ Замосцской крѣпости.

Надобно однако опредѣлить: какъ слѣдуетъ исчислять этотъ половинный срокъ не вытерпѣннаго еще арестантами наказанія, то есть, со дня воспослѣдованія о нихъ приговора, или со дня постановленія рѣшенія въ видѣ милости о смягченіи имъ наказанія, или же со дня утвержденія вышеупомянутыхъ правилъ, или, наконецъ, со дня утвержденія Совѣтомъ Управленія имянной вѣдомости о каждомъ арестантѣ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по сношеніи о семъ съ Правительственною Коммисіею Юстиціи, въ рапортѣ своемъ отъ 3 (15) Октября с. г., за N. 8,799/42,217, соглашаясь вполнѣ съ мнѣніемъ сей послѣдней, полагала, что помянутый выше срокъ долженъ считаться со дня утвержденія вѣдомости объ арестантѣ Совѣтомъ Управленія, которому предоставлено это 7-ю статьею вышеупомянутаго указа.

Совѣтъ мнѣніе это Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, а также Коммисіи Юстиціи утвердилъ.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Лебренъ*.

N. 17,283.

Więźnie téj kategoryi, przed ich wysłaniem do Syberyi, według decyzyi Namiestnika Królestwa z d. 9 (21) Listopada 1846 r., mają być pomieszczani w kompanjach poprawczych, po twierdzach Królestwa istniejących.

Obecnie takich więźni jest 25, z których 21 wysiadywać mają połowę kary więzienia w twierdzy Nowogieorgiewskiéj, a 4 w Zamościu.

Zachodzi atoli potrzeba oznaczenia: jak ma się obliczać ta połowa kary, przez wyżéj wymienionych więźni niewycierpianéj, to jest: czy od daty ich wyroku lub decyzyi w drodze łaski względem nich zapadłéj,—czy od daty zatwierdzenia przepisów na wstępie powołanych,—czy nareszcie od daty zatwierdzenia przez Radę Administracyjną listy imiennéj każdego.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, zniosłszy się w téj mierze poprzednio z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, w raporcie swoim z dnia 3 (15) Października r. b. Nr. 8,799/42,217, podzielając opinją téj ostatniéj, była zdania: że datą stanowczą do obliczenia téj połowy jest data ostatecznéj co do więźnia kwalifikacyi, któréj wyrzeczenie, podług punktu 7 wspomnionego wyżéj Ukazu, Radzie Administracyjnéj jest pozostawione.

Rada, takowy wniosek Kommissyj Rządowych Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Sprawiedliwości, zatwierdziła.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Le Brun*.

Nr. 17,283.

№ 175.

Постановленіе объ опредѣленіи мѣста содержанія преступниковъ, присуыденныхъ къ наказаніямъ, сопряженнымъ съ лишеніемъ всѣхъ правъ, до исполненія надъ ними приговоровъ,

(15 (27) Апрѣля 1849 г.).

по указу Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Во исполненіе 16-й статьи Высочайше утвержденнаго положенія о введеніи въ дѣйствіе въ Царствѣ Польскомъ Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, коею возложено на Совѣтъ Управленія опредѣленіе мѣста содержанія преступниковъ, присужденныхъ къ наказаніямъ, сопряженнымъ съ лишеніемъ всѣхъ правъ, до исполненія судебныхъ надъ ними приговоровъ, а равно установленіе обрядовъ, коими должно быть сопровождаемо самое приведеніе въ исполненіе таковыхъ приговоровъ, Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственныхъ Коммисій Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Преступники, присужденные судебными приговорами, на основаніи Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, къ лишенію всѣхъ правъ и ссылкѣ въ каторжныя работы, или на поселеніе,—до окончательнаго рѣшенія дѣлъ о нихъ какъ судебнымъ порядкомъ, такъ и путемъ помилованія, должны оставаться въ тѣхъ тюрьмахъ, въ коихъ содержались до осужденія ихъ.

№ 175.

Postanowienie oznaczające miejsce, w którém skazani na kary z pozbawieniem wszelkich praw, zostawać mają do czasu wykonania na nich wyroku.

(d. 15 (27) Kwietnia 1849 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc, etc, etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu artykułu 16-go Ustawy przechodniéj do Kodeksu kar głównych i poprawczych, polecającego Radzie Administracyjnéj oznaczenie miejsca, w którém skazani na kary, połączone z pozbawieniem wszelkich praw, zostawać mają do czasu wykonania na nich wyroków, oraz przepisanie obrządku, jaki ma być zachowanym przy pomienioném wykonaniu, Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Przestępcy, skazani wyrokami sądowemi, na zasadzie Kodeksu kar głównych i poprawczych, na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich lub na osiedlenie, aż do załatwienia ich sprawy, tak na drodze sądowéj, jak i na drodze łaski, zatrzymani będą w tych więzieniach, w których podczas sądzenia ich sprawy zostawali.

Статья 2.

Приведеніемъ въ исполненіе вошедшаго въ законную силу приговора, присуждающаго преступника къ лишенію всѣхъ правъ и ссылкѣ въ каторжныя работы, или на поселеніе, распоряжается надлежащій Уголовный Судъ, самъ ли чрезъ своего члена, или же посредствомъ Суда Исправительной Полиціи,—въ обоихъ случаяхъ въ томъ мѣстѣ, гдѣ совершено преступленіе, или гдѣ содержится преступникъ, если въ приговорѣ не постановлено инаго назначенія. Мѣстное же административное Начальство обязано, по требованію Суда, оказать всякое содѣйствіе при исполненіи таковыхъ приговоровъ и сдѣлать всѣ нужныя къ тому приготовленія.

Статья 3.

Въ день, опредѣленный для исполненія приговора, назначенный Судья прибудетъ въ тюрьму, въ коей содержится преступникъ, прочитаетъ ему окончательный приговоръ, равно рѣшенія, послѣдовавшія на принесенную имъ аппеляцію или просьбу о помилованіи, и приказываетъ снять съ него всѣ знаки отличія, если онъ имѣетъ ихъ, а равно отобрать грамоты на сіи знаки, патенты на чины, дипломы на дворянство и аттестаты о прежней его службѣ.

Лица духовнаго званія, присужденныя къ вышеупомянутымъ наказаніямъ, должны быть предварительно лишены духовнаго сана, по обряду вѣроисповѣданія каждаго изъ нихъ.

Статья 4.

Какъ осужденіемъ преступника къ лишенію всѣхъ правъ расторгаются всѣ связи его съ обществомъ и семействомъ, то, по объявленіи ему окончательнаго приговора и вышеприведенныхъ рѣшеній, дозволяется доступъ къ нему Священника по его вѣроисповѣданію, который, надлежащимъ наставленіемъ

Artykuł 2.

Wykonanie prawomocnego wyroku, skazującego przestępcę na pozbawienie wszelkich praw i na zesłanie do ciężkich robót lub na osiedlenie, zarządza właściwy Sąd Kryminalny, i tę sam, przez Członka swego lub za pośrednictwem Sądu Policyi Poprawczéj, dopełnia w miejscu popełnionéj zbrodni lub gdzie się przestępca uwięziony znajduje, jeżeli wyrokiem inaczéj postanowioném nie zostało. Władza zaś Aministracyjna miejscowa jest w obowiązku udzielić, na wezwanie Sądu, wszelką pomoc przy wykonaniu takowych wyroków i poczynić do tego potrzebne przygotowania.

Artykuł 3.

W dniu, na wykonanie wyroku przeznaczonym, Sędzia delegowany zejdzie do więzienia, w którym przestępca jest zatrzymanym, odczyta mu wyrok ostateczny oraz postanowienia względem jego odwołania się lub przedstawienia go do łaski, i każe odebrać od niego wszelkie znaki zaszczytne, jeżeli takowe posiadał, tudzież dyplomata, przywileje, patenta i świadectwa.

Osoby Duchowne, skazywane na kary, o których tu mowa, powinny być poprzednio pozbawione charakteru duchownego, obrządkiem każdemu wyznaniu właściwym.

Artykuł 4.

Ponieważ przez skazanie przestępcy na pozbawienie wszelkich praw, ustają wszystkie jego stosunki z towarzystwem i rodziną; po ogłoszeniu mu przeto ostatecznego wyroku i postanowień jak wyżéj, dozwolonym będzie przystęp do niego Duchownemu właściwego wyznania, któryby, stosowną

пробудивъ въ немъ чувства раскаянія, приготовитъ его къ покаянію, выслушаетъ исповѣдь и, если признаетъ возможнымъ по уставамъ своей Церкви, допуститъ къ Св. причастію, а за тѣмъ сопровождаетъ его, при продолженіи религіозныхъ внушеній, на лобное мѣсто.

Статья 5.

Преступникъ, изобличенный въ убійствѣ отца или матери, отправляется на мѣсто исполненія наказанія съ чернымъ покрываломъ на лицѣ и съ надписью на груди:

„Убійца отца“ или *„Убійца матери.“*

Въ случаѣ преступленій менѣе тяжкихъ, на преступникѣ остается обыкновенная арестантская одежда, но также съ надписью на груди о родѣ вины его.

Статья 6.

Преступникъ на мѣсто казни препровождается на черныхъ дрогахъ, на коихъ такъ высоко долженъ быть посаженъ, чтобы всѣми былъ видимъ. Дроги эти, при слѣдованіи на мѣсто казни и обратно, должны быть окружены со всѣхъ сторонъ воинскою стражею, съ обнаженными саблями или полусаблями.

Статья 7.

По доставленіи преступника на лобное мѣсто, снова прочитываются ему Судебнымъ Членомъ окончательный приговоръ и рѣшеніе, послѣдовавшее на просьбу о помилованіи, а за тѣмъ, буде преступникъ принадлежитъ къ дворянскому состоянію, палачъ переламываетъ надъ нимъ шпагу и выставляетъ его на устроенномъ для сего эшафотѣ къ позорному, черною краскою окрашенному, столбу; тогда Священнослужитель, по

nauką pobudziwszy w nim żal, przysposobił go do pokuty, wysłuchał spowiedzi, i jeżeli uzna za rzecz właściwą podług przepisów swojego Kościoła, przypuścił go do Kommunii Świętéj, a następnie towarzyszył mu z napomnieniami religijnemi na miejsce egzekucyi.

Artykuł 5.

Jeżeli przestępca przekonany jest o zabójstwo ojca lub matki, wówczas udaje się na miejsce wykonania kary z czarną zasłoną na twarzy i tablicą na piersiach z napisem:

„Zabójca Ojca“ lub *„Zabójca Matki.“*

W przypadku innego mniéj ważnego przestępstwa, winowajca pozostaje w zwykłym ubiorze więziennym, z tablicą na piersiach, rodzaj winy jego wyszczególniającą.

Artykuł 6.

Do przewiezienia winowajcy na miejsce kary, używany być ma wóz czarny, na którym on tak wysoko ma być osadzony, aby mógł być od publiczności widziany. Wóz ten ma być w tym pochodzie tam i napowrót otoczony strażą wojskową z dobytemi pałaszami lub szablami.

Artykuł 7.

Po przybyciu na miejsce, Członek Sądowy raz jeszcze odczytuje skazanemu wyrok ostateczny i postanowienie w drodze odwołania się jego do łaski zapadłe, Mistrz łamie nad nim szpadę i ustawia go pod czarno pomalowanym pręgierzem.

сдѣланіи ему вновь увѣщанія, оставляетъ его; преступникъ же долженъ стоять у позорнаго столба въ продолженіе десяти минутъ.

Статья 8.

Если преступникъ приговоренъ къ наложенію клеймъ, то оно производится порядкомъ, установленнымъ 28-ю статьею Уложенія о наказаніяхъ, во время и на мѣстѣ выставленія его у позорнаго столба.

Статья 9.

Если, кромѣ лишенія всѣхъ правъ и ссылки въ Сибирь, преступникъ осужденъ еще приговоромъ къ тѣлесному наказанію, то производится оно такимъ порядкомъ и на томъ мѣстѣ, какъ судебнымъ приговоромъ опредѣлено.

Статья 10.

Если, кромѣ ссылки въ Сибирь или Закавказскій край, преступникъ присужденъ еще будетъ къ церковному покаянію, то предается оному на мѣстѣ ссылки.

Статья 11.

Преступникъ, по исполненіи обрядовъ выставленія его у позорнаго столба, отправляется, указаннымъ въ 6-й статьѣ порядкомъ, въ ту тюрьму, въ которой содержался, и тамъ остается до выдержанія тѣлеснаго наказанія полнымъ количествомъ ударовъ, если къ оному присужденъ, и до отсылки на мѣсто назначенія.

Duchowny, po udzieleniu ostatniéj nauki religijnéj, opuszcza winowajcę, który przez dziesięć minut pod pręgierzem stać powinien.

Artykuł 8.

Jeżeli winowajca skazany jest na piętnowanie, takowe wykonywa się w sposobie, artykułem 28-m Kodeksu kar wskazanym, w czasie i miejscu wystawienia go pod pręgierzem.

Artykuł 9.

Skoro, prócz pozbawienia wszelkich praw i zesłania na Syberyą, winowajca wyrokiem skazany jest na chłostę, wykonanie téj kary odbędzie się w sposobie i w miejscu, przez wyrok sądowy wskazanych.

Artykuł 10.

Jeżeli skazany na zesłanie do Syberyi lub na Kaukaz, oprócz kary, skazanym jest na pokutę kościelną, w takim razie, ta ostatnia ma być odbytą w miejscu, do którego on jest zesłany.

Artykuł 11.

Po odbytym obrzędzie wystawienia przestępcy pod pręgierzem, odwieziony on zostanie, w sposób opisany w artykule 6-m, do więzienia, w którém był zatrzymany, gdzie pozostanie aż do wykonania na nim całkowitéj ilości chłosty, jeżeli na nią został skazany, i aż do czasu wysłania go na miejsce przeznaczenia.

Статья 12.

Преступники, приговоренные окончательно къ работамъ въ крѣпостяхъ, отсылаются въ арестантскія роты, учрежденныя при крѣпостяхъ въ Царствѣ Польскомъ.

Статья 13.

Уголовные Суды, немедленно по исполненіи приговора надъ преступникомъ, присужденнымъ къ каторжнымъ работамъ, или къ ссылкѣ въ Сибирь на поселеніе, увѣдомляютъ надлежащія Губернскія Правленія, что преступникъ тотъ можетъ уже быть отправленъ на мѣсто назначенія.

Статья 14.

Губернское Правленіе, по полученіи сего увѣдомленія, обязано, безъ всякаго отлагательства, заняться собраніемъ нужныхъ документовъ и снабженіемъ путевыми бумагами, одеждою и кормовыми деньгами арестанта приговореннаго къ ссылкѣ, а за тѣмъ сдѣлать распоряженіе объ отправленіи арестанта на ближайшій сборный пунктъ, руководствуясь данными особо инструкціями на счетъ препровожденія преступниковъ, и объ отсылкѣ каждой партіи арестантовъ доносить существующимъ доселѣ порядкомъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ представленіемъ знаковъ отличія, грамотъ и иныхъ документовъ, въ статьѣ 3-й упомянутыхъ, для отправленія оныхъ по принадлежности.

Жены и дѣти осужденнаго, если онѣ, сообразно 26-й статьѣ Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, объявятъ желаніе и получатъ надлежащее разрѣшеніе слѣдовать съ нимъ въ Сибирь, собственныхъ денегъ на дорогу не имѣютъ, то также должны быть снабжены нужными бумагами, одеждою и кормовыми деньгами.

Artykuł 12.

Przestępcy skazani ostatecznie na karę robót w twierdzach, odsyłani być mają do rot aresztanckich po twierdzach Królestwa urządzonych.

Artykuł 13.

Sądy Kryminalne, zaraz po każdém wykonaniu wyroku na przestępcy skazanym na roboty ciężkie lub osiedlenie w Syberyi, zawiadamiać będą właściwe Rządy Gubernialne o możności wysłania aresztanta na miejsce przeznaczenia.

Artykuł 14.

Rząd Gubernialny, otrzymawszy takowe zawiadomienie, zajmie się bezzwłocznie zebraniem potrzebnych dowodów i zaopatrzeniem skazanego na zesłanie w żywność i odzież, a następnie zarządzi wysłanie go do najbliższego punktu zbornego, stosownie do wydanych oddzielnie urządzeń o transportowaniu przestępców, i o wysłaniu każdéj partyi więźni donosić będzie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, porządkiem dotąd przepisanym, przy złożeniu znaków zaszczytnych i dowodów, w artykule 3-m wymienionych, dla odesłania gdzie należy.

Żony i dzieci skazanego, jeżeli te, w myśl art. 26 Kodeksu kar, udać się z nim pragną na miejsce zesłania i na to właściwe pozwolenie otrzymają, w braku własnego funduszu, opatrzone zostaną w potrzebne do podróży papiery, odzież i pieniądze na żywność.

Статья 15.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственнымъ Коммисіямъ Внутреннихъ Дѣлъ и Юстиціи, каждой по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, 15 (27) Апрѣля 1849 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

№ 176.

О точномъ исполненіи распоряженій, относящихся къ ссылкѣ арестантовъ въ Сибирь.

(3 (15) Сентября 1853 г.).

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

По приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, имѣю честь препроводить въ Правительственную Коммисію Юстиціи, для свѣдѣнія и руководства, посвидѣтельствованную копію сообщеннаго Его Свѣтлости Министромъ Статсъ-Секретаремъ указа Правительствующаго Сената отъ 7 Августа с. г., коимъ предписано, чтобы, при отправленіи арестантовъ въ Сибирь, въ мѣста назначенія, отсылаемы были съ ними всѣ относящіеся къ нимъ, указанные закономъ, документы, чтобы документы эти заготовлялись съ надлежащею точностію, и чтобы

Artykuł 15

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Duchownych oraz Sprawiedliwości, w czém do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1849 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

№ 176.

O formalnościach, jakie przy wysyłaniu aresztantów do Syberyi winny być zachowane.

(d. 3 (15) Września 1853 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Z polecenia Księcia Namiestnika Królestwa, mam honor przesłać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości w kopii wierzytelnéj, dla wiadomości i ścisłego stosowania się, nadesłany Jego Książęcéj Mości przez Ministra Sekretarza Stanu ukaz Rządzącego Senatu z dnia 7 Sierpnia r. b., zalecający, ażeby przy wysyłaniu aresztantów do Syberyi, w miejsca ich przeznaczenia, wysyłane były zarazem wszystkie przepisami wskazane dokumenta, tychże aresztantów dotyczące; ażeby dokumenta te sporządzane były z należytą dokładnością i ażeby w ogóle przy

вообще, при отправленіи арестантовъ, были соблюдаемы всѣ установленныя на этотъ предметъ правила, съ тѣмъ, что, въ случаѣ неисполненія сего, виновные, кромѣ замѣчаній и выговоровъ, будутъ подвергаемы каждый разъ взысканію съ нихъ издержекъ, понесенныхъ вслѣдствіе излишняго задержанія въ тюрьмахъ арестантовъ.

Вмѣстѣ съ симъ сообщена также копія помянутаго указа Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 3 (15) Сентября 1853 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ.*

N. 16,300.

Приложеніе къ 176.

УКАЗЪ

Его Императорскаго Величества Самодержца Всероссійскаго изъ Правительствующаго Сената.

(7 Августа 1853 г.).

По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали дѣло по представленію ревизовавшаго, по Высочайшему повелѣнію, западную Сибиръ Члена Государственнаго Совѣта, Г. Генералъ-Адъютанта Анненкова 2-го. Приказали:

При ревизіи дѣлъ Тобольскаго Приказа о ссыльныхъ, замѣчено, что Приказъ непрестанно вовлекается въ обширную и обременительную переписку по поводу упущеній и несообразныхъ съ законами дѣйствій разныхъ присутственныхъ мѣстъ Имперіи.

wysyłaniu aresztantów zachowywane były wszystkie ustanowione w téj mierze rozporządzenia, pod zagrożeniem, że, oprócz napomnień i nagan, winni za każdym razem skazani będą na zwrot kosztów poniesionych z powodu bezpotrzebnego zatrzymania aresztantów w więzieniach.

Podobnaż kopia pomienionego ukazu przesłaną została w dniu dzisiejszym Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

w Warszawie, dnia 3 (15) Września 1853 r.

Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *T. Le Brun.*

Nr. 16,300.

Anneks do Nr. 176.

U K A Z

Jego Cesarskiéj Mości Samowładcy Wszech Rossyi z Rządzącego Senatu.

(d 7 Sierpnia 1853 r.)

Na mocy ukazu Jego Cesarskiej Mości, Senat Rządzący, po wysłuchaniu przedstawienia delegowanego z Najwyższego rozkazu do zlustrowania zachodniéj Syberyi, Członka Rady Państwa, Jenerał-Adjutanta Annenkowa 2-go, postanowił co następuje:

Przy zrewidowaniu Zarządu Tobolskiego o zesłanych na Syberyą, zwrócono uwagę, że Zarząd ten ciągle jest narażany na liczną i utrudniającą korespondencyą, z powodu uchybień i nieodpowiedniego przepisom postępowania rozmaitych władz Cesarstwa.

Вслѣдствіе сего, въ особенномъ представленіи Правительствующему Сенату, Генералъ Адъютантъ Аннепковъ 2-й, ходатайствуя о принятіи мѣръ къ предотвращенію на будущее время подобныхъ безпорядковъ, излагаетъ между прочимъ слѣдующее:

1. Весьма часто доставляются въ Тобольскъ ссыльные, о которыхъ въ приказѣ о ссыльныхъ нѣтъ предварительныхъ увѣдомленій, требуемыхъ статьями 1,064, 1,065 и 1,247 Устава о Ссыльныхъ (томъ XV, 6 Продолженіе Свода Законовъ), почему Приказъ не имѣетъ данныхъ, по которымъ должно сдѣлать распредѣленіе ссыльнымъ, и, пока вытребуетъ нужныя свѣдѣнія, ссыльные оставляются въ Тобольскомъ тюремномъ замкѣ по нѣскольку мѣсяцевъ.

2. Иногда пересылаются люди съ такими статейными списками, которые или въ имени лица, или въ существѣ приговора противурѣчатъ предварительнымъ увѣдомленіямъ, или содержатъ въ себѣ означеніе примѣтъ, не сходныхъ съ дѣйствительными.

3. Законъ о наложеніи клейма лит. „Б“ на бродягъ не соблюдается нѣкоторыми Губернскими Правленіями.

4. Послѣ циркулярнаго предписанія Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ отъ 30 Іюня 1847 года, о томъ, чтобы осужденныхъ въ крѣпостныя работы посылать не въ Сибирь, а внѣ оной, въ крѣпости ясно указанныя, прислано въ Сибирь таковыхъ осужденныхъ болѣе 100 чѣловѣкъ, которые уже изъ Сибири были отсылаемы въ Бобруйскъ.

Были даже случаи присылки въ Тобольскъ такихъ людей, кои, по сдѣланному въ самыхъ приговорахъ назначенію, подлежали отсылкѣ въ крѣпость Брест-Литовскую и другія, куда должно было пересылать ихъ уже изъ Тобольска, по распоряженію Приказа о ссыльныхъ.

Вслѣдствѣ сего и принимая во вниманіе:

a) что безпорядки по отправленію арестантовъ весьма часто и прежде допускались и объ устраненіи оныхъ Правительствующій Сенатъ неоднократно предписывалъ всѣмъ подлежащимъ присутственнымъ мѣ-

W skutek tego, Jenerał Adjutant Annenkow 2-gi, w oddzielném przedstawieniu do Rządzącego Senatu, przekładając potrzebę przedsięwzięcia środków dla zapobieżenia na przyszłość podobnemu nieporządkowi, wyjaśnia między innemi:

1. Bardzo często dostawiani są do Tobolska skazani na Syberyą, o których miejscowy Zarząd nie posiada poprzednich zawiadomień, wymaganych art. 1,064, 1,065 i 1,247 Ustawy o zesłanych na Syberyą (tom XV, 6-ty dodatek do Zbioru praw), w skutek czego Zarząd nie ma wskazówek, podług których ciż skazani rozesłani być winni i do czasu ściągnienia potrzebnych wiadomości, ciż muszą pozostawać po kilka miesięcy w więzieniu Tobolskiém.

2. Niekiedy z aresztantami nadsyłane są listy, niezgodne pod względem nazwiska osoby lub brzmienia wyroku z pierwotnemi zawiadomieniami, albo zawierające mylne rysopisy.

3. Przepis o piętnowaniu literą „Б” włóczęgów, nie jest zachowywany przez niektóre Rządy Gubernialne.

4. Po cyrkularzu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 30 Czerwca 1847 r., polecającym, ażeby skazani na roboty forteczne wysyłani byli nie do Syberyi, lecz do twierdz wyraźnie wskazanych, przysłano do Syberyi przeszło 100 osądzonych téj kategoryi, którzy ztamtąd musieli być następnie transportowani do Bobrujska.

Zdarzało się nawet, że przysyłano do Tobolska takich aresztantów, którzy podług wyraźnego orzeczenia wyroku przeznaczeni byli do Brześcia-Litewskiego i do innych fortec, przez co więźniowie ci, z rozporządzenia miejscowego zarządu, z Tobolska musieli być odsyłani do miejsca przeznaczenia.

W tym stanie rzeczy, wziąwszy na uwagę:

a) że i poprzednio przy transportowaniu aresztantów nader często miały miejsce uchybienia, dla zaradzenia którym Senat Rządzący niejednokrotne wyda-

стамъ, но какъ нынѣ оказывается, безпорядки эти и теперъ еще существуютъ, и,

b) что отъ сего часто арестанты бываютъ останавливаемы въ пути и, до полученія надлежащихъ свѣдѣній, содержатся въ тюрьмахъ, въ ущербъ казны и къ ихъ удрученію, — Правительствующій Сенатъ, согласно съ заключеніемъ Г. Товарища Министра Внутреннихъ Дѣлъ, опредѣляетъ: строжайше подтвердить Губернскимъ Правленіямъ и равнымъ имъ мѣстамъ: чтобы, при отправленіи арестантовъ въ мѣста назначенія, непремѣнно отсылаемы были съ ними постановленные закономъ документы; чтобы документы эти заготовлялись съ надлежащею исправностію, и чтобы вообще, при отправленіи арестантовъ, были соблюдаемы всѣ установленныя на сей предметъ въ законѣ правила, предваривъ при томъ, что, въ случаѣ неисполненія сего, виновные, кромѣ замѣчаній или выговоровъ, будутъ подвергаемы каждый разъ взысканію съ нихъ издержекъ, употребленныхъ на излишнее содержаніе въ тюрьмахъ арестантовъ.

О вышеизложенномъ послать указы во всѣ Губернскія Правленія и другія имъ равныя мѣста; дать знать таковыми же къ надлежащему руководству всѣмъ уголовнымъ Палатамъ, Совѣстнымъ и Губернскимъ Судамъ; равно увѣдомить Гг. Начальниковъ Губерній, Генералъ Губернаторовъ и Министровъ, и публиковать, для повсемѣстнаго свѣдѣнія, въ Сенатскихъ вѣдомостяхъ; въ Департаментъ же Министерства Юстиціи сообщить копію съ опредѣленія.

Августа 7 дня 1853 г.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь, (подписано) *Лебренъ*.

---

wał polecenia do władz właściwych, lecz, jak okazuje się obecnie, uchybienia takowe trwają dotąd;

b) że z téj przyczyny często aresztanci muszą być zatrzymywani w drodze i zanim nadejdą potrzebne wiadomości, pomieszczani są w więzieniach, ze stratą dla skarbu a dla nich z uciążeniem, — Rządzący Senat, zgodnie z wnioskiem Towarzysza Ministra Spraw Wewnętrznych, stanowi: ponowić jak najsurowiéj polecenie do Rządów Gubernialnych i do władz im równych, ażeby, przy wysyłaniu aresztantów do miejsca ich przeznaczenia, koniecznie wysyłane były wraz z niemi przepisane dowody, sporządzanie których winno być dopełniane z jak największą ścisłością; tudzież iżby w ogólności przy wysyłaniu aresztantów przestrzegane były wszelkie w téj mierze przepisami wskazane prawidła, przyczém zastrzedz należy, że winni niezastosowania się do takowych, oprócz napomnień i nagan, pociągani będą za każdym razem do zwrotu kosztów poniesionych z powodu bezpotrzebnego zatrzymania aresztantów w więzieniach.

O powyższém przesłać ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych i do władz im równych, zawiadomić takiemiż ukazami, dla należytego stosowania się, wszystkie Izby Kryminalne, Sądy Sumienia i Gubernialne, a także zawiadomić Naczelników Gubernij, Jenerał Gubernatorów i Ministrów, oraz podać do wiadomości powszechnéj za pośrednictwem wiadomości Senackich; do Departamentów zaś Ministeryum Sprawiedliwości przesłać kopją niniejszego postanowienia.

Dnia 7 Sierpnia 1853 roku.

Za zgodność:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *Le Brun*.

№ 177.

Предписаніе Судамъ о сношеніи съ Губернскими Правленіями относительно доставленія документовъ, нужныхъ для арестантовъ, ссылаемыхъ въ Сибирь.

(15 (27) Сентября 1853 г.).

Въ Уголовный Судъ N. N. Губерніи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника, Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія препроводилъ при отношеніи отъ 3 (15) Сентября с. г., N. 16,300, въ Правительственную Коммисію Юстиціи, для свѣдѣнія и руководства, указъ Правительствующаго Сената въ С. Петербургѣ отъ 7 Августа того же года относительно соблюденія подлежащими Начальствами указанныхъ правилами формальностей при отправленіи арестантовъ, ссылаемыхъ въ Сибирь. Указомъ этимъ возлагается отвѣтственность на тѣ присутственныя мѣста и чиновниковъ, которые бы оказались виновными въ неприложеніи нужныхъ при отправленіи арестантовъ въ Сибирь документовъ.

Хотя, согласно постановленію Совѣта Управленія Царства отъ 15 (27) Апрѣля 1849 года, отправленіемъ подобныхъ арестантовъ и снабженіемъ ихъ документами занимаются административныя Начальства, но Уголовные Суды обязаны поставлять эти Начальства въ извѣстность о возможности высылки арестантовъ, при чемъ во всякомъ случаѣ, когда не встрѣтится къ тому препятствія, должны сообщать имъ изъ дѣлъ нужные документы.

№ 177.

Polecenie Sądom znoszenia się z Rządami Gubernialnemi względem dostarczenia dowodów potrzebnych dla osób wysyłanych na Syberyą.

(d. 15 (27) Września 1853 r.)

do
Sądu Kryminalnego Gubernii N. N.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Z polecenia Księcia Namiestnika Królestwa nadesłanym został Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, przy odezwie Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnéj z d. 3 (15) Września b.r., Nr. 16,300, dla wiadomości i stosowania się, ukaz Rządzącego Senatu w Petersburgu z d. 7 Sierpnia t.r., dotyczący zachowywania przez władze formalności przepisami wskazanych przy wysyłaniu więźni skazanych na Syberyą. Zagrożoną nim jest odpowiedzialność tych władz i urzędników, którzyby się stali winnemi niedołączenia potrzebnych dowodów przy wysłaniu więźni do Syberyi.

Jakkolwiek podług postanowienia Rady Administracyjnéj Królestwa z d. 15 (27) Kwietnia 1849 r., wysyłką podobnych więźni i zaopatrzeniem ich w dowody trudnią się władze administracyjne, Sądy wszakże karne, obowiązane objaśniać też władze o możności wysłania więźni w każdym razie, gdy już żadna w tém przeszkoda nie zachodzi, powinny im komunikować dowody, jakie z akt są koniecznemi.

Неоднократно уже поступали со стороны Тобольскаго Начальства жалобы на то, что, при отправленіи арестантовъ, не приложены копіи рѣшеній, приговоровъ и послѣдовавшихъ въ видѣ милости относительно сихъ арестантовъ указовъ и постановленій, вслѣдствіе чего, Правительственная Коммисія Юстиціи, отъ 24 Іюня (6 Іюля) с. г., N. 11,732, сдѣлала соотвѣтственное по Уголовнымъ Судамъ распоряженіе. Поэтому Правительственная Коммисія, препровождая нынѣ упомянутый указъ въ Уголовный Судъ, предписываетъ оному, чтобы, сообразуясь въ точности съ правилами этого указа, при каждомъ увѣдомленіи Губернскаго Правленія о возможности высылки арестанта, приговореннаго къ ссылкѣ въ Сибирь, входилъ съ тѣмъ же Губернскимъ Правленіемъ въ сношеніе касательно доставленія нужныхъ о такихъ арестантахъ документовъ и сообщалъ имъ таковые изъ судебныхъ дѣлъ, наконецъ, чтобы о соблюденіи этого порядка предложено имъ было Судамъ Исправительной Полиціи.

При этомъ Правительственная Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ, что упомянутый указъ Правителствующаго Сената препровожденъ также Статсъ-Секретаремъ, для руководства, въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 15 (27) Сентября 1853 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Буксицкій.*

N. 18,477.

Już niejednokrotnie zachodziły reklamacye ze strony władzy Tobolskiéj, z powodu niedołączania przy przesyłce więźni kopii wyroków i ukazów lub postanowień w drodze łaski co do tychże więźni zapadłych, skutkiem czego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wydała pod dniem 24 Czerwca (6 Lipca) b. r., za Nr. 11,632, stosowne do Sądów karnych rozporządzenie; dla tego, przesyłając dziś Sądowi Kryminalnemu powołany wyżéj ukaz, poleca mu, aby, w ścisłém do niego zastosowaniu się, przy każdém zawiadomieniu Rządu Gubernialnego o możności wytransportowania więźnia na Syberyą skazanego, znosił się zarazem z tymże Rządem Gubernialnym względem dowodów potrzebnych i te mu z akt sądowych komunikował; aby wreszcie zastosowanie tego porządku Sądom Poprawczym zalecił.

Oświadcza przytém Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, że powołany ukaz Rządzącego Senatu otrzymała równie wprost od Sekretarza Stanu, do zastosowania się, także Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

w Warszawie, d. 15 (27) Września 1853 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Buksicki.*

Nr. 18,477.

№ 178.

О возложеніи на чиновниковъ, виновныхъ въ несоблюденіи установленныхъ для отправленія арестантовъ формальностей, отвѣтственности за могущіе происходить отъ сего расходы по содержанію этихъ арестантовъ въ Сибири.

(7 (19) Января 1854 г.).

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ которой, по приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника, было требуемо заключеніе о пріисканіи средствъ къ пополненію 54 р. 95 к. с., слѣдующихъ Управленію Тобольской тюрьмы, въ возвратъ издержекъ, возникшихъ по причинѣ несоблюденія нѣкоторыхъ формальностей при отправленіи изъ Царства арестантовъ, приговоренныхъ къ ссылкѣ въ Сибирь, въ представленіи отъ 20 Декабря (1 Января) 1853/4 года, N. 11,644/51,794, донесла: что, въ избѣжаніе замедленія въ полученіи властями Имперіи упомянутой суммы, отнеслась она въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства о зачисленіи въ разсчетъ съ казною Имперіи означенныхъ 54 р. 95 к. с. авансомъ на счетъ тюремныхъ суммъ, съ тѣмъ, что расходъ этотъ будетъ пополненъ изъ суммы 3,000 р. с., назначенной въ распоряженіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, на экстренныя издержки по содержанію тюремъ.

Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ, утвердивъ это распоряженіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ

№ 178.

Postanowienie wkładające odpowiedzialność za koszta utrzymywania więźni na Syberyi na urzędników winnych niedopełnienia przepisów przy wysyłaniu ich na Syberyą.

(d. 7 (19) Stycznia 1854 r.)

do

Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych wezwana, z polecenia Księcia Namiestnika Królestwa, o wskazanie, w jaki sposób zaspokojonym mógłby być wydatek rs. 54 kop. 95, jako zwrot Zarządowi więzienia Tobolskiego kosztów poniesionych z powodu niedopełnienia niektórych formalności przy wysyłaniu z Królestwa więźni na zesłanie do Syberyi skazanych, w przedstawieniu z dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1853/4, Nr. 11,644/51,794, doniosła: że, aby nie narazić władz Cesarstwa na zwłokę w odebraniu powyższéj należytości, odniosła się do Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu o przyjęcie powyższéj kwoty rs. 54 kop 95, sposobem forszusu, na poczet funduszów więziennych w obrachunku ze Skarbem Cesarstwa, który to wydatek potrąconym zostanie z funduszu rs. 3,000, na nadzwyczajne wydatki więzienne, do dyspozycyi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych oznaczonego.

Książę Namiestnik Królestwa takowe postąpienie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzić

Дѣлъ, вмѣстѣ съ тѣмъ изволилъ приказать, чтобы могущія возникать и впредь малозначительные по сему поводу издержки, по день приведенія въ дѣйствіе указа Правительствующаго Сената отъ 7 Августа прошлаго года, предписывающаго соблюденіе установленныхъ формальностей при отправленіи преступниковъ въ Сибирь, были относимы къ упомянутой суммѣ 3,000 р. с., а равно, чтобы на будущее время всѣ издержки, какія бы могли возникать по сему поводу, были взыскиваемы съ чиновниковъ, виновныхъ въ несоблюденіи установленныхъ правилъ.

О таковомъ приказаніи Его Свѣтлости Князя Намѣстника имѣю честь увѣдомить Правительственную Коммисію, въ отвѣтъ на ея представленіе отъ 24 Іюня (6 Іюля) прошлаго года, за N. 11,632.

Варшава, 7 (19) Января 1844 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ*.

N. 19,477.

---

raczył, mieć chcąc zarazem, ażeby i dalsze z powyższego powodu koszta, jakie po datę wprowadzenia w wykonanie ukazu Rządzącego Senatu z d. 7 Sierpnia r. z., zalecającego wykonywanie przepisanych formalności przy wysyłania przestępców na Syberyą, wyniknąć mogą, o ile w małoznaczących kwotach przypadać będą, odnoszone były, tak jak kwota powyżéj wyrażona, do wzmiankowanego funduszu rs. 3,000, tudzież aby na przyszłość wszelkie koszta, jakieby jeszcze z powyższego powodu wynikły, ściągane były od urzędników winnych niedopełnienia przepisów.

O takowéj decyzyi Księcia Namiestnika mam honor Kommissyą Rządową, w odwołaniu się do przedstawienia jéj z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) r.z., Nr. 11,632, zawiadomić.

w Warszawie, d. 7 (19) Stycznia 1854 r.

Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Le Brun*.

Nr. 19,447.

№ 179.

О представленіи Судами трехмѣсячныхъ именныхъ вѣдомостей объ арестантахъ, приговоренныхъ къ уголовнымъ наказаніямъ.

(26 Декабря (7 Января) 1858/9).

Всѣмъ Предсѣдателямъ Уголовныхъ Судовъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ отклоненіе замедленія, замѣчаемаго нерѣдко въ приведеніи въ исполненіе приговоровъ относительно арестантовъ, приговоренныхъ окончательно къ уголовнымъ наказаніямъ, или исправительнымъ арестантскимъ ротамъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, въ послѣдствіе предписанія своего отъ 10 (22) Сентября с. г., N. 18,327, вмѣняетъ Г. Предсѣдателю въ обязанность завести подробную контроль за дѣлами объ упомянутыхъ арестантахъ, находящихся по всѣмъ состоящимъ въ его вѣдомствѣ тюрьмамъ, и самому тщательно наблюдать, чтобы обряды и другія дѣйствія, относящіяся къ приведенію въ исполненіе приговоровъ надъ арестантами, присужденными къ уголовнымъ наказаніямъ, были совершаемы со всевозможною скоростію; что же касается арестантовъ, приговоренныхъ въ исправительныя арестантскія роты, то, чтобы въ точности исполняемо было предписаніе Правительственной Коммисіи отъ 5 (17) Января 1852 г., N. 20,773, а именно: чтобы Суды немедленно по воспослѣдованіи каждаго приговора, въ распоряженіяхъ къ Смотрителямъ тюремъ объясняли, можетъ ли приговоренный арестантъ быть отправленъ въ крѣпостныя работы, буде къ нимъ окажется способнымъ, или нѣтъ.

№ 179.

Polecenie Sądom składania co kwartał listy imiennéj więźni na kary główne skazanych.

(d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1858/9 r.)

do

wszystkich Prezesów Sądów Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Dla zaradzenia zwłoce, jaka częstokroć dostrzegać się daje w wykonywaniu wyroków na więźniach na kary główne tudzież na poprawcze aresztanckie roty prawomocnie skazanych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, w następstwie reskryptu swego z dnia 10 (22) Września r. b., Nr. 18,327, wkłada na Prezesa obowiązek, aby zaprowadził szczegółową kontrolę spraw wzmiankowanych więźni we wszystkich więzieniach w jego jurysdykcyi zostających, i troskliwie sam pilnował, iżby co do więźni na kary główne skazanych, dopełnienie obrzędu egzekucyjnego i inne czynności egzekucyi wyroku dotyczące, z jak największym pospiechem były załatwiane; zaś co do więźni na poprawcze aresztanckie roty skazanych, aby ściśle wykonywany był reskrypt Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 5 (17) Stycznia 1852 r., Nr. 20,773, a mianowicie: iżby zaraz po każdym wydanym wyroku, Sądy w czynionych rozporządzeniach do nadzorców więźni wyrażały, czy skazany, jeśli do robót fortecznych okaże się zdatnym, może być odesłany lub nie.

Съ этою цѣлью Г. Предсѣдатель, подтвердивъ вышеупомянутое предписаніе, сдѣлаетъ немедленно по всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Судамъ Исправительной Полиціи соотвѣтственное распоряженіе и, кромѣ того, будетъ имѣть и самъ наблюденіе за тѣмъ, чтобы арестанты, присужденные въ арестантскія роты, не были напрасно задерживаемы въ тюрьмахъ, но, по мѣрѣ возможности, были отправляемы въ крѣпости.

Наконецъ, Правительственная Коммисія объявляетъ Г. Предсѣдателю, что, полагаясь на вышеупомянутый контроль, освобождаетъ Уголовный Судъ, впредь до дальнѣйшаго распоряженія, отъ представленія постановленныхъ, приведеннымъ въ началѣ предписаніемъ, мѣсячныхъ вѣдомостей и поручаетъ только представлять въ Правительственную Коммисію, въ концѣ каждой четверти года, начиная съ 1 Апрѣля с. г., именные списки однихъ арестантовъ, приговоренныхъ къ уголовнымъ наказаніямъ, съ объясненіемъ относительно каждаго изъ нихъ причины замедленія и съ присовокупленіемъ другихъ свѣдѣній, какія были показываемы въ представляемыхъ до сихъ поръ вѣдомостяхъ.

Варшава, 26 Декабря (7 Января) 1858/9 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Аржевецкій.*

N. 1,068.

W tym celu Prezes, w ponowieniu rzeczonego reskryptu, wyda bezzwłocznie do wszystkich podległych sobie Sądów Poprawczych stosowne rozporządzenie, a prócz tego sam czuwać nad tém będzie, aby więźnie do rot aresztanckich kwalifikujący się nie byli zatrzymywani bezpotrzebnie w więzieniach, lecz, o ile możność dozwoli, odsyłani byli do twierdz.

Wreszcie, oznajmia Prezesowi, iż polegając na powyższéj kontroli, uwalnia Sąd Kryminalny, aż do dalszych rozporządzeń, od składania miesięcznych wykazów, powołanym na początku reskryptem przepisanych i jedynie poleca, aby z końcem każdego kwartału, poczynając od 1 Kwietnia r. b., nadsyłane jéj były imienne listy samych tylko więźni na kary główne prawomocnie skazanych, z wyszczególnieniem co do każdego z nich przyczyny zwłoki i innych wiadomości, jakie w składanych dotąd wykazach były zamieszczane.

Warszawa, d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1858/9.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Drzewiecki.*

Nr. 1,068.

Приложеніе къ N. 179.

СПИСОКЪ АРЕСТАНТАМЪ,

присужденнымъ вошедшими въ законную силу приговорами къ уголовнымъ наказаніямъ, по вѣдомству Уголовнаго Суда . . . . . губерніи, за . . . . . четверть 18 . . года.

Номеръ по порядку.	Имя и фамилія арестанта.	Въ которой содержится тюрьмѣ.	Съ какого числа задержанъ.	За что и какому приговоренъ наказанію.	Когда состоялся окончательный приговоръ, а если былъ неокончательный, то съ какого числа вошелъ въ законную силу, буде же приговоренный просилъ о помилованіи, то когда постановленіе въ видѣ милости поступило въ судъ, на обязанности котораго лежитъ исполненіе наказанія.	Число распоряженія о совершеніи обряда по приведенію наказанія въ исполненіе и число отправленія документовъ для перевода на русскій языкъ.	Число совершенія обряда по приведенію въ исполненіе наказанія.	Число полученія документовъ изъ отдѣленія переводчиковъ.	Увѣдомлено ли и когда Губернское Правленіе о возможности отправленія арестанта въ Сибирь, или какія въ этомъ отношеніи встрѣчаются препятствія.

Anneks do Nr. 179.

LISTA WIĘŹNI

na kary główne prawomocnie skazanych, w jurisdykcyi Sądu Kryminalnego Gubernii ..... za kwartał ..... 18.. roku.

Numer kolejny.	Imię i nazwisko więźnia.	W którém więzieniu zostaje.	Od jakiéj daty zatrzymany.	Za co i na jaką karę skazany.	Kiedy zapadł wyrok ostateczny, lub kiedy wyrok nieostateczny, od jakiéj daty stał się prawomocnym; a jeżeli skazany odwoływał się do łaski, kiedy postanowienie w drodze łaski doszło do Sądu obowiązanego karę wykonać.	Data zarządzenia obrzędu egzekucyjnego i data odesłania dowodów do tłomaczenia na język Rossyjski.	Data dopełnienia obrzędu egzekucyjnego.	Data otrzymania dowodów z biura tłomaczy.	Czyli — i kiedy zawiadomiono Rząd Gubernialny o możności wysłania więźnia na Syberyą, lub jakie w tym względzie zachodzą przeszkody.

№ 180.

О помѣщеніи въ статейныхъ спискахъ преступниковъ, ссылаемыхъ въ Сибирь, свѣдѣній о семейномъ ихъ положеніи.

(8 (20) Августа 1863 г.).

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

И. д. Министра Статсъ-Секретаря, при отношеніи отъ 15 (27) Іюля с. г., N. 9,176, сообщилъ Его Императорскому Высочеству Великому Князю Намѣстнику въ Царствѣ циркулярное предписаніе, данное 8 Іюля с. г., N. 113, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ Имперіи Начальникамъ Губерній о томъ, чтобы начальствами, отправляющими въ Сибирь арестантовъ, помѣщаемы были въ статейныхъ ихъ спискахъ свѣдѣнія: женатъ ли отправляемый арестантъ, холостъ или вдовъ, что необходимо для пресѣченія многобрачія, которое часто случается между ссыльными въ Сибирь.

По приказанію Его Императорскаго Высочества, циркуляръ этотъ имѣю честь препроводить въ подлинникѣ въ Правительственную Коммисію, для свѣдѣнія и руководства.

Варшава, 8 (20) Августа 1863 года.

Статсъ-Секретарь
Его Императорско-Царскаго Величества,
(подписано) *Енохъ*.

N. 24,761.

№ 180.

Polecenie zamieszczania w wykazach wiadomości o stanie familijnym więźni do Syberyi wysyłanych.

(d. 8 (20) Sierpnia 1863 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

P. o. Ministra Sekretarza Stanu, przy odezwie z dnia 15 (27) Lipca r. b., Nr. 9,176, zakomunikował Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiemu Księciu Namiestnikowi Królestwa między innemi cyrkularz przez Ministra Spraw Wewnętrznych Cesarstwa do Naczelników Gubernij pod dniem 8 Lipca r. b., Nr. 113, wydany, polecający władzom wysyłającym więźniów na Syberyą, zamieszczanie w wykazach wiadomości: czy wysyłany więzień jest żonaty, bezżenny lub wdowiec, a to dla uniknienia wielożeństwa, które w Syberyi często się praktykuje.

Cyrkularz takowy w oryginale, mam honor, z upoważnienia Jego Cesarskiej Wysokości, przesłać Kommisyi Rządowéj dla wiadomości i stosownego użytku.

w Warszawie, d. 8 (20) Sierpnia 1863 r.

Sekretarz Stanu
Jego Cesarsko-Królewskiej Mości,
(podpisano) *Enoch*.

Nr. 24,761.

Приложеніе къ N. 180.

О мѣрахъ пресѣченія многобрачія между ссыльными.

(8 Іюля 1863 г.).

Господину Начальнику Губерніи.

Циркулярно.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ.

Изъ имѣющихся въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ свѣдѣній видно: что въ Духовныя Консисторіи Сибирскихъ Епархій поступаетъ много дѣлъ о запутанности брачныхъ союзовъ между ссыльными, по той единственно причинѣ, что Губернскія Правленія, распоряжающіяся ссылкою въ Сибирь преступниковъ, не отмѣчаютъ въ статейныхъ спискахъ, что ссыльный холостъ, женатъ или вдовъ.

Отступленія сіи даютъ возможность ко вступленію ссыльнымъ въ незаконныя супружества, которыя, усложняя количество дѣлъ по духовному вѣдомству, въ то же время не могутъ не сопровождаться самыми вредными послѣдствіями, какъ для лицъ, вступившихъ въ сіи супружества, такъ и для оставленныхъ супруговъ.

Вслѣдствіе сего и имѣя въ виду, что въ приложенной къ 17 ст. XIV тома Устава о ссыльныхъ формѣ отправляемаго вмѣстѣ съ ссыльнымъ статейнаго списка, для предупрежденія между ними четверобрачія, велѣно объяснять также, холостъ

Anneks do Nr 180.

O środkach zapobieżenia wielożeństwu między skazanemi na zesłanie.

(d. 8 Lipca 1863 r.)

do

Naczelnika Gubernii N. N.

Cyrkularz.

Minister Spraw Wewnętrznych.

Z wiadomości otrzymanych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych okazuje się: że do Konsystorzy duchownych w dyecezyach syberyjskich przychodzi wiele spraw w przedmiocie zawikłań co do związków małżeńskich między osobami zesłanemi, z téj jedynie przyczyny, że Rządy Gubernialne, trudniące się wysyłaniem przestępców na Syberyą, nie oznaczają w wykazach imiennych, czy zesłany jest kawalerem, żonatym lub wdowcem.

Uchybienia te, dają zesłanym możność wstępowania w nieprawne związki małżeńskie, które, powiększając liczbę spraw w Zarządzie duchownym, muszą zarazem prowadzić za sobą jak najszkodliwsze następstwa, tak dla osób zawierających te małżeństwa, jak i dla opuszczonych małżonków.

W skutku tego oraz mając na uwadze, że w dołączonym do art. 17 tomu XIV Ustawy o zesłanych wzorze wykazu, jaki wraz z przestępcą winien być przesyłanym, dla zapobieżenia zawieraniu przez nich małżeństwa po raz czwarty, zalecono po-

ли ссыльный, женатъ или вдовъ, — если вдовъ то послѣ котораго брака, а если женатъ, то которымъ бракомъ, и буде слѣдуетъ за нимъ жена, то въ какомъ и она состоитъ бракѣ, — я имѣю честь покорнѣйше просить Ваше Превосходительство сдѣлать зависящее распоряженіе, чтобы всѣ мѣста и лица, завѣдывающія отправленіемъ ссыльныхъ, исполняли въ точности постановленія о непремѣнномъ обозначеніи въ статейныхъ спискахъ вышеупомянутыхъ свѣдѣній о семействахъ, отправляемыхъ съ преступниками въ Сибирь, или оставляемыхъ въ прежнемъ мѣстѣ жительства, и соблюденіи при этомъ 40, 99 и 349 ст. того же XIV тома и правилъ, распубликованныхъ въ 5 N. Собранія узаконеній и распоряженій Правительства, приложеннаго въ Сенатскихъ Вѣдомостяхъ за текущій годъ, относительно женъ, слѣдующихъ въ Сибирь за порочными мужьями, для устраненія на будущее время поводовъ къ заключенію между ссыльными неправильныхъ брачныхъ союзовъ.

С. Петербургъ, 8 (26) Іюля 1863 года.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, Статсъ-Секретарь,
(подписано) *Валуевъ.*

N. 113.

---

między innemi zamieszczać: czy zesłany jest kawalerem, żonatym, czyli też wdowcem; jeżeli jest wdowcem, to ile razy zostawał w związku małżeńskim, a jeśli żonaty, to w którym związku; w razie zaś gdy żona udaje się z nim na zesłanie, to w którym i ona zostaje związku, — mam honor upraszać JW. Pana o wydanie odpowiednich rozporządzeń, aby wszystkie władze i osoby zajmujące się wysyłką przestępców, ściśle stosowały się do przepisów względem zamieszczania koniecznie w szczegółowych wykazach, wspomnionych wyżéj wiadomości o rodzinach wysyłanych wraz z przestępcami na Syberyą, lub pozostawionych w miejscu dawnego zamieszkania, i przestrzegania przytém przepisów zawartych w art. 40, 99 i 349 tegoż XIV tomu, jak niemniéj przepisów ogłoszonych w Nr. 5 Zbioru praw i rozporządzeń Rządowych, dołączonym do Senackich wiadomości za rok bieżący, co do żon udających się na Syberyą za skazanemi mężami, a to dla zapobieżenia na przyszłość zawieraniu między zesłanemi nieprawnych związków małżeńskich.

w Petersburgu, d. 8 Lipca 1863 r.

Minister Spraw Wewnętrznych, Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Walujew.*

N. 113.

№ 181.

Объ отмѣнѣ обряда поставленія преступниковъ подъ позорный столбъ.

(5 (17) Марта 1864 г.).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Имѣю честь увѣдомить Ваше Превосходительство, что, вслѣдствіе представленія Вашего отъ 13 (25) Февраля с. г., Господинъ Намѣстникъ въ Царствѣ изволилъ приказать, чтобы преступники, приговоренные карательными судами къ лишенію всѣхъ правъ и ссылкѣ въ каторжную работу, или же въ Сибирь на поселеніе, были отправляемы къ мѣсту назначенія, безъ исполненія надъ ними обряда поставленія подъ позорный столбъ.

Варшава, 5 (17) Марта 1864 года.

За отсутсвіемъ Статсъ-Секретаря, Помощникъ его,
(подписано) *Заборовскій.*

N. 1,960.

№ 181.

Zniesienie wystawiania pod pręgierzem przestępców na kary główne skazanych.

(d. 5 (17) Marca 1864 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej.

Mam honor oznajmić JWPanu, że wskutku przedstawienia Jego z dnia 13 (25) Lutego r. b., Namiestnik Królestwa wyrzec raczył: że przestępcy skazani wyrokami sądów karnych na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich lub na osiedlenie w Syberyi, odsyłani być mają na miejsce przeznaczenia, bez dopełnienia na nich obrzędu egzekucyjnego wystawienia pod pręgierzem.

w Warszawie, d. 5 (17) Marca 1864 r.

w zastępstwie,
Podsekretarz Stanu (podpisano) *Zaborowski.*

Nr. 1,960.

№ 182.

О наблюденіи Прокурорами за поспѣшнымъ постановленіемъ подлежащими начальствами рѣшеній о томъ, подлежитъ ли обвиняемый въ злоупотребленіяхъ по службѣ чиновникъ преданію суду, или нѣтъ.

(25 Іюля (6 Августа) 1839 г.).

Всѣмъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Сообщаетъ Царскому Прокурору, какъ для собственнаго его свѣдѣнія, такъ и для свѣдѣнія Уголовнаго Суда, при коемъ онъ состоитъ, повелѣніе Князя Намѣстника въ Царствѣ съ увѣдомленіемъ о данномъ Его Свѣтлостью Главнымъ Директорамъ Внутреннихъ и Духовмыхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, а равно Финансовъ и Казначейства предписаніи, чтобы рѣшенія о томъ, подлежатъ ли чиновники, обвиняемые въ злоупотребленіяхъ по службѣ, преданію суду, или нѣтъ, по требованіямъ Судовъ, постановляемы были безъ замедленія. Еслибы за тѣмъ со стороны административныхъ властей происходило какое либо замедленіе по дѣламъ сего рода, — въ такомъ случаѣ Царскій Прокуроръ обязанъ безотлагательно принимать самыя дѣйствительныя мѣры къ тому, чтобы помянутое повелѣніе Его Свѣтлости, клонящееся къ скорому ходу правосудія относительно чиновниковъ, обвиненныхъ въ злоупотребленіяхъ по службѣ, было неуклонно исполняемо.

Объ этомъ повелѣніи Князя Намѣстника Царскій Прокуроръ поставитъ въ извѣстность Помощниковъ своихъ, состоящихъ при подвѣдомственныхъ ему Судахъ Исправительной

№ 182.

Polecenie Prokuratorom, aby starali się o spieszne ściąganie decyzyj kwalifikacyjnych.

(d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1839 r.)

do

wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Komunikuje Prokuratorowi Królewskiemu, dla jego wiadomości i Sądu Kryminalnego, przy którym urzęduje, reskrypt Księcia Namiestnika Królestwa, zawiadamiający o wyszłym rozkazie Jego Książęcéj Mości do Dyrektorów Głównych Prezydujących w Komissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, w przedmiocie spraw przeciw urzędnikom o nadużycie władzy w urzędowaniu obwinionym, iżby na uczynione ze strony Sądów wezwania, decyzye kwalifikacyjne względem oddania pod Sąd takowych urzędników bezzwłocznie wydawane były. Gdyby więc ze strony władz administracyjnych w sprawach tego rodzaju jakowa zwłoka zachodziła, obowiązkiem jest Prokuratora Królewskiego przedsiębrać bezzwłocznie wszelkie skuteczne środki, iżby powyższa wola Jego Książęcéj Mości, mająca w zamiarze szybki wymiar sprawiedliwości przeciw urzędnikom o nadużycie obwinionym, niezawodny skutek odniosła.

O tym rozkazie Jego Książęcéj Mości Prokurator Królewski zawiadomi Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych swego okręgu, z wydaniem do nich polecenia, aby o doznanéj

Полиціи, поручивъ имъ вмѣстѣ съ тѣмъ доносить безотлагательно Царскому Прокурору о каждомъ замедленіи, встрѣчаемомъ со стороны административныхъ властей по дѣламъ сего рода, для принятія дальнѣйшихъ мѣръ.

Варшава, 25 Іюля (6 Августа) 1839 года.

Членъ Коммисіи, (подписано) *Высекерскій.*

N. 7,636.

Приложеніе къ N. 182.

Господину Главному Директору Предсѣдательствующему
въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ Его Императорско-Царскаго Величества
въ Царствѣ Польскомъ.

Усматривая изъ представленія Вашего Превосходительства, N. 2,445, что Кальварійскій Судъ Исправительной Полиціи, разсматривая дѣло по жалобѣ жительствующей въ Августовской губерніи Викторіи Савицкой на бывшаго въ казенномъ имѣніи Антоновъ Актуаріусомъ, Госко, сдѣлалъ съ своей стороны все то, что отъ него слѣдовало, т. е. спрашивалъ у Августовскаго Губернскаго Правленія такъ называемой квалификаціонной резолюціи на преданіе суду, согласно волѣ моей, прикосновенныхъ къ сему дѣлу Бургомистра Едлинскаго и Актуаріуса Данишевскаго, но не судилъ ихъ единственно потому, что Правленіе не выдало означенной резолюціи, признавъ поступки означенныхъ лицъ не подлежащими сужденію,—разрѣшаю Вамъ не приводить

każdéj zwłoce ze strony władzy administracyjnéj, celem przedsięwzięcia dalszych środków, bezzwłocznie Prokuratorowi Królewskiemu donosili.

Warszawa, dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) 1839 r.

Członek Kommissyi, (podpisano) *Wysiekierski.*

Nr. 7,636.

Anneks do Nr. 182.

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi
Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości
w Królestwie Polskiém.

Przekonawszy się z raportu JWPana, Nr. 2445, że Sąd Policyi Poprawczéj Wydziału Kalwaryjskiego, przy rozpoznaniu skargi zaniesionéj przez Wiktoryą Sawicką, zamieszkałą w gubernii Augustowskiéj, przeciwko b. Aktuaryuszowi w dobrach rządowych Antonowie, Gosko, spełnił to wszystko, co do niego należało, a mianowicie: zażądał od Rządu Gubernialnego Augustowskiego decyzyi kwalifikacyjnéj, celem pociągnięcia, stosownie do mego polecenia, do odpowiedzialności sądowéj, implikowanych w téj sprawie Burmistrza Jedlińskiego i Aktuaryusza Daniszewskiego, lecz nie wydał co do nich wyroku jedynie z tego powodu, że Rząd Gubernialny odmówił wydania względem nich decyzyi kwa-

по симъ причинамъ въ исполненіе повелѣнія моего отъ 26 Мая (7 Іюня) 1838 г., N. 1,280, о сдѣланіи упомянутому Суду замѣчанія.

Что же касается того, чтобы отклонить на будущее время подобныя затрудненія при преданіи суду чиновниковъ административнаго вѣдомства, которое, какъ видно изъ упомянутаго представленія Вашего, или замедляетъ выдачу требуемыхъ Судами квалификаціонныхъ резолюцій, или вовсе не выдаетъ оныхъ, какъ случилось по дѣлу объ Едлинскомъ и Данишевскомъ; то я приказалъ Главнымъ Директорамъ Правительственныхъ Коммисій Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія и Финансовъ сдѣлать по ввѣреннымъ имъ управленіямъ распоряженіе, дабы подвѣдомственныя имъ мѣста, по требованіямъ Судовъ, выдавали немедленно квалификаціонныя резолюціи по дѣламъ объ административныхъ чиновникахъ, а въ случаѣ несогласія своего на преданіе суду таковыхъ чиновниковъ, увѣдомляли, безъ всякаго отлагательства, о причинѣ того подлежащій Судъ.

Варшава, 30 Іюня (12 Іюля) 1839 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 1,951.

---

lifikacyjnéj, poczytując czyny przez nich spełnione za nieulegające dochodzeniu na drodze sądowo-karnéj, — upoważniam JWPana, abyś pozostawił bez skutku reskrypt mój z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1838 r., Nr. 1,280, względem wytknięcia pomienionemu Sądowi jego postępowania.

Dla zapobieżenia zaś na przyszłość trudnościom napotykanym w pociąganiu do odpowiedzialności sądowéj urzędników władz administracyjnych, które, według powołanego przedstawienia JWPana, opóźniają się z wydaniem żądanych przez Sądy decyzyj kwalifikacyjnych lub wcale takowych nie wydają, jak to miało miejsce w sprawie przeciwko Jedlińskiemu i Daniszewskiemu, — poleciłem jednocześnie Dyrektorom Głównym Prezydującym w Kommissyach Rządowych Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego oraz Przychodów i Skarbu wydać zarządzenia do władz od nich zależących, aby bezzwłocznie wydawały żądane przez Sądy decyzye kwalifikacyjne co do urzędników administracyjnych; w razie zaś niezgodzenia się na pociągnięcie ich do odpowiedzialności sądowéj, zawiadomiały o tém właściwe Sądy jak najspieszniéj.

Warszawa, d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1839 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 1,951.

№ 183.

О заведеніи Прокурорами строгаго контроля дѣлъ, по которымъ замедляется постановленіе подлежащими властями рѣшенія о томъ, подлежитъ ли чиновникъ, обвиняемый въ злоупотрѣбленіяхъ по службѣ, преданію суду, или нѣтъ.

(27 Декабря (8 Января) 1856/7 г.).

Всѣмъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Распоряженіемъ отъ 4 (16) Января 1840 года, N. 12,578, возложена на Царскихъ Прокуроровъ при Уголовныхъ Судахъ обязанность представлять каждые три мѣсяца въ Правительственную Коммисію Юстиціи вѣдомости о дѣлахъ по обвиненію административныхъ и другихъ чиновниковъ, по которымъ замедляется постановленіе подлежащею властію рѣшенія о томъ, подлежатъ ли эти чиновники преданію суду, или нѣтъ. Вѣдомости эти были сообщаемы правительственнымъ властямъ, по принадлежности, въ особенности же Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, для ускоренія требуемыхъ рѣшеній или для сдѣланія соотвѣтственныхъ по сему предмету распоряженій.

Опытомъ однакоже дознано, что означенная мѣра не ускоряетъ хода дѣлъ, ибо, на основаніи общихъ вѣдомостей о дѣлахъ, остающихся неисполненными въ правительственныхъ мѣстахъ, должна быть производима многочисленная переписка, которая сама занимаетъ много времени, въ особенности же тогда, когда по общей вѣдомости требуется отыскать присутственное мѣсто или вѣдомство, въ которомъ каждое изъ показанныхъ дѣлъ остается безъ исполненія; поэтому, не смотря на усилія со сторо-

№ 183.

Polecenie Prokuratorom, aby utrzymywali ścisłą kontrolę spraw w decyzyach kwalifikacyjnych zalegających.

(d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1856/7 r.)

do

wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Przez rozporządzenie z dnia 4 (16) Stycznia 1840 r., Nr. 12,578, włożony został na Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych obowiązek, aby co kwartał składali Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości wykazy spraw przeciwko urzędnikom administracyjnym i innym w decyzyach kwalifikacyjnych zalegających. Wykazy takowe komunikowane były władzom, do których to należało, a głównie Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w celu przyspieszenia żądanych decyzyj lub wydania stosownych w tym względzie rozporządzeń.

Doświadczenie atoli okazuje, że taki środek nie zapewnia należytego pospiechu, bo na zasadzie ogólnych wykazów spraw w różnych władzach zalegających, prowadzone być muszą liczne korespondencye, które same wiele czasu zajmują, mianowicie zaś gdy z ogólnego wykazu zajdzie potrzeba wyszukać władzę lub wydział, w których każda w szczególności z wykazanych spraw zalega; przez to, mimo usiłowania ze strony Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, nie mogą być

ны Правительственной Коммисіи Юстиціи, не могутъ быть устранены препятствія, останавливающія ходъ правосудія и, какъ не однакратно замѣчено, дѣла, передаваемыя административнымъ властямъ, для постановленія, подлежатъ ли обвиняемые чиновники преданію суду, или нѣтъ, по нѣскольку лѣтъ остаются безъ исполненія.

По этой причинѣ Правительственная Коммисія Юстиціи, освобождая Царскаго Прокурора отъ обязанности представлять вышесказанныя вѣдомости, поручаетъ ему завести у себя точный контроль дѣлъ, передаваемыхъ подлежащимъ властямъ для опредѣленія, подлежитъ ли обвиняемый чиновникъ преданію суду, или нѣтъ, и, въ случаѣ замѣченной въ этомъ отношеніи со стороны административныхъ властей остановки, согласно предписанію Князя Намѣстника отъ 30 Іюня (12 Іюля) 1839 года, N. 1,951, сообщенному при распоряженіи Правительственной Коммисіи Юстиціи, отъ 25 Іюля (6 Аргуста) того же года, N. 7,636, принимать заблаговременно соотвѣтственныя мѣры, посредствомъ сношеній, по мѣрѣ надобности, съ Губернскимъ Правленіемъ и съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ; въ случаѣ же, еслибы эти сношенія оставались безъ послѣдствія, доносить подробно о каждомъ дѣлѣ Правительственной Коммисіи Юстиціи

При чемъ Царскій Прокуровъ не оставитъ дать отъ себя сообразное съ настоящимъ предписаніе Помощникамъ своимъ, состоящимъ при подвѣдомственныхъ ему Исправительныхъ Судахъ, вмѣнивъ имъ строго въ обязанность, чтобы о каждомъ замедленіи со стороны административныхъ властей доносили ему безотлагательно, для принятія дальнѣйшихъ мѣръ.

Варшава, 27 Декабря (8 Января) 1856/7 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бржезинскій.*

N. 327.

---

usunięte przeszkody tamujące wymiar sprawiedliwości i, jak częstokroć dostrzegać się daje, sprawy w decyzyach kwalifikacyjnych po lat kilka u władz administracyjnych zalegają.

Z tego powodu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, uwalniając Prokuratora Królewskiego od składania jéj wzmiankowanych wykazów, poleca mu, aby u siebie prowadził ścisłą kontrolę spraw w decyzyach kwalifikacyjnych zalegających i w razie dostrzeżenia jakowéj w tym względzie ze strony władz administracyjnych zwłoki, aby w myśl reskryptu Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 30 Czerwca (12 Lipca 1839 r., Nr. 1,951, przy rozporządzeniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z d. 25 Lipca (6 Sierpnia) t. r., za Nr. 7,636, zakomunikowanego, przedsiębrał wcześnie skuteczne środki, przez odniesienia się szczegółowe, według tego jak wypadać będzie, do Rządu Gubernialnego tudzież do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a w razie gdyby to skutku nie odniosło, aby szczegółowe doniesienia o każdéj takiéj sprawie do Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości czynił.

Odpowiednie do tego rozporządzenie wyda Prokurator Królewski do podległych sobie Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych i ściśle im zaleci, aby o doznanéj każdéj zwłoce ze strony władzy administracyjnéj, bezzwłocznie składali mu raporta, celem przedsięwzięcia dalszych środków.

Warszawa, d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1856/7.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński.*

N. 327.

№ 184.

О постановленіи предварительныхъ рѣшеній относительно преданія судебной отвѣтственности кондукторовъ и дорожныхъ служителей.

(6 (18) Октября 1861 г.).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Правленіе VII Округа Путей Сообщенія въ рапортѣ, представленномъ отъ 4 (16) Марта с. г., за N. 394, Совѣту Управленія, изъясняетъ:

что Высочайшими указами 8 (20) Мая 1817 года и 19 (31) Іюля 1844 года право предавать суду чиновниковъ и нижнихъ служителей по преступленіямъ и проступкамъ, совершеннымъ при исполненіи ими служебныхъ обязанностей, предоставлено тѣмъ начальствамъ, которыми они опредѣлены въ должности;

что, на основаніи этихъ правилъ, всѣ дѣла, касающіяся преданія суду лицъ, служащихъ по вѣдомству Путей Сообщенія, всегда были сообщаемы Судами на предварительное постановленіе Правленія, какъ это и нынѣ имѣло мѣсто по нѣсколькимъ дѣламъ, возникшимъ по жалобамъ частныхъ лицъ на кондукторовъ и дорожныхъ служителей;

что, по силѣ 16 статьи контракта, заключеннаго съ частною компаніею объ отдачѣ ей въ 6-тилѣтнее ремонтное содержаніе шоссейныхъ дорогъ 1-го разряда въ Царствѣ Польскомъ, опредѣленіе кондукторовъ и дорожныхъ служителей за-

№ 184.

Postanowienie co do kwalifikowania do odpowiedzialności sądowéj konduktorów i drożników.

(d. 6 (18) Października 1861 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Zarząd VII Okręgu Komunikacyj w raporcie swym do Rady Administracyjnéj z dnia 4 (16) Marca roku bieżącego, Nr. 394, wyjaśnia:

że stosownie do ukazów Najwyższych z dnia 8 (20) Maja 1817 roku i z dnia 19 (31) Lipca 1844 r., oddawanie pod sąd urzędników i officyalistów za przestępstwa i przewinienia popełnione przy wykonywaniu przez nich obowiązków służbowych, pozostawione jest tym władzom, które ich nominowały;

że na zasadzie tych przepisów władze Sądowe wszelkie akta dotyczące oddania pod sąd służby drogowéj zawsze komunikowały Zarządowi, jak to i obecnie miało miejsce w kilku sprawach wynikłych w skutek zaskarżeń przez osoby prywatne przeciw konduktorom i drożnikom;

że w myśl artykułu 16 kontraktu zawartego z spółką obywatelską o sześcioletnią konserwacyą dróg bitych, nominowanie konduktorów i drożników zawisło od spółki, témczasem służba drogowa obowiązaną będąc utrzymywać drogi w porząd-

виситъ отъ упомянутой компаніи; между тѣмъ находящаяся въ ея вѣдѣніи дорожная команда, на обязанности которой лежитъ содержать дороги въ порядкѣ, часто находится въ затруднительномъ положеніи относительно мѣстныхъ жителей и проѣзжающихъ по тѣмъ дорогамъ; такъ напр.: не дозволяя останавливаться на дорогахъ извощикамъ съ нагруженными возами, затрудняющими сообщеніе, вызываетъ съ ихъ стороны дерзкія выходки и драки; поэтому лишеніе дорожной службы того преимущества, коимъ пользуются лица, состоящія въ государственной службѣ, т. е. что подверженіе ихъ судебной отвѣтственности можетъ послѣдовать лишь по предварительномъ опредѣленіи подлежащей власти, еще болѣе затруднилобы исполненіе лежащихъ на оной обязанностей;

что, наконецъ, частная компанія есть учрежденіе только временное и дороги вмѣстѣ съ службою будутъ переданы, въ свое время, обратно въ завѣдываніе Правительства, и что посему компанія проситъ объ исходатайствованіи постановленія высшаго начальства относительно разрѣшенія Окружному Правленію, дѣлать, по предварительномъ истребованіи мнѣнія компаніи, постановленіе о преданіи судебной отвѣтственности кондукторовъ и дорожныхъ служителей такимъ же порядкомъ, какой соблюдается относительно чиновниковъ и служителей здѣшнихъ желѣзныхъ дорогъ, которые, по силѣ 17-й ст. уступочнаго акта, подлежатъ, за упущенія по отправленію службы при желѣзныхъ дорогахъ, преданію суду, на основаніи рѣшеній, постановляемыхъ Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Казначейства, по предварительномъ выслушаніи мнѣнія общества желѣзныхъ дорогъ.

Окружное Правленіе, представляя объ изъясненномъ ходатайствѣ частной компаніи, съ своей стороны присокупило: что приведенныя компаніею обстоятельства справедливы, и что требованіе ея заслуживаетъ уваженія.

Главный Директоръ Внутреннихъ Дѣлъ, представляя 25 Марта (6 Апрѣля) сего года, за N. 7,149, помянутый рапортъ Окружнаго Правленія на усмотрѣніе Совѣта Управленія, съ своей

ku, znajduje się częstokroć w trudném położeniu względem mieszkańców i podróżnych, tak *np.*: nie dozwalając furmanom stawania na drodze z brykami ładowanemi, tamującemi komunikacyą, wywołuje z ich strony harde stawianie się i bójki; pozbawienie więc służby drogowéj tego dobrodziejstwa, którego używają inne osoby w służbie rządowéj zostające, to jest, poprzedniéj decyzyi kwalifikacyjnéj władzy względem oddania pod sąd, sprawiałoby utrudnienie w wykonywaniu przez nią obowiązków;

że wreszcie spółka jest tylko czasową, a drogi oddane zostaną z czasem napowrót rządowi z całą służbą, i że dla tego spółka prosi o wyjednanie postanowienia zezwalającego na wydawanie przez Zarząd Okręgowy, po zasiągnięciu zdania spółki, decyzyj kwalifikacyjnych co do konduktorów i drożników, a to w taki sam sposób, jak to ma miejsce co do urzędników i officyalistów na tutejszych kolejach żelaznych, którzy, na zasadzie artykułu 17 umowy nadawczéj, za uchybienia w służbie przy drogach żelaznych, kwalifikowani są do odpowiedzialności sądowéj przez Dyrektora Głównego Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu opinii Towarzystwa dróg żelaznych.

Zarząd Okręgowy, podając takowy wniosek spółki, nadmienia: że okoliczności przez spółkę przywiedzione są słuszne i że żądanie jéj zasługuje na przychylną decyzyą.

Pomieniony raport Zarządu Dyrektor Główny Spraw Wewnętrznych przedstawił na dniu 25 Marca (6 Kwietnia) roku

стороны изъясняетъ: что, на основаніи 17 ст. Высочайше утвержденаго 28 Сентября (10 Октября) 1857 года, уступочнаго акта о передачѣ въ вѣдѣніе частной компаніи двухъ желѣзныхъ дорогъ въ Царствѣ Польскомъ, преданіе суду лицъ, служащихъ при сихъ дорогахъ, за упущенія при исполненіи ими обязанностей службы, можетъ послѣдовать не иначе, какъ на основаніи постановленія Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, по выслушаніи мнѣнія представителей компаніи.

Соображаясь съ этимъ правиломъ, а равно имѣя въ виду, что кондукторы и дорожные служители, поступившіе въ вѣдѣніе частной компаніи, производящей ремонтъ шоссейныхъ дорогъ 1-о разряда, носятъ мундуры и уплачиваютъ эмеритальную складку, Главный Директоръ Внутреннихъ Дѣлъ полагалъ, что опредѣленіе о преданіи ихъ судебной отвѣтственности, слѣдуетъ предоставить Правленію Путей Сообщенія, съ тѣмъ, чтобы оно въ каждомъ подобномъ случаѣ требовало предварительно мнѣнія компаніи.

Главный Директоръ Юстиціи, коему означенное мнѣніе Главнаго Директора Внутреннихъ Дѣлъ, предварительно рѣшенія по оному, было сообщено на заключеніе, въ рапортѣ отъ 27 Сентября (9 Октября) сего года, за N. 6,556, увѣдомилъ, что онъ мнѣніе это вполнѣ раздѣляетъ.

Совѣтъ Управленія, найдя таковое мнѣніе основательнымъ, положилъ оное утвердить.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь, (подписано) *Карницкій.*

N. 6,535.

---

bieżącego, Nr. 7,149, do uznania Rady Administracyjnéj, dodając z swéj strony, że na zasadzie art. 17 Najwyżej zatwierdzonego 28 Września (10 Października) 1857 roku aktu nadawczego względem odstąpienia Towarzystwu prywatnemu dwóch dróg żelaznych, oddanie pod sąd służących przy tychże drogach osób za przewinienia przy wykonywaniu obowiązków służbowych, może nastąpić nie inaczéj, jak tylko za wyrzeczeniem Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu organów Towarzystwa.

Stosując się do takowego przepisu, mając oraz na uwadze, że konduktorzy i drożnicy, którzy przeszli pod władzę Spółki obywatelskiéj konserwującéj drogi bite 1-go rzędu, noszą mundury i uiszczają składkę na rzecz Towarzystwa Emerytalnego, Dyrektor Główny Spraw Wewnętrznych uczynił wniosek, że kwalifikowanie ich do odpowiedzialności sądowéj wypada pozostawić Zarządowi Kommunikacyj, który w każdym podobnym razie winien zasięgać poprzednio opinii Spółki.

Wniosek ten Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych, Dyrektor Główny Sprawiedliwości mając sobie przed onego zadecydowaniem do opinii zakomunikowanym, w zupełności, jak to w raporcie z dnia 27 Września (9 Października) roku bieżącego Nr. 6,556 oświadczył, podziela.

Rada, znalazłszy wniosek powyższy uzasadnionym, do takowego się przychyla.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *Karnicki.*

Nr. 6,535.

№ 185.

Высочайшее постановленіе относительно секвестра.

(25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г.).

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ, НИКОЛАЙ I,

Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч., и проч., и проч.

Принявъ во вниманіе, что многіе изъ подданныхъ Нашихъ Царства Польскаго, оставляя тайно свой край или оставаясь за границею, долѣе дозволеннаго въ паспортѣ срока, расточаютъ тамъ свое имущество, обременяютъ долгами наслѣдства ихъ и отчуждаются отъ родственныхъ и отечественныхъ союзовъ, а для пресѣченія сего зла и въ развитіе 340 и 341 статей Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, признавая нужнымъ положительно опредѣлить послѣдствія, ожидающія тѣхъ, кои, произвольно водворясь въ чужомъ краѣ, не возвратятся въ свое отечество, по вызову Правительства, и такимъ образомъ не окажутъ должнаго повиновенія ему, Мы, по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, постановили и постановляемъ:

№ 185.

Najwyższe postanowienie co do sekwestru.

(d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r.)

Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻÉJ ŁASKI

MY MIKOŁAJ I,

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi, Król Polski,

etc. etc, etc.

Zwracając uwagę, iż wielu poddanych Naszych z Królestwa Polskiego, opuszczając kraj swój potajemnie, lub pozostając za granicą dłużéj nad termin w pasporcie zakreślony, trwonią tam swoje fundusze, obarczają długami pozostałe po nich majątki, i wyrzekają się tym sposobem wszelkich rodzinnych i ojczystych stosunków; zważając obok tego, iż podobne nadużycia, w artykułach 340 i 341 Kodeksu kar głównych i poprawczych przewidziane, odwrócić będzie zdolne prawo, dokładnie oznaczające następstwa, jakim ulegną osoby, które popełniwszy takowe, nie stawią się na wezwanie Rządu, i uchybią przez to obowiązkom winnego dlań posłuszeństwa; na przedstawienie Naszego Namiestnika w Królestwie Polskiém, postanowiliśmy i stanowimy:

Статья 1.

Въ случаяхъ, оговоренныхъ въ 340 и 341 статьяхъ Уложенія о наказаніяхъ, подлежащее Губернское Правленіе, а въ Варшавѣ Оберъ-Полиціймейстеръ города, по полученіи свѣдѣнія о самовольной отлучкѣ жителей Царства Польскаго изъ края, или пребываніи за границею долѣе дозволеннаго Правительствомъ срока, обязаны немедленно повѣрять эти свѣдѣнія, а равно объяснять всѣ сопровождавшія таковую отлучку обстоятельства, посредствомъ административнаго полицейскаго слѣдствія, сперва на мѣстѣ жительства тѣхъ лицъ, а потомъ повсемѣстно въ цѣломъ краѣ, и вмѣстѣ съ тѣмъ объявлять въ газетахъ и въ губернскихъ вѣдомостяхъ, чтобы лица сіи, не позже шести недѣль, явились въ ближайшее Полицейское Управленіе.

Статья 2.

Неявка поискиваемыхъ лицъ на вышеозначенный срокъ будетъ доказательствомъ ненахожденія ихъ въ Царствѣ Польскомъ. За симъ Губернское Правленіе, или Варшавскій Оберъ-Полиціймейстеръ, о тѣхъ изъ отлучившихся за границу лицъ, которыя оставили какое-либо имущество, сообщитъ Прокурору при Гражданскомъ Трибуналѣ, для распоряженія о взятіи того имущества въ секвестръ, сообразно правиламъ, опредѣляемымъ въ 18 статьѣ настоящаго указа, а о тѣхъ, кои никакой собственности не имѣли, увѣдомитъ Прокурора при Уголовномъ Судѣ.

Статья 3.

Какъ въ первомъ, такъ и въ постѣднемъ случаяхъ, должны быть сообщаемы Прокурорамъ всѣ доказательства ненахожденія въ краѣ отлучившихся изъ мѣста жительства лицъ.

Artykuł 1.

W przypadkach artykułami 340 i 341 Kodeksu przewidzianych, właściwy Rząd Gubernialny, a w Warszawie Ober-Policmajster miasta, obowiązany jest przedewszystkiém sprawdzić nieobecność osób, o których powzięto wiadomość, że się samowolnie z kraju wydaliły, lub za granicą dłużéj nad czas przez Rząd dozwolony przebywają, tudzież objaśniać wszelkie towarzyszące wydaleniu się okoliczności, a to przez zarządzenie, za pośrednictwem władz administracyjno-policyjnych, śledztwa, najprzód w miejscu ich zamieszkania, a następnie w całym kraju. W tym celu władze te mają obowiązek wezwać ich przez gazety i dziennik gubernialny, do zgłoszenia się w najbliższym urzędzie policyjnym, w ciągu sześciu tygodni.

Artykuł 2.

Upływ bezskuteczny powyższego terminu, stanowić będzie dowód nieobecności w kraju poszukiwanych osób. Następnie przeto właściwy Rząd Gubernialny lub Ober-Policmajster, o tych, które po wydaleniu się swojém za granicę pozostawiły jakowe fundusze, doniesie Prokuratorowi przy Trybunale Cywilnym, i wezwie go o zajęcie majątku nieobecnego w sekwestr, według prawideł w artykule 18-tym przepisanych; o tych zaś, które żadnych nie posiadały funduszów, doniesie Prokuratorowi przy Sądzie Kryminalnym.

Artykuł 3.

Tak w pierwszym, jak i w drugim przypadku, komunikowane być powinny Prokuratorom wszelkie dowody nieobecność poszukiwanéj osoby stwierdzające.

Статья 4.

Губернское Правленіе и Варшавскій Оберъ-Полиціймейстеръ, относясь къ Прокурору при Гражданскомъ Трибуналѣ о взятіи въ секвестръ имущества безвѣстно-отсутствующихъ лицъ, должны также указывать, гдѣ и какое осталось имущество ихъ, а равно извѣщать Прокурора и о каждомъ впослѣдствіи открытіи какого-либо имущества тѣхъ лицъ. Съ своей же стороны помянутый Прокуроръ, по принятіи всѣхъ зависѣвшихъ отъ него мѣръ, то есть по опредѣленіи и учрежденіи Гражданскимъ Трибуналомъ секвестра, передаетъ всѣ вышеозначенныя доказательства Прокурору при Уголовномъ Судѣ, для дальнѣйшаго уголовнымъ порядкомъ распоряженія.

Статья 5.

Уголовный Судъ, по предложенію Прокурора и по разсмотрѣніи представленныхъ имъ доказательствъ, назначаетъ лицу, остающемуся безъ позволенія Правительства за границею, срокъ для возвращенія въ отечество, равно для оправданія причинъ неявки по первоначальному обвѣщенію Начальства, и о томъ объявляетъ въ Оффиціальной Газетѣ Царства Польскаго и въ пяти публичныхъ вѣдомостяхъ, издаваемыхъ въ Имперіи, именно: въ С. Петербургѣ, Москвѣ, Вильнѣ, Ригѣ и Одессѣ, въ особенности же въ тѣхъ, которыя выходятъ на языкахъ: французскомъ, нѣмецкомъ и польскомъ.

Статья 6.

Срокъ для возвращенія въ Царство Польское назначаетъ Уголовный Судъ, смотря по обстоятельствамъ, сопровождавшимъ отлучку за границу вызываемыхъ лицъ, равно по отдаленности мѣста пребыванія ихъ: для находящихся въ Европѣ—до шести мѣсяцевъ, а для пребывающихъ въ другихъ частяхъ свѣта—до одного года.

Artykuł 4.

Władze żądające zajęcia w sekwestr majątku nieobecnéj osoby, powinny zarazem wskazywać gdzie i jaki pozostał po niéj majątek, niemniéj donosić o każdym wykryć się następnie mogącym funduszu. Prokurator zaś przy Trybunale Cywilnym, po zrobieniu z wszystkich wyszczególnionych powyżéj dowodów właściwego użytku, to jest, po wyrzeczeniu i zaprowadzeniu przez Trybunał sekwestru, dowody te odeśle Prokuratorowi przy Sądzie Kryminalnym, dla dalszego na drodze karnéj postąpienia.

Artykuł 5.

Sąd Kryminalny, na wniosek Prokuratora i po rozpoznaniu przedstawionych przezeń dowodów, naznaczy osobie przebywającéj za granicą bez pozwolenia Rządu termin do powrotu, równie jak i usprawiedliwienia powodów, dla których nie wróciła na pierwotne ogłoszenie władzy i takowe ogłosi w Gazecie Rządowéj Królestwa i w pięciu pismach periodycznych wydawanych w Cesarstwie, a mianowicie: St. Petersburgu, Moskwie, Wilnie, Rydze i Odessie, w szczególności zaś w tych, które wychodzą w językach: francuzkim, niemieckim i polskim.

Artykuł 6.

Termin powyższy, w miarę okoliczności towarzyszących wydaleniu się za granicę i odległości miejsca przebywania nieobecnych, Sąd Kryminalny oznaczać może, według swego uznania: dla wychodźców znajdujących się w Europie—do miesięcy sześciu; dla przebywających zaś w innych częściach świata—do roku jednego.

Статья 7.

Таковое обвѣщеніе дѣлается троекратно, такъ, что между однимъ и другимъ долженъ быть промежутокъ времени трехъ недѣль. Означенный же въ предыдущей статьѣ срокъ для возвращенія считается со дня припечатанія послѣдняго объявленія. Въ каждомъ изъ таковыхъ объявленій должно быть предваряемо, что безвѣстно отсутствующій, въ случаѣ невозвращенія, вопреки вызову Правитетьства, или непредставленія оправданій на опредѣленный срокъ, подвергается дѣйствію 340 и 341 статей Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Статья 8.

Законными доказательствами о препятствіяхъ, не дозволившихъ возвращенія въ отечество, признаются свидѣтельства Россійско-Императорскихъ Посольствъ и Консульствъ, а если бы гдѣ ихъ не было, то офиціальныя свидѣтельства мѣстныхъ властей. Могутъ также служить въ оправданіе законныя доказательства подачи, по недостиженію своего назначенія, просьбы объ отсрочкѣ паспорта. Доказательства эти могутъ быть представляемы въ Судъ лично самимъ отсутствующимъ, или другими со стороны ихъ лицами, или же препровождаются прямо къ Прокурору.

Статья 9.

Кто по таковому вызову явится и не будетъ подлежать обвиненіямъ политическимъ, или въ преступленіяхъ, оговоренныхъ въ статьяхъ 14 и 15 настоящаго указа, о томъ Судъ прекращаетъ дальнѣйшее производство дѣла и не приступаетъ уже къ опредѣленію наказаній, въ 340 и 341 статьяхъ Уложенія постановленныхъ. Такимъ же образомъ поступаетъ Судъ и въ отношеніи тѣхъ, кои, хотя въ отечество на срокъ не

Artykuł 7.

Ogłoszenie terminu uskuteczniać się powinno trzykrotnie, w przerwach trzechtygodniowych. Czas zakreślony do powrotu, liczy się od daty ostatniego wezwania. W każdém z takowych ogłoszeń zamieszczoném być powinno ostrzeżenie: że w razie nieuległości i nieuczynienia zadość wezwaniu Rządu, nieusprawiedliwiający się ściągnie na siebie skutki artykułami 340 i 341 Kodeksu kar głównych i poprawczych zagrożone.

Artykuł 8.

Dowody prawne przeszkód niedozwalających powrotu do kraju stanowią świadectwa Posłów i Konsulów Naszych, a gdyby tych nie było, świadectwa władz miejscowych. Również do usprawiedliwienia służyć może legalny dowód podania i niedojścia do swego przeznaczenia prośby o przedłużenie pasportu. Dowody te przedstawiane być mogą Sądowi osobiście lub przez inne interesowane w téj mierze osoby, lub nakoniec przesłane wprost Prokuratorowi.

Artykuł 9.

Jeżeli wezwany wróci, a inne zarzuty polityczne lub przestępstwa w artykułach 14 i 15 niniejszego ukazu wyszczególnione, ciążyć go nie będą, Sąd dalsze dochodzenie i wymierzenie kar artykułem 340 i 341 Kodeksu przepisanych, przetnie. Podobnież postąpi, jeżeli wezwany nie po-

возвратятся, но оправданія ихъ въ причинахъ неявки будутъ признаны достаточными.

Статья 10.

Ежели же кто по вызову въ отечество на срокъ не возвратится и не представитъ удостовѣрительныхъ доказательствъ въ причинахъ неявки, въ такомъ случаѣ Судъ приговариваетъ его къ лишенію всѣхъ правъ и къ вѣчному изгнанію изъ предѣловъ Государства, съ предвареніемъ, что, въ случаѣ возвращенія уже въ то время, когда приговоръ войдетъ въ законную силу, будетъ онъ сосланъ въ Сибирь на поселеніе.

Статья 11.

Приговоръ, состоявшійся въ 1-й инстанціи надъ отсутствующимъ, не явившимся по вызову Суда и не представившимъ удостовѣрительныхъ доказательствъ въ воспрепятствовавшихъ тому причинахъ, опубликовывается въ издаваемыхъ въ Варшавѣ газетахъ, съ предвареніемъ, что ему предоставляется еще трехмѣсячный срокъ, для оправданія и слѣдовательно для принесенія аппеляціи въ Судъ высшей инстанціи, коимъ и можетъ быть принято таковое оправданіе.

Если же и по истеченіи сего срока осужденный не возвратится и не пришлетъ надлежащаго оправданія, то приговоръ представляется, установленнымъ порядкомъ ревизіи уголовныхъ дѣлъ, на разсмотрѣніе Аппеляціоннаго Суда и X Департамента Правительствующаго Сената, а сверхъ того, въ отношеніи дворянъ, восходитъ еще на Наше утвержденіе.

Статья 12.

Гражданскія послѣдствія приговоровъ Уголовнаго Суда суть слѣдующія:

wróci do kraju, lecz usprawiedliwienie za dostateczne przez Sąd uznane, nadeśle.

Artykuł 10.

Jeżeli nie powróci i usprawiedliwienia dostatecznego nie złoży, Sąd wyda wyrok skazujący go na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, z zagrożeniem zesłania na osiedlenie w Syberyi, gdyby do kraju po prawomocności wyroku powrócił.

Artykuł 11.

Zapadły w pierwszéj Instancyi wyrok przeciw nieobecnemu i na wezwanie Sądu niestawającemu, ani usprawiedliwienia nieskładającemu, ma być ogłoszony w gazetach wychodzących w Warszawie, z zastrzeżeniem, że mu służy jeszcze trzechmiesięczny termin do usprawiedliwienia się, a tém samém i odwołania się do Sądu wyższego, w któréj to drodze zasady usprawiedliwiające jego nieobecność przez Sąd wyższéj Instancyi przyjęte być mogą.

Po upływie tego terminu, gdy skazany nie wróci ani usprawiedliwienia się stosownego nie złoży, wyrok z urzędu w drodze rewizyi przedstawia się pod rozpoznanie Sądu Apellacyjnego i X-go Departamentu Rządzącego Senatu, a nadto co do szlachty, przedstawia się jeszcze pod Nasze zatwierdzenie.

Artykuł 12.

Skutki cywilne postanowień Sądu Krymilnalnego będą:

a) въ случаяхъ, изъясненныхъ въ статьѣ 9-й настоящаго указа, снятіе секвестра;

b) въ случаяхъ, въ статѣ 10-й означенныхъ, открытіе наслѣдства, какъ бы послѣ лица, дѣйствительно умершаго.

Какъ въ первомъ однако же, такъ и въ другомъ случаѣ, еслибы по полицейскому слѣдствію оказалось, что подсудимый перешелъ границу тайнымъ образомъ, или воспрещеннымъ пунктомъ, или же просрочилъ паспортъ, будетъ онъ подлежать за сіе особому взысканію фискальному, на основаніяхъ, опредѣленныхъ правилами Финансоваго вѣдомства.

Статья 13.

Опредѣляемыя настоящимъ указомъ правила вовсе не измѣняютъ ни силы трактатовъ, съ Имперіею Австрійскою и Королевствомъ Прусскимъ заключенныхъ, о переѣздахъ обоюдныхъ подданныхъ чрезъ границу, ни существующихъ постановленій о взаимныхъ сообщеніяхъ пограничныхъ обывателей.

Статья 14.

Само собою разумѣется, что постановляемыя въ семъ указѣ правила не могутъ относиться къ жителямъ Царства Польскаго, пребывающимъ въ Россійскихъ губерніяхъ и областяхъ, какъ въ предѣлахъ одного и того же Государства.

Не относятся онѣ также къ лицамъ бѣжавшимъ, по политическимъ обвиненіямъ, за границу, въ отношеніи къ коимъ остаются въ своей силѣ правила Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, именно 267 статьи, а также указы Наши и постановленія Намѣстника Нашего и Совѣта Управленія Царства.

Наконецъ, подвергаются дѣйствію настоящихъ правилъ военные дезертиры и люди, подлежащіе военной конскрипціи,

a) w przypadkach artykułem 9-m przewidzianych — ustanie sekwestru;

b) w przypadkach artykułu 10-go — otwarcie spadku, tak jak po osobie rzeczywiście zmarłéj.

Tak w pierwszym jednakże, jak i w drugim przypadku, jeżeliby śledztwo policyjne wykazało, że osoba przedmiotem sprawy będąca, przebyła granicę pokryjomu lub punktem zakazanym, albo że przetrzymała pasport nad termin zakreślony; ulegać ona za to będzie oddzielnie karze fiskalnéj, podług zasad przepisami skarbowemi wskazanych.

Artykuł 13.

Postanowieniem niniejszém nie ubliża się bynajmniéj, ani traktatom zawartym z Cesarstwem Austryackiém i Królestwem Pruskiém o przebywaniu granicy poddanych różnorządowych, ani przepisom stanowiącym prawidła o komunikacyi mieszkańców pogranicznych.

Artykuł 14.

Samo z siebie wypływa, iż rozporządzenia niniejszym ukazem objęte nie mogą się ściągać do mieszkańców Królestwa przebywających w guberniach i prowincyach Rossyjskich, jako w granicach jednego i tegoż samego Państwa.

Także nie dotyczą osób, z powodów politycznych z kraju zbiegłych, względem których pozostają w swéj mocy przepisy Kodeksu kar głównych i poprawczych, a mianowicie artykułu 267, tudzież postanowienia przez Nas lub Namiestnika Naszego i Radę Administracyjną wydane.

Nie dotyczą wreszcie i zbiegów wojskowych lub popisowych,

о коихъ существуютъ особыя картельныя конвенціи, между Правительствами заключенныя.

Статья 15.

Еслибы отсутствующій былъ обвиняемъ еще въ такихъ дѣяніяхъ, которыя въ Уложеніи о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ признаются преступленіями, въ такомъ случаѣ, независимо отъ примѣненія къ нему правилъ настоящаго указа, долженъ онъ быть особо подвергнутъ наказанію, въ томъ же Уложеніи опредѣляемому.

Статья 16.

Наложенный Гражданскимъ Трибуналомъ секвестръ долженъ продолжаться до истеченія срока, назначеннаго для возвращенія отсутствующихъ и до воспослѣдованія окончательнаго надъ ними судебнаго приговора.

Статья 17.

Секвестръ этотъ однако же и до истеченія означеннаго срока прекращается, если владѣлецъ подвергнутаго оному имѣнія возвратится, или же, если на дальнѣйшее тамъ пребываніе получитъ особое дозволеніе Правительства.

Статья 18.

Секвестръ утерждается на основаніяхъ, опредѣленныхъ въ Гражданскомъ Уложеніи и въ постановленіи Совѣта Управленія 30 Января (11 Февраля) 1842 года, и, соотвѣтственно сему, Прокуроръ при Гражданскомъ Трибуналѣ, по полученіи отъ полицейской власти доказательствъ въ безвѣстномъ отсутствіи отыскиваемаго лица, предприметъ надлежащія мѣры, для

względem których istnieją oddzielne zawarte między Rządami kartele.

Artykuł 15.

Gdyby osoba nieobecna w kraju oskarżoną nadto była o czyny, które Kodeks kar głównych i poprawczych za przestępstwo uważa, wtedy, oprócz zastosowania do niéj przepisów niniejszego ukazu, pociągniętą być ma oddzielnie do kary tymże Kodeksem postanowionéj.

Artykuł 16.

Wyrzéczony przez Trybunał Cywilny sekwestr, trwać ma aż do czasu upłynienia terminu do powrotu oznaczonego, i ostatecznego przez Sądy zawyrokowania względem osoby zbiegłéj.

Artykuł 17.

Sekwestr wszakże w ciągu trwania pomienionego terminu ustaje, jeżeli właściciel majątku do kraju powróci, lub jeżeli na dalsze swe za granicą przemieszkiwanie, szczególne zezwolenie Rządu otrzyma.

Artykuł 18.

Ustanowienie sekwestru następuje w sposób prawem cywilném tudzież postanowieniem Rady Administracyjnéj z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wskazany, i w tym celu Prokurator przy Trybunale Cywilnym, po otrzymaniu od władzy policyjnéj dowodów nieobecności osoby poszukiwa-

назначенія попечителя надъ оставшимся послѣ того лица имѣніемъ.

Статья 19.

Таковыми попечителями не могутъ быть назначаемы супруги безвѣстно отсутствующихъ, а равно родственники ихъ въ прямой линіи, какъ восходящей, такъ и нисходящей.

Сттаья 20.

Приговоръ Уголовнаго Суда, съ посвидѣтельствованіемъ, что онъ вошелъ уже въ законную силу, препровождается къ Прокурору при Гражданскомъ Трибуналѣ, который затѣмъ предписываетъ попечителю состоящаго подъ секвестромъ имѣнія отдать оное кому слѣдуетъ.

Въ случаяхъ, оговоренныхъ въ статьѣ 9-й, попечитель возвращаетъ имѣніе владѣльцу, а въ случаяхъ, упоминаемыхъ въ статьѣ 10-й:

a) на счетъ имѣнія недвижимаго, объявляетъ объ открытіи наслѣтства;

b) по имуществу движимому, вызываетъ для полученія массы онаго:

1. наслѣдниковъ извѣстныхъ, — посредствомъ позывовъ,
2. неизвѣстныхъ же наслѣдниковъ, — посредствомъ публичныхъ вѣдомостей.

Статья 21.

Послѣдствія рѣшенія, какъ на счетъ снятія секвестра и перехода имѣнія къ наслѣдникамъ, такъ равно о наказаніяхъ, угрожающихъ отсутствующимъ въ случаѣ самовольнаго возвращенія ихъ въ отечество, считаются со дня воспослѣдованія

néj, przedsięweźmie właściwe środki, względem mianowania kuratora majątku po téjże osobie pozostałego.

Artykuł 19.

Takim kuratorem nie może być mianowany współmałżonek, tudzież krewni jego w linii prostéj, tak wstępnéj jak i zstępnéj.

Artykuł 20.

Wyrok Sądu Kryminalnego, z poświadczeniem prawomocności, przesłanym zostanie Prokuratorowi przy Trybunale Cywilnym, który kuratorowi majątek pod sekwestrem zostający komu należy wydać poleci.

Kurator, w przypadkach artykułu 9-go, majątek właścicielowi odda, a w przypadkach artykułu 10-go:

a) co do majątku nieruchomego, postępowanie spadkowe ogłosi;

b) co do majątku ruchomego, zapozwie po odbiór masy:

1. sukcessorów wiadomych, przez pozwy, a
2. sukcessorów niewiadomych, przez pisma publiczne.

Artytykuł 21.

Skutki wyroku, tak co do ustania sekwestru, a przejścia majątku na sukcessorów, jakotéż co do zagrożenia kary na przypadek samowolnego powrotu do Królestwa, liczą się od daty wyroku 10-go Departamentu Rządzącego Senatu, a w razach,

приговора Х-го Департамента Правительствующаго Сената, а въ случаѣ, когда приговоръ сей восходитъ на утвержденіе Наше, со дня воспослѣдованія Нашего указа.

Статья 22.

Всякіе акты на имѣніе, совершенные лицомъ безвѣстно отсутствующимъ, со дня перваго припечатанія установленнаго въ статьѣ 5-й вызова его въ отечество, признаются не дѣйствительными.

Статья 23.

Попечитель, въ вѣдѣніе коего поступаетъ имущество, властенъ и обязанъ—въ ипотечныхъ книгахъ имѣнія или капиталовъ и правъ ипотечныхъ, принадлежащихъ безвѣстно отсутствующему, предъявить предостереженіе о наложенномъ на имущество его секвестрѣ.

Онъ же, попечитель, тотчасъ по назначеніи его, всякое находящееся въ Царствѣ Польскомъ и указанное ему имущество беретъ въ свое управленіе, составляетъ оному опись, обезпечиваетъ всѣ его принадлежности, или отыскиваетъ оныя судебнымъ порядкомъ и отвѣчаетъ на всѣ судебные иски.

Если секвестръ продолжается долѣе года, то попечитель представляетъ Прокурору ежегодные отчеты, а равно о результатѣ счетовъ извѣщаетъ наслѣдниковъ извѣстныхъ и мнимыхъ.

Повѣрка представляемыхъ счетовъ принадлежитъ мнимымъ наслѣдникамъ, а разсмотрѣніе могущихъ возникать по онымъ споровъ предоставляется Судамъ.

Статья 24.

Попечители имѣютъ право, за управленіе имѣніемъ отсутствующаго, требовать съ онаго соотвѣственнаго вознагражденія, которое, по мѣрѣ ихъ занятій и заботливости о пользѣ массы,

w których przedstawiany jest wyrok pod Nasze zatwierdzenie, od daty Naszego ukazu.

Artykuł 22.

Nieważnemi są wszelkie akta zeznane przez osobę w kraju nieobecną co do majątku jéj, od daty pierwszego wezwania artykułem 5-tym rozporządzonego.

Artykuł 23.

Kurator, pod którego zarząd majątek przechodzi, upoważnionym i obowiązanym jest bezzwłocznie podać do ksiąg hipotecznych nieruchomości lub kapitałów i praw hipotecznych, do nieobecnego należących, ostrzeżenie o rozciągniętym na majątku jego sekwestrze.

Tenże kurator, zaraz po jego mianowaniu, wszelki majątek w Królestwie znajdujący się i sobie wskazany, pod administracyą zajmie, inwentarz spisze, fundusze zabezpieczy lub sądownie ich dochodzi, i na wszelkie poszukiwania sądowe odpowiada.

Jeżeli sekwestr dłużéj jak rok potrwa, kurator roczne rachunki Prokuratorowi składa, wiadomych i domniemanych sukcessorów o rezultacie rachunków zawiadamia.

Monitowanié składanych rachunków, do sukcessorów domniemanych, a rozpoznanie wyniknąć mogących sporów, do Sądów należy.

Artykuł 24.

Kurator ma prawo żądać za swój zarząd stosownego z majątku osoby nieobecnéj wynagrodzenia, które, w miarę jego zatrudnień i gorliwości o dobro masy, wynosić może rocznie 3

можетъ составлять отъ 3-хъ до 9-ти со ста въ годъ, въ соразмѣрности чистаго дохода съ состоящаго подъ ихъ управленіемъ имѣнія, не считая могущихъ причитаться имъ въ возвратъ издержекъ.

Съ таковыми требованіями, надлежаще удостовѣренными, попечители обращаются въ назначившіе ихъ Трибуналы, которые и разсматриваютъ оныя, по предварительномъ выслушаніи мнѣнія Прокурора.

Статья 25.

Поступающіе съ имѣнія безвѣстно отсутствующихъ доходы, за уплатою долговъ и всѣхъ необходимыхъ по управленію онымъ издержекъ, равно за назначеніемъ съ того имѣнія приличнаго содержанія женѣ и дѣтямъ, пребывающимъ въ Царствѣ Польскомъ, или Имперіи, отсылаются въ Банкъ Царства, коль скоро, за удовлетвореніемъ означенныхъ надобностей, составится сумма тридцать рублей серебромъ.

Статья 26.

Назначаемое, на основаніи предыдущей статьи, содержаніе семейству лица безвѣстно отсутствующаго не должно превышать половины его доходовъ, когда въ Государствѣ пребываютъ жена и дѣти владѣльца, и не можетъ составлять болѣе четвертой части этихъ доходовъ, когда въ Государствѣ остались только или жена, или одни дѣти владѣльца.

Правило сіе однако относится къ тѣмъ только случаямъ, когда чистый съ имѣнія доходъ превышаетъ 750 р. с.; если же доходъ не превосходитъ этой суммы, то, по просьбѣ семейства, можетъ быть назначаемо на содержаніе его и болѣе половины или четвертой части; можетъ быть даже назначенъ и весь доходъ, но не иначе, какъ по особымъ разрѣшеніямъ Нашего Намѣстника въ Царствѣ.

do 10 od sta, w stosunku do czystego dochodu z majątku pod zarządem jego zostającego, nie licząc mogącego mu się należéć zwrotu gotowych wydatków.

Żądanie takie należycie usprawiedliwione, będzie wniesione przez kuratora do Trybunału, który go mianował i rozpoznane przez tenże Trybunał, po wysłuchaniu wniosków Prokuratora.

Artykuł 25.

Dochody z majątku nieobecnego zbierane, po opłacaniu długów i wszelkich niezbędnych wydatków, jakich zarząd takowym majątkiem wymagać będzie, tudzież po wyznaczeniu z nich funduszu na przyzwoite utrzymanie żony i dzieci w Królestwie lub Cesarstwie przebywających, potrzebnego, składane być mają do Banku Polskiego, jak tylko summa rs. 30, po zaspokojeniu wzmiankowanych potrzeb, zebraną zostanie.

Artykuł 26.

Przeznaczyć się mający, w myśl poprzedzającego artykułu, fundusz na utrzymanie familii nieobecnego nie może przenosić połowy jego dochodów, jeżeli w Państwie znajduje się żona jego i dzieci, czwartéj zaś części, jeżeli znajduje się sama tylko żona lub same dzieci.

Wszakże przepis ten ściąga się tylko do przypadków, w których czysty dochód z majątku przechodzi 750 rs. Jeżeli zaś dochody summy téj nie przenoszą, w takim razie, na prośbę familii, może być przeznaczone na jéj utrzymanie i więcéj nad połowę lub czwartą część, może być nawet cały dochód przeznaczony, lecz to za otrzymaniem na to szczególnego upoważnienia Naszego Namiestnika w Królestwie.

Статья 27.

Ближайшее наблюденіе за дѣйствіями попечителей имѣній лицъ безвѣстно отсутствующихъ должны имѣть Прокуроры при Гражданскихъ Трибуналахъ.

Попечители представляютъ симъ Прокурорамъ ежегодные отчеты о положеніи имѣній тѣхъ лицъ, съ показаніемъ и суммъ, внесенныхъ въ Банкъ.

Статья 28.

Губернскія Правленія, а въ Варшавѣ Оберъ-Полиціймейстеръ, обязаны вообще содѣйствовать Прокурорамъ и попечителямъ въ точномъ исполненіи настоящихъ правилъ, а въ особенности возлагается на нихъ:

1. наблюдать за возвращеніемъ на срокъ лицъ, за границею находящихся, а равно за назначеніемъ попечителя надъ имѣніемъ ихъ, коль скоро окажется нужнымъ;
2. представлять, въ случаѣ надобности, Прокурорамъ лицъ, имѣющихъ надлежащія качества для исполненія обязанностей попечителя.

Статья 29.

Вышеизложенныя правила, за исключеніемъ статьи 26, относящейся только къ безвѣстно отсутствующимъ мужчинамъ, суть обязательны для всѣхъ жителей Царства Польскаго, какъ мужескаго, такъ и женскаго пола.

Въ отношеніи же къ несовершеннолѣтнимъ, состоящимъ подъ властію родительскою или опекуновъ, воспринимаютъ дѣйствіе свое со времени совершеннолѣтія ихъ, то есть, когда они достигнутъ двадцати одного года.

Artykuł 27.

Bliższy nadzór nad kuratorami majątku osób w kraju nieobecnych, wykonywać będą Prokuratorowie przy Trybunałach Cywilnych.

Kuratorowie zdawać będą corocznie tymże Prokuratorom sprawę o stanie majątku tychże osób, z wymienieniem sum w Banku złożonych.

Artykuł 28.

Rządy Gubernialne, a w Warszawie Ober-Policmajster, wspierać będą, tak Prokuratorów, jako i kuratorów w ścisłém wypełnianiu przepisów niniejszych, w szczególności zaś obowiązkiem ich jest:

1. przestrzegać powrotu w czasie należytym osób znajdujących się za granicą, i dopilnować ustanowienia nad ich majątkiem kuratora, gdy tego zajdzie potrzeba;
2. przedstawiać Prokuratorom, jeżeli tego potrzeba, osoby zdolne do przyjęcia obowiązków kuratora.

Artykuł 29.

Przepisy powyższe, prócz artykułu 26, dotyczącego się nieobecności samych mężczyzn, stosują się do osób, tak płci męzkiéj, jako i żeńskiéj.

Co do nieletnich, pod władzą rodzicielską lub opiekuńczą zostających, stosują się dopiero od czasu dojścia ich do pełnoletności, to jest od dnia, w którym lat 21 wieku swego ukończą.

Статья 30.

Если безвѣстно отсутствующему постоянному жителю Царства Польскаго принадлежитъ также имѣніе и въ Имперіи, въ такомъ случаѣ Прокуроръ при Гражданскомъ Трибуналѣ, по полученіи свѣдѣнія о семъ отъ Административно-Полицейскихъ властей или попечителя имѣнія, немедленно сообщаетъ опое Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ приложеніемъ засвидѣтельствованныхъ Предсѣдателемъ Трибунала копій со всѣхъ доказательствъ самовольнаго пребыванія владѣлца сего имѣнія за границею, для сношенія ея съ кѣмъ слѣдуетъ о поступленіи съ онымъ по законамъ, въ Имперіи существующимъ.

Статья 31.

Приведеніе въ исполненіе настоящаго указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ законовъ, поручаемъ Намѣстнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ С. Петербургѣ, 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года.

(подписано) „НИКОЛАЙ“

Контрасигнировалъ Министръ Статсъ-Секретарь,
(подписано) *Ив. Туркулл*ъ.

Artykuł 30.

Jeżeli nieobecny, będąc stałym mieszkańcem Królestwa, posiada również majątek i w Cesarstwie, Prokurator przy Trybunale Cywilnym, zaraz za powzięciem o tém, bądź to od władz policyjno-administracyjnych, bądź od kuratora, wiadomości, przedstawia takową Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, przy dołączeniu w odpisie wierzytelnym, przez Prezesa Trybunału poświadczonym, wszelkich dowodów samowolnego pobytu jego za granicą dotyczących, a to dla postąpienia z tymże majątkiem wedle przepisów w Cesarstwie obowiązujących.

Artykuł 31.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Naszemu Namiestnikowi w Królestwie polecamy.

Dan w St. Petersburgu, d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r.

(podpisano) „НИКОЛАЙ”

przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *Ig. Turkull.*

№ 186.

О категоріяхъ польскихъ выходцевъ, коимъ воспрещенъ возвратъ на родину.

(21 Февраля (5 Марта) 1850 г.)

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

По Высочайшему Государя Императора повелѣнію, предписано Миссіямъ нашимъ отказывать въ ходатайствѣ о дозволеніи возвратиться на родину польскимъ выходцамъ слѣдующихъ категорій:

a) зачинщикамъ и главнымъ участникамъ бывшаго польскаго мятежа, особенно тѣмъ, которые подлежали Варшавскому Уголовному Суду;

b) дѣйствительнымъ членамъ Парижскаго Комитета Польскаго Демократическаго Общества, Центральнаго Версальскаго Комитета, Ресурекціонистской Конгрегаціи (congrégation résurrectioniste), тайныхъ и другаго рода обществъ, имѣющихъ цѣлію ниспроверженіе законныхъ властей, и вообще главнымъ дѣятелямъ революціонной пропаганды;

c) принимавшимъ участіе въ смутахъ, волновавшихъ западъ въ послѣднее время, и въ особенности начальникамъ возмутительныхъ партій;

d) полякамъ, которые находились въ Венгріи съ оружіемъ въ рукахъ и бѣжали въ Турцію, и

e) лицамъ, хотя и незамѣченнымъ въ политическихъ безпорядкахъ, но которыхъ поведеніе явно предосудительно въ какомъ либо другомъ отношеніи.

№ 186.

O kategoryach wychodźców polskich, którym powrót do kraju jest wzbroniony.

(d. 21 Lutego (5 Marca) 1850 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Z Najwyższego Jego Cesarskiéj Mości rozkazu, polecono Missyom naszym odmawiać wstawiennictwa swego o dozwolenie powrotu do kraju wychodźcom polskim następujących kategoryj:

a) przywódcom i głównym współdziałaczom byłego rokoszu polskiego, w szczególności tym, którzy sądzeni byli przez Sąd Kryminalny Warszawski;

b) rzeczywistym członkom: Komitetu Polskiego Demokratycznego Towarzystwa w Paryżu, Centralnego Komitetu Wersalskiego, Kongregacyi Rewolucyjnéj (congrégation résurrectioniste), tajnych i wszelkiego rodzaju towarzystw, mających na celu obalenie prawéj władzy i w ogólności głównym działaczom propagandy rewolucyjnéj;

c) mającym udział w zaburzeniach, które ostatniemi czasy agitowały się na zachodzie i w szczególności przywódcom rewolucyjnych partyj;

d) tym polakom, którzy z bronią w ręku mieli udział w powstaniu węgierskiém i zbiegli do Turcyi, i

e) osobom, chociaż nienotowanym w knowaniach politycznych, lecz znanym z naganněj konduity pod jakimbądź innym względem.

Примѣняясь къ изложенной Высочайшей волѣ, я, въ дополненіе къ данному уже повелѣнію о выходцахъ первой категоріи, предписываю Вашему Превосходительству, на счетъ тѣхъ бѣглецовъ послѣднихъ четырехъ категорій, о содѣяніи коими какого либо изъ вышепоименованныхъ преступленій получено будетъ Вами положительное свѣдѣніе, поступать окончательно на основаніи существующихъ правилъ о изгнанникахъ.

Варшава, 21 Февраля (5 Марта) 1850 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 1,417.

№ 187.

О порядкѣ поступленія относительно лицъ, бѣжавшихъ за границу.

(5 (17) Января 1851 г.)

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Разсмотрѣвъ представленіе подвѣдомственной Вашему Превосходительству Правительственной Коммисіи, за N. 10,780, о порядкѣ, какимъ должно поступать въ отношеніи бѣжавшихъ за границу подданныхъ Царства, я согласенъ съ мнѣніемъ Коммисіи, что гражданскимъ судамъ принадлежитъ опредѣленіе

W zastosowaniu się do takowéj woli Najwyższej i w dalszym ciągu wydanego już rozkazu o wychodźcach pierwszéj kategoryi, polecam JWPanu mieć na względzie, iż z wychodźcami należącemi do czterech ostatnich kategoryj, o których powziętą będzie przez JWPana pewna wiadomość, że mieli udział w jedném z przestępstw wyżéj wyszczególnionych, ostatecznie postępować należy podług przepisów obowiązujących co do wygnańców.

Warszawa, d. 21 Lutego (5 Marca) 1850 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 1,417.

№ 187.

O sposobie postępowania w sprawach osób zbiegłych za granicę.

(d. 5 (17) Stycznia 1851 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Po rozpoznaniu przedstawienia zostającéj pod kierunkiem JWPana Kommissyi Rządowéj, Nr. 10,780, o sposobie postępowania względem poddanych Królestwa zbiegłych za granicę, zgadzam się z wnioskiem Kommissyi, że do Sądów cywilnych należy oznaczenie kary za zbiegostwo i niestawienie się w ter-

наказанія за побѣгъ и неявку въ срокъ по вызову; поведеніе же бѣглецовъ за границею, изслѣдованіе котораго рѣшительно, прежде явки обвиненнаго, не возможно, къ гражданскимъ судамъ не относится.

Что же касается до упомянутыхъ въ рапортѣ Правительственной Коммисіи бѣглецовъ Александра Дзевульскаго и Антона Вильчинскаго, изъ коихъ первый, по дошедшему свѣдѣнію, взятъ былъ въ Венгріи нашими войсками въ плѣнъ, а второй добровольно возвратился въ здѣшній край, то о Дзевульскомъ потребованы отъ кого слѣдуетъ и будутъ Вамъ сообщены ближайшія свѣдѣнія, а произведенное о Вильчинскомъ судебное дѣло, прекративъ, прикажете передать въ учрежденную при мнѣ Слѣдственную Коммисію, въ вѣдѣніи коей Вильчинскій состоитъ.

Варшава, 5 (17) Января 1851 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 352.

Приложеніе къ N. 187.

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Вслѣдствіе представленія одного изъ Царскихъ Прокуроровъ при Уголовномъ Судѣ, о разрѣшеніи встрѣтившагося недоразумѣнія въ томъ:

подлежитъ ли обыкновеннымъ, или военнымъ Судамъ

minie na wezwanie; wyrzeczenie zaś o konduicie zbiegłych za granicę, ostateczne wyśledzenie któréj przed powrotem obwinionego jest niemożliwém, do Sądów cywilnych nie należy.

Co się tycze wymienionych w raporcie Kommissyi Rządowéj zbiegłych Aleksandra Dziewulskiego i Antoniego Wilczyńskiego, z których pierwszy, podług otrzymanéj wiadomości, wzięty został w Węgrzech przez wojska nasze do niewoli, a drugi z własnéj woli powrócił do kraju, to po uzyskaniu od kogo należy co do Dziewulskiego bliższych wiadomości, takowe będą zakomunikowane JWPanu, akta zaś sprawy przeciwko Wilczyńskiemu polecisz JWPan odstąpić ustanowionéj przy mnie Kommissyi śledczéj, pod władzą któréj tenże Wilczyński zostaje.

Warszawa, d. 5 (17) Stycznia 1851 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 352.

Anneks do Nr. 187.

do
wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W skutku przedstawienia jednego z Prokuratorów Królewskich przy Sądzie Kryminalnym, w którém zażądał objaśnienia:

czyli rozwinięcie postępowania przeciwko wychodź-

производство дѣлъ о выходцахъ, принадлежащихъ къ одной изъ категорій, поименованныхъ въ препровожденномъ прежде сего Царскому Прокурору, основанномъ на Высочайшей волѣ, предписаніи Господина Намѣстника въ Царствѣ отъ 21 Февраля (5 Марта) прошлаго года, за N. 1,417, а именно о тѣхъ, которые во время послѣднихъ возмущеній, дѣйствуя вооруженно въ Венгріи противъ союзныхъ Императорско-Русскихъ войскъ, виновны въ предвидѣнной 265, 266 и 267 статьяхъ Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, государственной измѣнѣ, Правительственная Коммисія Юстиціи, на основаніи полученнаго по сему предмету предписанія Господина Намѣстника въ Царствѣ отъ 5 (17) Января с. г., N. 352, даетъ знать:

что, такъ какъ, по смыслу 180 и 181 статей Уложенія о наказаніяхъ тотъ, кто совершилъ какое либо политическое или другое преступленіе внѣ предѣловъ государства, или прежде выбытія изъ онаго, тогда только можетъ быть подверженъ отвѣтственности и наказанію, согласно тому же Уложенію, когда возвратится на родину, или будетъ переданъ заграничными властями, то въ настоящее время вопросъ о томъ, должны ли принадлежащіе къ которой либо изъ упомянутыхъ категорій выходцы подлежать сужденію обыкновенныхъ или военныхъ Судовъ, почитается преждевременнымъ. Тогда только, когда выходецъ возвратится въ отечество, или будетъ переданъ, и когда онъ будетъ обвиняться въ какомъ либо преступленіи, совершенномъ въ государствѣ, или внѣ предѣловъ онаго, можетъ быть рѣчь о томъ, какому Суду будетъ подлежать постановленіе о немъ приговора; ближайшее по сему предмету объясненіе, Царскій Прокуроръ можетъ почерпнуть изъ предписанія Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 18 (30) Января с. г., N. 542, при которомъ препровождено ему, для надлежащаго руководства, данное, по приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ Губернскимъ Правленіямъ распоряженіе, ука-

com, należącym do jednéj z kategoryj w zakomunikowanym poprzednio Prokuratorowi Królewskiemu reskrypcie Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 21 Lutego (5 Marca), Nr. 1,417, na zasadzie woli Najwyższej wydanym, wymienionych, mianowicie przeciwko tym, którzy w czasie ostatnich zaburzeń działając zbrojnie w Węgrzech przeciwko sprzymierzonym wojskom Cesarsko-Rossyjskim, dopuścili się przestępstwa stanu artykułami 265, 266 i 267 Kodeksu kar głównych i poprawczych przewidzianego, należy do Sądów zwyczajnych, czy téż do Sądów wojennych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, na zasadzie otrzymanego w tym względzie reskryptu Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 5 (17) Stycznia r. b. Nr. 352, — oświadcza:

że gdy według artykułów 180 i 181 Kodeksu kar, ten, który za granicą kraju lub przed wydaleniem się z niego dopuścił się jakiegobądź przestępstwa, czy to politycznego, czy téż innego, wtenczas dopiero ma ulegać odpowiedzialności i karze, według tegoż Kodeksu, gdy do kraju powróci lub wydanym zostanie; obecnie przeto kwestya: czyli wychodźcy, do któréjkolwiek ze wzmiankowanych kategoryj należący, przed Sądami wojennemi, czy téż przed zwyczajnemi odpowiadać powinni, jest zawczesna. Dopiero po powrocie lub wydaniu wychodźca do kraju, jeżeli tenże ulegać będzie zarzutowi jakiegobądź przestępstwa w kraju lub za granicą popełnionego, może być mowa o tém, który Sąd do wydania przeciw niemu wyroku jest właściwym, i w tym względzie poweźmie Prokurator Królewski bliższe objaśnienie z reskryptu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 18 (30) Stycznia r. b., Nr. 542, przy którym przesłaném mu zostało, do właściwego użytku, rozporządzenie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na zasadzie decyzyi Księcia Namiestnika Królestwa, do Rządów

зывающее порядокъ поступленія съ тѣми бѣглецами, которые возвращаются на родину.

Поэтому, не взирая на могущія падать на выходцевъ обвиненія и не смотря на родъ сихъ обвиненій, обыкновеннымъ Судамъ принадлежитъ возбужденіе о нихъ производства, указаннаго 340 и 341 статьями Уложенія о наказаніяхъ, и опредѣленіе постановленнаго тѣми же статьями взысканія за самовольное оставленіе края, если они не явятся въ надлежащій срокъ; поведеніе же выходцевъ за границею, до времени ихъ явки, какъ не могущее быть изслѣдованнымъ, не входитъ въ кругъ дѣйствій обыкновенныхъ уголовныхъ Судовъ.

Вышеупомянутая Высочайшая воля, объявленная въ предписаніи Господина Намѣстника отъ 21 Февраля (5 Марта) прошлаго года, N. 1,417, не отмѣнила ни въ чемъ общихъ правилъ о выходцахъ, и не имѣла другой цѣли, какъ только ту, дабы въ пользу выходцевъ, принадлежащихъ къ поименованнымъ въ томъ же предписаніи категоріямъ, какъ не заслуживающихъ особаго вниманія, не были дѣлаемы никакія представленія о дозволеніи имъ, въ видѣ милости, возврата въ отечество, но дабы имъ былъ предоставленъ законный путь.

Варшава, 22 Января (3 Февраля) 1851 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 932.

Gubernialnych wydane, wskazujące sposób postępowania z temi, którzy do kraju wracają.

Dla tego, bez względu na ciążyć mogące wychodźców zarzuty i bez względu na rodzaj tych zarzutów, do Sądów zwyczajnych należy rozwinięcie przeciwko nim postępowania przez artykuły 340 i 341 Kodeksu kar nakazanego, i wyrzeczenie na nich kary temiż artykułami za samowolne opuszczenie kraju przepisanéj, jeżeli się we właściwym terminie nie zgłoszą; prowadzenie się zaś wychodźców za granicą, do czasu zgłoszenia się ich, jako nie mogące być wyśledzoném, w zakres działań Sądów zwyczajnych karnych wcale nie wchodzi.

Wzmiankowana wyżéj Najwyższa wola, reskryptem Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 21 Lutego (5 Marca) roku zeszłego, Nr. 1,417, objawiona, nie zmieniła w niczém ogólnych przepisów o wychodźcach i nie miała czego innego na celu, jak tylko, aby za wychodźcami do kategoryj w tymże reskrypcie objętych należącemi, jako niezasługującemi na szczególne względy, nie czyniono żadnych kroków w drodze łaski o dozwolenie im powrócenia do kraju, lecz aby im pozostawiano drogę prawa.

w Warszawie, dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1851 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 932.

№ 188.

Постановленіе о томъ, чтобы не дѣлать вызововъ судебнымъ порядкомъ такимъ бѣглецамъ, которые признаны изгнанниками.

(3 (15) Мая 1851 г.).

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ разрѣшеніе рапорта Вашего Превосходительства, N. 2,512, увѣдомляю, что тѣмъ изъ пребывающихъ за границею здѣшнимъ бѣглецамъ, которые, по моимъ повелѣніямъ или по постановленіямъ Совѣта Управленія, объявляются изгнанниками изъ Царства Польскаго, съ конфискованіемъ въ Казну принадлежащаго и могущаго принадлежать имъ въ здѣшнемъ краѣ имущества, дѣлать вызововъ не должно судебнымъ порядкомъ, для явки ихъ въ отечество, ибо вышесказанныя распоряженія мои или Совѣта Управленія дѣлаются въ такомъ только разѣ, если дѣянія и преступленія лица, объявляемаго изгнанникомъ, положительно извѣстны нашему Правительству и, по свойству своему, совершенно подходятъ подъ изъятія извѣстнаго Вамъ Высочайшаго повелѣнія, по силѣ коего, воспрещается даже принимать отъ подобныхъ лицъ прошенія о помилованіи и дозволеніи возвратиться въ отечество.

На этомъ основаніи, не должно дѣлать вызова судебнымъ порядкомъ и упомянутому въ приведенномъ рапортѣ Вашемъ Осипу Ольшевскому, объявленному, по повелѣнію моему отъ

№ 188.

Postanowienie, iż po wychodźców uznanych za wygnańców, nie należy czynić żadnych wezwań sądowych.

(d. 3 (15) Maja 1851 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Na skutek reskryptu JWPana, Nr. 2,512, zawiadamiam, że względem przebywających za granicą osób zbiegłych z Królestwa Polskiego, które, na mocy moich decyzyj lub postanowień Rady Administracyjnéj, ogłoszone zostały za wygnańców, z poddaniem konfiskacie na rzecz skarbu należących lub mogących do nich należeć w kraju tutejszym funduszów, wezwania sądowe do powrotu do kraju czynione być nie powinny, albowiem pomienione decyzye moje lub Rady Administracyjnéj, w takim tylko razie są wydawane, gdy czyny i przestępstwa osoby uznanéj za wygnańca dokładnie są znane naszemu Rządowi i z natury swojéj podlegają w zupełności wyłączeniom znanego JWPanu Najwyższego rozkazu, według którego wzbronioném jest przyjmowanie od osób do powyższéj kategoryi należących próśb o ułaskawienie i pozwolenie powrotu do kraju.

Na téj zasadzie, nie należy czynić wezwania sądowego co do wymienionego w powołanym raporcie JWPana, Józefa Olszewskiego, który, stosownie do rozkazu mego zd. 17 (29) Stycz-

17 (29) Января с. г., N. 668, изгнанникомъ, каковое распоряженіе мое должно быть приведено въ исполненіе административными властями.

Главный Директоръ Внутреннихъ Дѣлъ получаетъ, вмѣстѣ съ симъ, предписаніе мое—не сообщать впредь Правительственной Коммисіи Юстиціи повелѣній моихъ или постановленій Совѣта Управленія, объявляющихъ кого либо изгнанникомъ, для сдѣланія этому лицу вызова посредствомъ суда, но приводить таковыя распоряженія въ исполненіе административнымъ порядкомъ, сообразно чему поступить и въ отношеніи Осипа Ольшевскаго.

Варшава, 3 (15) Мая 1851 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 3,600.

№ 189.

Распоряженіе, не допускающее никакихъ дѣйствій въ Судахъ противъ лицъ, признанныхъ изгнанниками.

(7 (19) Мая 1851 г.).

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По возникшему вопросу о томъ, какъ слѣдуетъ поступать относительно выходцевъ, обвиняемыхъ въ преступленіяхъ, принадлежащихъ къ одной изъ категорій, поименованныхъ въ препровожденномъ отъ 2 (14) Іюня прошлаго года, за N. 7,724, предписаніи Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ

nia r. b., Nr. 668, mającego być wprowadzonym w wykonanie przez władze administracyjne, uznany został za wygnańca.

Jednocześnie z niniejszém, poleciłem Dyrektorowi Głównemu Spraw Wewnętrznych, ażeby rozkazy moje lub decyzye Rady Administracyjnéj co do osób uznanych za wygnańców, nie były na przyszłość przesyłane Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla czynienia wezwań sądowych, lecz wprowadzane były w wykonanie w drodze administracyjnéj; w podobny sposób postąpić też należy i co do Józefa Olszewskiego.

Warszawa, d. 3 (15) Maja 1851 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 3,600.

№ 189.

Rozporządzenie niedopuszczające żadnego postępowania w Sądach przeciwko osobom uznanym za wygnańców.

(d. 7 (19) Maja 1851 r.)

do
wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Z powodu powstałéj wątpliwości, jak postępować należy względem wychodźców obwinionych o przestępstwa do jednéj z kategoryj, w komunikowanym poprzednio pod dniem 2 (14) Czerwca r. z., Nr. 7,724, reskrypcie Księcia Namiestnika Królestwa z dnia 21 Lutego (5 Marca) 1850 roku, Nr. 1,417, wymienio-

отъ 21 Февраля (5 Марта) 1850 года, N. 1,417, а также относительно оставленнаго тѣми же выходцами имущества, Господинъ Намѣстникъ въ Царствѣ, въ предписаніи отъ 3 (15) Мая с. г., N. 3,600, приказалъ: что такимъ выходцамъ, которые или рѣшеніемъ Его Свѣтлости, или постановленіемъ Совѣта Управленія признаны изгнанниками изъ Царства Польскаго, съ конфискаціею въ пользу Казны всего имущества, которымъ они здѣсь владѣли или могутъ владѣть, не слѣдуетъ уже дѣлать судебнаго вызова о явкѣ оныхъ, ибо сказанныя рѣшенія Его Свѣтлости или Совѣта Управленія постановляются въ такомъ только случаѣ, когда дѣйствія и преступленія признаннаго изгнанникомъ лица достаточно извѣстны нашему Правительству, и когда онѣ, по свойству своему, совершенно подходятъ подъ изъятія, опредѣленныя въ объявленной въ упомянутомъ выше предписаніи Его Свѣтлости Высочайшей волѣ, по силѣ которой, запрещено даже принимать отъ подобныхъ лицъ прошенія о помилованіи и дозволеніи имъ возвратиться на родину.

Поэтому Господинъ Намѣстникъ въ Царствѣ предписалъ вмѣстѣ съ симъ Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, дабы, на будущее время, рѣшенія Его Свѣтлости или постановленія Совѣта Управленія, признающія кого нибудь изгнанникомъ, не были передаваемы судебному вѣдомству, для дѣланія по сему предмету вызововъ, но дабы распоряженія эти были приводимы въ исполненіе административнымъ порядкомъ.

Объ упомянутомъ рѣшеніи Его Свѣтлости Правительственная Коммисія Юстиціи увѣдомляетъ Царскаго Прокурора, для точнаго руководства, какъ на будущее время, такъ и относительно лицъ, принадлежащихъ къ этой категоріи, о коихъ начато уже судопроизводство судебнымъ порядкомъ.

Варшава, 7 (19) Мая 1851 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 8,296.

---

nych, odnoszące się, tudzież względem pozostawionego przez tychże wychodźców majątku, — Książę Namiestnik Królestwa, przez reskrypt swój z dnia 3 (15) Maja r. b., Nr. 3,600 oznajmić raczył: iż względem takich zbiegów, którzy, czy to z decyzyi Jego Książęcéj Mości, czy też z postanowienia Rady Administracyjnéj uznani są za wygnańców z Królestwa Polskiego, przy skonfiskowaniu na Skarb wszelkiego majątku, jaki tu posiadają lub posiadać mogą, nie należy już o ich stawienie się czynić sądowego wezwania, gdyż decyzye Jego Książęcéj Mości lub Rady Administracyjnéj, w takim tylko następują razie, gdy czyny i przestępstwa osoby uznanéj za wygnańca dokładnie rządowi naszemu są wiadome, i gdy z natury swéj należą zupełnie do wyłączeń objętych Najwyższym rozkazem, w powołanym wyżéj reskrypcie Jego Książęcéj Mości objawionym, według którego wzbronioném jest nawet przyjmowanie próśb od osób podobnych o ułaskawienie i dozwolenie powrotu do ojczyzny.

Z tego powodu Książę Namiestnik Królestwa jednocześnie wydał do Dyrektora Głównego Przydującego w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych polecenie, aby na przyszłość rozkazy Jego Książęcéj Mości lub postanowienia Rady Administracyjnéj, uznające kogobądź za wygnańca nie były przesyłane na drogę sądową, dla czynienia sądowych wezwań w téj mierze, lecz iżby rozporządzenia te sposobem administracyjnym do skutku przyprowadzane były.

O powyższéj decyzyi Jego Książęcéj Mości, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zawiadamia Prokuratora Królewskiego, dla ścisłego do niéj zastosowania się, tak na przyszłość, jakotéż i co do osób do téj kategoryi należących, względem których postępowanie na drodze sądowéj już rozwinięte zostało.

w Warszawie, dnia 7 (19) Maja 1851 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 8,296,

№ 190.

О представленіи рапортовъ о каждомъ рѣшительномъ приговорѣ по дѣламъ о выходцахъ.

(11 (23) Апрѣля 1852 г.).

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Канцелярія Намѣстника, отзывомъ отъ 7 (19) Апрѣля с. г., N. 2,702, потребовала отъ Правительственной Коммисіи Юстиціи свѣдѣнія:

постановлены ли уже приговоры по дѣламъ о лицахъ, оставившихъ самовольно отечество, или же пребывающихъ за границею долѣе дозволеннаго срока, противъ какихъ именно лицъ приговоры эти произнесены и какое содержаніе оныхъ?

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Царскому Прокурору донести немедленно о ходѣ и настоящемъ положеніи означенныхъ дѣлъ, съ приложеніемъ именнаго списка лицамъ, о которыхъ онѣ заведены, и съ объясненіемъ причинъ, по которымъ рѣшительные приговоры не могли быть донынѣ постановлены.

Кромѣ того, Царскій Прокуроръ обязанъ тщательно наблюдать за скорымъ ходомъ этихъ дѣлъ и окончаніемъ оныхъ, о каждомъ же послѣдовавшемъ рѣшительномъ приговорѣ—доносить Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Варшава, 11 (23) Апрѣля 1852 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 7,343.

№ 190.

O składaniu raportów o każdym wyroku stanowczym w sprawach przeciwko wychodźcom.

(d. 11 (23) Kwietnia 1852 r.)

do

wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Przez odezwę z biura Księcia Namiestnika Królestwa pod dniem 7 (19) Kwietnia r. b., Nr. 2,702, otrzymaną, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wezwaną została o zawiadomienie:

czyli w sprawach przeciwko osobom, które samowolnie kraj opuściły lub pozostają za granicą dłużéj nad termin dozwolony, zapadły już i przeciwko którym mianowicie osobom stanowcze wyroki, tudzież jakiéj osnowy?

W skutku tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby o dotychczasowym postępie i teraźniejszém położeniu spraw takowych bezzwłocznie raport złożył, przy nadesłaniu listy imiennéj osób, przeciw którym są rozwinięte, i z wyjaśnieniem powodów, dla których stanowcze w nich wyroki dotąd wydane być nie mogły.

Obok tego Prokurator Królewski obowiązany jest nad spiesznym biegiem tych spraw i rychłém ich ukończeniem troskliwie czuwać, i o każdym wyroku stanowczym, skoro wydanym będzie, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości donosić.

w Warszawie, d. 11 (23) Kwietnia 1852 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 7,343.

№ 191.

О представленіи чрезъ каждые три мѣсяца подробныхъ рапортовъ о ходѣ дѣлъ о польскихъ выходцахъ.

(28 Ноября (10 Декабря) 1853 г.).

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Усматривая по ходу дѣлъ, что, изъ большаго числа бѣжавшихъ въ 1848 году польскихъ уроженцевъ, многіе не возвратились по вызову на родину, и, не смотря на прошествіе болѣе пяти лѣтъ, ни объ одномъ изъ нихъ не послѣдовало окончательнаго судебнаго рѣшенія, поставляю это на видъ Вашему Провосходительству и предписываю наблюдать за болѣе успѣшнымъ ходомъ дѣлъ сего рода, съ тѣмъ, чтобы объ успѣхѣ доносить мнѣ каждые три мѣсяца.

Варшава, 28 Ноября (10 Декабря) 1853 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 10,304.

№ 191.

O składaniu co kwartał szczegółowych raportów o biegu spraw dotyczących wychodźców polskich.

(d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1853 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Zauważywszy, że z pomiędzy osób zbiegłych w znacznéj liczbie w roku 1848 za granicę, pomimo wezwania, wiele nie wróciło do kraju, a względem żadnego z nich, po upływie lat przeszło pięciu, Sądy nie wydały ostatecznego wyroku, zwracam uwagę JWPana na powyższą okoliczność i polecam mieć baczenie, ażeby sprawy tego rodzaju były załatwiane z większym pospiechem, tudzież, iżby o biegu takowych składane mi były co kwartał raporta.

Warszawa, d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1853 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 10,304.

Приложеніе къ N. 191.

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Побуждаясь новымъ предписаніемъ Господина Намѣстника въ Царствѣ относительно дѣлъ, производимыхъ уголовнымъ порядкомъ о польскихъ выходцахъ, предписываетъ Уголовному Суду ускорить сколь возможно разслѣдованіе и постановленіе приговоровъ по этимъ дѣламъ.

Въ настоящее время Уголовный Судъ представитъ немедленно Правительственной Коммисіи Юстиціи вѣдомость о дѣлахъ этого рода, показывая въ оной по графамъ: имена и фамиліи, а также званіе выходцевъ, въ чемъ заключаются произшедшія донынѣ по каждому дѣлу дѣйствія и отъ чего зависитъ дальнѣйшій ходъ или окончаніе дѣла.

Такія вѣдомости Уголовный Судъ обязанъ представлять каждые три мѣсяца съ полною акуратностію.

Варшава, 2 (14) Января 1854 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 24,167.

Anneks do Nr. 191.

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Powodowana nowym reskryptem Księcia Namiestnika Królestwa w przedmiocie spraw toczących się przeciwko wychodźcom polskim na drodze karnéj, poleca Sądowi Kryminalnemu, aby sprawy rozwinięte, o ile tylko można, w dochodzeniu i zawyrokowaniu przyspieszone były.

Obecnie, Sąd Kryminalny bezzwłocznie złoży Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości wykaz spraw tego rodzaju, zamieszczając w nim w rubrykach: imiona i nazwiska tudzież stan wychodźców, co dotąd w sprawie zdziałano, i od czego dalszy postęp lub ukończenie sprawy zależy.

Wykazy takie Sąd Kryminalny periodycznie co kwartał najregularniéj składać jest obowiązany.

w Warszawie, dnia 2 (14) Stycznia 1854 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 24,167.

№ 192.

Относительно представленія ежегодно общихъ вѣдомостей о дѣлахъ, производимыхъ о выходцахъ.

(4 (16) Октября 1854 г.).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для облегченія Уголовному Суду занятій по составленію трехмѣсячныхъ подробныхъ вѣдомостей о дѣлахъ, производимыхъ о выходцахъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Уголовному Суду, дабы не позже конца текущаго мѣсяца представилъ общій рапортъ, заключающій общее число выходцевъ, о которыхъ возбуждено производство судебнымъ порядкомъ, съ обозначеніемъ числа лицъ, какъ тѣхъ, о коихъ производство еще не окончено, такъ и тѣхъ, которымъ сдѣланы вызовы судебнымъ порядкомъ и относительно коихъ ожидается доставленія изъ Имперіи газетъ, заключающихъ эти вызовы.

Въ концѣ же текущаго года, а именно къ 15 числу Декабря, Уголовный Судъ представитъ именную вѣдомость о выходцахъ, составленную по такой формѣ, какая была соблюдена въ доставленной Уголовнымъ Судомъ предыдущей по сему предмету вѣдомости.

Варшава, 4. (16) Октября 1854 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бржезинскій.*

N. 18,568.

№ 192.

W przedmiocie składania corocznie ogólnych wykazów spraw przeciwko wychodźcom uformowanych.

(d. 4 (16) Października 1854 r.)

do

wszystkich Sądów Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Dla ulżenia pracy Sądowi Kryminalnemu przy sporządzaniu kwartalnych szczegółowych wykazów spraw przeciwko wychodźcom prowadzonych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Sądowi Kryminalnemu, aby najdaléj z końcem bieżącego miesiąca złożył ogółowy raport obejmujący liczbę ogólną wychodźców, przeciwko którym postępowanie na drodze sądowéj jest rozwinięte, z objaśnieniem: co do ilu osób postępowanie jeszcze nieukończone, a co do ilu wezwania sądowe wydane i na nadesłanie gazet z Cesarstwa z temiż ogłoszeniami oczekuje się.

W końcu zaś roku bieżącego, mianowicie na dzień 15 Grudnia tegoż roku, Sąd Kryminalny nadeśle imienny wykaz wychodźców według takiego wzoru ułożony, jaki przy otrzymanym już z Sądu Kryminalnego poprzednim wykazie był zachowanym.

w Warszawie, d. 4 (16) Października 1854 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 18,568.

№ 193.

Высочайшее повелѣніе о вызовѣ выходцевъ къ возвращенію.

(1 (13) Мая 1856 г.).

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

На основаніи 5 ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., о лицахъ, отправляющихся за границу безъ дозволенія Правительства, или пребывающихъ тамъ долѣе срока, назначеннаго въ паспортахъ, Уголовные Суды Царства, вслѣдствіе предложеній Прокуроровъ и по разсмотрѣніи представленныхъ тѣми же Прокурорами доказательствъ, назначаютъ лицамъ, находящимся за границею безъ дозволенія Правительства, сроки для возврата на родину, о каковыхъ срокахъ публикуется троекратно въ здѣшней Офиціальной газетѣ и въ пяти періодическихъ изданіяхъ, печатаемыхъ: въ С. Петербургѣ, Москвѣ, Вильнѣ, Ригѣ и Одессѣ, въ особенности такихъ, которыя издаются на языкахъ французскомъ, нѣмецкомъ и польскомъ.

Объявленія эти, доставляемыя Уголовными Судами въ Правительственную Коммисію Юстиціи, представляются ею Князю Намѣстнику въ Царствѣ, которымъ сообщаются Министру Статсъ-Секретарю, симъ же послѣднимъ передаются Министру Внутреннихъ Дѣлъ, для распоряженія о припечатаніи сихъ объявленій въ вышеупомянутыхъ періодическихъ изданіяхъ Имперіи.

Таковой порядокъ былъ соблюдаемъ до настоящаго времени.

№ 193.

Rozkaz Najwyższy w przedmiocie wzywania wychodźców do powrotu.

(d. 1 (13) Maja 1856 r.)

do

Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Na zasadzie artykułu 5-go Najwyższego ukazu z dnia 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 roku, co do osób wydalających się za granicę bez pozwolenia Rządu lub przebywających tamże dłużéj nad termin w pasportach oznaczony, Sądy Kryminalne Królestwa, na skutek przełożeń Prokuratów i po rozpoznaniu przedstawionych przez tychże Prokuratorów dowodów, oznaczają dla osób przebywających za granicą bez zezwolenia Rządu termina dla powrócenia do kraju, o których ogłaszają po trzykroć w tutejszéj Gazecie Rządowéj i w pięciu pismach periodycznych, wydawanych w St. Petersburgu, Moskwie, Wilnie, Rydze i Odessie, w szczególności zaś w tych, które wychodzą w językach francuzkim, niemieckim i polskim.

Powyższe ogłoszenia Sądy Kryminalne przedstawiają Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, ta ostatnia przedstawia je Namiestnikowi Królestwa, a ztąd komunikowane są Ministrowi Sekretarzowi Stanu, który wreszcie przesyła je Ministrowi Spraw Wewnętrznych, dla zarządzenia umieszczenia ich w wymienionych wyżéj pismach periodycznych Cesarstwa.

Porządek powyższy zachowany był dotychczas.

Нынѣ Министръ Статсъ-Секретарь, въ отзывѣ отъ 30 Марта (11 Апрѣля) сего года, N. 874, увѣдомилъ Господина Намѣстника въ Царствѣ, что принятый и соблюдаемый здѣшними властями порядокъ относительно подобнаго рода вызововъ слишкомъ продолжителенъ и сопряженъ съ большою потерою времени, и что, сверхъ того, согласно съ увѣдомленіемъ Управляющаго Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, съ коимъ было сдѣлано по сему предмету сношеніе, по мнѣнію этого Министерства, при настоящихъ политическихъ обстоятельствахъ, слѣдовало бы ограничиваться припечатаніемъ подобныхъ вызововъ въ одной только Офиціальной газетѣ Царства. За тѣмъ, по докладу Государю Императору настоящаго предмета, Его Величество, находя: что ограниченіемъ печатанія объявленій, о коихъ идетъ рѣчь, въ одной только Офиціальной газетѣ цѣль оныхъ будетъ достигнута, между тѣмъ устранятся лишнія формальности, потеря времени и дѣлаемыя, безъ надобности, Казною издержки; приговоры же относительно бѣглецовъ, не являющихся въ назначенной срокъ на родину, будутъ постановляемы своевременно и законъ будетъ исполненъ, Высочайше повелѣтъ соизволилъ: возвратить Господину Намѣстнику въ Царствѣ всѣ объявленія, которыми всѣ поименованныя въ оныхъ лица, самовольно удалившіяся за границу, вызываются къ возврату на родину и припечатаніе коихъ въ періодическихъ изданіяхъ Имперіи пріостановлено, вслѣдствіе настоящихъ политическихъ обстоятельствъ, при чемъ увѣдомить Его Сіятельство.

1. что Государь Императоръ предоставляетъ Уголовнымъ Судамъ право: считать срокъ, опредѣленный 7-ю ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 года для лицъ, пребывающихъ за границею безъ дозволенія Правительства и вызываемыхъ къ возврату на родину, со дня третичнаго объявленія въ Офиціальной газетѣ и относительно лицъ, поименованныхъ въ означенныхъ объявленіяхъ, которыя доселѣ не возвратились на родину, въ опредѣленные въ этихъ объявленіяхъ сроки и не представили доказательствъ о причинахъ неявки, постановлять на этомъ основаніи проговоры, сообразно правиламъ упомянутаго

Obecnie Minister Sekretarz Stanu, w odezwie z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b., Nr. 874, oznajmił Księciu Namiestnikowi Królestwa: że przyjęty i wykonywany przez tutejsze władze porządek podobnych wezwań jest zbyt rozwlekły i połączony z wielką stratą czasu, i że nadto Zarządzający Ministerstwem Spraw Zagranicznych, do którego w obecnym przedmiocie odnoszono się, zawiadomił, że wedle zdania tegoż Ministerstwa, przy obecnych stosunkach politycznych, należałoby ograniczać się na zamieszczaniu podobnych ogłoszeń jedynie w Gazecie Rządowéj Królestwa; że po przedstawieniu Najjaśniejszemu Panu obecnego przedmiotu, Jego Cesarska Mość znajdując: że przy ograniczeniu zamieszczania ogłoszeń, o jakich mowa, w tutejszéj Gazecie Rządowéj, cel ich osiągnięty będzie, a usuną się zbyteczne formalności, strata czasu i niepotrzebne wydatki Skarbu; wyroki zaś względem zbiegów niewracających do kraju w terminie określonym, wydawane będą w swoim czasie i prawo wykonaném zostanie,— Najwyżej rozkazać raczył: zwrócić Namiestnikowi Królestwa wszystkie ogłoszenia wzywające wyrażone w nich osoby, samowolnie za granicą przebywające, do powrotu do kraju, zamieszczenie których w pismach periodycznych Cesarstwa wstrzymaném zostało z powodu obecnych wypadków politycznych i zawiadomić przytém Jego Książęcą Mość:

1. że Najjaśniejszy Pan udziela Sądom Kryminalnym pełnomocnictwo do liczenia terminu oznaczonego artykułem 7-m Najwyższego ukazu z dnia 25 Kwietnia (6 Maja) 1850 roku dla osób przebywających za granicą bez pozwolenia Rządu, wzywanych do powrotu, od daty trzeciego ogłoszenia w tym przedmiocie w Gazecie Rządowéj zamieszczonego, tudzież do wydania na téj zasadzie względem osób wyrażonych w powyższych ogłoszeniach, które dotąd na oznaczone w tychże ogłoszeniach termina nie powróciły lub téż nie przedstawiły usprawiedliwienia przyczyn niepowrócenia, wyroków odpowiednich przepisom

въ началѣ указа, безъ объявленія вызововъ въ періодическихъ изданіяхъ Имперіи;

2. что, сообразно сему, Суды должны поступать и впредь съ тѣмъ однако, что, если Совѣтъ Управленія признаетъ нужнымъ дать подобнымъ вызовамъ болѣе гласности по тому уваженію, что родственники бѣглецовъ, въ особенности проживающіе въ деревняхъ, могли бы совершенно не знать о сихъ вызовахъ, въ такихъ случаяхъ можно бы помѣщать подобныя объявленія и въ Губернскихъ Дневникахъ Царства, но помѣщеніе объявленій въ сихъ послѣднихъ Дневникахъ слѣдуетъ считать вспомогательною мѣрою для достиженія цѣли, срокъ же, назначенный для явки Высочайшимъ указомъ 1850 года, долженъ считаться, какъ это выше объяснено, со дня третичнаго объявленія въ Офиціальной газетѣ;

3. что, наконецъ, Государь Императоръ соизволилъ предоставить ближайшему усмотрѣнію Его Сіятельства сдѣлать распоряженіе о напечатаніи сего Высочайшаго указа въ Дневникѣ Законовъ, если это окажется нужнымъ для того, чтобы придать сему указу силу обязательнаго закона.

Засвидѣтельствованную копію съ изъясненнаго отзыва Министра Статсъ-Секретаря и списокъ упоминаемыхъ въ оном объявленій, по приказанію Его Сіятельства, имѣю честь сообщить Правительственной Коммисіи Юстиціи, для ближайшаго разсмотрѣнія, и представленія соотвѣтственнаго проекта постановленія.

Варшава, 1 (13) Мая 1856 года.

Тайный Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ.*

N. 11,018.

---

wzmiankowanym ukazem Najwyższym objętym, bez ogłaszania wezwań w pismach periodycznych Cesarstwa;

2. że w tenże sam sposób Sądy mają odtąd postępować, z tém jednak zastrzeżeniem, że jeżeliby Rada Administracyjna uznała za potrzebne nadać więcéj rozgłosu podobnym wezwaniom, z uwagi na to, że krewni zbiegłych, szczególniéj zamieszkali we wsiach, mogą w zupełności nie mieć o nich wiadomości, w takim razie możnaby zamieszczać wezwania podobne i w Dziennikach Gubernialnych Królestwa, lecz ogłaszanie w tych ostatnich Dziennikach ma być uważane jako środek pomocniczy dla osiągnienia celu powyższego; termin zaś powrotu do kraju, oznaczony Najwyższym ukazem z roku 1850, liczony być ma, jak to wyżéj objaśniono, od daty trzeciego ogłoszenia w Gazecie Rządowéj;

3. że nakoniec, Najjaśniejszy Pan pozostawić raczył bliższemu uznaniu Jego Książęcéj Mości, wydanie rozporządzenia względem zamieszczenia obecnego rozkazu Najwyższego w Dzienniku Praw, jeżeli to będzie potrzebném, dla nadania rozkazowi temu mocy obowiązującego prawa.

Takową odezwę Ministra Sekretarza Stanu oraz wzmiankowane w niéj ogłoszenia, w osobnym spisie wyszczególnione, mam honor, z polecenia Jego Książęcéj Mości, przesłać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla bliższego rozpoznania i przedstawienia stosownego projektu do postanowienia.

w Warszawie, dnia 1 (13) Maja 1856 roku.

Tajny Radca, (podpisano) *Le Brun.*

Nr. 11,018.

№ 194.

Постановленіе объ измѣненіи порядка въ производствѣ дѣлъ надъ лицами, остающимися безъ позволенія Правительства за границею.

(16 (28) Октября 1856 г.).

по указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II,

Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго, и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, объявленнаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря отъ 30 Марта (11 Апрѣля) сего года, N. 874, по предмету измѣненія порядка въ производствѣ дѣлъ надъ лицами, остающимися безъ позволенія Правительства за границею, а именно въ отношеніи публикаціи вызововъ ихъ въ отечество, постановленнаго Высочайшимъ указомъ отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, — по представленію Правительственной Коммиссіи Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Постановленное въ 50-й статьѣ Высочайшаго указа отъ 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года правило о томъ, чтобы су-

№ 194.

Postanowienie zmieniające postępowanie w sprawach przeciwko osobom bez pozwolenia Rządu za granicą przebywającym.

(d. 16 (28) Października 1856 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II,

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc, etc, etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu Najwyższego rozkazu, przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) r. b., Nr. 874, objawionego, w przedmiocie zmiany postępowania w sprawach przeciwko osobom bez pozwolenia Rządu za granicą przebywającym, pod względem sposobu ogłaszania im wezwań do powrotu, artykułem 5-tym Najwyższego postanowienia z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 roku przepisanego, na przedstawienie Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Rozporządzenie w artykule 5-tym Najwyższego postanowienia z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 roku zawarte, na-

дебные вызовы въ отечество лицъ, неправильно пребывающихъ за границею, были помѣщаемы: „въ Офиціальной газетѣ Царства Польскаго и въ пяти публичныхъ вѣдомостяхъ, издаваемыхъ въ Имперіи,“ измѣняется такимъ образомъ, что эти вызовы будутъ обвѣщаемы только въ Офиціальной газетѣ Царства троекратно, съ промежутками времени трехъ недѣль и не будутъ припечатываемы въ вѣдомостяхъ Имперіи.

Прежніе вызовы, которые не были еще троекратно обвѣщаемы во всѣхъ вышеозначенныхъ вѣдомостяхъ, будутъ вновь припечатаны въ Офиціальной газетѣ Царства.

Статья 2.

Срокъ для возвращенія въ отечество лицъ, неправильно пребывающихъ за границею, а равно для оправданія причинъ неявки по первоначальному обвѣщенію начальства, опредѣленный статьею 6-ю сказаннаго Высочайшаго указа, считается со дня припечатанія въ Офиціальной газетѣ Царства.

Сверхъ того, такіе вызовы будутъ еще помѣщаемы однократно въ губернскихъ вѣдомостяхъ, о каждомъ лицѣ по всѣмъ губерніямъ; срокъ однакожъ, о коемъ сказано въ началѣ сей статьи, будетъ считаться, по вышесказанному, со дня послѣдняго припечатанія въ Офиціальной газетѣ, не зависимо отъ времени припечатанія въ губернскихъ вѣдомостяхъ.

Статья 3.

До припечатанія объявленій въ Офиціальной газетѣ, Намѣстнику Царства представляемъ будетъ списокъ вызываемымъ лицамъ въ отечество на усмотрѣніе и разрѣшеніе.

kazujące, aby wezwania sądowe do powrotu osób nieprawnie za granicą przebywających zamieszczane były: „w Gazecie Rządowéj Królestwa i w pięciu pismach periodycznych w Cesarstwie wydawanych” ulega zmianie w tém, iż wezwania takowe jedynie w Gazecie Rządowéj Królestwa trzykrotnie, w przerwach trzytygodniowych zamieszczane być mają, bez ogłaszania ich w pismach periodycznych Cesarstwa.

Wezwania poprzednie, o ile jeszcze trzykrotnie we wszystkich pismach wyżéj wyrażonych ogłoszone nie były, mają być na nowo w Gazecie Rządowéj Królestwa ogłaszane.

Artykuł 2.

Termin do powrotu osób nieprawnie za granicą kraju przebywających i do złożenia przez nie usprawiedliwienia powodów, dla których nie wróciły na pierwotne wezwanie władzy, w artykule 6-tym tegoż postanowienia przepisany, liczyć się ma od daty zamieszczenia po raz trzeci rzeczonego wezwania w Gazecie Rządowéj Królestwa.

Nadto, wezwania takowe zamieszczane być mają jeszcze jednorazowie i w Dziennikach Gubernialnych co do każdéj osoby wzywanéj we wszystkich guberniach; termin wszakże, o jakim na początku niniejszego artykułu mowa, liczyć się ma, jak wyżéj, od daty ostatniego ogłoszenia wezwania w Gazecie Rządowéj Królestwa, bez względu na ogłoszenie w Dziennikach Gubernialnych.

Artykuł 3.

Przed podaniem wezwania do ogłoszenia w Gazecie Rządowéj Królestwa, ma być przedstawiona Namiestnikowi Królestwa lista osób wezwaniu być mających, do rozpoznania i jego decyzyi.

Статья 4.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 16 (28) Октября 1856 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

№ 195.

О польскихъ бѣглецахъ, получившихъ отказъ въ помилованіи.

(16 (28) Мая 1858 г.).

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

По вопросу подвѣдомственной Вашему Превосходительству Правительственной Коммисіи, въ отношеніи за N. 1294, въ Канцелярію мою по званію Намѣстника изложенному, о томъ:

какъ слѣдуетъ поступать съ производящимися въ Уголовныхъ Судахъ дѣлами о польскихъ бѣглецахъ, которые, по неодобрительному поведенію своему за границею, уже получили, или же впослѣдствіи получатъ отказъ въ просьбахъ о помилованіи,

Artykuł 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczoném być ma, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéj, d. 16 (28) Października 1856 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

№ 195.

O osobach zbiegłych za granicę, którym odmówiono ułaskawienia.

(d. 16 (28) Maja 1858 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

W skutek uczynionego przez zostającą pod kierunkiem JWPana Kommissyą Rządową, w odezwie Nr. 1294, do Kancelaryi mojéj, jako Namiestnika Królestwa, zapytania:

jak należy postępować ze sprawami toczącemi się w Sądach Kryminalnych, przeciwko osobom zbiegłym za granicę, które, z powodu nagannego tam prowadzenia się, już otrzymały lub na przyszłość otrzymają odmówną odpowiedź na zaniesione przez nich prośby o ułaskawienie?

увѣдомляю Ваше Превосходительство, что дѣла о бѣглецахъ этой категоріи, за послѣдовавшимъ уже отказомъ въ просьбахъ ихъ о помилованіи и воспрещеніемъ имъ возврата въ здѣшній край, должны быть прекращаемы, безъ отмѣненія однакоже распространеннаго, на основаніи 340 и 341 статей Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, на имущество ихъ секвестра, и затѣмъ лицъ этихъ къ возврату на родину вызывать не слѣдуетъ. Объ оставленіи подъ секвестромъ имуществъ этого разряда бѣглецовъ вмѣстѣ съ симъ предписано мною Главному Директору Внутреннихъ Дѣлъ.

Варшава, 16 (28) Мая 1858 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

N. 5,304.

№ 196.

О взысканіи расходовъ за припечатаніе въ газетахъ вызова къ возврату лицъ, бѣжавшихъ за границу.

(22 Августа (3 Сентября) 1859 г.).

Главному Директору, Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ Мартѣ сего года, Статсъ Секретаріатъ Царства Польскаго отнесся въ Канцелярію мою по званію Намѣстника объ

zawiadamiam JWPana, że akta spraw przeciwko zbiegłym do powyższéj kategoryi należącym, na prośby których o ułaskawienie odmówna nastąpiła odpowiedź i którym wzbroniony został powrót do kraju, winny być reponowane, bez odwoływania wszakże wyrzeczonego, z mocy art. 340 i 341 Kodeksu kar głównych i poprawczych, sekwestru na ich majątku; w skutek tego osoby téj kategoryi do powrotu do kraju wzywane być nie powinny. O utrzymanie sekwestru na majątku takich osób, jednocześnie wydałem Dyrektorowi Głównemu Spraw Wewnętrznych stosowne polecenie.

Warszawa, d. 16 (28) Maja 1858 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

Nr. 5,304.

№ 196.

O ściąganiu należności za ogłaszane w pismach publicznych wezwania zbiegłych za granicę do powrotu.

(d. 22 Sierpnia (3 Września) 1859 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

W miesiącu Marcu r. b., Sekretaryat Stanu Królestwa Polskiego odniósł się do Kancelaryi mojéj, jako Namiestnika Kró-

ассигнованіи 510 рублей 84 к. сер., для уплаты причитающихся редакціямъ нѣкоторыхъ вѣдомостей Имперіи за припечатаніе въ нихъ въ 1852 и 1853 годахъ объявленій о вызовѣ на родину польскихъ бѣглецовъ. Деньги эти, по предписанію моему на имя Главнаго Директора Финансовъ, возвращены будутъ изъ суммъ Царства.

Между тѣмъ Тайный Совѣтникъ Лепскій вошелъ ко мнѣ съ представленіемъ о взысканіи съ имущества помянутыхъ бѣглецовъ израсходованныхъ на вызовы ихъ денегъ, съ тѣмъ, чтобы и на будущее время подобные расходы взыскиваемы были также съ имущества вызываемыхъ.

Какъ, на основаніи Высочайшаго указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, судебное вѣдомство занимается не только вызовомъ находящихся за границею лицъ къ возврату на родину, но и наложеніемъ секвестра на ихъ имущество, то, препровождая вѣдомость о вышеозначенныхъ 510 рубляхъ 84 к. сер., съ указаніемъ рапортовъ подвѣдомственной Вашему Превосходительству Правительственной Коммисіи, по которымъ припечатаны были въ газетахъ вызовы бѣглецовъ, за которые уплачена эта сумма, прошу Васъ, согласно преставленію Тайнаго Совѣтника Ленскаго, сдѣлать распоряженіе о взысканіи оной съ имущества лицъ, о которыхъ упоминалось въ этихъ вызовахъ, съ тѣмъ, чтобы взысканныя деньги доставлены были въ Главное Казначейство Царства и чтобы подобные расходы взыскиваемы были впредь съ имущества вызываемыхъ бѣглецовъ; объ исполненіи же сего донести мнѣ.

Варшава, 22 Августа (3 Сентября) 1859 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

N. 5,819.

---

lestwa, o wyassygnowanie summy rs. 510 kop. 84, przypadającéj redakcyom kilku pism czasowych w Cesarstwie za umieszczenie w latach 1852 i 1853-cim ogłoszeń wzywających osoby zbiegłe z Królestwa za granicę do powrotu do kraju. Należność ta, na mocy polecenia mego wydanego Dyrektorowi Głównemu Skarbu, wypłaconą zostanie z funduszów Królestwa.

W następstwie tego polecenia, Tajny Radca Łęski uczynił do mnie przedstawienie, aby kwoty przynależne za ogłoszenie wezwań osób zbiegłych do powrotu, ściągane były z funduszów do nich należących, żądając przytém, ażeby i na przyszłość wydatki podobne również ściągane były z funduszów wychodźców wzywanych do powrotu.

Gdy na mocy Najwyższego ukazu z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., do władzy sądowéj należy nie tylko wzywanie do powrotu do kraju osób znajdujących się za granicą, lecz i rozciągnienie sekwestru na ich fundusze, przeto, przesyłając wykaz pomienionéj należności rub. sr. 510 kop. 84 wraz z wyszczególnieniem odezw zostającéj pod zwierzchnictwem JW Pana Kommissyi Rządowéj, w skutek których ogłoszenia te nastąpiły, upraszam JW Pana, abyś, stosownie do przedstawienia Tajnego Radcy Łęskiego, wydać zechciał rozporządzenie względem ściągnięcia pomienionéj summy z majątku osób zamieszczonych w powyższych ogłoszeniach, a następnie przesłania takowéj do Kassy Głównéj Królestwa, oraz względem ściągania na przyszłość podobnych wydatków z funduszów osób zbiegłych wzywanych do powrotu. O skutku zastrzegam złożenie raportu.

Warszawa, d. 22 Sierpnia (3 Września) 1859 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

Nr. 5,819.

№ 197.

Предписаніе о томъ, чтобы въ представляемыхъ спискахъ бѣглецамъ было означаемо время побѣга ихъ за границу.

(28 Сентября (10 Октября) 1859 г.).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Возвращая представленный Вашимъ Превосходительствомъ, при рапортѣ за N. 15,188, списокъ 85 лицамъ, бѣжавшимъ изъ Варшавской губерніи за границу и подлежащимъ вызову къ возврату на родину, предлагаю сдѣлать распоряженіе о троекратномъ припечатаніи въ здѣшней Офиціальной газетѣ вызова упоминаемыхъ въ томъ спискѣ бѣглецовъ, за исключеніемъ значащихся подъ N. 50 и 64 Игнатія *Войчинскаго* и Ѳеофила *Лапинскаго*, получившихъ Всемилостивѣйшее разрѣшеніе на возвратъ въ Царство, и 36, 37, 58, 60, 68, 69, 79 и 81, Герша *Блоха*, Лаи *Зильберберъ*, Бальбины *Шацинской*, Андрея *Вика*, Мартина *Блащика*, Ивана *Левандовскаго*, Бальцера *Куровскаго* и Юды Герша *Бетте*, возвратившихся уже въ здѣшній край, если впрочемъ, по предварительномъ удостовѣреніи, окажется, что лица эти не учинили вторичнаго побѣга, и равно подъ N. 16 послушника Ивана Константина двухъ именъ *Кавчинскаго*, если онъ окажется того же прозванія Ксендзомъ Реформатскаго ордена Иваномъ Веніаминомъ, который въ Сентябрѣ 1857 года получилъ Всемилостивѣйшее прощеніе. За тѣмъ производящіяся о всѣхъ поименованныхъ лицахъ въ Уголовномъ Судѣ дѣла прекратить.

№ 197.

Polecenie, aby w listach osób zbiegłych za granicę, wskazywany był czas wydalenia się ich z kraju.

(d. 28 Września (10 Października) 1859 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Zwracając przedstawioną przez JWPana, przy raporcie Nr. 15,188, listę zbiegłych za granicę z gubernii Warszawskiéj 85-ciu osób, które wezwane być winny do powrotu do kraju, wzywam o wydanie zarządzenia względem trzykrotnego ogłoszenia w tutejszéj Gazecie Rządowéj rzeczonego wezwania co do osób pomienioną listą objętych, za wyłączeniem oznaczonych pod NNr. 50 i 64, Ignacego *Wojczyńskiego* i Teofila *Łapińskiego*, którzy otrzymali Najwyższe zezwolenie na powrót do kraju, oraz oznaczonych pod NNr. 36, 37, 58, 60, 68, 69, 79 i 81, Hersza *Blocha*, Lai *Silberberg*, Balbiny *Szacińskiéj*, Andrzeja *Wika*, Marcina *Błaszczyka*, Jana *Lewandowskiego*, Balcera *Kurowskiego* i Judy Hersza *Bette*, którzy powrócili już do kraju, o ile po sprawdzeniu okaże się, że osoby te nie zbiegły za granicę powtórnie, wreszcie wymienionego pod Nr. 16, Braciszka Jana Konstantego dwóch imion *Kawczyńskiego*, jeśli wykazaném zostanie, iż rzeczywiście jest on tym samym Janem Beniaminem zakonnikiem ze zgromadzenia Reformatów, który we Wrześniu 1857 roku uzyskał Najwyższe ułaskawienie. Następnie, akta spraw pertraktujących się w Sądzie Kryminalnym przeciwko wszystkim wyżéj wyszczególnionym osobom, winny być zreponowane.

При семъ прошу обратить вниманіе Прокуроровъ при Уголовныхъ Судахъ, чтобы они въ представляемыхъ ими спискахъ бѣглецамъ, подлежащимъ вызову къ возврату на родину, означали время побѣга ихъ за границу, для облегченія въ наведеніи по дѣламъ канцеляріи моей по званію Намѣстника, справокъ и болѣе точнаго опредѣленія свѣдѣній о сихъ бѣглецахъ, такъ какъ нерѣдко случается, что въ числѣ бѣглецовъ, вызываемыхъ къ возврату на родину, бываютъ такіе, которые, возвратясь въ Царство, снова удалились изъ края.

Варшава, 28 Сентября (10 Октября) 1859 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

N. 6,637.

№ 198.

Указаніе формы трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Уголовныхъ Судовъ.

(22 Декабря 1829).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Признавъ представляемые донынѣ Уголовными Судами трехмѣсячные рапорты не соотвѣтствующими предназначенной цѣли, Правительственная Коммисія положила отмѣнить эти рапорты и завести вмѣсто оныхъ новый порядокъ предстявленія

Wreszcie upraszam JWPana, abyś zwrócił uwagę Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych, iżby w składanych przez nich listach osób zbiegłych za granicę, co do których mają być czynione ogłoszenia wzywające ich do powrotu do kraju, oznaczany był czas ich ucieczki, a to dla ułatwienia méj kancelaryi, jako Namiestnika Królestwa, w zbieraniu ścisłych wiadomości co do osób zbiegłych za granicę, gdyż zdarza się niejednokrotnie, iż w liczbie zbiegłych, wzywanych do powrotu, znajdują się takie osoby, które, po powrocie do Królestwa, powtórnie wydaliły się z kraju.

Warszawa, d. 28 Września (10 Października) 1859 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

Nr. 6,637.

№ 198.

Rozporządzenie przepisujące formę wykazów kwartalnych czynności Sądów karnych.

(d. 22 Grudnia 1829 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Uznawszy składane dotąd przez Sądy karne raporta kwartalne za nieodpowiadające swemu zamiarowi, takowe Kommissya Rządowa Sprawiedliwości znosi i w miejsce ich nowy sposób składania wykazów czynności kwartalnych, począwszy od

съ 1 Января 1830 г., вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ, съ тѣмъ, чтобы первыя этого рода вѣдомости были доставлены съ истеченіемъ первой четверти текущаго года. Посему Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ всѣмъ Уголовнымъ Судамъ, чтобы они, начиная съ вышеозначеннаго времени, представляли, акуратно каждые три мѣсяца, наравнѣ съ подвѣдомственными имъ Судами Исправительной Полиціи и Судами Полиціи Простой, рапорты о дѣйствіяхъ своихъ, по прилагаемымъ формамъ. Вслѣдствіе сего, Уголовный Судъ распорядится, чтобы всякая передача дѣлъ въ Апелляціонный Судъ была производима Судами Исправительными или Полиціи Простой посредствомъ Уголовнаго Суда.

Правительственная Коммисія Юстиціи не указываетъ, какое употребленіе изъ этихъ рапортовъ должны дѣлать Суды высшихъ по отношенію къ Судамъ низшихъ инстанцій, предоставляя ихъ усмотрѣнію дальнѣйшее въ этомъ отношеніи распоряженіе.

Наконецъ, Правительственная Коммисія Юстиціи не требуетъ доставленія оной списковъ съ замѣчаній и распоряженій, какія будутъ дѣлаемы вслѣдствіе этихъ рапортовъ, за исключеніемъ отдѣльныхъ, особенной важности случаевъ.

Всѣмъ Царскимъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Въ видахъ умепьшенія занятій Уголовныхъ Судовъ по составленію обширныхъ трехмѣсячныхъ рапортовъ и предоставленія имъ, вслѣдствіе того, болѣе времени для дѣйствій по самимъ дѣламъ, Правительственная Коммисія Юстиціи распорядилась нынѣ о заведеніи по Уголовнымъ Судамъ, а равно по Судамъ Исправительной и Простой Полиціи, новаго порядка представленія каждые три мѣсяца вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, начиная съ 1 Января 1830 года.

Изъ формъ сихъ вѣдомостей, препровожденныхъ въ Уголовный Судъ, Царскій Прокуроръ усмотритъ, что въ нихъ

1 Stycznia 1830 roku, zaprowadzić postanowiła, tak, iżby z upływem 1-go kwartału t. r. pierwsze tego rodzaju wykazy złożone były. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca więc Sądowi Kryminalnemu, aby od pomienionéj epoki, wraz z wszystkiemi Sądami Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj, w obrębie jego jurisdykcyi będącemi, stosownie do załączonych wzorów, co kwartał regularnie raporta z swych czynności składał. W skutek zatém tego, Sąd Kryminalny wyda rozporządzenie, aby wszelkie przesyłanie spraw do Sądu Apellacyjnego, w drodze rekursu, przez Sądy Poprawcze lub Policyi Prostéj za pośrednictwem Sądu Kryminalnego odbywało się.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nie przepisuje, jaki użytek Sądy wyższe względem niższych z tych raportów czynić mają, zostawiając to ich uznaniu, co w téj mierze najwłaściwiéj przedsięwziąć będzie wypadało.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nie wymaga wreszcie, aby jéj w kopiach przesyłane były monita i rozporządzenia, jakie w skutek tych raportów czynione będą, wyjąwszy tylko w pojedynczych ważnych przypadkach.

---

do

wszystkich Prokuratorów Królewskich przy Sądach Kryminalnych.

W zamiarze zmniejszenia Sądom karnym pracy łożonéj dotąd na układanie obszernych raportów kwartalnych, a przez to zostawienia im więcéj czasu do działania w samych sprawach, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zaprowadziła pod dniem dzisiejszym do wszystkich Sądów Kryminalnych, Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj nowy sposób składania co kwartał wykazów czynności sądowych, począwszy od dnia 1 Stycznia 1830 roku.

Ze wzorów w téj mierze Sądowi Kryminalnemu przesłanych, poweźmie Prokurator Królewski wiadomość, iż opuszczo-

пропущено помѣщеніе объясненій о срочныхъ по каждому дѣлу дѣйствіяхъ и сдѣлано только краткое изложеніе препятствій въ ходѣ дѣлъ, и то лишь по такимъ дѣламъ, которыя находятся въ Судахъ съ извѣстнаго времени: какъ напр. по находящимся въ Судахъ Исправительной Полиціи дѣламъ, по которымъ, съ начатія ихъ, прошелъ одинъ годъ, и по находящимся въ Судахъ Полиціи Простой дѣламъ, съ начатія коихъ прошла четверть года. Правительственная Коммисія Юстиціи удостовѣрилась, что объясненіе о данномъ дѣлу ходѣ въ установленные сроки не даетъ еще точнаго понятія о дѣйствіяхъ дѣлопроизводителя, ибо, для избѣжанія замѣчаній, были часто отмѣчаемы такія дѣйствія, кои не имѣли никакого вліянія на ходъ дѣла. Поэтому Правительственная Коммисія Юстиціи находитъ, что сопряженное съ большимъ трудомъ объясненіе по значительному числу дѣлъ о срочныхъ дѣйствіяхъ во все не нужно, въ особенности при учрежденіи Прокуроровъ при Уголовныхъ Судахъ и при Судахъ Исправительной Полиціи, ибо они, находясь постоянно на мѣстѣ, должны знать все, что происходитъ въ Судахъ, и, замѣтивъ какое либо замедленіе, обязаны тотчасъ дѣлать надлежащія предложенія, и, буде Судъ не постановитъ по онымъ въ скоромъ времени рѣшенія, обязаны донести о томъ кому слѣдуетъ, для принятія соотвѣтственныхъ мѣръ къ подверженію виновныхъ отвѣтственности.

Такое наблюденіе Правительственная Коммисія Юстиціи считаетъ болѣе дѣйствительнымъ, чѣмъ дѣланіе замѣчаній по табелямъ, представляемымъ такъ поздо, что эти замѣчанія всего чаще дѣлаются уже безполезными. Кромѣ того, требованіе дѣлъ, но по возможности безъ останавливанія хода оныхъ, для удостовѣренія, въ какой мѣрѣ соотвѣтственны дѣйствія Судовъ, и, наконецъ, частыя въ Судахъ ревизіи, о производствѣ коихъ Правительственная Коммисія Юстиціи намѣрена распоряжаться, составляютъ мѣры, которыми успѣшнѣе можно содѣйствовать надлежащему ходу уголовнаго судопроизводства.

Правительственная Коммисія Юстиціи, возлагая на Царскаго Прокурора и Помощниковъ Прокурора при Судахъ Испра-

no wypisanie w każdéj sprawie odbytych terminów, jedynie ograniczono się na krótkiém wymienieniu przeszkód postępu, i to tylko w sprawach od pewnego czasu w Sądach będących, jako to: w sprawach będących w Sądach Policyi Poprawczéj, od rozpoczęcia których rok upłynął, a co do Sądów Policyi Prostéj, w sprawach, od rozpoczęcia których kwartał upłynął. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonała się, że wypisywanie odbytych terminów w sprawach, nie daje dokładnego wyobrażenia o działaniu instruenta; albowiem, dla uniknienia nagany, zapisywano często takie czynności, które żadnego wpływu na postęp sprawy nie miały. Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uważa więc, że takie mozolne wypisywanie terminów w licznych sprawach, jest niepotrzebném, zwłaszcza obok instytucyi Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych i Policyi Poprawczéj; ci bowiem, będąc zawsze na miejscu, powinni wiedzieć o wszystkiém, co się w Sądach dzieje; jak tylko więc postrzegą, że w jakiéj sprawie zachodzi zwłoka, obowiązani są natychmiast uczynić stosowne wnioski, a jeżeli Sąd wkrótce na nie decyzyi nie wydaje, winni o tém komu wypada donieść, dla przedsięwzięcia stosownych środków ku pociągnięciu winnych do odpowiedzialności.

Kontrolowanie takie uważa Kommissya Rządowa Sprawiedliwości skuteczniéjszém od monitowania z tabel późno składanych, tak, że najczęściéj monita stają się zbytecznemi. Prócz tego ściąganie akt, lecz ile możności bez tamowania postępu sprawy, dla przekonania się o właściwosci działania Sądów i wreszcie częste rewizye Sądów, jakie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości ma w zamiarze rozporządzać, są środkami, które dokładniéj potrafią zapewnić bieg sądownictwa karnego.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wkładając więc obowiązek na Prokuratora Królewskiego i na Podprokuratorów

вительной Полиціи обязанность имѣть наблюденіе за надлежащимъ ходомъ дѣлъ въ Судахъ, при которыхъ они состоятъ, подвергаетъ ихъ отвѣтственности въ томъ случаѣ, если, для недопущенія замедленія, не были съ ихъ стороны сдѣланы въ свое время предложенія, или, если о неразрѣшеніи этихъ предложеній Судами не было ими донесено подлежащему начальству.

Наконецъ, Правительственная Коммисія Юстиціи не требуетъ доставленія оной списковъ съ предложеній, дѣлаемыхъ вслѣдствіе этихъ вѣдомостей Царскимъ Прокуроромъ или Помощниками Прокурора, за исключеніемъ отдѣльныхъ, особенной важности случаевъ.

О настоящемъ распоряженіи Царскій Прокуроръ поставитъ въ извѣстность подвѣдомственныхъ ему Помощниковъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи.

Варшава, 22 Декабря 1829 года.

(подписано) *Э. Гофманъ.*

N. 11,205.

№ 199.

Инструкція для Уголовныхъ Судовъ относительно надзора за Судами Исправительной и Простой Полиціи.

(29 Января 1834 г.).

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Принимая во вниманіе:

что Уголовные Суды, какъ поставленные надъ Судами Исправительной Полиціи и Судами Простой Полиціи, обязаны имѣть надъ ними постоянный надзоръ;

przy Sądach Policyi Poprawczéj czuwania w Sądach, przy których urzędują, nad należytym postępem w sprawach, czyni ich zarazem odpowiedzialnemi, jeżeli, dla niedopuszczenia zwłoki, w czasie właściwym stosownych zaniedbali uczynić wniosków, lub o niezdecydowaniu swych wniosków przez Sądy właściwéj nie donieśli władzy.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wreszcie nie wymaga, aby jéj w kopiach przesyłane były wnioski, w skutek tych wykazów przez Prokuratora Królewskiego lub przez Podprokuratorów czynione, wyjąwszy w niektórych pojedynczych ważnych przypadkach.

O rozporządzeniu niniejszém Prokurator Królewski uwiadomi podwładnych sobie Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj.

w Warszawie, dnia 22 Grudnia 1829 r.

(podpisano) *E. Hoffman.*

Nr. 11,205.

№ 199.

Instrukcya dla Sądów Kryminalnych pod względem dozoru nad Sądami Policyi Poprawczéj i Sądami Policyi Prostéj.

(d. 29 Stycznia 1834 r.)

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Zważywszy, że Sądy Kryminalne, jako przełożone nad Sądami Policyi Poprawczéj i Sądami Policyi Prostéj, obowiązane są do utrzymywania nad niemi ciągłego dozoru;—że Prezydujący w Sądach Policyi Poprawczéj Sędziowie i Pod-

что Предсѣдатели въ Судахъ Исправительной Полиціи, Судьи и Подсудки, а также и другія лица, входящія въ составъ Судовъ Исправительной Полиціи, подлежатъ дисциплинарной власти этихъ Уголовныхъ Судовъ;

что польза службы требуетъ того, дабы каждому Уголовному Суду, какъ ближайшему свидѣтелю дѣйствій Судовъ Полиціи Исправительной и Простой и какъ власти, посредствующей между этими Судами и Правительственною Коммисіею, представляемы были, въ опредѣленные сроки, не только отчеты о дѣйствіяхъ сихъ Судовъ, но и донесенія о всѣхъ особыхъ предметахъ, касающихся службы;

что значительное число срочныхъ рапортовъ, представляемыхъ большею частію не точно и не единообразно, затрудняетъ подлежащія дѣйствія Судовъ, Правительственной же Коммисіи не доставляетъ положительныхъ и вѣрныхъ свѣдѣній;

что Правительственная Коммисія тогда только можетъ настоящимъ образомъ оцѣнить службу вообще Судовъ Полиціи Исправительной и Судовъ Полиціи Простой, какъ равно представленія ихъ по особымъ предметамъ, когда къ нимъ приложены объясненія, какія Уголовные Суды должны по каждому предмету доставлять Правительственной Коммисіи;

наконецъ, принявъ во вниманіе, что, при предоставленіи Уголовнымъ Судамъ нѣкоторыхъ правъ, является необходимость различить предметы управленія вѣдомства Юстиціи, въ которыхъ предоставленная власть тѣмъ успѣшнѣе дѣйствуетъ, чѣмъ она ближе къ предметамъ, въ которыхъ раздробленіе власти произвело бы недостатокъ однообразія, и которые, по существу своему, требуютъ централизаціи;

Правительственная Коммисія Юстиціи, для надзора за судебными дѣйствіями и занятіями, для собиранія статистическихъ матеріаловъ, а равно для надлежащаго управленія уголовныхъ судебныхъ мѣстъ, признала нужнымъ издать слѣдующую Инструкцію:

sędkowie oraz inne osoby do składu Sądów Policyi Poprawczéj należące, ulegają karności tychże Sądów Kryminalnych;— że dobro służby wymaga, aby każdy Sąd Kryminalny, jako blizki świadek urzędowania Sądów Policyi Poprawczéj i Sądów Policyi Prostéj, a zarazem jako władza pośrednia między Kommissyą Rządową, miał sobie periodycznie przedstawiany, nietylko obraz czynności tychże Sądów, ale i wszelkie inne szczególne przedmioty z urzędowania wynikające;—że wielość periodycznych raportów, po większéj części niedokładnie i niejednostajnie składanych, utrudnia właściwe działania Sądów, a Kommissyi Rządowéj nie dostarcza stanowczych i pewnych rezultatów; — że Kommissya Rządowa może wtenczas dopiero należycie oceniać urzędowanie Sądów Policyi Poprawczéj i Sądów Policyi Prostéj w ogólności, jakotéż ich przedstawienia, czynione w przedmiotach szczególnych, gdy do nich dołączone będą objaśnienia, jakie Sądy Kryminalne powinny o każdym przedmiocie Kommissyi Rządowéj udzielać; — nakoniec, zważywszy, że przelewając niektóre atrybucye na Sądy Kryminalne, zachodzi potrzeba rozróżnienia przedmiotów administracyi wydziału Sprawiedliwości, w których przełożona władza tém jest skuteczniejszą, im jest bliższą od przedmiotów, w których rozdrobniona władza rodziłaby niejednostajność i które z natury swojéj wymagają centralizacyi;—Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, pod względem dozorowania czynności i prac sądowych, zbierania materiałów do statystyki oraz prowadzenia administracyi sądownictwa karzącego wydziału, uznała potrzebę następującą wydać Instrukcyą:

§ 1.

Всякая посредственная переписка Судовъ Полиціи Простой и Полиціи Исправительной съ Правительственною Коммисіею Юстиціи впредь отмѣняется, за исключеніемъ случаевъ, въ которыхъ это будетъ особо предписано.

§ 2.

Только въ случаяхъ жалобы на постановленія Уголовнаго Суда, Предсѣдателя или Прокурора, или когда встрѣтится важное обстоятельство или случится необыкновенное и не терпящее отлагательства дѣло, о которомъ слѣдуетъ донести прямо Правительственной Коммисіи Юстиціи, дозволяется Судамъ Полиціи Простой и Исправительной, а также отдѣльнымъ чиновникамъ и служителямъ этихъ Судовъ, обращаться непосредственно въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

§ 3.

Вѣдомости о судебныхъ дѣйствіяхъ, постановленныя предписаніемъ отъ 22 Декабря 1829 г., N. 11,205, должны быть представляемы и на будущее время Судами Полиціи Простой и Исправительной и Уголовными Судами. Вмѣняется только въ обязанность: чтобы Уголовные Суды, получивъ вѣдомости отъ Судовъ Полиціи Исправительной и, чрезъ ихъ посредство, отъ Мировыхъ Судовъ, дѣйствующихъ въ качествѣ Судовъ Полиціи Простой, и составивъ трехмѣсячныя вѣдомости о своихъ дѣйствіяхъ, дѣлали по симъ вѣдомостямъ свои замѣчанія и таковыя вѣдомости представляли въ Правительственную Коммисію, вмѣстѣ съ содержаніемъ своихъ замѣчаній, сдѣланныхъ вслѣдствіе предложеній Прокурора, и съ объясненіемъ, въ какой мѣрѣ распоряженія по этимъ замѣчаніямъ приведены въ исполненіе. Само собою разумѣется, что и Суды Полиціи Исправительной должны дѣлать замѣчанія, какъ по вѣдомостямъ Судовъ

§ 1.

Odtąd ustaje wszelka bezpośrednia korespondencya Sądów Policyi Prostéj i Policyi Poprawczéj z Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, wyjąwszy przypadki, w których to w szczególności będzie poleconém.

§ 2.

Tylko w przypadkach zażalenia na rezolucye Sądu Kryminalnego, Prezesa lub Prokuratora, albo gdy się wydarzy ważna okoliczność lub gdy zajdzie interes nadzwyczajny i pilny, który powinien drogą jak najkrótszą dojść do wiadomości Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, wolno jest Sądom Policyi Prostéj, Policyi Poprawczéj i pojedynczym tychże Sądów urzędnikom i officyalistom, udawać się bezpośrednio do Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

§ 3.

Wykazy czynności sądowych, reskryptem z dnia 22 Grudnia 1829 roku, Nr. 11,205, zaprowadzone, i nadal przez Sądy Policyi Prostéj, Sądy Policyi Poprawczéj i Sądy Kryminalne składane być mają. Zastrzega się tylko, aby Sądy Kryminalne, odebrawszy wykazy czynności od Sądów Policyi Poprawczéj i, za ich pośrednictwem, od Sądów Policyi Prostéj, ułożywszy oraz wykaz kwartalny swoich czynności, wykazy takowe zawsze monitowały, i wraz z treścią swych monitów, na wnioski Prokuratora czynionych, z wyrażeniem, jak dalece też monita zostały wykonane, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nadsyłały. Rozumie się, że i Sądy Policyi Poprawczéj mają czynić monita, tak nad wykazami Sądów Policyjnych, jak i nad wykazami swego Sądu, po wysłuchaniu wniosków Podprokuratora, nim je do Sądu

Полиціи Простой, такъ и по вѣдомостямъ о своихъ дѣйствіяхъ, по выслушаніи предложеній Помощника Прокурора, до отсылки таковыхъ въ Уголовный Судъ; Уголовный же Судъ долженъ сдѣланныя имъ замѣчанія привести въ исполненіе и наблюсти за исполненіемъ оныхъ Судами низшихъ инстанцій.

§ 4.

Общія статистическія табели, представляемыя до сего времени ежегодно на основаніи предписаній Правительственной Коммисіи Юстиціи: отъ 4 Октября 1816 г., N. 6,311, отъ 9 Октября 1819 г., N. 9,223, и отъ 31 Октября 1827 г., N. 12,359, вмѣстѣ съ краткими табелями, установленными Правительственною Коммисіею Юстиціи для Судовъ Полиціи Простой предписаніемъ отъ 16 Ноября 1820 г., N. 11,472, для Судовъ Полиціи Исправительной—отъ 7 Іюня 1817 года, N. 4560, и для Уголовныхъ Судовъ—отъ 18 Ноября 1817 г., N. 10,366, замѣняются на одну общую, краткую табельную вѣдомость о дѣлахъ и прошеніяхъ по предметамъ, подлежащимъ производству въ распорядительномъ порядкѣ, которую каждый Уголовный Судъ обязанъ представлять при одномъ рапортѣ въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

§ 5.

Подробныя статистическія вѣдомости, установленныя для Уголовныхъ и Исправительныхъ Судовъ предписаніемъ отъ 31 Декабря 1829 г., за N. 13,925, должны быть и впредь представляемы Правительственной Коммисіи Юстиціи въ одномъ рапортѣ, въ который Уголовный Судъ включитъ этого рода вѣдомости, полученныя отъ всѣхъ подвѣдомственныхъ Судовъ Полиціи Исправительной.

§ 6.

Отмѣняются всѣ прочіе срочные рапорты о дѣйствіяхъ Уголовныхъ Судовъ, Судовъ Полиціи Простой и Исправительной,

Kryminalnego odeślą. Sąd Kryminalny zaś powinien monita poczynione wykonać i wykonania ich przez Sądy niższe dopilnować.

§ 4.

Tabele statystyczne ogółowe, na zasadzie reskryptów Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, mianowicie: z dnia 4 Października 1816 roku, Nr. 6,311, z dnia 9 Października 1,819 roku. Nr. 9,223, i z dnia 31 Października 1827 roku, Nr. 12,359, dotąd co rok składane, połączając je z tabelami summarycznemi, dla Sądów Policyi Prostéj—reskryptem daty 16 Listopada 1820 roku, Nr. 11,472, zaś dla Sądów Policyi Poprawczéj—reskryptem daty 7 Czerwca 1817 roku, Nr. 4,560, i dla Sądów Kryminalnych — reskryptem daty 18 Listopada 1817 roku, Nr. 10,366, przepisanemi, zamieniają się na jeden ogólny tabelaryczny wykaz summaryczny spraw i podań ekonomicznych, według załączonego wzoru, który Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości jednym raportem każdy Sąd Kryminalny przesyłać będzie.

§ 5.

Tabele statystyczne szczegółowe, reskryptem z dnia 31 Grudnia 1829 roku, Nr. 13,925, dla Sądów Kryminalnych i Poprawczych zaprowadzone, i nadal Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składane będą jednym tylko raportem, w którym Sąd Kryminalny, zebrawszy takie tabele od wszystkich Sądów Policyi Poprawczéj swéj jurisdykcyi, przesyłać je będzie.

§ 6.

Uchylają się wszystkie inne periodyczne raporta o czynnościach Sądów Kryminalnych, Sądów Policyi Poprawczéj

представляемые донынѣ Судами и Прокурорами. Это впрочемъ не освобождаетъ Уголовные Суды отъ возложенной на нихъ обязанности наблюдать всякими другими способами за подвѣдомственными имъ Судами низшихъ инстанцій.

§ 7.

Для представленія Судами Полиціи Исправительной и Судами Полиціи Простой трехмѣсячныхъ о ихъ дѣйствіяхъ вѣдомостей въ Уголовный Судъ, назначается мѣсяцъ времени по истеченіи каждой четверти года, слѣдующій же мѣсяцъ назначается для доставленія ихъ, вмѣстѣ съ замѣчаніями и донесеніемъ о сдѣланныхъ и исполненныхъ по этимъ замѣчаніямъ распоряженіяхъ, въ Правительственную Коммисію Юстиціи. Общую вѣдомость о дѣлахъ и прошеніяхъ по предметамъ, подлежащимъ производству въ экономическомъ порядкѣ, вмѣстѣ съ подробными статистическими вѣдомостями, Уголовный Судъ обязанъ представлять въ Правительственную Коммисію Юстиціи чрезъ мѣсяцъ по истеченіи года.

§ 8.

Что касается предметовъ, относящихся къ судебной администраціи, то Уголовные Суды должны получать отъ Судовъ Полиціи Исправительной:

a) каждые три мѣсяца:

рапорты о времени вступленія въ должность чиновниковъ и служителей, вновь назначенныхъ, перемѣщенныхъ, или возвращающихся къ должности, послѣ временнаго устраненія отъ оныхъ, или изъ разрѣшенныхъ отпусковъ, ежели, по причинѣ неявки ихъ въ свое время, не встрѣтилась надобность въ скорѣйшемъ представленіи объ этомъ донесенія, для надлежащаго охраненія хода службы;

i Policyi Prostéj, przez Sądy i przez Prokuratorów dotąd składane. Wszelako nie uwalnia to Sądów Kryminalnych od włożonego na nie obowiązku ciągłego dozorowania Sądów niższych swéj jurisdykcyi, wszelkiemi innemi środkami.

§ 7.

Na przesłanie wykazów czynności sądowych kwartalnych od Sądów Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj do Sądu Kryminalnego, wyznacza się miesiąc jeden czasu po każdym upłynionym kwartale, a następujący miesiąc do przesłania ich, wraz z monitami i doniesieniem o poczynionych i załatwionych monitach, do biura Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości. Ogólny tabelaryczny wykaz spraw i podań ekonomicznych oraz tabele statystyczne szczegółowe w miesiąc po skończonym roku przez Sądy Kryminalne Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości będą przesyłane.

§ 8.

Co się tyczy przedmiotów administracyi sądownictwa, Sądy Kryminalne odbierać będą od Sądów Poprawczych:

a) *kwartalnie*:

raporta o dniu objęcia urzędowania nowo mianowanych, przeniesionych, albo téż, po upłynieniu suspensy lub udzielonych urlopów, do urzędowania wracających urzędników i offycyalistów, jeżeliby, z powodu ich nieprzybycia w czasie oznaczonym, nie okazała się potrzeba złożenia wcześniejszego raportu, w celu zabezpieczenia biegu służby;

b) ежегодно:

1. вѣдомость о расходахъ, назначенныхъ по штату на письменные матеріалы, отопленіе и освѣщеніе;

2. вѣдомость оставшимся въ казначействахъ суммамъ, по смѣтамъ Судовъ Полиціи Исправителъной;

3. о состояніи канцелярскаго имущества.

Эти годовые и трехмѣсячные рапорты и вѣдомости должны быть представлены Уголовнымъ Судамъ не позже мѣсяца по истеченіи четверти года, или же года.

§ 9.

Уголовные Суды обязаны употребить всѣ зависящія отъ нихъ мѣры, дабы вышеупомянутые рапорты и донесенія были представляемы въ назначенные сроки; обязаны разсматривать оные внимательно, поручать пополненіе замѣченныхъ упущеній и исполнять все то, что окажется нужнымъ для пользы службы; что же касается вѣдомостей о расходахъ и о канцелярскомъ имуществѣ, то Уголовные Суды должны руководствоваться предписаніемъ Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 7 Января 1832 года, за N. 436; относительно вѣдомости о суммахъ, оставшихся въ Казенныхъ Казначействахъ, Уголовные Суды должны сноситься съ Коммисіею подлежащаго воеводства, для удостовѣренія, согласны ли рапорты Судовъ съ кассовыми рапортами.

§ 10.

Въ Судахъ Полиціи Исправительной, младшій чиновникъ обязанъ, въ случаѣ надобности, исправлять должность старшаго чиновника, не пріобрѣтая права на высшее, присвоенное исправляемой имъ должности, жалованье. Въ случаѣ же, когда

b) *rocznie:*

1. wykaz wydatków etatem oznaczonych na materyały piśmienne, opał i światło;

2. wykaz pozostałych w kassach skarbowych sum z etatów Sądów Policyi Poprawczéj;

3. stan utensyliów.

Powyższe raporta i wykazy kwartalne i roczne, po skończonym kwartale lub roku, najdaléj w miesiąc Sądom Kryminalnym złożone być powinny.

§ 9.

Sądy Kryminalne użyją stosownych środków, aby wzmiankowane raporta i doniesienia w terminach oznaczonych nadsyłane zostały; roztrząsać je będą z całą uwagą, polecać uzupełnienie dostrzeżonych niedokładności, i uskuteczniać to wszystko, co okaże się być dla dobra służby potrzebném; zaś co do wykazu wydatków i utensyliów, stosować się będą w szczególności do reskryptu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 7 Stycznia 1832 roku, Nr. 436; względem wykazu sum w kassach skarbowych pozostałych, zniosą się z Kommissyą swego województwa, celem przekonania się o zgodności raportów sądowych z raportami kassowemi.

§ 10.

W Sądach Policyi Poprawczéj urzędnik niższy, w razie potrzeby, zastępować powinien urzędnika wyższego, nie mając prawa do pensyi wyższéj, do urzędu przez niego zastępowanego przywiązanéj. Gdyby zaś liczba miejscowych urzędników nie

число мѣстныхъ чиновниковъ окажется не достаточно для исполненія обязанностей службы, и когда слѣдовало бы командировать временно въ Судъ Исправительной Полиціи лицо, не получающее штатнаго жалованья, — Предсѣдатель Уголовнаго Суда можетъ назначить ему жалованье, соотвѣтствующее исправляемой имъ должности, изъ суммъ, остающихся отъ жалованья чиновника, по причинѣ котораго встрѣтилась надобность назначить исправленіе должности.

§ 11.

Сомнѣнія, возникающія по поводу вычетовъ изъ жалованья лицъ, входящихъ въ составъ Судовъ Полиціи Исправительной и Уголовнаго Суда, обязанъ разрѣшать Предсѣдатель Уголовнаго Суда. Въ случаѣ переѣзда чиновниковъ изъ одного мѣста служенія въ другое, какъ вслѣдствіе перемѣщенія, такъ равно и повышенія, Предсѣдатели должны сноситься съ собою и дѣлать соотвѣтственныя распоряженія относительно опредѣленія числа, по которое переходящій чиновникъ долженъ получить жалованье въ оставляемомъ мѣстѣ служенія, и числа, съ котораго будетъ получать оное въ новомъ мѣстѣ, въ которое переводится.

§ 12.

Разрѣшеніе сомнѣній относительно взноса платежа съ номинацій Правительственная Коммисія Юстиціи предоставляетъ себѣ, по полученіи о томъ представленій отъ Предсѣдателя Уголовнаго Суда.

§ 13.

Расходы по содержанію въ исправности канцелярскаго имущества и по пріобрѣтенію новыхъ, вмѣсто пришедшихъ въ негодность, предметовъ должны быть пополняемы изъ суммы, назначенной на письменные припасы, отопленіе и освѣщеніе.

była wystarczającą dla wypełnienia obowiązków służby i wypadało na czas delegować do Sądu Policyi Poprawczéj osobę niemającą żadnéj etatowéj pensyi, natenczas Prezes Sądu Kryminalnego mocen jest dla niéj wyznaczyć pensyą, wyrównywającą stopniowi przez nią zastępowanemu, z funduszu, który pozostaje po urzędniku, z powodu którego zaszła potrzeba urządzenia zastępstwa.

§ 11.

Wątpliwości wynikłe względem potrącania pensyi indywiduom do Sądów Policyi Poprawczéj i Sądu Kryminalnego należącym, rozwiązywać będzie Prezes Sądu Kryminalnego. W przypadku przenoszenia się urzędników z miejsca ich urzędowania dotychczasowego do innego miejsca, tak w skutku translokacyi, jakotéż awansu, Prezesi zniosą się z sobą i stosowne wydadzą dyspozycye względem daty, z któréj upłynieniem urzędnik odchodzący przestanie pobierać pensyą w miejscu, które opuszcza, i daty, od któréj zacznie ją pobierać w miejscu, do którego się przenosi.

§ 12.

Rozwiązanie wątpliwości względem opłaty patentowego od nominacyj zachowuje sobie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, po przedstawieniu takowych przez Prezesa Sądu Kryminalnego.

§ 13.

Koszta utrzymania utensyliów Sądu Policyi Poprawczéj i sprawienia nowych, w miejsce zużytych, opędzone będą z funduszu na materiały piśmienne, opał i światło oznaczonego.

§ 14.

Утвержденіе контрактовъ на наемъ помѣщеній для Судовъ Исправительной Полиціи предоставляется Уголовному Суду, который, при заключеніи и утвержденіи сихъ конткрактовъ, долженъ преимущественно обращать вниманіе на то, дабы не выходить изъ суммы, назначенной на наемъ помѣщеній для всѣхъ ему подвѣдомственныхъ Судовъ Полиціи Исправительной. Еслибы же, по непредвидѣннымъ обстоятельствамъ, сумма, назначенная на наемъ помѣщеній и канцелярскія потребности для котораго либо изъ Судовъ Исправительной Полиціи оказалась не достаточною, то Уголовный Судъ долженъ стараться недостающую въ одномъ мѣстѣ сумму пополнить, по возможности, сбереженіями отъ расходовъ въ другомъ.

§ 15.

Предсѣдатель Уголовнаго Суда имѣетъ право разрѣшать отпуски чиновникамъ Судовъ Исправительной Полиціи, на время не превышающее, въ одинъ или нѣсколько отпусковъ, 30 дней въ теченіе одного года, съ условіемъ, чтобы былъ обезпеченъ надлежащій ходъ службы. О разрѣшеніи отпуска на болѣе продолжительный срокъ, или заграничнаго отпуска, какова бы ни была продолжительность срока, Предсѣдатель долженъ входить съ представленіями въ Правительственную Коммисію Юстиціи. Предсѣдатель обязанъ съ точностію отмѣчать въ послужныхъ спискахъ отпуски каждаго чиновника или служителя и наблюдать, дабы не случалось просрочекъ. Въ случаѣ просрочки, не превышающей однако 15 дней въ теченіе одного года, Предсѣдатель Уголовнаго Суда можетъ самъ признать уважительными причины, оправдывающія просрочку. Въ случаѣ болѣе продолжительной просрочки отпуска, Предсѣдатель обязанъ оправданіе чиновника или служителя представить, вмѣстѣ съ своимъ мнѣніемъ, въ Правительственную Коммисію Юстиціи на рѣшеніе.

§ 14.

Zatwierdzenie kontraktów o najęcie lokalów dla Sądów Policyi Poprawczéj należeć będzie do Sądu Kryminalnego, który, przy zawieraniu i zatwierdzaniu tychże konktraktów, szczególniéj na to baczyć powinien, aby summa na najęcie wszystkich lokalów dla Sądów Policyi Poprawczéj do jurisdykcyi jego należących przeznaczona, koniecznie wystarczyła. Gdyby z przyczyn nadzwyczajnych, summa przypadająca na lokal i utensylia dla którego Sądu Policyi Poprawczéj nie wystarczała, staraniem być powinno Sądu Kryminalnego summę niewystarczającą w jedném miejscu, pokryć, ile możności, oszczędnościami w inném miejscu.

§ 15.

Co do urlopów, upoważnia się Prezesa Sądu Kryminalnego do udzielania indywiduom do Sądów Policyi Poprawczéj należącym, urlopu na czas nieprzechodzący w ciągu jednego roku dni 30, czy to za jednym, czy za kilku razami urlop byłby użyty, zawsze jednak pod warunkiem, aby bieg służby był zapewnionym. Względem urlopów za granicę, bez względu na długość czasu, udawać się będzie Prezes do Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości. Prezes zapisywać będzie regularnie w listach stanu służby urlopy każdego *respective* urzędnika i officyalisty, i ściśle na to baczyć powinien, aby czas urlopem oznaczony przetrzymanym nie był. W przypadku przetrzymania urlopu, któreby jednak w ciągu roku nie przechodziło dni 15, upoważnia się Prezesa Sądu Kryminalnego do uznania usprawiedliwienia się z przetrzymania urlopu za ważne. Na przypadek dłuższego przetrzymania urlopu, Prezes usprawiedliwienie się urzędnika lub officyalisty, z opinią swoją, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości do decyzyi przesyłać będzie.

§ 16.

Права Предсѣдателя относительно разрѣшенія отпусковъ и контролированія оныхъ предоставляются также и Прокурорамъ по отношенію къ Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправителной Полиціи, но о каждомъ разрѣшенномъ имъ отпускѣ Прокуроръ обязанъ увѣдомить Предсѣдателя.

§ 17.

Предсѣдатель Уголовнаго Суда имѣетъ право назначать, отъ имени Правительственной Коммисіи Юстиціи, при Судахъ Полиціи Исправительной:

канцелярскихъ чиновниковъ,
возныхъ, и
служителей;

вправѣ также давать имъ, по ихъ требованію, отставки, даже въ случаѣ, еслибы они были опредѣлены прежде Правительственною Коммисіею Юстиціи.

§ 18.

Вѣдомству Уголовныхъ Судовъ подлежатъ дисциплинарныя дѣла о всѣхъ членахъ Судовъ Исправительной Полиціи. Служителей, опредѣленіе коихъ зависитъ отъ Предсѣдателя, Уголовный Судъ вправѣ, за дурное поведеніе, удалять отъ службы, безъ производства дѣла въ дисциплинарномъ порядкѣ.

§ 19.

Прокуроры при Уголовныхъ Судахъ могутъ заявлять отъ имени Правительственной Коммисіи Юстиціи протесты противъ приговоровъ, состоявшихся въ Уголовныхъ Судахъ по дисциплинарнымъ дѣламъ или объявлять на оные согласіе, безъ сношенія съ Правительственною Коммисіею Юстиціи. По дисци-

§ 16.

Atrybucye Prezesa względem wydawania urlopów i utrzymywania ich kontroli, służą także Prokuratorowi co do Podprokuratorów Sądów Policyi Poprawczéj. O każdym jednak danym urlopie, Prokurator Prezesa zawiadomić powinien.

§ 17.

Prezes Sądu Kryminalnego upoważnionym jest mianować, w imieniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, przy Sądach Policyi Poprawczéj:

Kancelistów,
Woźnych, i
Posługaczy;

mocen jest także tymże udzielać, na ich żądanie, dymissye, choćby poprzednio przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości mianowani byli.

§ 18.

Do Sądów Kryminalnych należą sprawy karności przeciw wszystkim Członkom Sądów Policyi Poprawczéj. Officyalistów, których nominowanie należy do Prezesa, może Sąd Kryminalny za złe sprawowanie się wprost oddalić, bez formalnego procesu karności.

§ 19.

Prokuratorowie przy Sądach Kryminalnych upoważniają się imieniem Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, odwoływać się od wyroków karności w Sądach Kryminalnych zapadłych lub na nich poprzestawać, bez odnoszenia się do téjże Kommissyi. W sprawach jednak karności przeciw Podsędkom Krymi-

плинарнымъ однако дѣламъ объ Уголовныхъ Подсудкахъ, Предсѣдательствующихъ Судьяхъ, Ассессорахъ, Слѣдователяхъ, Писаряхъ, Помощникахъ Писарей и Помощникахъ Прокуроровъ, Прокуроръ не можетъ уклониться отъ отзыва, безъ разрѣшенія Правительственной Коммисіи Юстиціи.

§ 20.

По всѣмъ предметамъ, по которымъ, на основаніи настоящей Инструкціи, Уголовные Суды, Предсѣдатели и Прокуроры не могутъ постановлять рѣшеній, и которые касаются управленія вѣдомства Юстиціи, относительно Судовъ Исправительной Полиціи, они обязаны входить съ представленіями въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

§ 21.

Рапорты, касающіеся Исправительныхъ Судовъ и самихъ Уголовныхъ Судовъ должны быть представляемы въ Правительственную Коммисію Юстиціи въ слѣдующіе сроки:

а) *каждые три мьсяца:*

1. рапорты о всѣхъ перемѣнахъ, произшедшихъ въ составѣ лицъ, опредѣленіе и увольненіе коихъ предоставлено Предсѣдателямъ, и о времени вступленія въ должность вновь опредѣленныхъ и перемѣщенныхъ, буде произошли какія либо перемѣны;

2. о времени вступленія въ должности чиновниковъ и служителей, опредѣленныхъ или переведенныхъ Правительственною Коммисіею Юстиціи, а также о времени явки на службу изъ разрѣшенныхъ отпусковъ, или послѣ временнаго устраненія отъ должности. Вмѣняется впрочемъ въ обязанность — о повышеніи и перемѣщеніи чиновниковъ и въ другихъ подобныхъ случаяхъ представлять особые рапорты;

nalnym, Sędziom Prezydującym, Asessorom, Inkwirentom, Pisarzom, Podpisarzom i Podprokuratorom wytoczonych, Prokurator nie może zaniedbać odwołania się, nie będąc do tego upoważnionym od Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

§ 20.

We wszystkich przedmiotach, w których podług niniejszéj Instrukcyi Sądy Kryminalne, Prezesi i Prokuratorowie nie są mocni wydawać decyzyi, a które się dotyczą administracyi wydziału Sprawiedliwości pod względem Sądów Policyi Poprawczéj, odnosić się będą do Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

§ 21.

Raporta dotyczące Sądów Poprawczych i samych Sądów Kryminalnych, mają być Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składane w następujących terminach:

a) *kwartalnie:*

1. raporta wszelkich zmian zaszłych co do osób, których mianowanie i uwalnianie od służby powierzone zostało Prezesom; o dacie objęcia urzędowania mianowanych i translokowanych, jeżeli jakie zmiany nastąpiły;

2. o dacie objęcia urzędowania przez urzędników i officyalistów przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości mianowanych lub translokowanych, za urlopem wracających i po upłynieniu suspensy do służby przywróconych. Zastrzegają się wszakże szczególne raporta, przy podawaniu urzędników do awansu, translokacyi i tym podobnych zdarzeniach;

3. по дисциплинарнымъ дѣламъ, производимымъ о лицахъ, входящихъ въ составъ Судовъ Исправительной Полиціи, съ тѣмъ, чтобы особые рапорты были представляемы, смотря по встрѣчаемой въ томъ надобности;

b) *ежегодно:*

1. рапорты объ исполненіи правилъ, предписанныхъ Правительственною Коммисіею Юстиціи отъ 7 Января 1832 г., N. 436, относительно представленія вѣдомости о расходахъ на письменные припасы и освѣщеніе и вѣдомости о канцелярскомъ имуществѣ. Впрочемъ описи этого имущества, съ показаніемъ убыли и прибыли, должны оставаться въ Уголовныхъ Судахъ, и не слѣдуетъ препровождать ихъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи, такъ точно какъ не слѣдуетъ доставлять описанія нанятыхъ помѣщеній;

2. рапорты объ остаткахъ отъ штатныхъ суммъ, назначенныхъ для Уголовныхъ Судовъ и Судовъ Исправительныхъ, по формѣ, сообщенной Судамъ при инструкціи отъ 9-го Декабря 1833 г., N. 10,964;

3. кондуитные списки лицъ, входящихъ въ составъ Исправительныхъ Судовъ, должны быть, по формамъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы, составляемы и представляемы отдѣльно, какъ Предсѣдателемъ, такъ и Прокуроромъ, со вмѣненіемъ въ обязанность представлять отдѣльные рапорты, какъ выше постановлено относительно дисциплинарныхъ дѣлъ.

Варшава, 29 Января 1834 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи,
(подписано) *Коссецкій.*

N. 9,863.

Примѣчаніе: Распоряженія, помѣщенныя въ 4 и 5 ст., не имѣютъ никакого значенія, такъ какъ онѣ отмѣнены предписаніемъ отъ 19 (31) Января 1848 г., N. 1,885.

---

3. o sprawach karności przeciwko osobom do Sądów Policyi Poprawczéj należącym wytoczonych, z zastrzeżeniem szczególnych raportów, gdzieby potrzeba tego się okazała;

b) *rocznie:*

1. raporta o dopełnieniu przepisów reskryptu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 7 Stycznia 1832 roku, Nr. 436, względem wykazu wydatków na materiały piśmienne i światło oznaczonych, oraz wykazu utensyliów. Przecież inwentarze utensyliów, z wyrażeniem ubytków i przybytków, mają pozostać przy Sądach Kryminalnych i nie potrzeba ich odsyłać do Kommissyi Rządowéj, również jak nie potrzeba przesyłać opisu najętych lokalów;

2. raporta oszczędności na etatach Sądów Poprawczych i Sądów Kryminalnych, podług wzoru, jaki Sądom przy instrukcyi z dnia 9 Grudnia 1833 roku, Nr. 10,964, zakomunikowany został;

3. listy konduity względem osób do składu Sądów Poprawczych należących, podług wzorów, jakie późniéj wydanemi zostaną, układane i przesyłane oddzielnie, tak przez Prezesa, jako i Prokuratora, z zastrzeżeniem szczególnych raportów, jak wyżéj w sprawach karności.

w Warszawie, d. 29 Stycznia 1834 roku.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości,
(podpisano) *Kossecki.*

Nr. 9,863.

Uwaga. Rozporządzenia powołane z dat i numerów w §§ 4 i 5, nie mają obecnie znaczenia, jako uchylone późniejszym reskryptem z dnia 19 (31) Stycznia 1848 r., Nr. 1,885.

№ 200.

Объ опредѣленіи срока для представленія трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Уголовныхъ Судовъ.

(1 (13) Марта 1841 г.).

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Правительственная Коммиссія Юстиціи.

Для облегченія Карательнымъ Судамъ представленія трехмѣсячныхъ вѣдомостей, въ особенности же для сокращенія канцеляріи трудовъ и времени на перебѣливаніе этихъ вѣдомостей, Правительственная Коммисія постановила снабдить Суды нужнымъ количествомъ экземпляровъ для упомянутыхъ вѣдомостей.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія Юстиціи, впослѣдствіе предписанія отъ 22 Декабря 1829 г., N. 11,205, а также Инструкціи отъ 29 Января 1834 года, N. 9,863, препровождаетъ въ Уголовный Судъ, какъ для него самаго, такъ и для состоящихъ въ его вѣдомствѣ Судовъ Полиціи Исправительной и Судовъ Полиціи Простой, соотвѣтственное количество экземпляровъ для трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ, достающее на весь текущій годъ.

Самые образцы такъ ясны, что, въ виду сообщенныхъ уже Уголовнымъ Судамъ, въ предписаніи отъ 22 Декабря 1829 года, N. 11,205, объясненій, дальнѣйшія объясненія оказываются излишними.

Облегчивъ такимъ образомъ представленіе трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ, Правительственная Коммисія Юстиціи признала нужнымъ какъ болѣе соотвѣтствующимъ пользѣ

№ 200.

Oznaczenie terminu składania wykazów kwartalnych czynności Sądów karnych.

(1 (13) Marca 1841 r.)

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W celu ułatwienia Sądom Karnym składania wykazów kwartalnych, a szczególniéj oszczędzenia kancelaryi pracy i czasu w przepisywaniu tychże wykazów, postanowiła zaopatrzyć też Sądy w potrzebną ilość egzemplarzy do pomienionych wykazów.

W skutku tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, w dalszym ciągu reskryptu z dnia 22 Grudnia 1829, Nr. 11,205, oraz Instrukcyi z daty 29 Stycznia 1834, Nr. 9,863, przesyła Sądowi Kryminalnemu, tak dla niego samego, jak i dla Sądów Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj jego jurysdykcyi, stosowną liczbę egzemplarzy do wykazów kwartalnych czynności na cały rok bieżący wystarczającą.

Same szemata są tak jasne, iż obok udzielonych już Sądom karnym, przy reskrypcie z d. 22 Grudnia 1829 r., Nr. 11,205, objaśnień, dalsze byłyby zbyteczne.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości ułatwiwszy w sposób powyższy składanie wykazów kwartalnych czynności, uznała za potrzebne, jako dobru służby bardziéj odpowiadające, aby

службы, дабы опредѣленный § 7-мъ упомянутой инструкціи срокъ для преставленія карательными Судами означенныхъ вѣдомостей, сократить до половины.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія Юстиціи § 7-й упомянутой инструкціи измѣняетъ въ томъ, что, для представленія Уголовному Суду Судами Полиціи Простой и Исправительной трехмѣсячныхъ вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, назначается 15 дневный срокъ послѣ каждой истекшей четверти года, слѣдующіе же затѣмъ 15 дней назначаются для представленія оныхъ вмѣстѣ съ замѣчаніями и донесеніемъ о сдѣланныхъ и приведенныхъ въ исполненіе замѣчаніяхъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Поэтому Правительственная Коммисія предписываетъ Уголовному Суду—приложенные при семъ экземпляры, назначенные для Судовъ Полиціи Исправительной и Судовъ Полиціи Простой, препроводить немедленно въ тѣ же Суды, съ поставленіемъ ихъ въ извѣстность о распоряженіи Правительственной Коммисіи касательно сокращенія срока для представленія упомянутыхъ вѣдомостей, при чемъ вмѣняется ему въ обязанность имѣть должное наблюденіе за исполненіемъ того же распоряженія и самому руководствоваться онымъ.

Варшава, 1 (13) Марта 1841 года.

Членъ Коммисіи, (подписано) *Вильчковскій.*

N. 3,022.

---

termin § 7 wyż powołanéj Instrukcyi do składania w mowie będących wykazów Sądom karnym zakreślony, skrócić do połowy.

W skutek tego, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości § 7 wspomnionéj Instrukcyi zmienia w ten sposób, że na przesłanie wykazów czynności sądowych kwartalnych od Sądów Policyi Prostéj i Policyi Poprawczéj do Sądu Kryminalnego wyznacza dni 15 czasu po każdym upłynionym kwartale, zaś następne dni 15 do przesłania ich, wraz z monitami i doniesieniem o poczynionych i załatwionych monitach, do biura Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Kommissya Rządowa przeto zaleca Sądowi Kryminalnemu, aby przesyłające się mu egzemplarze dla Sądów Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj przeznaczone, bezzwłocznie tymże Sądom przesłał i o rozporządzeniu Kommissyi Rządowéj względem skróconego terminu do ich składania pomienione Sądy zawiadomił, stosowania się do tegoż rozporządzenia z należytą troskliwością dopilnował i sam do takowego stosować się nie omieszkał.

w Warszawie, d. 1 (13) Marca 1841 roku.

Członek Kommissyi, (podpisano) *Wilczkowski.*

Nr. 3,022.

№ 201.

Форма трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ X Департамента Правительствующаго Сената.

(8 (20) Сентября 1843 г.).

Оберъ-Прокуроку X Варшавскаго Департамента Правительствующаго Сената.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Вслѣдствіе рапорта отъ 24 Іюня (6 Іюля) с. г., N. 629, при которомъ представлена мнѣ Г. Оберъ-Прокуроромъ, сообразно существующимъ правиламъ, вѣдомость о дѣйствіяхъ X Варшавскаго Департамента Правительствующаго Сената за истекшую четверть года, имѣю честь препроводить при семъ форму этого рода вѣдомостей, дополненную нужными свѣдѣніями, по которой Г. Оберъ-Прокуроръ обязанъ представлять впредь упомянутыя вѣдомости.

Варшава, 8 (20) Сентября 1843 года.

Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *А. Вычеховскій*

N. 12,018.

№ 201.

Wzór do wykazów kwartalnych czynności X Departamentu Rządzącego Senatu.

(d. 8 (20) Września 1843 r.)

do

Naczelnego Prokuratora X Departamentu Warszawskiego Rządzącego Senatu.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Odnosząc się do raportu z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) r. b., Nr. 629, którym, stosownie do istniejących urządzeń, Naczelny Prokurator złożył mi wykaz czynności X Departamentu Warszawskiego Rządzącego Senatu za kwartał upłyniony, mam zaszczyt zakomunikować w załączeniu uzupełniony co do potrzebnych wiadomości wzór do tego rodzaju wykazów, według którego Naczelny Prokurator pomienione wykazy za czas dalszy składać będzie.

w Warszawie, d. 8 (20) Września 1843 r.

Tajny Radca, Senator, (podpisano) *A. Wyczechowski.*

Nr. 12,018.

Приложеніе къ N. 201.

ВѢДОМОСТЬ О ДѢЙСТВІЯХЪ

X Варшавскаго Департамента Правительствующаго Сената.

За . . . четверть 18 . . г. съ 1 . . . по 30.

A. *Относительно дѣлъ:*

a)	осталось отъ прошлой четверти года	0
b)	поступило въ теченіе четверти года	0
	Итого было . . .	00

изъ числа ихъ окончено:

1.	за постановленіемъ приговоровъ	0
2.	по причинѣ прекращенія дѣлъ и сдачи оныхъ въ архивъ	0
3.	вслѣдствіе передачи въ Суды низшей инстанціи	0
	Итого	00
	затѣмъ осталось дѣлъ . . .	0

B. *О положеніи этихъ неоконченныхъ дѣлъ:*

1.	приготовлено для постановленія приговора .	0
2.	у Дѣлопроизводителей, для составленія докладовъ	0
3.	у Защитниковъ, для изготовленія защитъ . .	0
4.	на заключеніи	0
5.	въ прозводствѣ переписки или дополнительнаго слѣдствія	0
	Итого	00

Anneks do Nr. 201.

WYKAZ CZYNNOŚCI

Dziesiątego Warszawskiego Departamentu Rządzącego Senatu.

Z kwartału . . . 18 . . r. od d. 1 . . . do d. 30 . . .

A. *Co do spraw:*

a)	pozostało z przeszłego kwartału	0
b)	przybyło w ciągu kwartału	0
	Było razem	00

z tych załatwiono:

1.	przez osądzenie	0
2.	przez reponowanie.	0
3.	przez odstąpienie Sądowi niższéj instancyi . .	0
	Razem	00
	pozostało więc spraw.	0

B. *Położenie tych pozostałych spraw:*

1.	przygotowanych do wyroku	0
2.	u Referentów, dla wyrobienia relacyj. . . .	0
3.	u Obrońców, dla sporządzenia obron	0
4.	u wniosków	0
5.	w korespondencyi lub w uzupełnieniu śledztwa	0
	Razem	00

C. *Дѣйствія Дѣлопроизводителей:*

	Дѣлъ въ докладѣ.		
	поступило.	исполнено.	осталось.
A	0	0	0
B	0	0	0
C	0	0	0
D	0	0	0
Итого	00	00	00

Судебныхъ засѣданій въ этой четверти года было 0

D. *Изготовленіе приговоровъ:*

1. осталось отъ прошлой четверти года приговоровъ для изготовленія редакціи 0
2. поступило въ теченіе четверти года 0

итого было 00
изъ нихъ изготовлено редакцію . . 0
осталось 0

изъ числа коихъ самый давній приговоръ отъ . .

E. *Распорядительныя дѣйствія:*

1. оставалось отъ прошлой четверти года . . . 0
2. поступило въ теченіе четверти года 0

итого было 00
изъ числа ихъ исполнено 0
осталось 0

Варшава, ... 18 . . года.

Оберъ-Прокуроръ X Варшавскаго Департамента Правительствующаго Сената,

N. N.

C. *Czynności Referentów:*

	Spraw w relacyi:		
	miał	odrobił	pozostało
A	0	0	0
B	0	0	0
C	0	0	0
D	0	0	0
Razem	00	00	00

Sessyj do osądzenia w tym kwartale było. . . . 0

D. *Redakcya wyroków:*

1. pozostało z przeszłego kwartału wyroków do zredagowania 0
2. przybyło w ciągu kwartału 0

było razem 00
z tych zredagowano. 0
pozostało 0

z których najdawniejszy wyrok jest z dnia . . .

E. *Czynności Ekonomicznych:*

1. pozostało z przeszłego kwartału 0
2. przybyło w ciągu kwartału. 0

było razem 00
z tych załatwiono 0
pozostało 0

w Warszawie, dnia . . . . . 18 . . r.

Naczelny Prokurator X Warszawskiego Departamentu Rządzącego Senatu,

N. N.

№ 202.

О представленіи Аппеляціоннымъ Судомъ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о своихъ дѣйствіяхъ по уголовнымъ дѣламъ.

(8 (20) Сентября 1843 г.).

Предсѣдателю Аппеляціоннаго Суда Царства.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для контролированія дѣйствій уголовно-судебныхъ мѣстъ, представляются Правительственной Коммисіи Юстиціи, на основаніи существующихъ постановленій, Судами Полиціи Простой и Исправительной, Уголовными Судами и Х-мъ Варшавскимъ Департаментомъ Правительствующаго Сената трехмѣсячныя вѣдомости о ихъ дѣйствіяхъ, за исключеніемъ Аппеляціоннаго Суда, представляющаго до сего времени только краткую вѣдомость о годичныхъ дѣйствіяхъ своихъ по уголовнымъ дѣламъ.

Какъ однако, для составленія полнаго обзора о результатѣ за каждые три мѣсяца дѣйствій уголовно-судебныхъ мѣстъ, необходимо имѣть трехмѣсячныя вѣдомости и дѣйствіяхъ Аппеляціоннаго Суда по Уголовному Отдѣленію, то Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ Г. Предсѣдателю представлять въ оную не позже 20-ти дней по истеченіи каждой четверти года, вѣдомости, составленныя по прилагаемой формѣ и скрѣпленныя Царскимъ Прокуроромъ, въ удостовѣреніе того, что онъ, имѣя свѣдѣніе о дѣйствіяхъ Суда, можетъ, ежели признаетъ нужнымъ, дѣлать по означеннымъ вѣдомостямъ зависящія распоряженія.

Варшава, 8 (20) Сентября 1843 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
(подписано) *Вычеховскій.*

N. 12,019.

№ 202.

O składaniu wykazów kwartalnych czynności kryminalnych przez Sąd Apellacyjny.

(d. 8 (20) Września 1843 r.)

do
Prezesa Sądu Apellacyjnego Królestwa.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Celem kontrolowania działań sądownictwa karzącego, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, stosownie do istniejących urządzeń, otrzymuje od Sądów Policyi Prostéj, Policyi Poprawczéj, Sądów Kryminalnych i Dziesiątego Warszawskiego Departamentu Rządzącego Senatu wykazy kwartalnych czynności, wyjąwszy Sąd Apellacyjny Królestwa, który dotąd tylko wykaz summaryczny całorocznych czynności kryminalnych składa.

Gdy wszelako do utworzenia kompletnego obrazu z wypadków czynności kwartalnych sądownictwa karzącego, nieodzownie jest potrzebnym wykaz kwartalnych czynności, przez Sąd Apellacyjny Królestwa w wydziale karzącym załatwianych, z tego powodu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wzywa Prezesa, aby tego rodzaju wykazy, według przesyłającego się wzoru ułożone i widymatą Prokuratora Królewskiego opatrzone, na dowód, iż tenże mając wiadomość o wykazie czynności Sądu, może z niego, jeśli uzna potrzebę, stosowny uczynić użytek, najpóźniéj w dni 20 po każdym upłynionym kwartale, Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składał.

w Warszawie, d. 8 (20) Września 1843 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,
(podpisano) *Wyczechowski.*

Nr. 12,019.

Приложеніе 1-е къ N. 202.

ВѢДОМОСТЬ

объ уголовныхъ дѣлахъ по Аппеляціонному Суду

за . . . четверть года съ . . . по . . . 18 . . года.

A. *Относительно дѣлъ:*

1. осталось отъ прошедшей четверти года . . . 0
2. въ теченіе четверти года поступило 0

итого 00

изъ числа ихъ окончено:

1. вслѣдствіе рѣшенія и возвращенія дѣлъ въ Уголовные Суды 0
2. вслѣдствіе прекращенія дѣла, по причинѣ ненадлежащаго внесенія 0
3. вслѣдствіе передачи въ подлежащіе Суды . . 0

итого 00

осталось дѣлъ 00

B. *О положеніи оставшихся дѣлъ:*

1. приготовлено для постановленія приговора . . 0
2. у Прокурора на заключеніи 0
3. у Дѣлопроизводителей для изготовленія доклада 0
4. въ производствѣ по онымъ переписки или дополнительнаго слѣдствія 0
5. у Защитниковъ 0
6. рѣшено, но не возвращено еще въ Уголовные Суды 0

итого 00

Anneks I-szy do Nr. 202.

W Y K A Z

spraw kryminalnych Sądu Apellacyjnego

z kwartału . . . . od dnia . . . . . do dnia . . . . . 18 . . roku.

A. *Co do spraw:*

1. pozostało z kwartału przeszłego 0
2. przybyło w ciągu kwartału. 0

Razem 00

z tych załatwiono:

1. przez osądzenie i zwrócenie akt Sądom Kryminalnym 0
2. przez zreponowanie, z powodu niedopuszczalności 0
3. przez odstąpienie właściwym Sądom. 0

Razem 00

pozostało więc spraw 00

B. *Położenie tych pozostałych spraw:*

1. przygotowanych do wyrokowania 0
2. u Prokuratora do napisania wniosków . . . 0
3. u Referentów do napisania relacyj 0
4. w korespondencyi lub uzupełnieniu śledztwa. 0
5. u Obrońców. 0
6. odsądzonych, lecz jeszcze Sądom Kryminalnym niezwróconych. 0

Razem 00

C. *У дѣлопроизводителей находилось дѣлъ въ докладѣ:*

N. по порядку.	Фамилія Судьи.	Поступило.	Исполнено.	Осталось.	Примѣчанія.
1	A	0	0	0	
2	B	0	0	0	
3	C	0	0	0	
	Итого . .	00	00	00	

Засѣданій въ этой четверти года было:

a) для сужденія дѣлъ 0
b) для рѣшенія дѣлъ въ распорядительномъ порядкѣ 0

D. *Изготовленіе рѣшеній:*

1. осталось отъ прошлой четверти года для изготовленія редакціи 0
2. въ теченіе четверти года поступило 0

итого 00
изъ этого числа изготовлено редакцію 0
осталось 0

изъ числа коихъ самый давній приговоръ состоялся отъ NN.

E. *Распорядительныя дѣйствія:*

1. осталось отъ прошлой четверти года 0
2. въ теченіе четверти года поступило 0

итого 00
исполнено 0
затѣмъ осталось . . 0

Варшава, ... 18 . . года.

Предсѣдатель, *NN.* Прокуроръ, *NN.*

C. *Spraw w Relacyi:*

Numer kolejny	Nazwisko Sędziego	miał	odrobił	pozostało	Uwagi.
1	A	0	0	0	
2	B	0	0	0	
3	C	0	0	0	
	Razem . .	00	00	00	

Sessyj w tym kwartale było:

a) audyencyonalnych 0
b) ekonomicznych 0

D. *Redakcya wyroków.*

1. Pozostało z przeszłego kwartału do zredagowania 0
2. Przybyło w ciągu kwartału 0

Razem 00
z tych zredagowano 0
pozostało 0

z których najdawniejszy wyrok jest do zredagowania z dnia N. N.

E. *Czynności ekonomiczne:*

1. pozostało z kwartału przeszłego 0
2. przybyło w ciągu kwartału 0

Razem 00
załatwiono 0
pozostało zatém . . 0

Warszawa, dnia . . . . 18 . . r.

Prezes, *N. N.* Prokurator, *N. N.*

Приложеніе 2-е къ N. 202.

ПОДРОБНАЯ ВѢДОМОСТЬ

о приговорахъ по уголовнымъ дѣламъ, изготовленныхъ Писарями Аппеляціоннаго Суда. въ NN четверти NN года.

N. по порядку.	Поименованіе		Приговоровъ въ изготовленію				
	должности.	фамаліи.	осталось отъ прошлой четверти года.	въ текущей четверти года поступило.	всего было.	изъ этого числа исполнено.	осталось.
0							
0							
0							
00							
0							

Anneks 2-gi do Nr. 202.

W Y K A Z

szczegółowy wyroków w sprawach kryminalnych przez Pisarzy Sądu Apellacyjnego w kwartale N. N. roku N. N. zredagowanych.

Numer kolejny.	Wyszczególnienie		W redakcyi				
	posady.	nazwiska.	pozostało z przeszłego kwartału.	przybyło w bieżącym kwartale.	razem miał.	z tych załatwił.	pozostało.

№ 203.

О новой формѣ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ Судовъ.

(10 (22) Іюня 1859 г.).

Оберъ-Прокурору X Департамента Правительствующго Сената.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Перемѣнивъ существовавшія донынѣ печатныя формы для трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ всѣхъ уголовныхъ Судовъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, согласно сдѣланнымъ по сему поводу распоряженіямъ и для соблюденія единообразнаго порядка дѣйствій, предлагаетъ Г. Оберъ-Прокурору, чтобы впредь дѣла, по которымъ Правительствующимъ Сенатомъ постановленъ приговоръ, тогда только были показываемы оконченными, когда редакція приговора изготовлена и самое дѣло возвращено въ надлежащій Судъ для приведенія въ исполненіе.

Согласно сему, Г. Оберъ-Прокуроръ въ вѣдомости своей подъ лит. А перемѣнитъ заголовокъ 1-й графы съ надписью: *„окончено,“* слѣдующимъ образомъ: *„вслѣдствіе постановленія приговоровъ и возвращенія дѣлъ въ подлежащіе Суды,“* подъ литерою же В съ надписью: *„осталось“* прибавитъ графу: *„для дѣлъ рѣшенныхъ, но не возвращенныхъ еще въ подлежащіе Суды для приведенія въ исполненіе.“*

№ 203.

O nowych wzorach do wykazów kwartalnych czynności Sądowych.

(d. 10 (22) Czerwca 1859 r.)

do

Naczelnego Prokuratora X Departamentu Rządzącego Senatu.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Zmieniwszy dotychczasowe druki na wykazy kwartalne czynności dla wszystkich Sądów karnych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, odpowiednio do wydanych z tego powodu rozporządzeń i dla zachowania jednostajnego porządku, wzywa Naczelnego Prokuratora, aby odtąd sprawy, w których Rządzący Senat wydał wyrok, wykazywał za załatwione wtenczas dopiéro, gdy wyrok zredagowany i akta właściwemu Sądowi do wykonania zwrócone zostaną.

Stosownie do tego, Naczelny Prokurator w wykazie swym pod lit. A. zmieni napis rubryki 1-éj pod tytułem: *„załatwiono,“* w ten sposób: *„przez osądzenie i zwrócenie akt właściwym Sądom,“* zaś pod Lit. B., w tytule: *„pozostało“* doda rubrykę: *„osądzonych, lecz jeszcze właściwym Sądom do wykonania niepowróconych.“*

Всѣмъ Уголовнымъ Судамъ.

Изъ представляемыхъ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, а также изъ донесеній Уголовныхъ и Исправительныхъ Судовъ, заключающихъ объясненіе, какимъ образомъ исчисляются числовые разультаты судебныхъ дѣйствій, Правительственная Коммиссія Юстиціи удостовѣрилась: что нѣкоторые Суды, отступивъ отъ формъ изданной 22 Декабря 1829 г., за N. 11,205, инструкціи, ненадлежаще показываютъ оконченными дѣла тотчасъ по постановленіи приговоровъ и по объявленіи оныхъ обвиненнымъ, не взирая на то, приведено ли наказаніе въ исполненіе, что въ особенности случается тогда, когда обвиненный довольствуется приговоромъ и обращается съ просьбою о помилованіи.

Хотя же нѣкоторые Суды приводятъ: что представленіе къ помилованію не принадлежитъ къ обыкновеннымъ ихъ занятіямъ, и что поэтому находящіяся на этой дорогѣ дѣла не должны умножать числа не рѣшенныхъ ими дѣлъ, однакоже мнѣніе это неосновательно, ибо представленіе къ помилованію есть не что иное, какъ только исполнительное дѣйствіе, предпринимаемое для устраненія препятствій, затрудняющихъ приведеніе въ исполненіе приговора, вошедшаго уже въ законную силу, и поэтому, до тѣхъ поръ, пока наказаніе не приведено въ исполненіе, Судъ, которому принадлежитъ исполненіе приговора, не можетъ считать дѣла оконченнымъ и вычеркнуть его изъ реестровъ и вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ, напротивъ, самъ онъ обязанъ имѣть наблюденіе за окончаніемъ онаго.

Кромѣ того замѣтно, что почти каждый Судъ иначе исчисляетъ результаты своихъ дѣйствій, почему вѣдомости не только не представляютъ точнаго обзора судебныхъ дѣйствій и не могутъ служить начальству для надлежащей оцѣнки и сравненія дѣйствій однихъ Судовъ съ другими, но вмѣстѣ съ тѣмъ не достигается главная цѣль оныхъ, ибо многія дѣла, не показываемыя по вѣдомостямъ, остаются безъ достаточнаго контроля.

do
wszystkich Sądów Kryminalnych.

Ze składanych wykazów kwartalnych czynności, tudzież z raportów Sądów Kryminalnych i Sądów Policyi Poprawczéj, objaśniających, w jaki sposób obliczane są wypadki liczebne z czynności sądowych, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przekonała się: że niektóre Sądy, odstąpiwszy od wzorów i instrukcyi jéj pod dniem 22 Grudnia 1829 roku, Nr. 11,205, przepisanéj, niewłaściwie wykazują sprawy za załatwione, zaraz po ich osądzeniu lub po ogłoszeniu wyroku obwinionym, bez względu na to, czy kara w wykonanie wprowadzoną została, co szczególniéj ma miejsce wtenczas, gdy obwiniony na wyroku poprzestanie i do łaski odwoła się.

Jakkolwiek zaś niektóre Sądy przywodzą: że przedstawienie drogą łaski nie należy do zwyczajnych ich czynności, i że dla tego sprawy w téj drodze zostające nie powinny ich zaległości pomnażać, to jednakże zdanie to nie ma zasady, albowiem przedstawienie drogą łaski nie jest czém innem, jak tylko czynnością egzekucyjną, przedsiębraną w celu usunięcia przeszkód tamujących wykonywanie wyroku, który się stał już prawomocnym, a zatém, dopóki kara w wykonanie wprowadzoną nie jest, Sąd, do którego egzekucya wyroku należy, sprawy za załatwioną liczyć, a tém samém z kontrol i wykazów czynności wykréślać jéj nie może, i owszem skutku sam dopilnować jest obowiązany.

Oprócz tego dostrzegać się daje, że każdy prawie Sąd wypadki z swych czynności inaczéj oblicza, przez co wykazy nie tylko nie przedstawiają dokładnego obrazu działań sądowych i nie mogą służyć władzy do należytego ocenienia i porównania czynności jednych Sądów z drugiemi, ale także główny cel ich nie jest osiągnięty, bo wiele spraw niewłaściwie z wykazów wypuszczonych, zostaje bez należytéj kontroli.

Для отвращенія этого и заведенія на будущее время единообразнаго порядка во всѣхъ Судахъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, измѣнивъ въ нѣкоторой части нынѣшіе печатные бланки для вѣдомостей, признала нужнымъ сдѣлать слѣдующее распоряженіе:

1. Дѣла, по которымъ обвиненные довольствуются приговорами, постановленными въ 1-й инстанціи, подвергаясь опредѣленному наказанію, или обращаются съ просьбами о помилованіи, должны быть считаемы оконченными и показываемы по вѣдомости подъ лит. А № 1 (*) только тогда, когда опредѣленное приговоромъ или постановленіемъ, состоявшимся въ порядкѣ помилованія, наказаніе будетъ приведено въ исполненіе, то есть: когда приговоренный находится уже подъ арестомъ, или, буде онъ приговоренъ къ тѣлесному наказанію либо денежному штрафу, когда первое изъ сихъ наказаній исполнено, послѣднее же внесено въ штрафную книгу.

2. Дѣла, по которымъ обвиненные освобождены отъ наказанія, должны быть показываемы, какъ оконченныя, вслѣдствіе постановленія имѣющихъ законную силу приговоровъ, не прежде, какъ по объявленіи приговора и окончательной сдачѣ дѣла въ архивъ.

3. Дѣла, по которымъ обвиненные принесли аппеляцію въ высшую инстанцію, будутъ показываемы оконченными по вѣдомости подъ лит. А. № 2, не прежде, какъ послѣ отсылки дѣлъ въ Судъ высшей инстанціи.

4. Дѣла, рѣшаемыя Исправительными Судами во 2-й, а также Уголовными Судами во 2-й или 3-й инстанціи, будутъ равнымъ образомъ показываемы оконченными подъ лит. А № 3, тотчасъ по воспослѣдованіи приговора и возвращеніи дѣла въ подлежащій Судъ, для объявленія приговора и приведенія онаго въ исполненіе.

5. Всѣ дѣла рѣшенныя, но еще неоконченныя никакимъ изъ упомянутыхъ выше подъ N. 1, 2, 3 и 4 способовъ, должны быть показываемы, какъ неисполненныя.

(*) *Формы этихъ вѣдомостей помѣщены въ концѣ настоящаго тома.*

Dla zaradzenia temu i zaprowadzenia na przyszłość jednostajnego porządku we wszystkich Sądach, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, zmieniwszy w części dotychczasowe druki na wykazy, uznała potrzebę wydać następujące rozporządzenie:

1. Sprawy, w których obwinieni na wyroku I-éj instancyi poprzestali, poddając się naznaczonéj karze, lub odwołali się wprost do łaski, liczone być mają za załatwione i wykazane pod Lit. A. Nr. I-szy wykazu*) wtenczas dopiéro, gdy kara wyrokiem lub postanowieniem w drodze łaski wydaném naznaczona, w wykonanie wprowadzoną zostanie, to jest: gdy skazany w areszcie osadzony, albo, jeżeli jest kara chłosty lub kara pieniężna, gdy pierwsza z nich wykonaną, a druga do księgi kar wciągniętą zostanie.

2. Sprawy, w których obwinieni od kary uwolnieni zostali, wykazywane być winny za załatwione przez prawomocne osądzenie, dopiéro po dopełnionéj publikacyi wyroku i stanowczéj repozycyi akt.

3. Sprawy, w których obwinieni odwołali się do wyższéj instancyi, wykazywane będą za załatwione pod Lit. A. Nr. 2-m dopiéro po odesłaniu akt do wyższego Sądu.

4. Sprawy sądzone przez Sądy Poprawcze w 2-éj, tudzież przez Sądy Kryminalne w 2-éj lub 3-éj instancyi, wykazywane również będą jako załatwione pod Lit. A. Nr. 3-m, zaraz po wydaniu wyroku i zwróceniu akt właściwemu Sądowi do publikacyi i wykonania wyroku.

5. Wszelkie sprawy osądzone, lecz jeszcze żadnym ze sposobów powyżéj pod Nr. 1, 2, 3 i 4 wyszczególnionych niezałatwione, liczone być winny jako pozostałe.

---

*) *Wzory tych wykazów zamieszczone są na końcu niniejszego tomu.*

При показываніи этихъ дѣлъ подъ лит. В, Суды Полиціи Простой, Исправительной и Уголовные Суды будутъ помѣщать:

подъ № 1, дѣла, рѣшенныя въ 1-й инстанціи, но еще не оконченныя по необъявленію приговоровъ или не приведенію въ исполненіе этихъ приговоровъ либо постановленій, состоявшихся въ порядкѣ помилованій, а равно дѣла, рѣшенныя ими во 2-й инстанціи, по которымъ самыя дѣла не возвращены еще въ подлежащій Судъ для объявленія и исполненія прогивора;

подъ № 2, дѣла, рѣшенныя въ 1-й инстанціи, по которымъ обвиненные обратились съ просьбами о помилованіи, буде представлены къ таковому.

6. Веденіе контроля объ исполненіи приговоровъ высшихъ инстанцій будетъ впредь принадлежать къ тому Суду, который судилъ дѣло въ 1-й инстанціи.

Съ этою цѣлію въ вѣдомостяхъ для Судовъ Исправительной Полиціи прибавлены соотвѣтственныя подъ лит. Н графы.

Для контролированія приговоровъ высшихъ инстанцій каждый Судъ Исправительной Полиціи и каждый Уголовный Судъ заведетъ у себя соотвѣтственную книгу, которая должна оставаться подъ надзоромъ Предсѣдательствующаго въ Судѣ.

7. Всякое рѣшеніе 2-й или 3-й инстанціи, какъ только поступитъ въ Судъ, на обязанности котораго лежитъ исполненіе наказанія, то есть въ тотъ, который судилъ дѣло въ 1-ой инстанціи, должно быть тотчасъ записано въ книгу и при составленіи вѣдомости зачислено въ подлежащей графѣ.

8. Приговоръ высшей инстанніи считается исполненнымъ и, какъ исполненный, будетъ выпущенъ изъ реестровъ и вѣдомостей о судебныхъ дѣйствіяхъ:

a) когда онъ войдетъ въ законную силу и наказаніе будетъ приведено въ исполненіе такимъ образомъ, какъ сіе объяснено выше подъ № 1 и 2;

b) когда обвиненный принесетъ аппеляцію въ высшую инстанцію и дѣло будетъ отправлено въ высшій Судъ;

c) когда дѣло будетъ окончательно сдано въ архивъ.

Przy wykazywaniu tych spraw pod Lit. B., Sądy Policyi Prostéj, Poprawcze i Kryminalne zamieszczać będą:

pod Nr. 1-m, sprawy przez siebie w I-éj instancyi osądzone, lecz jeszcze w publikacyi lub w wykonaniu wyroków i postanowień w drodze łaski wydanych niezałatwione, tudzież sprawy przez siebie w 2-éj instancyi osądzone, których akta właściwemu Sądowi do publikacyi i wykonania wyroku powrócone nie zostały;

pod Nr. 2-m zaś, sprawy osądzone w I-éj instancyi, w których obwinieni do łaski odwołali się, jeżeli już do takowéj przedstawieni zostali.

6. Kontrola egzekucyi wyroków wyższych instancyj, należéć odtąd będzie do tego Sądu, który sprawę w I-éj instancyi osądził.

W tym celu dodane zostały w wykazach dla Sądów Policyi Prostéj i Sądów Poprawczych pod Lit. H. stosowne rubryki.

Do kontrolowania wyroków wyższych instancyj, każdy Sąd Policyi Prostéj tudzież Policyi Poprawczéj i Sąd Kryminalny założy u siebie stosowną kontrolę, która pod nadzorem Prezydującego w Sądzie utrzymywaną być winna.

7. Każdy wyrok 2-éj lub 3-éj instancyi, jak tylko dojdzie do Sądu obowiązanego karę wykonać, to jest tego, który sprawę w I-éj instancyi sądził, powinien być zaraz do kontroli zapisany i przy układaniu wykazów w właściwéj rubryce policzony.

8. Wyrok wyższéj instancyi uważa się za załatwiony i, jako taki, z kontroli i wykazów czynności wypuszczony zostanie:

a) gdy stanie się prawomocnym i kara w wykonanie wprowadzona będzie, w sposobie jak to powyżéj pod Nr. 1-m i 2-m wyjaśnioném zostało;

b) gdy obwiniony odwoła się do dalszéj instancyi i akta wyższemu Sądowi odesłane zostaną;

c) gdy akta stanowczo zreponowane zostaną.

Согласно этимъ распоряженіямъ, контрольная книга приговоровъ высшихъ инстанцій должна заключать въ соотвѣтственныхъ графахъ нужныя свѣдѣнія, а именно: число приговора, число поступленія приговора для объявленія и исполненія, число объявленія приговора и вступленія онаго въ законную силу, число заявленія прошенія о помилованіи, число приведенія наказанія въ исполненіе, въ случаѣ же принесенія апелляціи въ высшую инстанцію, число отсылки дѣла въ подлежащій Судъ.

Послѣ возвращенія дѣла изъ высшей инстанціи, оно будетъ вновь записано въ контрольную книгу приговоровъ высшихъ инстанцій, подлежащихъ приведенію въ исполненіе, и показываемо упомянутымъ выше образомъ до времени исполненія приговора.

9. Для показыванія, сколько въ каждомъ Судѣ осталось такихъ приговоровъ высшихъ инстанцій, по которымъ обвиненные обратились съ просьбами о помилованіи и представлены къ оному, прибавлена соотвѣтственная графа въ вѣдомостяхъ Судовъ Полиціи Простой и Исправительной подъ лит. H, а Уголовныхъ Судовъ подъ лит. G.

10. Въ приложеніи къ вѣдомости подъ лит. D Исправительные и Уголовные Суды будутъ показывать поимянно такія только дѣла, которыя еще не рѣшены, или же положительно не окончены и болѣе однаго года остаются въ Судѣ безъ исполненія, всѣ же другія неоконченныя дѣла должны быть показываемы въ концѣ того приложенія только цифрами, съ объясненіемъ, сколько такихъ дѣлъ, съ котораго года и съ какой четверти года остаются неисполненными.

Суды Полиціи Простой, упомянутое приложеніе относительно своихъ, оставшихся неисполненными, дѣлъ должны составлять существующимъ донынѣ порядкомъ.

Въ томъ же приложеніи Суды Полиціи Простой и Исправительной и Уголовные Суды будутъ также въ дальнѣйшемъ продолженіи показывать всѣ приговоры высшихъ инстанцій, которые показаны въ ихъ вѣдомости подъ лит. G и H, какъ оставшіеся неисполненными, а именно такіе, которые остаются не

Odpowiednio tym rozporządzeniom, kontrola wyroków wyższych instancyj zawierać powinna w stosownych rubrykach potrzebne wiadomości, mianowicie: datę wyroku, datę nadesłania wyroku do ogłoszenia i wykonania, datę ogłoszenia i prawomocności wyroku, datę odwołania się do łaski, datę wprowadzenia kary w wykonanie, a na przypadek odwołania się do dalszéj instancyi, i datę odesłania w tym celu sprawy do właściwego Sądu.

Po zwróceniu sprawy z dalszéj instancyi, taż na nowo do kontroli egzekucyi wyroków wyższych instancyj wpisaną, i w sposobie powyższym, aż do wykonania wyroku, wykazywaną będzie.

9. Dla wykazania, ile w każdym Sądzie pozostało takich wyroków wyższych instancyj, od których obwinieni odwołali się do łaski i do takowéj przedstawieni zostali, w wykazach Sądów Policyi Prostéj i Poprawczych pod lit. H, a Sądów Kryminalnych pod Lit. G, dodaną została odpowiednia na ten cel rubryka.

10. W anneksie wykazu pod Lit. D Sądy Poprawcze jakotéż Sądy Kryminalne wyszczególniać będą imiennie takie tylko sprawy, które jeszcze osądzone lub stanowczo załatwione nie zostały i dłużéj od roku w Sądzie zalegają; wszelkie zaś inne sprawy niezałatwione, wykazywane być mają w końcu tego anneksu tylko liczebnie, z wyszczególnieniem, ile takich spraw, z którego roku i kwartału zalega.

Sądy Policyi Prostéj anneks rzeczony co do swych spraw pozostałych, dotychczasowym porządkiem sporządzać winny.

W tymże anneksie, w dalszym jego ciągu, Sądy Policyi Prostéj, Poprawcze i Sądy Kryminalne wyszczególniać także będą wszelkie wyroki wyższych instancyj, które w swym wykazie *respective* pod Lit. G i H, jako pozostałe wykażą, a mianowicie takie, które dłużéj nad pół roku, licząc od daty nadesłania

исполненными болѣе полугода, считая со дня поступленія приговора, по необъявленію приговора или неприведенію наказанія въ исполненіе, и по которымъ обвиненные не представлены къ помилованію, поимянно, съ объясненіемъ относительно каждаго причинъ замедленія, прочія же—только цифрами, съ объясненіемъ, сколько остается не исполненныхъ отъ каждой четверти года.

Оправданіе замедленія относительно дѣлъ неоконченныхъ съ давняго времени и остающихся неисполненными приговоровъ высшихъ судебныхъ инстанцій должны быть по возможности кратки, но всегда объяснять съ точностію ходъ и положеніе дѣла, и заключать въ себѣ число послѣдняго по дѣлу дѣйствія.

11. Для удобнѣйшей оцѣнки отдѣльныхъ дѣйствій каждаго Члена Суда, прибавлена въ вѣдомостяхъ для Исправительныхъ и Уголовныхъ Судовъ подъ лит. Е графа, въ которой должны быть показываемы цифрами одинъ только дѣла, не оконченныя производствомъ и не рѣшенныя, то есть всѣ тѣ, которыя будутъ помѣщены подъ лит. В подъ № 3, и послѣдующими.

Объ упомянутомъ распоряженіи Уголовный Судъ поставитъ въ извѣстность всѣ подвѣдомственные ему Суды Полиціи Исправительной и Простой, въ чемъ оно къ каждому изъ нихъ относится, съ порученіемъ имъ руководствоваться таковымъ въ точности и вѣдомости о ихъ дѣйствіяхъ составлять и представлять, начиная съ 1 Іюля, то есть со 2-ой четверти текущаго года, согласно съ вышеуказанными объясненіями, и сообразно съ этимъ слѣдуетъ поступать и ему самому.

Кромѣ того, Правительственная Коммисія вмѣняетъ Уголовному Суду въ обязанность—при повѣркѣ трехмѣсячныхъ вѣдомостей о дѣйствіяхъ подвѣдомственныхъ ему Судовъ, не упускать изъ виду заключающихся въ этомъ предписаніи распоряженій, и за точнымъ исполненіемъ оныхъ имѣть надлежащее наблюденіе.

Наконецъ, Правительственная Коммиссія строжайше предписываетъ Уголовному Суду, дабы онъ въ реестры свои не включалъ, ни подъ какимъ предлогомъ, дѣлъ, поступающихъ въ оный

wyroku, w publikacyi lub w wykonaniu kary zalegają i w których obwinieni w drodze łaski nie zostali przedstawieni imiennie, z usprawiedliwieniem co do każdego przyczyny zwłoki, inne zaś tylko liczebnie, z wyszczególnieniem, ile z każdego kwartału zalega.

Usprawiedliwienia zwłoki co do spraw zadawnionych i wyroków wyższych Sądów niewykonanych, powinny być ile możności krótkie, lecz zawsze postęp i położenie sprawy dokładnie wyjaśniać, oraz datę ostatniéj dopełnionéj czynności obejmować winny.

11. Dla łatwiejszego ocenienia szczegółowéj czynności każdego Członka Sądu, dodaną została w wykazach Sądów Poprawczych i Sądów Kryminalnych pod Lit. E rubryka, w któréj wykazywane być mają liczebnie same sprawy w instrukcyi niezałatwione i nieosądzone, to jest te wszystkie, które pod Lit. B pod Nr. 3-m i następnemi zamieszczone zostaną.

Rozporządzenie powyższe Sąd Kryminalny poda bezzwłocznie do wiadomości wszystkim podległym sobie Sądom Policyi Poprawczéj i Policyi Prostéj, w czém do którego należy, z poleceniem, aby do niego ściśle stosowały się i wykazy swoje według wskazanych objaśnień, poczynając od d. 1-go Lipca roku bieżącego, to jest od 2-go kwartału roku bieżącego sporządzały, i sam podobnie postąpi.

Obok tego wkłada na Sąd Kryminalny obowiązek, aby przy monitowaniu wykazów kwartalnych czynności podległych mu Sądów, nie spuszczał z uwagi rozporządzeń niniejszym reskryptem objętych, i ścisłego ich wykonywania troskliwie pilnował.

Wreszcie, poleca najmocniéj Sądowi Kryminalnemu, aby spraw nadesłanych mu w drodze odwołania się od decyzyi kwalifikacyjnéj lub dla przedstawienia obwinionych do łaski,

въ порядкѣ апеляціи на рѣшенія о подверженіи судебной отвѣтственности или для представленія обвиненныхъ къ помилованію и не показывалъ оныхъ по вѣдомостямъ о своихъ дѣйствіяхъ, но только зачислялъ оные въ число распорядительныхъ дѣйствій.

Варшава, 10 (22) Іюня 1859 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *Држевецкій.*

N. 11,500.

№ 204.

Распоряженіе относительно представленія статистическихъ вѣдомостей объ уголовныхъ дѣлахъ.

(10 (22) Октября 1842 г.).

Всѣмъ Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Совѣтъ Управленія Царства, выпискою изъ журнала засѣданія 22 Апрѣля (4 Мая) с. г., сообщилъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, для надлежащаго исполненія, Высочайшее повелѣніе о представленіи ежегодно Гражданскими Губернаторами восьми губерній Царства Его Величеству, чрезъ посредство Намѣстника въ Царствѣ, отчетовъ, которые бы, между прочимъ, согласно 4 пункту изданной на сей предметъ формы,заключали свѣдѣнія, касающіяся народной нравственности, а именно количество преступленій, совершенныхъ въ теченіе года, съ краткимъ поясненіемъ главныхъ, сопровождавшихъ оныя обстоя-

pod żadnym pozorem do rejestru swych spraw nie wciągał i w wykazach czynności nie podawał, lecz tylko liczył je za czynności ekonomiczne.

w Warszawie, dnia 10 (22) Czerwca 1859 r.

Dyrektor Główny Prezydujący, Tajny Radca, Senator,
(podpisano) *Drzewiecki.*

Nr. 11,500.

№ 204.

Rozporządzenie względem składania wykazów statystycznych spraw karnych.

(d. 10 (22) Października 1842 r.)

do
wszystkich Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Rada Administracyjna Królestwa, przez wypis z protokółu posiedzenia z d. 22 Kwietnia (4 Maja) r. b., zakomunikowała Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, do należytego wykonania, Najwyższy rozkaz Jego Cesarskiéj Mości stanowiący, aby Gubernatorowie Cywilni ośmiu Gubernij Królestwa przedstawiali corocznie Najjaśniejszemu Panu, przez Namiestnika Królestwa, sprawozdania, które między innemi obejmować powinny, według punktu 4-go wzoru w tym celu przepisanego, wiadomości dotyczące stanu moralności krajowéj, a mianowicie liczby przestępstw w ciągu roku do-

тельствъ и положенія въ какомъ находятся начатыя по онымъ слѣдствія.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, увѣдомляя о семъ отъ 28 Іюля (9 Августа) сего года, за N. 1,039/29,086, Правительственную Коммисію Юстиціи, съ препровожденіемъ копіи 4-го пункта упомянутой формы, отнеслась съ просьбою о сдѣланіи зависящаго распоряженія, дабы требуемыя свѣдѣнія были доставляемы Судами Гражданскимъ Губернаторамъ, по прилагаемой формѣ для годовыхъ отчетовъ, не позже какъ до наступленія Декабря мѣсяца, ибо, по постановленію Совѣта Управленія отъ 22 Апрѣля (4 Мая) с. г, окончательный срокъ для представленія Намѣстнику въ Царствѣ Гражданскими Губернаторами годичныхъ отчетовъ назначенъ 15 (27) Января каждаго года, такъ чтобы эти отчеты, сообразно съ существующими въ Имперіи правилами, непремѣнно къ 1 (13) Марта подносимы были Государю Императору.

Побуждаемая этимъ отзывомъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, препровождая при семъ копію съ доставленной ей формы 4-го пункта отчета, поручаетъ Помощнику Прокурора, чтобы онъ, при содѣйствіи подлежащихъ производителей дѣлъ, поступающихъ въ Судъ Исправительной Полиціи, въ которомъ означенные дѣлопроизодители не должны ему отказывать, требуемыя, согласно прилагаемой формѣ (*), свѣдѣнія относительно преступленій, совершенныхъ въ теченіе того года, за который составляется отчетъ, и на сколько таковые могутъ быть почерпнуты изъ дѣлъ, собравъ съ надлежащею точностію, представлялъ ежегодно, подъ опасеніемъ отвѣтственности, подлежащему Губернатору, не позже 10 дней по истеченіи каждаго года.

(*) *Примѣчаніе.* Форма эта была составлена Правительственною Коммисіею Юстиціи соотвѣтственно прежнему Уголовному Кодексу 1818 года.

konanych, z krótkim opisem głównych okoliczności im towarzyszących i położenia rozpoczętego z ich powodu śledztwa.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych zawiadamiając o tém pod dniem 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b. Nr. 1,039/29,086, Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, przy dołączeniu w kopii punktu 4-go powyższego wzoru, wezwała tęż Kommissyą o wydanie potrzebnych rozporządzeń, aby żądane wiadomości, w sposób załączonym wzorem wskazany, do rocznego sprawozdania Gubernatorów Cywilnych przez Sądy dostarczane były, a to najdaléj do miesiąca Grudnia każdego roku, albowiem według decyzyi Rady Administracyjnéj z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) t. r., termin ostateczny, w którym sprawozdania roczne przez Gubernatorów Cywilnych Namiestnikowi Królestwa mają być złożone, oznaczony został na dzień 15 (27) Stycznia każdego roku, tak, iżby stosownie do przepisów w Cesarstwie obowiązujących, niezawodnie w dniu 1 (13) Marca dochodziły do Jego Cesarskiej Mości.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości powodowana tą odezwą, komunikując w odpisie punkt 4-ty nadesłanego sobie wzoru do sprawozdania, zaleca Prokuratarowi, aby przy pomocy właściwych Referentów spraw przez Sąd Policyi Poprawczéj przechodzących, któréj mu ciż odmawiać nie powinni, żądane, według komunikującego się wzoru *), wiadomości, dotyczące przestępstw popełnionych w ciągu roku, z którego sprawozdanie ma być sporządzone, i o ile te z akt sądowych wyczerpane być mogą, z należytą dokładnością zebrane, każdorocznie właściwemu Gubernatorowi, najdaléj w dni 10 po każdym roku upłynionym i to pod odpowiedzialnością, składał.

---

*) *Uwaga.* Wzór ten ułożony był przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości odpowiednio dawnemu Kodeksowi karnemu z roku 1818.

О доставленіи канцелярской помощи для этихъ занятій, Помощникъ Прокурора долженъ обращаться къ Предсѣдателю Суда, который обязанъ исполнить это требованіе.

Но, какъ въ собраніи требуемыхъ свѣдѣній за текущій годъ, приближающійся къ концу, встрѣчаются большія затрудненія, въ особенности по той причинѣ, что многія дѣла, о совершенныхъ въ семъ году преступленіяхъ представлены въ высшія инстанціи, истребованіе же сихъ дѣлъ для выписки изъ оныхъ упомянутыхъ свѣдѣній замедлило бы ходъ правосудія, то Помощникъ Прокурора составитъ на этотъ разъ, по табельной формѣ о судебныхъ за весь годъ дѣйствіяхъ, предписанной Инструкціею отъ 29 Января 1834 г., N. 9,863, вѣдомость дѣламъ о преступленіяхъ, въ прилагаемой у сего формѣ поименованныхъ, поступившихъ въ Судъ Исправительной Полиціи, при которомъ онъ состоитъ, съ начатія до конца текущаго года, въ каковой вѣдомости долженъ помѣстить со всею точностію слѣдующія свѣдѣнія:

a) сколько и какого рода поступило въ Судъ въ теченіе года дѣлъ о преступленіяхъ и проступкахъ (въ формѣ поименованныхъ);

b) сколько изъ этихъ дѣлъ исполнено, какъ за постановленіемъ приговоровъ, такъ равно за окончаніемъ слѣдствія и представленіемъ дѣлъ въ Уголовный Судъ на рѣшеніе въ 1-й инстанціи, и

c) сколько къ концу года осталось дѣлъ въ производствѣ по онымъ слѣдствія, — и такую вѣдомость о дѣлахъ представить, при надлежащемъ рапортѣ, Гражданскому Губернатору въ концѣ года, а во всякомъ случаѣ не позже 10 Января 1843 г., къ его отчету за текущій годъ. Въ послѣдующихъ же годахъ, Помощникъ Прокурора обязанъ примѣняться тщательно къ формѣ, собирать, согласно оной, требуемыя свѣдѣнія о совершенныхъ въ теченіе года преступленіяхъ и таковыя сообщить Губернатору, другой же экземпляръ этихъ вѣдомостей представлять одновременно въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Варшава, 10 (22) Октября 1842 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,

(подписано) *Коссецкій.*

N. 9,252.

O pomoc kancelaryjną do téj czynności znosić się będzie Podprokurator z Prezydującym Sądu, który mu takowéj udzielać obowiązany.

Ponieważ zaś w zebraniu żądanych wiadomości z roku bieżącego, do końca już zbliżającego się, zachodzą znaczne trudności, szczególniéj z tego powodu, iż wiele spraw wytoczonych o przestępstwa w roku bieżącym dokonane, przesłane zostały do wyższych instancyj, a ściąganie tych spraw, dla wyczerpania z nich żądanych szczegółów, opóźniłoby wymiar sprawiedliwości; przeto Podprokurator na ten raz ułoży, podług wzoru do wykazu tabelarycznego czynności sądowych całorocznych przez Instrukcyą z dnia 29 Stycznia 1834 r., Nr. 9,863, przepisanego, wykaz spraw o przestępstwa w załączającym się tu wzorze wymienione od początku do końca roku bieżącego, do Sądu Policyi Poprawczéj, przy którym urzęduje, przybyłych, w którym zamieścić ma zebrane z wszelką dokładnością wiadomości następujące:

a) ile i o jakiego rodzaju występki lub zbrodnie (we wzorze wymienione), Sąd miał spraw w roku bieżącym przybyłych;

b) ile z nich załatwił, bądź to przez osądzenie, bądź téż przez ukończenie śledztwa i odesłanie Sądowi Kryminalnemu pod wyrok w I-széj instancyi; — i

c) ile z końcem roku bieżącego w śledztwie pozostało; — i taki wykaz spraw właściwemu Gubernatorowi Cywilnemu do sprawozdania za rok bieżący, przy stosownym raporcie, zaraz z końcem tegoż roku, a najpóźniéj do dnia 10 Stycznia 1843 r. prześle. W następnych zaś latach, Podprokurator ściśle do wzoru stosować się, według niego żądane wiadomości względem przestępstw każdorocznie spełnionych zbierać i takowe Gubernatorowi Cywilnemu przesyłać będzie, a duplikat przesyłanych wiadomości Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składać nie omieszka.

w Warszawie, d. 10 (22) Października 1842 r.

Dyrektor Główny Prezydujący, (podpisano) *Kossecki.*

Nr. 9,252.

Приложеніе къ N° *204.*

4. Нравственное состояніе народонаселенія, увеличеніе или уменьшеніе числа преступленій, родъ ихъ, сопровождающія ихъ обстоятельства, ежели таковыя заслуживаютъ особеннаго вниманія, обезпеченіе общественнаго спокойствія и порядка.

Общія наблюденія и примѣчанія о нравственномъ состояніи народонаселенія, о господствующихъ въ ономъ обычаяхъ, порокахъ и наклонностяхъ.

Случаи отступленія отъ православной вѣры и положеніе этого рода дѣлъ.

Число преступленій съ подраздѣленіемъ таковыхъ на роды и степени, относительно ихъ важности, а именно:

1. самоубійство	00
2. смертоубійство	00
изъ числа коихъ, случайныхъ и неумышленныхъ, въ ссорѣ или злости	0
добровольныхъ	0
обращающихъ вниманіе по какому либо случаю	0
совершенныхъ лицами извѣстными	0
и неизвѣстными	0
повѣренныхъ посредствомъ слѣдствія	0
неповѣренныхъ по случаю не произведеннаго слѣдствія	0

Anneks do Nr. 204.

4. Stan moralny ludności, zwiększanie się lub zmniejszanie liczby przestępstw, ich rodzaje, okoliczności im towarzyszące, jeśli takowe na szczególną uwagę zasługują, zabezpieczenie powszechnéj spokojności i porządku.

Ogólne postrzeżenia i uwagi o stanie moralnym ludności, panujących obyczajach, wadach i skłonnościach téjże ludności.

Wypadki odstąpienia od wiary prawosławnéj, stan interesów tego przedmiotu dotyczących.

Liczba przestępstw z podziałem takowych na rodzaje i stopnie pod względem ich ważności, a mianowicie:

1. Samobójstw	00
2. Morderstw	00
z tych przypadkowych i mimowolnych, w kłótni lub zapalczywości	0
dobrowolnych	0
zwracających uwagę z jakiegobądź względu	0
domierzonych przez ludzi wiadomych	0
przez niewiadomych	0
sprawdzonych przez śledztwo	0
niesprawdzonych, z powodu niewyprowadzonego śledztwa	0

Упомянуть, не было ли замѣчено въ дѣйствіяхъ производящихъ слѣдствіе чиновниковъ послабленій или злоупотребленій и какія въ такомъ случаѣ принимались мѣры.

3. Найдено подкидышей 00
живыхъ 0
мертвыхъ 0
обнаружено подкидывающихъ или умерщвляющихъ дѣтей 00

4. Зажигательствъ 00

съ обозначеніемъ оцѣнки сгорѣвшихъ предметовъ, числа погибшихъ лицъ, обнаружены ли поджигатели и число ихъ:

5. Грабежи и разбои 00
изъ числа таковыхъ совершено въ костелахъ, въ домахъ, на дорогахъ и въ нежилыхъ домахъ 0
изъ коихъ открыто виновныхъ . 0
еще не открыто 0

По какимъ причинамъ и въ какомъ положеніи находятся разслѣдованія.

6. Совершены воровства 00
въ костелахъ 0
въ домахъ. 0

Упомянуть, пойманы ли виновные и возвращены ли похищенные предметы по принадлежности.

7. Открыто фальшивыхъ денегъ и государственныхъ бумагъ, въ какомъ мѣстѣ и на какую сумму. 00
виновными оказались такіе-то . . .
выпускающими деньги или бумаги въ обращеніе такіе-то . . .
изъ числа ихъ 0

Nadmienić, czyli w czynnościach urzędników wyprowadzających śledztwo, nie zaszły dostrzeżone jakowe pobłażania lub nadużycia, oraz jakie w takim razie przedsięwzięte były środki.

3. Znaleziono podrzutków 00
żywych 0
nieżywych 0
wykryto podrzucających lub zadających śmierć dzieciom 00

4. Podpaleń 00

z oszacowaniem przedmiotów zgorzałych, liczby osób zginionych, czyli wykryci są podpalacze i w jakiéj liczbie.

5. Rabunki i rozboje. 00
z liczby tych domierzono w kościołach, w domach, na drogach i w domach niezamieszkałych 0
z liczby téj odkryto winnych . . 0
jeszcze nie odkryto. 0

Dla jakich przyczyn i w jakim stanie znajdują się dochodzenia.

6. Domierzono kradzieży i oszustw. . . 00
w kościołach 0
w domach 0

Nadmienić, czyli sprawcy ujęci, kradzież poszkodowanemu zwróconą została.

7. Fałszywych pieniędzy i papierów publicznych wykryto w takiém miejscu i na summę. 00
sprawcami byli tacy . . .
puszczającemi w obieg monetę lub papiery tacy . . .
z liczby tych 0

а именно такіе-то . . .
еще не пойманы.

8. Скрывающихся военныхъ дезертировъ, разнаго рода бѣглецевъ и бродягъ
поймано 00
дающихъ притонъ 00
изъ числа первыхъ передано подлежащимъ властямъ 0
дальнѣйшихъ 00 предпринято разысканіе.
остальныхъ привлечено къ судебной отвѣтственности.

При опредѣленіи числа и рода преступленій, слѣдуетъ пояснить о сопровождавшихъ оныя обстоятельствахъ, буде таковыя заслуживаютъ особеннаго вниманія, какъ равно объ окончаніи или положеніи, въ какомъ находятся производимыя по этому поводу слѣдствія.

Настоящее состояніе тюремъ, въ которыхъ заключенные арестанты постоянно содержатся, а также о состояніи, какъ этаповъ и транспортныхъ станцій, чрезъ которыя пересылаются арестанты, такъ и транспортной стражи.

Наконецъ пояснить, не были ли гдѣ либо въ губерніи нарушены порядокъ и общественое спокойствіе, какія были главныя обстоятельства подобнаго произшествія, кто былъ зачинщикомъ и какія употреблены мѣстнымъ начальствомъ мѣры къ возстановленію спокойствія.

Начальникъ губерніи долженъ здѣсь поименовать всѣ заслуживающіе вниманія предметы, которые, по роду своему, не могли быть показаны въ вышепоименованныхъ статьяхъ, какъ напр. свѣдѣнія о выборахъ на должности въ Управленіи Земскаго Кредитнаго Общества и въ городахъ въ квартирныя коммисіи,

a mianowicie tacy. . .
nie są jeszcze ujęci.

8. Ukrywających się dezerterów wojskowych, zbiegów innego rodzaju i włóczęgów ujęto 00
dających przytułek było. 00
z liczby pierwszych wydano władzom właściwym 0
o dalszych 00 przedsięwziętém jest poszukiwanie.
ostatnich pociągnięto do odpowiedzialności sądowéj.

Przy oznaczeniu liczby i rodzaju przestępstw nadmienić o towarzyszących im okolicznościach, jeśli takowe na szczególną uwagę zasługują, jak niemniéj o ukończeniu lub stanie śledztw z tego względu zarządzonych.

Obecny stan więzień, a respective w których więźniowie i aresztanci stale się utrzymują, tudzież stan etapów i transportowych stacyj, przez które aresztanci przesyłają się, niemniéj i o saméj straży.

Nakoniec nadmienić, czyli w gubernii nie był gdziekolwiek zachwiany porządek i spokojność powszechna, jakie były główne okoliczności wypadku podobnego, kto był sprawcą, oraz jakich władza miejscowa użyła środków dla przywrócenia spokojności.

Tu Naczelnik gubernii wymienić winien wszystkie przedmioty na uwagę zasługujące, które z rodzaju swego pod pozycyami powyższemi zamieszczone być nie mogły, jakiemi są *np.* wiadomość o wyborach na urzędy do Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, oraz na urzędy do deputacyj kwaterni-

также о числѣ семейственныхъ совѣтовъ, происходившихъ въ теченіе года по сиротскимъ дѣламъ, наконецъ о состояніи колоній, гдѣ таковыя находятся, землѣдѣльцевъ и т. п.

№ 205.

Указаніе формы вѣдомости о преступленіяхъ и проступкахъ, примѣненной къ новому Уложенію о наказаніяхъ.

(17 (29) Декабря 1847 г.).

Всѣмъ Помощникамъ Прокуроровъ при Судахъ Исправительной Полиціи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

По случаю введенія въ дѣйствіе съ 19 Декабря (1 Января) 1847/8 г. новаго Уложенія о наказаніяхъ, Правительственная Коммисія Юстиціи, постановивъ, вмѣсто существующихъ донынѣ, другія соотвѣтственныя этому закону формы вѣдомостей о преступленіяхъ, какія Помощники Прокуроровъ, согласно предписанію отъ 30 Сентября (12 Октября) 1844 г., № 13,476, *) обязаны доставлять Гражданскимъ Губернаторамъ, для представляемаго ими ежегодно Государю Императору статистическаго отчета, препривождаетъ Помощнику Прокурора одинъ екземпляръ

---

*) *Предписаніе Правительственной Коммисіи Юстиціи отъ 30 Сентября (12 Октября) 1844 г., N. 13,476, есть только возобновленіе предписанія отъ 10 (22) Октября 1842 г.,*

czych po miastach, niemniéj o liczbie rad familijnych w interesach sierot w ciągu roku odbytych, nakoniec o stanie kolonij, gdzie takowe się znajdują, rolników, i t. p.

№ 205.

Przepisanie wzoru do wykazu przestępstw, zastosowanego do nowego Kodeksu karnego.

(d. 17 (29) Grudnia 1847 r.)

do wszystkich Podprokuratorów przy Sądach Policyi Poprawczéj.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Z powodu wejścia w wykonanie z dniem 19 Grudnia (1 Stycznia) 1847/8 r. nowego Kodeksu karnego, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości przepisawszy, w miejsce dotychczasowych, inne odpowiednie temu prawu wzory do wykazów przestępstw, jakie Podprokuratorowie właściwym Gubernatorom Cywilnym do sprawozdania statystycznego Najjaśniejszemu Panu corocznie przez nich składanego, stosownie do reskryptu z dnia 30 Września (12 Października) 1844 r., Nr. 13,476 *), dostarczać są obowiązani, przesyła Podproku-

---

*) *Reskrypt Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości z dnia 30 Września (12 Października) 1844 r., Nr. 13,476, jest tylko ponowieniem rozporządzenia z daty 10 (22) Października 1842 r.,*

таковой формы **), а также два экземпляра бланковъ для упомянутой вѣдомости на 1848 годъ.

При чемъ предписываетъ Помощнику Прокурора, чтобы онъ, имѣя въ виду важность этихъ вѣдомостей о преступленіяхъ, собиралъ тщательно въ продолженіе года нужныя для оныхъ свѣдѣнія, способомъ, указаннымъ въ упомянутомъ предписаніи, и, помѣщая таковыя въ указанномъ формою порядкѣ, въ одной со всею точностію составленной вѣдомости, препровождалъ эти вѣдомости къ подлежащему Гражданскому Губернатору не позже шести дней по истеченіи каждаго года, другой же экземпляръ этой вѣдомости представлялъ одновременно въ Правительственную Комисію Юстиціи.

Первая таковая вѣдомость должна быть составлена за 1848 г.

Варшава, 17 (29) Декабря 1847 года.

Директоръ Отдѣленія, (подписано) *Бораковскій.*

N. 21,275.

№ *9,252, въ которомъ была установлена болье подробная форма доставляемыхъ Гражданскимъ Губернаторамъ вѣдомостей, и предложено Помощникамъ Прокуроровъ, дабы, по каждому требованію Губернаторовъ, доставляли имъ нужныя дополнительныя объясненія.*

**) *Форма этой вѣдомости приложена въ конць настоящаго тома.*

ratorowi jeden egzemplarz tegoż wzoru **) oraz dwa egzemplarze druków do pomienionego wykazu na rok 1848.

Zaleca przytém Podprokuratorowi, aby mając w ciągłéj baczności ważność przeznaczenia tego wykazu przestępstw, wiadomości doń w sposób reskryptem powyższym wskazany jak najskrupulatniéj w ciągu roku zbierał, i takowe porządkiem wzorem przepisanym jednym wykazem z wszelką skrupulatnością ułożonym objęte, właściwemu Gubernatorowi Cywilnemu, najpóźniéj w dni sześć po upływie każdego roku przesyłał, zaś duplikat tegoż wykazu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składał.

Pierwszy taki wykaz ma być ułożony za rok 1848.

Warszawa, dnia 17 (29) Grudnia 1847 r.

Dyrektor Wydziału, (podpisano) *Borakowski.*

Nr. 21,275.

Nr. 9,252; przepisany tylko został więcéj szczegółowy wzór do wykazów Gubernatorom Cywilnym składać się mających i zalecono Podprokuratorom, aby na każde żądanie Gubernatorów potrzebne dodatkowe objaśnienia udzielali.

**) *Wzór ten znajduje się w końcu niniejszego tomu.*

№ 206.

Лит. **А.**

СУДЪ

Полиціи *NN*

въ *NN* . . дня *NN* мѣсяца 186. года.

№ Входящаго журнала XX / Реестра дѣламъ XX

РАПОРТЪ

о начатіи новаго дѣла.

Число полученія свѣдѣнія о совершенномъ преступленіи, отъ кого получено это свѣдѣніе и число начатія слѣдствія.	Имя и фамилія главныхъ обвиненныхъ.	Предметъ дѣла.	Число обвиненныхъ лицъ		Краткое описаніе важнѣйшихъ или заслуживающихъ особаго вниманія Правительства преступленій.	Оправданіе послѣдовавшаго въ начатіи слѣдствія замедленія, если оно произошло.
			арестованныхъ.	остающихся на свободѣ.		

№ 206.

Lit. **A**.

SĄD

Policyi *N. N.*

w *N. N.* dnia *N. N.* miesiąca *N. N.* 186. roku.

№ Dz. Pod. *X. X.* / Listy spraw *X. X.*

RAPORT

o rozpoczęciu nowéj sprawy.

Data otrzymania wiadomości o spełnioném przestępstwie, od kogo wiadomość otrzymana, i data rozpoczęcia śledztwa.	Imię i nazwisko głównie obwinionych.	Przedmiot sprawy.	Liczba osób obwinionych		Treściwe opisanie przestępstw ważniejszych lub na szczególną uwagę Rządu zasługujących.	Usprawiedliwienie zwłoki w rozpoczęciu śledztwa, jeżeli ta miała miejsce.
			z aresztu.	z wolności.		

№ 207.

Лит. **В.**

СУДЪ *NN*

въ NN . . дня NN мѣсяца 186. года

№ *XX*

Рапортъ о начатіи дѣла представленъ . . дня *NN* мѣсяца 186. года за № *NN*

СТАТИСТИЧЕСКАЯ ВѢДОМОСТЬ

О РАЗСЛѢДЫВАЕМЫХЪ ПРОСТУПКАХЪ И ОБВИНЕННЫХЪ ЛИЦАХЪ

по дѣлу о *NN*

обвиненномъ въ . . .

Подпись Предсѣдателя
или Предсѣдательствующаго въ Судѣ

Подпись Дѣлопроизводителя

Когда и которымъ Судомъ начато дѣло.	Поименованіе преступленій, вновь разслѣдованныхъ въ теченіе года, и количество однородныхъ.		Гмина, деревня или городъ и Судебный Округъ, въ которыхъ совершено преступленіе.	Количество обвиненныхъ							
				вновь привлеченныхъ къ отвѣтственности въ теченіе года						вообще всѣхъ вмѣстѣ съ прежними	
				состоящихъ въ заключеніи		состоящихъ на свободѣ		итого			
				мужчинъ.	женщинъ.	мужчинъ.	женщинъ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Количество лицъ, осужденныхъ окончательно, или имѣющими законную силу приговорами										Количество лицъ, о коихъ дѣла остаются неисполненными				Количество допрошенныхъ въ теченіе года свидѣтелей		Присуждено съ обвиненныхъ издержекъ въ пользу казны		Число приговоровъ или окончательныхъ рѣшеній, которымъ Судомъ и въ которой инстанціи постановлены приговоры, а если постановлены рѣшенія, то какія именно.	Примѣчанія.
приговоренныхъ къ наказанію		оправданныхъ		освобожденныхъ по недостатку доказательствъ или улик		оконченныхъ за постановленіемъ рѣшеній		всѣхъ вообще		не рѣшенныхъ еще никакою инстанціею		всѣхъ вообще окончательно неисполненныхъ		подъ присягою.	безъ присяги.	руб. сер.	коп.		
состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.	состоящихъ въ заключеніи.	состоящихъ на свободѣ.						
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

Поименованіе лицъ, присужденныхъ къ наказаніямъ окончательно или имѣющими законную силу приговорами.

Номеръ по порядку.	Имя и фамилія, лѣта отъ роду, семейное положеніе, вѣроисповѣданіе, средства къ жизни, образованіе, особыя права, мѣсто жительства.	За что приговоренъ, къ какому наказанію и на основаніи какихъ статей закона.	Былъ ли прежде наказываемъ, за что, сколько разъ и какому подверженъ наказанію.	Втеченіе слѣдствія состоялъ въ заключеніи съ по
33	34	35	36	37

№ 207.

Lit. **B**.

SĄD *N. N.*

w N. N dnia N. N. miesiąca N. N. 186. r.

Nr. X. X.

Raport o rozpoczęciu sprawy złożony dnia *N. N.* miesiąca *N. N.* 186. r. za Nr. *X. X.*

WYKAZ STATYSTYCZNY

CZYNÓW DOCHODZONYCH I OSÓB OBWINIONYCH

w sprawie pko: *N. N.*

obwinionemu o.....

podpis Prezesa
lub Prezydującego w Sądzie.

podpis Referenta sprawy.

Kiedy sprawa rozpoczęta i przez który Sąd?	Wyszczególnienie przestępstw w ciągu roku nowo dochodzonych i liczba jednorodnych.		Gmina, wieś, lub miasto i okręg Sądowy, gdzie przestępstwo spełnione.	Liczba obwinionych:							
				nowo pociągniętych do odpowiedzialności w ciągu roku						w ogóle wszystkich wraz z dawniejszemi	
				z aresztu		z wolności		razem			
				mężczyzn.	kobiet.	mężczyzn.	kobiet.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Liczba osób osądzonych i załatwionych ostatecznie lub prawomocnie:										Liczba osób pozostałych do załatwienia:				Liczba słuchanych świadków w ciągu roku:		Przysądzono kosztów na rzecz Skarbu od obwinionych:		Data wyroków lub stanowczéj decyzyi, którego Sądu i instancyi wyroki, a jeżeli decyzya — jaka?	UWAGI.
skazanych na kary		uniewinnionych		dla braku dowodów lub poszlak uwolnionych		załatwionych przez decyzye		w ogóle wszystkich		w żadnéj instancyi niesądzonych		w ogóle wszystkich ostatecznie niezałatwionych							
z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	z aresztu.	z wolności.	pod przysięgą.	bez przysięgi.	rub. sr.	kopiejek.		
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

Wyszczególnienie osób ostatecznie lub prawomocnie na kary skazanych.

Numer kolejny.	Imię i nazwisko, wiek, stan familijny, wyznanie, sposób do życia, oświata, szczególne prawa, miejsce zamieszkania.	Za co skazany, na jaką karę i na mocy których artykułów prawa.	Czy poprzednio był karany, za co, ile razy i jaką karą.	W toku śledztwa był aresztowany od dnia do dnia.
33	34	35	36	37

№ 208.

Предписаніе о представленіи Намѣстнику вѣдомостей объ арестованныхъ лицахъ.

(3 (15) Іюля 1854 г.).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Усматривая совершенную безуспѣшность мѣръ, принимаемыхъ для ускоренія хода арестантскихъ дѣлъ, и потому признавая необходимымъ имѣть положительныя и скорыя свѣдѣнія о числѣ людей, содержащихся подъ стражею, а также о движеніи производящихся о нихъ слѣдственныхъ и уголовныхъ дѣлъ, предписываю Вашему Превосходительству немедленно возложить на Прокуроровъ подлежащихъ Судовъ обязанность, чтобы они представляли прямо на мое имя, безъ всякихъ рапортовъ, непремѣнно 1-го числа каждаго мѣсяца, начиная съ 1-го Августа сего года, вѣдомости по прилагаемой при семъ формѣ, на русскомъ или польскомъ языкѣ, какъ будетъ удобнѣе.

Варшава, 3 (15) Іюля 1854 года.

И. д. Намѣстника, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Графъ Ридигеръ.*

N. 5,554.

№ 208.

Polecenie składania Namiestnikowi wykazu osób aresztowanych.

(d. 3 (15) Lipca 1854 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Dostrzegając stanowczą bezskuteczność środków przedsiębranych ku spiesznemu załatwieniu spraw przeciwko osobom z więzienia odpowiadającym i uznając za rzecz niezbędną posiadać dokładną i spieszną wiadomość o liczbie osób osadzonych w więzieniu, jakotéż o postępie spraw śledczych i kryminalnych przeciw tymże osobom uformowanych, polecam JWPanu, ażebyś bezzwłocznie Prokuratorom właściwych Sądów zalecił nadsyłanie wprost do mnie, bez żadnych raportów, niezawodnie w dniu pierwszym każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 Sierpnia r. b., wykazów wedle załączającego się wzoru, w języku ruskim lub polskim, jak będzie dogodniéj, sporządzać się winnych.

w Warszawie, d. 3 (15) Lipca 1854 roku.

P. o. Namiestnika, Jenerał-Lejtnant,
(podpisano) *Hrabia Rüdiger.*

Nr. 5,554.

Приложеніе къ N. 208.

ВѢДОМОСТЬ

о лицахъ содержащихся въ N слѣдственной тюрьмѣ, N уголовной тюрьмѣ, N полицейскомъ арестѣ, о коихъ дѣла находятся въ разсмотрѣніи N Суда.
за NN мѣсяцъ 18 . . года.

N. по порядку.	Время арестованія			Имя и фамилія, званіе или занятіе арестованнаго лица.	За что?	Поименованіе, гдѣ дѣло разсматривается или судится, на чемъ остановилось и по какимъ причинамъ останавливается окончательное рѣшеніе.	Примѣчанія.
	числа.	мѣсяца.	года.				

Anneks do Nr. 208.

WYKAZ

osób zatrzymanych w N. domu badań, N. więzieniu karném, N. areszcie policyjnym, a których sprawy zostają w rozpoznaniu Sądu N. N.
za miesiąc N. 18 . . roku.

Numer porządkowy.	Data przyaresztowania.			Imię i nazwisko, stan lub zatrudnienie osoby aresztowanéj.	Za co?	Wymienienie, gdzie sprawa jest rozpoznawaną lub sądzoną, na czém się zahacza lub dla jakich powodów wstrzymuje się wydanie ostatecznego wyroku.	Uwagi.
	dnia.	miesiąca.	roku.				

№ 209.

Предписаніе объ изъясненіи въ рапортахъ причины медленности по арестантскимъ дѣламъ.

(17 (29) Декабря 1854 г.).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Усмотрѣвъ изъ представленныхъ мнѣ вѣдомостей о содержащихся въ уголовныхъ и слѣдственныхъ тюрьмахъ арестантахъ, что производство слѣдствій въ Судахъ и опредѣленіе оными приговоровъ замедляется не исполнительностію Президентовъ, Бургомистровъ и Войтовъ Гминъ, при удовлетвореніи ими требованій Суловъ Исправительной и Простой Полиціи, по отысканію, поимкѣ и доставленію въ оные обвиненныхъ или прикосновенныхъ по дѣламъ лицъ, а между тѣмъ арестанты томятся продолжительнымъ заключеніемъ, я, какъ Вашему Сіятельству извѣстно, предписалъ Главному Директору Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ обратить особеяное вниманіе на дѣйствія полицейскихъ властей по сказаннаго рода дѣламъ, и принять всѣ возможныя мѣры къ устраненію подобныхъ безпорядковъ.

Желая убѣдиться объ успѣхѣ сказаннаго распоряженія и всѣми мѣрами споспѣшествовать скорѣйшему ходу арестантскихъ дѣлъ, и имѣя въ виду всю пользу, какая происходитъ для уголовнаго судопоизводства отъ скораго удовлетворенія административными властями судебныхъ требованій, въ дополненіе повелѣнія моего предмѣстнику Вашего Сіятельства отъ 2 (14) Октября сего года, за N. 8,900, предписываю сдѣлать распоря-

№ 209.

Polecenie wyjaśniania w raportach przyczyny zwłoki w sprawach aresztanckich.

(d. 17 (29) Grudnia 1854 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Przekonawszy się z przedstawianych mi wykazów osób aresztowanych w więzieniach i domach badań, że postęp spraw w Sądach i wydanie w nich wyroków wstrzymywany bywa przez niewypełnianie wezwań Sądów Policyi Prostéj i Poprawczéj, uczynionych do Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów gmin, względem odszukania, schwytania i dostawienia obwinionych lub téż należących do spraw osób, a tymczasem aresztanci ulegają skutkom długiego zatrzymania, poleciłem, jak wiadomo JWPanu, Dyrektorowi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, aby tenże zwrócił szczególną uwagę na czynność władz policyjnych w podobnych sprawach i przedsięwziął wszelkie możliwe środki dla zapobieżenia temu nieporządkowi.

Pragnąc przekonać się o skutkach rzeczonego rozporządzenia i wszelkiemi środkami przyspieszać postęp spraw aresztanckich, oraz mając na uwadze całą korzyść, jaka wynika dla Sądów karzących z szybkiego zadość uczynienia przez władze administracyjne żądaniom sądowym, uzupełniając rozporządzenie moje do poprzednika JWPana pod d. 2 (14) Września r. b., Nr. 8,900, wydane, polecam, abyś wydał do Proku-

женіе, чтобы Прокуроры при Уголовныхъ Судахъ и Помощники Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи, въ вѣдомостяхъ объ арестантахъ, представляемыхъ мнѣ по четвертямъ года, въ случаѣ остановки арестантскихъ дѣлъ, по причинѣ неисправности административныхъ властей, въ исполненіи судебныхъ требованій, показывали въ помянутыхъ вѣдомостяхъ, какая именно и съ котораго времени полицейская власть не исполняетъ судебныхъ требованій, равно кому и съ какимъ успѣхомъ представлено о семъ отъ Суда.

Варшава, 17 (29) Декабря 1854 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 11,162.

№ 210.

Дополненіе распоряженія относительно представленія рапортовъ по дѣламъ объ арестованныхъ лицахъ.

(20 Апрѣля (2 Мая) 1856 г.).

Всѣмъ Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Изъ доставляемыхъ въ Правительственную Коммисію Юстиціи Царскими Прокурорами и Помощниками Прокурора при Судахъ Исправителной Полиціи копій съ вѣдомостей объ арес-

ratorów przy Sądach Kryminalnych i Podprokuratorów Sądów Poprawczych rozporządzenie, iżby ci w przedstawianych mi kwartalnych wykazach aresztantów, na wypadek zwłoki w sprawach aresztanckich, z powodu niedbalstwa władz administracyjnych w wykonaniu wezwań sądowych, zamieszczali w tychże wykazach, jaka mianowicie i od jakiego czasu władza policyjna nieczyni zadosyć wezwaniom Sądów, jak równie komu i z jakim skutkiem rzecz tę przedstawiano.

w Warszawie, d. 17 (29) Grudnia 1854 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 11,162.

№ 210.

Uzupełnienie rozporządzenia względem składania raportów o sprawach osób uwięzionych.

(d. 20 Kwietnia (2 Maja) 1856 r.)

do
wszystkich Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Z nadsyłanych sobie duplikatów wykazów więźni przez Prokuratorów Królewskich i Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych sporządzanych, Kommissya Rządowa Sprawiedli-

тантахъ, Правительственная Коммисія Юстиціи усматриваетъ, что вѣдомости эти не составляются съ надлежащею акуратностію и точностію, что онѣ перебѣляются небрежно нечеткимъ почеркомъ, въ особенности же, что положеніе дѣлъ представляется ошибочно или же въ общихъ только словахъ: *„слѣдствіе производится, дѣло въ надлежащемъ ходѣ, дѣло въ Апелляціонномъ Судѣ“* и т. п.

По причинѣ такихъ неисправностей, при разсматриваніи вѣдомостей въ Канцеляріи Г. Намѣстника, дѣйствія Судовъ по дѣламъ не могутъ быть надлежаще оцѣнены, и тѣ же Суды подвергаются замѣчаніямъ и неодобрительному о себѣ мнѣнію начальствующихъ властей, а между тѣмъ, по ближайшемъ объясненіи, часто оказывается, что дѣло находилось въ другомъ положеніи или ошибочно показано въ вѣдомости.

Для предотвращенія сего, Правительственная Коммисія Юстиціи поручаетъ Царскому Прокурору предписать всѣмъ подвѣдомственнымъ ему Помощникамъ Прокурора и самому имѣть тщательное наблюденіе, чтобы упомянутыя вѣдомости были составляемы съ большимъ чѣмъ донынѣ усердіемъ и совершенною точностію, чтобы состоящіе подъ слѣдствіемъ арестанты не были смѣшиваемы съ осужденными, но были показываемы особо, и чтобы положеніе дѣлъ и ходъ оныхъ были объясняемы въ точности числами поступленія, а также чтобы были показываемы числа послѣдовавшихъ приговоровъ и пересылки дѣлъ въ высшіе Суды.

Варшава, 20 Апрѣля (2 Мая) 1856 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бржезинскій.*

N. 7,848.

---

wości dostrzega, że wykazy te nie są z należytą dokładnością i ścisłością sporządzane, że odpisywane są nieporządnie, charakterem nieczytelnym, a nadewszystko, że położenie spraw mylnie bywa przedstawiane lub też w ogólnych tylko wyrazach: *„śledztwo prowadzi się, sprawa w należytym biegu, akta w Sądzie Apellacyjnym“* i t. p.

Z powodu takich niedokładności, przy rozpoznawaniu wykazów w biurze Namiestnika Królestwa, działanie Sądów w sprawach nie może być należycie ocenianém i też Sądy wystawiane są na monita i niekorzystną opinią u Władz zwierzchnich, gdy tymczasem po bliższém wyjaśnieniu stanu rzeczy częstokroć okazuje się, że albo sprawa w inném położeniu znajdowała się albo mylnie w wykazie zamieszczoną została.

Dla zaradzenia więc temu, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby wydał do wszystkich podległych sobie Podprokuratorów rozporządzenie, i sam ściśle przestrzegał, iżby rzeczone wykazy z większą jak dotąd pilnością i zupełną ścisłością były sporządzane, aby więźnie pod badaniem zostający nie mięszani byli z osądzonemi, lecz oddzielnie byli wykazywani, i aby położenie spraw i ich postęp, dokładnie datami był usprawiedliwiany, tudzież aby daty wydanych wyroków oraz przesłania akt Sądom wyższym były wymieniane.

Warszawa, dnia 20 Kwietnia (2 Maja) 1856 r.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 7,848.

№ 211.

Распоряженіе, предписывающее сокращенную форму вѣдомости о движеніи арестантскихъ дѣлъ.

(22 Февраля (3 Марта) 1857 г.)

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Признавая необходимымъ, въ видахъ сокращенія переписки, отмѣнить форму, препровожденную Исправлявшимъ должность Намѣстника къ предмѣстнику Вашего Сіятельства, при предписаніи отъ 3 (15) Іюля 1854 года, за N. 5,553, по которой Прокуроры и Помощники Покурора при Судахъ доставляютъ на мое имя вѣдомости о движеніи слѣдственныхъ и уголовныхъ дѣлъ, предписываю сдѣлать распоряженіе, чтобы они представляли тѣмъ же порядкомъ таковыя же вѣдомости по вновь одобренной мною и у сего прилагаемой новой формѣ (*), по истеченіи каждыхъ трехъ мѣсяцевъ, начиная съ 1 Января с. г., какъ это предписано предмѣстникомъ моимъ отъ 2 (14) Октября 1854 года, за N. 8,900.

Варшава, 22 Февраля (3 Марта) 1857 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписано) *Князь Горчаковъ.*

N. 1,955.

(*) *Форма эта приложена въ концѣ настоящаго тома.*

№ 211.

Rozporządzenie przepisujące wzór wykazu skróconego o biegu spraw aresztanckich.

(d. 22 Lutego (3 Marca) 1857 r.)

do
Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Uznawszy za niezbędne, celem skrócenia korespondencyi, zmienić formę przesłaną przez p. o. Namiestnika poprzednikowi JWPana, przy poleceniu z dnia 3 (15) Lipca 1854 r., Nr. 5,553, podług któréj Prokuratorowie i Podprokuratorowie przy Sądach przedstawiają mi wykazy o biegu spraw śledczych i kryminalnych; wzywam JWPana o wydanie rozporządzenia, iżby na przyszłość przedstawiane mi były dawnym porządkiem też same wykazy, lecz według załączającego się przy niniejszém a zatwierdzonego przezemnie nowego wzoru *), po upływie każdych trzech miesięcy, poczynając od 1 Stycznia r. b., jak to przez poprzednika mego w dniu 2 (14) Października 1854 r., za Nr. 8,900, było zaleconém.

w Warszawie, d. 22 Lutego (3 Marca) 1857 roku.

Namiestnik, Jeneral-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

Nr. 1,955.

---

*) *Wzór ten zamieszczony jest na końcu niniejszego tomu.*

№ 212.

Распоряженіе о доставленіи въ Правительственную Коммисію Юстиціи дупликатовъ вѣдомостей, представляемыхъ Намѣстнику въ Царствѣ.

(24 Января (5 Февраля) 1859 г.).

Прокурорамъ при Уголовныхъ Судахъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Желая имѣть вѣрное свѣдѣніе о движеніи всѣхъ арестантскихъ дѣлъ, при переходѣ таковыхъ чрезъ судебныя инстанціи и путемъ помилованія, для ближайшаго удостовѣренія, въ которомъ именно Судѣ находится каждое изъ этихъ дѣлъ, Правительственная Коммисія Юстиціи поручаетъ Царскому Прокурору—въ представляемыхъ Намѣстнику въ Царствѣ и въ Правительственную Коммисію Юстиціи трехмѣсячныхъ вѣдомостяхъ показывать впредь не только арестантовъ, состоящихъ подъ Уголовнымъ Судомъ, но и всѣхъ тѣхъ, которые показаны по вѣдомостямъ Помощниковъ Прокурора при Исправительныхъ Судахъ и о которыхъ дѣла окончены производствомъ въ этихъ Судахъ, арестанты же ожидаютъ постановленія приговоровъ высшими инстанціями или рѣшенія въ порядкѣ помилованія, съ обозначеніемъ, относительно первыхъ, времени отправленія дѣла въ Аппеляціонной Судъ или Правительствующій Сенатъ, относительно же послѣднихъ—времени отправленія въ Правительственную Коммисію Юстиціи представленія о помилованіи; если же бы дѣла находились въ Уголовномъ Судѣ, въ такомъ случаѣ объяснять положеніе этого дѣла и поводъ замедленія.

№ 212.

Polecenie składania Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości duplikatów wykazów ruchu więźni Namiestnikowi przesyłanych.

(d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1859 r.)

do

Prokuratorów przy Sądach Kryminalnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Chcąc mieć dokładną wiadomość o ruchu wszystkich spraw więziennych, gdy te przez instancye sądowe i drogę łaski przechodzą, a to dla bliższego przekonania się, w którym mianowicie Sądzie każda z tych spraw znajduje się, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości poleca Prokuratorowi Królewskiemu, aby odtąd w wykazach swych kwartalnych Namiestnikowi Królestwa i Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości składanych, wyszczególniał nie tylko więźni zostających pod Sądem Kryminalnym, ale także wszystkich przez Podprokuratorów przy Sądach Poprawczych wykazywanych, którzy załatwieni są przez Sądy Poprawcze i na wyroki wyższych instancyj lub na decyzyą w drodze łaski oczekują, z wyszczególnieniem, co do pierwszych, daty odesłania akt do Sądu Apellacyjnego lub Rządzącego Senatu, a co do ostatnich, daty uczynionego do Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości w drodze łaski przedstawienia, a jeżeliby akta w Sądzie Kryminalnym znajdowały się, z wyjaśnieniem położenia sprawy i powodów opóźnienia w załatwieniu czynności.

Съ этою цѣлью, Царскій Прокуроръ обязанъ поручить подвѣдомственнымъ ему Помощникамъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи, чтобы они каждые три мѣсяца доставляли къ нему дупликаты вѣдомостей, изготовленныхъ ими для Правительственной Коммисіи Юстиціи.

По полученіи и повѣркѣ этихъ вѣдомостей, Прокуроръ долженъ пополнить оными свою вѣдомость, такимъ образомъ, чтобы всѣ арестанты, которые показаны будутъ Помощниками Прокурора, ожидающими приговора высшихъ инстанцій, или рѣшенія въ порядкѣ помилованія, были помѣщены въ концѣ вѣдомости Прокурора, особо по каждому Исправительному Суду, и чтобы дальнѣйшее движеніе этихъ дѣлъ объ арестантахъ было объясняемо на основаніи дѣлъ Уголовнаго Суда, и затѣмъ составленныя такимъ порядкомъ вѣдомости представлять Намѣстнику въ Царствѣ, а дупликаты оныхъ, вмѣстѣ съ подлинными вѣдомостями Помощниковъ Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи, доставлять въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

Варшава, 24 Января (5 Февраля) 1859 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Бржезинскій.*

N. 2,178.

W tym celu Prokurator Królewski poleci wszystkim podległym sobie Podprokuratorom przy Sądach Poprawczych, aby w każdym kwartale duplikaty swych wykazów dla Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości przygotowane na jego ręce nadsyłali.

Wykazy takowe Prokurator Królewski przejrzy i na zasadzie onych wykaz swój uzupełni, w ten sposób, iż wszystkich więźni, którzy wykazani będą przez Podprokuratorów, że na wyroki wyższych instancyj i na decyzye w drodze łaski oczekują, w końcu swego wykazu oddzielnie z każdego Sądu Poprawczego zamieści i dalszy ruch spraw tych więźni z akt Sądu Kryminalnego wyjaśni, a następnie dopiero tak ułożony wykaz swój Namiestnikowi Królewskiemu, a duplikat onego wraz z wykazami od Podprokuratorów Sądów Poprawczych otrzymanemi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nadeśle.

Warszawa, d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1859 r.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Brzeziński.*

Nr. 2,178.

№ 213.

Постановленіе о надзорѣ за арестантами.

(28 Августа (9 Сентября) 1840 г.)

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Намѣстникъ въ Царствѣ объявилъ Совѣту Управленія, что Государь Императоръ, при осмотрѣ здѣшней слѣдственной тюрьмы, замѣтивъ, что нѣкоторые арестанты, содержащіеся по обвиненію въ воровствѣ, закованы въ кандалы, изволилъ отозваться, что обвиняемыхъ въ подобныхъ и другихъ маловажныхъ преступленіяхъ не слѣдовало бы заковывать въ желѣза, какъ это соблюдается и въ Россіи, въ кандалахъ же держать только арестантовъ обвиненныхъ въ преступленіяхъ болѣе важныхъ.

Вмѣстѣ съ тѣмъ Его Величество изволилъ замѣтить, что въ нѣкоторыхъ общихъ комнатахъ тюрьмы, въ которыхъ содержится по нѣскольку человѣкъ, слишкомъ жарко, отъ чего могутъ возникать болѣзни, и вслѣдствіе сего соизволилъ повелѣть: сдѣлать распоряженіе къ безпрестанному освѣженію воздуха въ тѣхъ комнатахъ, о чемъ Намѣстникъ и предписалъ уже имѣть попеченіе Графу Скарбеку.

При этомъ Намѣстникъ сообщилъ Совѣту Управленія именной списокъ семи арестантамъ, содержащимся въ слѣдственной тюрьмѣ, съ отмѣткою противъ каждаго изъ нихъ послѣдовавшаго о немъ Высочайшаго повелѣнія, а равно и рапортъ Правительственной Коммисіи Юстиціи о двухъ арестантахъ: Францѣ Скварскомъ и Станиславѣ Садовскомъ, которые жаловались, будто бы они безвинно содержатся по нѣскольку мѣсяцевъ.

Въ заключеніе, Намѣстникъ въ Царствѣ предложилъ Совѣту сдѣлать дальнѣйшія распоряженія къ приведенію въ исполненіе объявленной имъ Высочайшей воли.

№ 213.

Postanowienie co do nadzoru nad więzieniami.

(d. 28 Sierpnia (9 Września) 1840 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Namiestnik Królestwa oznajmił Radzie Administracyjnéj, że Najjaśniejszy Pan, przy zwiedzaniu tutejszego więzienia inkwizycyjnego, dostrzegłszy, że niektórzy uwięzieni o kradzież obwinieni, trzymani są w kajdanach, uznać raczył: że obwinionych o podobne lub mniéjszéj wagi przestępstwa nie należałoby kuć w kajdany, tak jak to dzieje się w Rossyi, i że w kajdanach trzymani być winni tylko ludzie o ważniejsze przestępstwa obwinieni.

Niemniéj Jego Cesarsko-Królewska Mość dostrzedz raczył, że w niektórych salach inkwizycyjnych, w których po kilka osób przebywa, jest na zbyt gorąco, co może stać się powodem do chorób, dla czego Jego Cesarska Mość rozkazał użyć środków, mających na celu ciągłe odświeżanie powietrza, czemu stało się już zadosyć przez wydanie przez niego (Namiestnika) stosownych rozkazów Hr. Skarbkowi.

Przytém Namiestnik przedstawił Radzie listę imienną siedmiu aresztantów w témże więzieniu trzymanych, obejmującą Najwyższe Jego Cesarsko-Królewskiej Mości co do każdego z tychże aresztantów wyrzeczenie, tudzież wyjaśnienie Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości co do dwóch więźni: Franciszka Skwarskiego i Stanisława Sadowskiego, którzy użalali się, jakoby niewinnie od kilku miesięcy byli uwięzieni.

W skutek tego Namiestnik Królestwa wezwał Radę, iżby w wykonaniu Najwyższych Jego Cesarskiej Mości rozkazów, wydała dalsze stosowne rozporządzenia.

Вслѣдствіе таковаго предложенія Намѣстника въ Царствѣ, Совѣтъ опредѣлилъ:

1. Предписать Правительственной Коммисіи Юстиціи, дабы она обратила особенное вниманіе на содержаніе арестантовъ въ слѣдственной тюрьмѣ и строго наблюдала, чтобы арестанты, обвиняемые въ маловажныхъ преступленіяхъ, не были заковываемы въ желѣза, пока о нихъ не состоится окончательнаго судебнаго приговора.

2. Такъ какъ Намѣстникъ въ Царствѣ сдѣлалъ уже распоряженіе объ исполненіи Высочайшей Его Императорскаго Величества воли касательно освѣженія воздуха въ комнатахъ слѣдственной тюрьмы, то затѣмъ Совѣту остается только предписать Правительственной Коммисіи Юстиціи *имѣть съ ея стороны наблюденіе за точнымъ исполненіемъ помянутыхъ распоряженій, вмѣнивъ ей въ обязанность озаботиться, дабы предполагаемые въ означенныхъ комнатахъ вентиляторы устроены были по образцу тѣхъ, которые устроены въ больницѣ Младенца Іисуса* и удостоились Высочайшаго Его Величества одобренія.

3. Сдѣлать постановленіе о прощеніи вовсе или о смягченіи наказанія, сообразно Высочайшему повелѣнію: Роману Качоровскому, Ивану Аннету, Францу Пѣткевичу, Якобу Добрецкому, Евгенію Линдзоманову и Лукіану Ѳедорову а равно Александру Стемповскому, относительно котораго Намѣстникъ отозвался, что, по силѣ предоставленной ему Его Величествомъ власти, онъ, Намѣстникъ, полагаетъ помянутаго Стемповскаго вполнѣ простить.

4. Наконецъ, предписать Коммисіи Юстиціи, дабы она сдѣлала распоряженіе о скорѣйшемъ окончаніи дѣлъ Франца Скварскаго и Станислава Садовскаго.

Варшава, 28 Августа (9 Сентября) 1840 года.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Тымовскій.*

N. 8,487.

W zadosyć uczynieniu wezwaniu Namiestnika Królestwa, Rada postanowiła:

1. Polecić Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, ażeby zwróciła baczną uwagę na sposób obchodzenia się z inkwizytami do więzienia przyjmowanemi i ażeby jak najściśléj przestrzegała, iżby obwinieni o przestępstwa mniejszéj wagi nie byli kuci w kajdany, dopóki na nich wyrok ostateczny wydany nie zostanie.

2. Że skoro Namiestnik Królestwa wydał już polecenie, mające na celu spełnienie rozkazu Najwyższego co do odświeżania powietrza w salach inkwizycyjnych, przeto nie pozostaje Radzie, jak polecić Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości *czuwanie z jéj strony nad ścisłém wykonaniem pomienionego rozkazu, przestrzegając, iżby zaprowadzić się mające po rzeczonych salach wentylatory dla odświeżania powietrza, urządzone były na sposób zaprowadzonych w Szpitalu Dzieciątka Jezus*, które pozyskały pochwałę Jego Cesarskiej Mości.

3. Wydać postanowienie udzielające ułaskawienie lub złagodzenie kary, stosownie do decyzyj Najwyższych, Romanowi Kaczorowskiemu, Janowi Annet, Franciszkowi Pietkiewiczowi, Jakóbowi Dobrockiemu, Eugieniuszowi Lindzomanowi i Łukianowi Fedorow, niemniéj jak i Aleksandrowi Stępowskiemu, względem którego Namiestnik Królestwa oświadczył, że z mocy udzielonego sobie przez Najjaśniejszego Pana upoważnienia, do udarowania go zupełną łaską się skłania.

4. Nakoniec, polecić Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, aby zaleciła przyspieszenie postępowania sądowego w sprawach Franciszka Skwarskiego i Stanisława Sadowskiego.

Warszawa, d. 28 Sierpnia (9 Września) 1840 r.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *Tymowski.*

Nr. 8,487.

№ 214.

Распоряженіе о размѣщеніи общей Канцеляріи Правительственной Коммисіи Юстиціи по Отдѣленіямъ.

(26 и 28 Сентября (8 и 10 Октября) 1863 г.)

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Замѣтивъ, что существующее донынѣ устройство Канцеляріи Правительственной Коммисіи Юстиціи, сосредоточенной въ одинъ особый составъ и отдѣленной совершенно отъ Отдѣленій, было на практикѣ причиною многихъ неудобствъ, значительнаго замедленія въ отправленіи бумагъ и затрудненіи въ надлежащемъ контролѣ занятій собраннаго въ одномъ мѣстѣ значительнаго числа лицъ, а также удостовѣрившись, что можно будетъ предотвратить это размѣщеніемъ канцелярскихъ чиновниковъ по 4-мъ Отдѣленіямъ и подчинить ихъ непосредственному и строгому надзору Начальниковъ Отдѣленій, которые имѣли бы обязанность наблюдать за успѣхомъ поручаемыхъ каждому канцелярскому чиновнику занятій, а также за скорымъ и акуратнымъ исполненіемъ этихъ занятій, — въ засѣданіяхъ отъ 26 и 28 Сентября (8 и 10 Октября) 1863 года, постановилъ слѣдующее:

1. Вмѣсто Общей Канцеляріи, каждое изъ Отдѣленій будетъ имѣть соразмѣрное поступающимъ въ оное дѣламъ число чиновниковъ для письма, а именно:

Общее Отдѣленіе — 4,
Административно-Контрольное Отдѣленіе — 5,
Гражданское Отдѣленіе — 4,
Уголовное Отдѣленіе — 8.

№ 214.

Rozporządzenie rozdzielające Kancelaryą Ogólną Kommissyi Sprawiedliwości na Wydziały.

(d. 26 i 28 Września (8 i 10 Października) 1863 r.)

Dyrektor Główny Sprawiedliwości.

Dostrzegłszy, że dotychczasowe urządzenie Kancelaryi Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, skoncentrowanéj w jeden skład osobny i zupełnie oddzielonéj od Wydziałów, wyrodziło w praktyce liczne niedogodności, znakomite opóźnienie w ekspedyowaniu interesów i trudność należytego skontrolowania pracy zbyt licznych indywiduów w jedno miejsce zebranych, oraz przekonawszy się, że zapobiedz temu będzie można przez rozdzielenie kancelistów na cztery Wydziały służbowe i poddanie ich pod bezpośredni i ścisły nadzór Naczelników Wydziału, którzy mieliby obowiązek utrzymywać kontrolę wydzielonéj każdemu kanceliście pracy, tudzież dopilnować, aby praca ta spiesznie i porządnie była spełnianą, na posiedzeniu w dniach 26 i 28 Września (8 i 10 Października) 1863 r., dla przyspieszenia biegu interesów, postanowił co następuje:

1. W miejsce Kancelaryi Ogólnéj każdy z Wydziałów mieć będzie odpowiednią ilości interesów w nim zbiegających się, liczbę urzędników do pisma, a mianowicie:

Wydział Służby Ogólnéj — 4-ch,
„ Administracyi i Kontroli — 5-ciu,
„ Cywilny — 4-ch,
„ Kryminalny — 8-u.

2. Назначенные въ Отдѣленіе канцелярскіе чиновники будутъ помѣщены тамъ, гдѣ и Отдѣленіе, и будутъ состоять въ непосредственномъ вѣдѣніи Начальника Отдѣленія.

3. Начальникъ Отдѣленія назначитъ одного изъ чиновниковъ дѣлопроизводителей, или старшаго канцелярскаго чиновника, которому поручитъ:

a) распредѣленіе канцелярскихъ работъ;

b) веденіе контроля о томъ, когда бумага была дана для перебѣленія, когда перебѣлена и возвращена по повѣркѣ дѣлопроизводителемъ;

c) наблюденіе за поспѣшнымъ перебѣленіемъ бумагъ и недопущеніемъ накопленія оныхъ;

d) веденіе контроля бумагамъ, отсылаемымъ изъ Отдѣленія въ исходящій журналъ, для отправленія или къ Правителю Канцеляріи;

e) веденіе списка являющимся на службу и отсутствующимъ канцелярскимъ чиновникамъ, который Начальникъ Отдѣленія ежедневно повѣритъ и подпишетъ, въ концѣ же каждой недѣли прикажетъ препроводить къ Правителю Канцеляріи на разсмотрѣніе.

4. Бумаги по дѣламъ, исполненнымъ въ Отдѣленіи, послѣ подписанія оныхъ Членомъ Коммисіи, Управляющимъ Отдѣленіемъ и Начальникомъ Отдѣленія, будутъ отсылаемы прямо въ исходящій журналъ, подъ росписку въ полученіи.

Бумаги по дѣламъ, рѣшаемымъ Коммисіею, или приготовленныя къ подписи Главнаго Директора Предсѣдательствующаго, будутъ препровождаемы къ Правителю Канцеляріи.

Если за однимъ номеромъ будутъ исходить бумаги перваго и другаго рода, то таковой номеръ будетъ отосланъ Правителю Канцеляріи только послѣ подписанія бумагъ, исходящихъ отъ Отдѣленія.

5. Правитель Канцеляріи будетъ наблюдать за тѣмъ, дабы дѣла, рѣшенныя Коммисіею въ одномъ засѣданіи, были отправляемы до слѣдующаго засѣданія, то есть не позже одной недѣли.

2. Kanceliści do Wydziału przeznaczeni pomieszczonemi być mają w lokalu przez tenże Wydział zajmowanym i zostawać będą pod bezpośredniém zwierzchnictwem Naczelnika Wydziału.

3. Naczelnik Wydziału wyznaczy jednego z urzędników-referentów lub starszego kancelistę, któremu poruczy:

a) rozdzielanie pracy kancelaryjnéj;

b) utrzymanie kontroli: kiedy ekspedycya daną była do przepisania, i kiedy przepisana i za zgodność przez właściwego referenta podznaczona, powrócona została;

c) pilnowanie pospiechu w przepisywaniu i niedopuszczenie zaległości;

d) utrzymywanie kontroli numerów wysłanych z Wydziału do Ekspedytury lub do Dyrektora Kancelaryi;

e) utrzymywanie listy obecności kancelistów, którą to listę Naczelnik Wydziału codziennie przejrzy i podznaczy, a w końcu każdego tygodnia poleci przesłać Dyrektorowi Kancelaryi do przejrzenia.

4. Ekspedycye w interesach załatwianych w Wydziale, po opatrzeniu ich podpisem Członka Kommissyi Zarządzającego Wydziałem i Naczelnika Wydziału, przesyłane będą wprost do Ekspedytury, która z ich odbioru pokwituje.

Ekspedycye w interesach decydowanych przez Kommissyą lub przygotowane do podpisu Dyrektora Głównego Prezydującego przesyłane będą Dyrektorowi Kancelaryi.

Gdy pod jednym numerem wychodzić będą ekspedycye pierwszego i drugiego rodzaju, numer taki odesłanym zostanie Dyrektorowi Kancelaryi dopiéro po podpisaniu ekspedycyj od Wydziału wychodzących.

5. Dyrektor Kancelaryi czuwać będzie, aby interesa zdecydowane przez Kommissyą na jakiém posiedzeniu, były ekspedyowane przed następném jéj posiedzeniem, to jest najdaléj w ciągu jednego tygodnia.

6. Храненіе письменныхъ припасовъ и контролированіе дѣйствительнаго расхода оныхъ, принадлежитъ Экзекутору Канцеляріи, который будетъ выдавать таковые подъ росписки Начальниковъ Отдѣленій.

Варшава, 26 и 28 Сентября (8 и 10 Октября) 1863 года.

(подписано) *Восинскій.*

№ 215.

Инструкція для библіотеки Правительственной Коммисіи Юстиціи.

(20 Іюня (2 Іюля) 1860 г.)

§ 1.

Библіотека Правительственной Коммисіи Юстиціи предназначена для офиціальнаго ея употребленія. Находящіяся въ ней сочиненія могутъ быть также выдаваемы чиновникамъ, принадлежащимъ къ составу сей Коммисіи, равно и другимъ, проживающимъ въ Варшавѣ, судебнымъ чиновникамъ.

§ 2.

Сочиненія библіотеки Правительственной Коммисіи Юстиціи могутъ быть выдаваемы не болѣе, какъ на три мѣсяца, исключая случаи, если таковыя выдаются Отдѣленіямъ Коммисіи, или Комитетамъ, состоящимъ въ ея вѣдѣніи, для офиціальной надобности.

6. Utrzymywanie materyaliów piśmiennych należéć ma do Egzekutora kancelaryi, który wydawać je będzie za kwitami Naczelników Wydziału i kontrolować rzeczywisty ich rozchód.

Warszawa, d. 26 i 28 Września (8 i 10 Paździer.) 1863 r.

(podpisano) *Wosiński.*

№ 215.

Instrukcya dla Biblioteki Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

(d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1860 r.)

§ 1.

Biblioteka Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości służy do jéj urzędowego użytku. Dzieła w niéj znajdujące się mogą być także wypożyczane urzędnikom do składu téjże Kommissyi należącym, jakotéż i innym urzędnikom sądowym w Warszawie zamieszkałym.

§ 2.

Dzieła z biblioteki Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nie mogą być wypożyczane na dłuższy czas, jak na trzy miesiące, wyjąwszy, jeżeli udzielone są Wydziałom Kommissyi lub Komitetom pod jéj kierunkiem zostającym, do prac urzędowych.

§ 3.

Всякія сочиненія библіотеки Правительственной Коммисіи Юстиціи не иначе могутъ быть выдаваемы желающимъ, какъ за собственноручною ихъ росписко̀ю, въ коей долженъ быть означенъ срокъ, на который выдается сочиненіе. Въ Отдѣленія Коммисіи или въ Комитеты сочиненія выдаются, для офиціальнаго употребленія, не иначе, какъ съ разрѣшенія Директора Отдѣленія.

§ 4.

Въ одинъ разъ могутъ быть выдаваемы только три сочиненія по нѣскольку томовъ, всего же—не болѣе десяти томовъ. Правило это не относится къ Отдѣленіямъ Коммисіи, ни къ Комитетамъ.

§ 5.

Если получившій сочиненіе не возвратитъ онаго по прошествіи опредѣленнаго срока,—библіотекарь обязанъ донести о томъ Коммисіи Юстиціи.

§ 6.

Невозвратившій сочиненія по востребованію отвѣчаетъ за оное своимъ жалованьемъ.

Отвѣтственности этой подвергается также получившій сочиненіе въ случаѣ значительнаго подвержденія онаго.

§ 7.

Библіотекарь не вправѣ покупать никакихъ сочиненій для библіотеки Коммисіи Юстиціи, ни же распоряжаться ихъ переплетомъ, безъ особаго на то разрѣшенія Коммисіи.

§ 3.

Dzieła wszelkie z biblioteki Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości nie inaczéj mogą być wydane żądającym, jak za kwitem ich własnoręcznym, w którym oznaczonym być winien czas, na jaki dzieło się wypożycza. Dzieła brane do Wydziałów Kommissyi lub Komitetów dla prac urzędowych, wydawane być mają jedynie za upoważnieniem Dyrektora Wydziału.

§ 4.

Na raz jeden mogą być wypożyczone tylko trzy dzieła kilkutomowe, tak, aby nie więcéj obejmowały, jak dziesięć tomów. Nie stosuje się to do Wydziałów Kommissyi, ani do Komitetów.

§ 5.

Po upływie czasu, na jaki dzieło pożyczone zostało, gdy pożyczający takowego nie zwróci, bibliotekarz winien zdać o tém raport Kommissyi Sprawiedliwości.

§ 6.

Pożyczający, gdy nie zwróci dzieła na wezwanie, staje się odpowiedzialnym z pensyi, jaką pobiera.

Odpowiedzialność ta również ma miejsce i za znaczne uszkodzenie wypożyczonego dzieła.

§ 7.

Bibliotekarz nie jest mocen zakupować żadnego dzieła do biblioteki Kommissyi Sprawiedliwości, ani zarządzać jego oprawę, bez szczególnego na to upoważnienia Kommissyi.

§ 8.

Купленное сочиненіе должно быть внесено въ каталогъ, снабжено клеймомъ Коммисіи и номеромъ каталога.

§ 9.

Библіотека должна быть всегда заперта, а ключи должны находиться у библіотекаря.

§ 10.

Каталоги сочиненій, находящихся въ библіотекахъ Отдѣленій, должны быть приложены къ общему каталогу библіотеки Правительственной Коммисіи Юстиціи, но ключи отъ библіотекъ Отдѣленій отдаются одному изъ чиновниковъ каждаго Отдѣленія.

§ 11.

Лицо, подписанное на роспискѣ въ полученіи сочиненія, отвѣчаетъ за оное и не можетъ оправдываться отдачею онаго другому лицу.

Утверждено въ засѣданіи Правительственной Коммисіи Юстиціи 20 Іюня (2 Іюля) 1860 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Конопка.*

---

§ 8.

Zakupione dzieło winno być wpisane do katalogu, opatrzone stemplem Kommissyi i numerem bieżącym katalogu.

§ 9.

Biblioteka winna być zawsze zamkniętą, a klucze od niéj u bibliotekarza.

§ 10.

Katalogi dzieł znajdujących się w bibliotekach wydziałowych, winny być dołączone do katalogu głównego biblioteki Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, wszakże klucze od wydziałowych bibliotek mają być powierzone jednemu z urzędników każdego Wydziału.

§ 11.

Tylko osoba podpisana na kwicie, jako wypożyczająca dzieło, jest odpowiedzialną za zwrot jego i nie może się tém wymawiać, iż kto inny od niéj dzieło pożyczył.

Zatwierdzono na posiedzeniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości dnia 20 miesiąca Czerwca (2 Lipca) 1860 roku.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Konopka.*

№ 216.

Объясненіе, кто долженъ свидѣтельствовать подписи приходскихъ священниковъ на выдаваемыхъ ими актахъ.

(31 Іюля (12 Августа) 1841 г.).

Мировымъ Судамъ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Признавъ нужнымъ объяснить Судамъ порядокъ, по которому должно быть производимо засвидѣтельствованіе назначенныхъ для отправленія за границу Царства актовъ, которые выдаются приходскими священниками или въ качествѣ настоятелей приходовъ, или въ качествѣ чиновниковъ для совершенія актовъ гражданскаго состоянія, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ NN Мировому Суду, дабы онъ впредь не свидѣтельствовалъ подписей на упомянутыхъ актахъ приходскихъ священниковъ, но являющихся съ требованіемъ о таковомъ посвидѣтельствованіи отсылалъ къ подлежащимъ циркуловымъ приставамъ въ г. Варшавѣ, въ губерніяхъ же—къ городскимъ или гминнымъ учрежденіямъ, которыхъ подписи засвидѣтельствуетъ ихъ начальство.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1841 года.

За Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
(подписано) *Старынкевичъ*.

N. 8,281.

№ 216.

Objaśnienie, kto ma legalizować podpisy proboszczów na aktach przez nich wydawanych.

(d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1841 r.)

do
Sądów Pokoju.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości uznawszy za rzecz potrzebną objaśnić Sądom porządek, według którego dopełniane być winno poświadczanie aktów, za granicę Królestwa iść mających, które proboszcze, czy to jako przełożeni parafij, czyli jako urzędnicy Stanu Cywilnego wydają, poleca N. N. Sądowi Pokoju, aby odtąd na aktach rzeczonych nie legalizował podpisu proboszczów, lecz zgłaszające się strony o legalizacyą takową odsyłał do właściwych Komisarzy cyrkułowych w Warszawie, a do urzędów miejskich lub gminnych na prowincyi, których podpisy poświadczy przełożona nad niemi władza.

w Warszawie, d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1841 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,
w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) *Starynkiewicz*.

Nr. 8,281.

№ 217.

Постановленіе о томъ, что требуемыя дипломатическимъ путемъ Австрійскими властями выписи изъ актовъ гражданскаго состоянія должны быть выдаваемы безплатно и на простой бумагѣ.

(15 (27) Сентября 1836 г.).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Исправляющій должность Австрійскаго Консула въ Варшавѣ, представляя Намѣстнику въ Царствѣ, что Австрійскимъ правительствомъ сдѣлано распоряженіе о выдачѣ подданнымъ иностранныхъ державъ метрическихъ свидѣтельствъ о крещеніи, бракосочетаніи, смерти и т. п., безъ требованія за это какой либо платы, просилъ, чтобы взаимно требуемые дипломатическимъ путемъ такіе же акты для Австрійскихъ подданныхъ были выдаваемы присутственными мѣстами Царства безплатно.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, отъ коей было требуемо мнѣніе по сему предмету,—по сношенію съ Правительственными Коммисіями Юстиціи и Финансовъ, донесла отъ 11 (23) Августа с. г., за № 15,917/29,003, что, хотя плата съ означенныхъ актовъ, установленная Королевскимъ декретомъ 23 Февраля 1809 года въ пользу чиновниковъ, совершающихъ акты гражданскаго состоянія, судя по раздѣленію лицъ на три разряда, весьма умѣренна, а притомъ постановленіемъ 1811 года о гербовомъ сборѣ опредѣлено выдавать упомянутые акты не иначе, какъ на гербовой бумагѣ 10—грошеваго достоинства, но, такъ какъ упомянутые чиновники, выдавая требуемыя дипломатическимъ путемъ выписки изъ совершаемыхъ ими актовъ, обязаны исполнять это, по долгу службы, безплатно, и какъ выдача этихъ выписокъ не на гербовой, но на простой бумагѣ, не

№ 217.

Postanowienie, że żądane w drodze dyplomatycznéj przez władze austryackie wyciągi z akt Stanu Cywilnego mają być bezpłatnie i bez stempla wydawane.

(d. 15 (27) Września 1836 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Zastępujący Konsula Austryackiego w Warszawie, donosząc Księciu Namiestnikowi Królestwa o wydaném przez Rząd Austryacki rozporządzeniu względem wydawania poddanym zagranicznym aktów chrztu, ślubu, śmierci i t. d., bez wymagania jakiéjbądź opłaty, upraszał zarazem Jego Książęcą Mość o zarządzenie, iżby władze Królestwa żądane w drodze dyplomatycznéj podobnego rodzaju akta dla poddanych Austryackich również bezpłatnie wydawały.

Wezwana o złożenie w tym przedmiocie opinii Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, po zniesieniu się z Kommissyami Rządowemi Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu, w raporcie z dnia 11 (23) Sierpnia r. b., Nr. 15,917/29,003 przedstawiła: że lubo dekret Królewski z dnia 23 Lutego 1809 roku, opłatę od pomienionych aktów dla urzędników Stanu Cywilnego oznaczający, według przyjętego w nim podziału osób na trzy klasy, opłaty takowe dość umiarkowane postanowił, i lubo ekstrakty aktów pomienionych, według prawa stemplowego z roku 1811, na papierze stemplowym ceny groszy 10-ć winny być wydawane, przecież mając na uwadze, że urzędnik aktowy, wydający na rekwizycyą w drodze dyplomatycznéj żądane wyciągi, winien czynność takową z urzędu i bezpłatnie załatwić, i że wydawa-

причинитъ Казнѣ значительнаго ущерба, то, по мнѣнію Коммисіи, можно бы допустить требуемое Австрійскими властями облегченіе, о чемъ и слѣдовало бы издать соотвѣтственное постановленіе, при внесеніи онаго въ Дневникъ Законовъ.

Совѣтъ Управленія, принявъ во вниманіе: что въ настоящемъ случаѣ взаимность требуетъ доставить Австрійскимъ подданнымъ въ Царствѣ такое же удобство, какое оказывается подданнымъ Царства въ Австріи, на основаніи состоявшихся тамъ распоряженій,—въ удовлетвореніе заявленнаго Австрійскимъ правительствомъ желанія, положилъ: чтобы требуемыя этимъ правительствомъ дипломатическимъ путемъ выписки изъ актовъ гражданскаго состоянія были выдаваемы безплатно и на простой бумагѣ, но не иначе, какъ чрезъ посредство Правительственной Коммисіи Юстиціи, къ которой Австрійское правительство должно обращаться съ своими по сему отзывами.

При томъ Совѣтъ нашелъ: что послѣ указанія изъясненнаго порядка, о чемъ постановлено поставить въ извѣстность Австрійское правительство, посредствомъ Дипломатической Канцеляріи Намѣстника, опубликованіе настоящаго рѣшенія посредствомъ Дневника Законовъ признается излишнимъ.

Варшава, 15 (27) Сентября 1836 года.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь (подписано) *Тымовскій.*

№ 40,636.

nie ekstraktów takowych bez stempla znacznego uszczerbku Skarbowi nie przyniesie, była zdania: że żądana dogodność dla władz Austryackich, w tutejszym kraju mogłaby być, przez wydanie stosownego postanowienia i umieszczenie takowego w Dzienniku Praw, zarządzoną.

Rada zważając: że w obecnym przypadku idzie o wywzajemnienie się rządowi Austryackiemu za dogodność, którą poddani Królestwa, w skutek wydanych rozporządzeń, znajdą w krajach Austryackich, oświadczyła: iż w przychyleniu się do życzeń tegoż rządu mieć chce, iżby żądane przez niego w drodze dyplomatycznéj wyciągi z akt cywilnych, bezpłatnie i na papierze bez stempla, nie inaczéj wszakże, jak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, do któréj władze Austryackie odnosić się będą obowiązane, wydawanemi były.

Nadto wyrzekła Rada: że obok wskazanego wyżéj postępowania, o którém za pośrednictwem Kancelaryi Dyplomatycznéj Jego Książęcéj Mości, Rząd Austryacki zawiadomić postanowiła, ogłoszenie decyzyi téj przez Dziennik Praw zbytecznem być znajduje.

Warszawa, dnia 15 (27) Września 1836 r.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *Tymowski.*

Nr. 40,636.

№ 218.

Распоряженіе о засвидѣтельствованіи подписей Судебныхъ Приставовъ и Возныхъ.

(14 (26) Августа 1840 г.)

Предсѣдателю Гражданскаго Трибунала Плоцкой Губерніи.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Въ представленіи отъ 6 (18) Іюля с. г., Г. Предсѣдатель просилъ о разрѣшеніи:

кому принадлежитъ засвидѣтелствованіе подписей Судебныхъ Приставовъ и Возныхъ, то есть: Предсѣдателю ли, или Царскому Прокурору?

Вслѣдствіе таковаго представленія, Правительственная Коммисія даетъ знать: что, хотя Г. Предсѣдателемъ не показаны особые случаи, въ которыхъ встрѣчалась бы надобность засвидѣтельствованія подписей Судебныхъ Приставовъ и Возныхъ, однакоже полагаетъ, что засвидѣтэльствованіе, въ случаѣ надобности, подписей означенныхъ чиновъ, какъ равно и всѣхъ другихъ судебныхъ чиновниковъ, принадлежитъ, согласно существующему донынѣ порядку, Предсѣдателю Трибунала.

Варшава, 14 (26) Августа 1840 года.

Членъ Коммисіи, (подписано) *Бораковскій.*

N. 7,449.

№ 218.

Rozporządzenie co do legalizacyi podpisu komorników i woźnych.

(d. 14 (26) Sierpnia 1840 r.)

do

Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiéj.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W przedstawieniu z dnia 6 (18) Lipca r. b., upraszał W. Prezes o zdecydowanie:

czyli legalizacya podpisów komorników i woźnych należy do Prezesa, czyli téż do Prokuratora Królewskiego?

W rozwinięciu takowego przedstawienia, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości oświadcza: że jakkolwiek nie ma przez W. Prezesa wskazanych szczególnych przypadków, w którychby zachodziła potrzeba legalizacyi podpisów komorników i woźnych, uważa jednak, iż w zdarzyć się mogącéj potrzebie, legalizacya podpisów tychże officyalistów, równie jak wszelkich innych urzędników sądowych, wedle istniejącego dotąd porządku, jest atrybucyą Prezesa Trybunału.

w Warszawie, dnia 14 (26) Sierpnia 1840 roku.

Członek Kommissyi, (podpisano) *Borakowski.*

Nr. 7,449.

№ 219.

Распоряженіе о засвидѣтельствованіи нотаріальныхъ актовъ, составленныхъ Актовыми Писарями.

(8 (20) Апрѣля 1846 г.).

Всѣмъ Актовымъ Писарямъ Царства.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для заведенія единообразнаго порядка засвидѣтельствованія судебныхъ актовъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предлагаетъ NN Актовому Писарю Царства, дабы всѣ выдаваемыя имъ выписки изъ актовъ не прежде были представляемы для засвидѣтельствованія Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, какъ послѣ засвидѣтельствованія таковыхъ, въ надлежащемъ порядкѣ, относительно собственноручности подписи, Предсѣдателемъ Апеляціоннаго Суда.

Варшава, 8 (20) Апрѣля 1846 года.

(подписано) *Вычеховскій.*

№ 5,581.

№ 219.

Rozporządzenie co do legalizacyi aktów notaryalnych, sporządzonych przez Pisarzy Aktowych.

(d. 8 (20) Kwietnia 1846 r.)

do

wszystkich Pisarzów Aktowych Królestwa.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Dla zaprowadzenia jednostajnego porządku w legalizowaniu aktów sądowych, Komissya Rządowa Sprawiedliwości wzywa N. N. Pisarza Aktowego Królestwa, aby wszelkie wyciągi aktów przez niego wydawane, nie wprzód były przedstawiane do legalizacyi Dyrektorowi Głównemu Prezydującemu w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dopóki takowych co do własnoręczności podpisu nie poświadczy w drodze właściwéj Prezes Sądu Apellacyjnego.

w Warszawie, dnia 8 (20) Kwietnia 1846 roku.

(podpisano) *Wyczechowski.*

Nr. 5,581.

№ 220.

Распоряженіе о томъ, чтобы Предсѣдатели Трибуналовъ не возлагали на Судей засвидѣтельствованія, вмѣсто ихъ, судебныхъ актовъ.

(22 Января (3 Февраля) 1847 г.).

Всѣмъ Предсѣдателямъ Гражданскихъ Трибуналовъ.

Правительственная Коммиссія Юстиціи.

Усмотрѣвъ при засвидѣтельствованіи приговоровъ и актовъ, что въ дѣйствіи этомъ очень часто заступаютъ Предсѣдателей, въ противность постановленнымъ правиламъ, не только старшіе по порядку, но даже и младшіе не по старшинству Судьи, тѣмъ болѣе, что этого рода дѣйствія должны быть исполняемы одними Предсѣдателями, и только въ случаѣ дѣйствительнаго препятствія, должны заступать ихъ мѣсто старшіе по порядку Судьи, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Г. Предсѣдателю, дабы онъ самъ исключительно занимался засвидѣтельствованіемъ, а въ случаѣ невозможности, разрѣшалъ бы исполнять это старшему по порядку Судьѣ, каковой порядокъ Г. Предсѣдатель обязанъ соблюдать впредь и въ другихъ дѣйствіяхъ.

Варшава, 22 Января (3 Февраля) 1847 года.

(подписано) *Вычеховскій.*

№ 1,765.

№ 220.

Rozporządzenie, aby przy dopełnianiu legalizacyi aktów, Prezesi Trybunałów nie wyręczali się Sędziami.

(d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1847 r.)

do
wszystkich Prezesów Trybunałów Cywilnych.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Dostrzegając przy legalizacyach wyroków i aktów, że Prezesów w téj czynności zbyt często zastępują, nietylko Sędziowie najstarsi z porządku, lecz nawet bez porządku starszeństwa najmłodsi, co sprzeciwia się właściwemu porządkowi, tém bardziéj, że czynności tego rodzaju powinny być załatwiane przez samych Prezesów i tylko na przypadek istotnéj przeszkody zastąpić ich winni Sędziowie z porządku najstarsi, dla tego Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wzywa W. Prezesa, aby sam wyłącznie zajmował się legalizacyą, lub wrazie przeszkody upoważniał do tego Sędziego z porządku najstarszego, który to porządek i w innych czynnościach W. Prezes zachować starać się będzie.

w Warszawie, dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1847 r.

(podpisano) *Wyczechowski.*

Nr. 1,765.

№ 221.

Распоряженіе относительно веденія журналовъ засвидѣтельствованій.

(5 (17) Января 1852 г.)

Предсѣдателю Гражданскаго Трибунала Люблинской Губерніи въ Люблинѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Признавъ издавна нужнымъ веденіе у себя контроля засвидѣтельствованныхъ актовъ, который давалъ бы возможность повѣрить, въ случаѣ надобности, число или дѣйствительность всего акта, и имѣя въ виду, что подобный контроль ведется большею частію въ канцеляріяхъ Предсѣдателей Трибуналовъ, Правительственная Коммисія Юстиціи предписываетъ Предсѣдателю Гражданскаго Трибунала Люблинской Губерніи въ Люблинѣ, для единообразія, сдѣлать также въ канцеляріи своей распоряженіе о записываніи въ назначенный для этого журналъ содержанія засвидѣтельствованныхъ имъ актовъ и о выставленіи на этихъ актахъ текущаго номера журнала.

О заведеніи таковаго контроля, Правительственная Коммисія предписываетъ донести.

Варшава, 5 (17) Января 1852 года.

(подписано) *Вычеховскій.*

N. 1,317.

№ 221.

Rozporządzenie co do utrzymywania dzienników legalizacyjnych.

(d. 5 (17) Stycznia 1852 r.)

do

Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Lubelskiéj w Lublinie.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Uznawszy oddawna potrzebę utrzymywania u siebie kontroli legalizacyi aktów, która podaje środek sprawdzenia w razie kwestyi o datę lub rzetelność całego aktu, i gdy podobna kontrola po większéj części w biurach Prezesów Trybunałów jest utrzymywaną, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości wzywa Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernii Lubelskiéj w Lublinie, aby, dla jednostajności, polecił również w biurze swojém zapisywać do dziennika na ten cel wyznaczonego treść aktów przez siebie poświadczanych i zamieszczać odpowiednią liczbę kolejną dziennika na tychże aktach.

O zaprowadzeniu takiéj kontroli Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zastrzega sobie raport.

w Warszawie, dnia 5 (17) Stycznia 1852 roku.

(podpisano) *Wyczechowski.*

Nr. 1,317.

№ 222.

Правила относительно удостовѣренія подлинности актовъ и приговоровъ, а также относительно подсудности обывателей Имперіи и Царства въ тяжебныхъ дѣлахъ.

(18 (30) Марта 1838 г.).

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія.

Министръ Статсъ-Секретарь сообщилъ Намѣстнику въ Царствѣ Высочайше утвержденное въ 12 день Января с. г. мнѣніе Государственнаго Совѣта о подсудности обывателей Россійской Имперіи и Царства Польскаго въ тяжебныхъ дѣлахъ.

Совѣтъ опредѣлилъ: упомянутое мнѣніе Государственнаго Совѣта препроводить въ Правительственную Коммисію Юстиціи, для внесенія въ Дневникъ Законовъ и надлежащаго по оному исполненія.

Варшава, 18 (30) Марта 1838 г.

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тымовскій.*

№ 222.

Przepisy co do legalizacyi aktów i wyroków, oraz w przedmiocie właściwości Sądu dla mieszkańców Cesarstwa i Królestwa w sprawach cywilnych.

(18 (30) Marca 1838 r.)

Wypis z protokółu posiedzenia Rady Administracyjnéj.

Minister Sekretarz Stanu zakomunikował Namiestnikowi Królestwa zatwierdzone przez Jego Cesarską Mość pod dniem 12 Stycznia r. b., Zdanie Rady Państwa w przedmiocie właściwości Sądu dla mieszkańców Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego w sprawach cywilnych.

Rada postanowiła: rzeczone Zdanie Rady Państwa przesłać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, w celu umieszczenia go w Dzienniku Praw, tudzież stosownego, w czém do niéj należy, wykonania.

Warszawa, d. 18 (30) Marca 1838 roku.

Zgodno z protokółem:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *J. Tymowski.*

Приложеніе къ № 222.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему"

въ С. Петербургѣ,
12 Января 1838 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ: Законовъ и дѣлъ Царства Польскаго, и въ общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о подсудности обывателей Россійской Имперіи и Царства Польскаго въ дѣлахъ тяжебныхъ и сообразивъ оное съ бывшими прежде по сему предмету предположеніями и съ примѣчаніями Совѣта Управленія Царства, положилъ: постановить въ семъ отношеніи слѣдующія правила.

1. Дѣла вотчинныя, возникшія между обывателями Имперіи и Царства, разсматривать въ присутственныхъ мѣстахъ того края, гдѣ находится спорное имѣніе, въ чемъ бы оное ни состояло.
2. Иски жителей Имперіи и Царства, въ случаѣ неисполненія совершаемыхъ между ними долговыхъ обязательствъ, договоровъ и иныхъ письменныхъ актовъ, если они будутъ содержать въ себѣ: *a)* обезпеченіе на имѣнія, состоящія въ томъ или другомъ краѣ, или *b)* поручительство лицъ, имѣющихъ гдѣ либо постоянное пребываніе, производить: *въ первомъ случаѣ*, въ судебныхъ мѣстахъ того края, гдѣ состоятъ имѣнія, служащія обезпеченіемъ, *во второмъ*, при

Anneks do Nr. 222.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Ma być podług tego."

w Petersburgu,
12 Stycznia 1838 r.

Zdanie Rady Państwa.

Rada Państwa, w połączonych Departamentach: Prawodawczym i Spraw Królestwa Polskiego, tudzież w Ogólném Zgromadzeniu, po rozpoznaniu przełożenia Ministra Sprawiedliwości o właściwości Sądu dla mieszkańców Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego w sprawach cywilnych, i porównaniu onego z obowiązującemi do tego przedmiotu przepisami, jakotéż z uwagami Rady Administracyjnéj Królestwa, postanowiła przyjąć w tym względzie następujące prawidła:

1. Sprawy rzeczowe, zachodzące pomiędzy mieszkańcami Cesarstwa i Królestwa, mają być sądzone przez Sądy tego kraju, w którym znajduje się majątek sporny, bez różnicy z czego się takowy składa.
2. Sprawy osobiste mieszkańców Cesarstwa i Królestwa, powstające w razie niewykonania zobowiązań w przedmiocie długów, w razie niewykonania umów i innych aktów zeznanych na piśmie, jeżeli będą w sobie zawierać: *a)* zabezpieczenie na majątku, w tym lub owym kraju położonym; *b)* zaręczenie osób w jednym z nich stale zamieszkałych, mają być rozpoznawane: *w pierwszym przypadku*, przez Sądy tego kraju, w którym znajduje się majątek, stanowiący przedmiot za-

не состоятельности отвѣтчика, или должника, тамъ, гдѣ находятся поручители, или гдѣ состоятъ ихъ имѣнія.

3. Если письменныя обязательства, договоры и акты, заключенные жителями Имперіи и Царства, будутъ безъ всякаго обезпеченія и поручительства, то, при непсполненіи ихъ, иски производить по усмотрѣнію истца, или: 1-е тамъ, гдѣ находится на лицо отвѣтчикъ, или 2-е тамъ, гдѣ должно производиться исполненіе обязательства либо договора.

4. Когда же въ актѣ постановлено будетъ иное условіе о мѣстѣ и способѣ разбирательства могущихъ возникнуть по онымъ споровъ, въ такомъ случаѣ искъ производить тамъ, гдѣ назначено будетъ по взаимному согласію.

5. Дѣйствительность долговаго обязательства, договора, или инаго акта опредѣляется на основаніи законовъ того края, по узаконеніямъ и формамъ коего акты были совершены. Если же актъ предъявленъ будетъ ко взысканію не въ томъ краѣ, гдѣ оный совершенъ, и со стороны отвѣтчика возникнетъ о формальности совершенія акта споръ, то истецъ обязанъ представить удостовѣреніе, что актъ составленъ сообразно съ законами и формами другаго края.

Удостовѣреніе таковое выдается тѣмъ судебнымъ мѣстомъ, которому непосредственно подвѣдомственъ судъ, самый актъ совершавшій; если же актъ совершенъ не въ судѣ, а у Нотаріуса или Маклера, то Гражданскимъ Судомъ первой степени.

Въ предупрежденіе подлога, свидѣтельство подлинности удостовѣренія судебнаго мѣста производится порядкомъ, въ слѣдующей статьѣ означеннымъ.

bezpieczenia; *w drugim*, w razie niewypłacalności pozwanego lub dłużnika, przez Sądy miejsca, w którém znajduje się poręczyciel, lub w którém posiada majątek.

3. Jeżeli zeznane na piśmie zobowiązania, umowy i akta, przez mieszkańców Cesarstwa i Królestwa, nie będą zawierać w sobie żadnego zabezpieczenia i zaręczenia, wtedy, w razie ich niewykonania, powstające ztąd sprawy mają być sądzone, wedle uznania powoda, albo 1º tam, gdzie się osobiście znajduje pozwany, albo 2º tam, gdzie ma nastąpić wykonanie zobowiązania lub umowy.

4. Gdy zaś w akcie zastrzeżone będą inne warunki względem miejsca i sposobu rozpoznawania powstających z niego sporów, w takim razie sprawa toczyć się ma w miejscu przez strony dobrowolnie oznaczoném.

5. Ważność zobowiązania w przedmiocie długu, umowy lub innego aktu, rozpoznawaną będzie podług praw obowiązujących w tym kraju, wedle form i przepisów którego akt zawarty został. Jeżeli zaś na zasadzie aktu rozpoczęte będą kroki egzekucyjne, nie w tym kraju, w którym zawarcie onego nastąpiło, i strona poszukiwana wytoczy spór co do formalności zawartego aktu, w takim razie strona wykonania poszukująca winna udowodnić, że akt zawarty jest zgodnie z prawami i podług form drugiego kraju.

Poświadczenie w téj mierze wydane będzie przez władzę sądową, bezpośrednio przełożoną nad Sądem, który przyjmował akt; jeżeli zaś akt zeznany był nie w Sądzie, lecz przed Notaryuszem lub Meklerem, poświadczenie nastąpi przez Sąd cywilny 1-éj instancyi.

Dla zapobieżenia fałszom, stwierdzenie rzetelności poświadczenia władzy sądowej dopełnione będzie w sposobie, następującym artykułem oznaczonym.

6. Рѣшенія присутственныхъ мѣстъ какъ Имперіи, такъ и Царства, по дѣламъ вотчиннымъ и исковымъ, приводятся въ исполненіе въ томъ краѣ, гдѣ оныя послѣдовали. Но когда по рѣшеніямъ судебныхъ мѣстъ въ дѣлахъ исковыхъ, положено будетъ взысканіе, а имѣнія, съ коего можно было бы оное произвесть, въ томъ краѣ находиться не будетъ, между тѣмъ какъ въ другомъ краѣ истецъ укажетъ принадлежащее ответчику имѣніе,—въ такомъ случаѣ рѣшеніе приводить въ исполненіе въ томъ краѣ, гдѣ состоитъ имѣніе, и въ порядкѣ, законами того края установленномъ; при чемъ наблюдать слѣдующее.

Въ Царствѣ, вошедшія въ законную силу рѣшенія, состоявшіяся въ Судебныхъ мѣстахъ Имперіи, исполнять, по просьбѣ истца, Предсѣдателямъ подлежащихъ Судовъ. Для сего истецъ обязанъ предварительно испросить изъ Судебнаго мѣста Имперіи засвидѣтельствованную на законномъ основаніи копію съ опредѣленія, съ надписью въ томъ, что объ исполненіи онаго предоставляется ему просить въ Царствѣ Польскомъ; каковую копію и имѣетъ онъ приложить къ своей просьбѣ.

Подписи лицъ, свидѣльствующихъ копію, удостовѣряются мѣстнымъ Начальникомъ Губерніи, который о каждомъ таковомъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Правительственную Коммисію Юстиціи, а сія послѣдняя, съ своей стороны даетъ о томъ знать Предсѣдателю надлежащаго Суда.

Въ Имперіи, рѣшенія Судебныхъ мѣстъ Царства, исполненію подлежащія, приводить въ дѣйствіе также по просьбѣ истца, подлежащимъ мѣстамъ, съ представленіемъ тѣхъ же самыхъ документовъ. Подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію съ Судебнаго рѣшенія, удостовѣряются въ Царствѣ Правительственною Коммисіею Юстиціи, которая о таковомъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Начальника той Губерніи, въ коей должно производиться исполненіе рѣшенія; Начальникъ же Губерніи, съ своей стороны, даетъ о томъ знать подлежащему мѣсту.

6. Wyroki władz sądowych Cesarstwa i Królestwa, w sprawach rzeczowych i osobistych, wykonane będą w tym kraju, w którym wydane zostały. Lecz gdy wyrokiem w sprawie osobistéj zapadłym, zasądzona zostanie jakowa należytość, a majątku, z któregoby takowa mogła być zaspokojoną, w tym kraju nie będzie, poszukujący zaś wskaże w drugim kraju odpowiedni fundusz, w takim razie wyrok wykonany będzie tam, gdzie znajduje się fundusz, w sposób ustawami miejscowemi przepisany, z zachowaniem następujących przepisów:

W Królestwie, wykonanie wyroków prawomocnych, przez Sądy Cesarstwa wydanych, zarządzi Prezes właściwego Sądu, na prośbę powoda. Tym końcem powód powinien wyjednać sobie od władzy sądowéj Cesarstwa poświadczony prawnie odpis wyroku, z wzmianką: że pozostawiono mu poszukiwać wykonania onego w Królestwie, i takowy odpis dołączyć do swéj prośby.

Podpisy osób poświadczających odpis, stwierdzone będą przez Naczelnika Gubernii, który o każdém tego rodzaju stwierdzeniu uwiadomi Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, ta zaś Prezesa właściwego Sądu.

W Cesarstwie, wyrok władz sądowych Królestwa, wykonaniu podległy, doprowadzą do skutku, również na prośbę strony wykonania poszukiwającéj, władze miejscowe, za okazaniem tychże samych dowodów; podpisy osób poświadczających odpis wyroku, stwierdzone będą w Królestwie przez Kommissyą Sprawiedliwości, która o takowém stwierdzeniu uwiadomi Naczelnika Gubernii, gdzie ma nastąpić wykonanie; Naczelnik Gubernii zaś doniesie o tém właściwéj władzy.

При сихъ случаяхъ, ни въ Царствѣ, ни въ Имперіи, Судебныя и исполнительныя мѣста не входятъ въ разсмотрѣніе правильности иска и послѣдовавшаго уже по оному рѣшенія.

Подлинное подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, *Графъ Новосильцовъ.*

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія,
(подписано) *Тымовскій.*

№ 223.

Дополненіе правилъ относительно удостовѣренія подлинности актовъ, составляемыхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно.

(13 (25) Февраля 1853 г.)

По указу Его Величества
НИКОЛАЯ I,
Императора и Самодержца Всероссійскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Министръ Статсъ-Секретарь сообщилъ Намѣстику въ Царствѣ Высочайше утвержденное въ 11 день Іюля 1852 года мнѣніе Государственнаго Совѣта и правила относительно удостовѣренія подлинности актовъ, составляемыхъ въ Царствѣ Польскомъ

W powyższych przypadkach, ani w Królestwie, ani w Cesarstwie, władze sądowe i wykonawcze nie są mocne wchodzić w rozpoznanie prawności skargi i zapadłego na skutek onéj wyroku.

Oryginał podpisał:
Prezes Rady Państwa, *Hrabia Nowossilzoff.*

Zgodno z oryginałem:
Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj,
(podpisano) *Tymowski.*

№ 223.

Uzupełnienie przepisów co do poświadczania autentyczności aktów, sporządzanych w Królestwie Polskiém i Wielkiém Księstwie Finladzkiém, a wykonywanych w Cesarstwie Rossyjskiém i nawzajem.

(d. 13 (25) Lutego 1853 r.)

w Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I,
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
etc, etc, etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Minister Sekretarz Stanu zakomunikował Namiestnikowi Królestwa Zdanie Rady Państwa, oraz przepisy co do poświadczenia autentyczności aktów, sporządzanych w Królestwie Polskiém i Wielkiém Księstwie Finlandzkiém, a wykonywanych

и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно.

Совѣтъ Управленія постановилъ: означенное мнѣніе Государственнаго Совѣта и правила препроводить въ Правительственную Коммисію Юстиціи, для напечатанія въ Дневникѣ Законовъ и для надлежащаго, въ чемъ до нея касается, исполненія.

Состоялось въ Варшавѣ, 13 (25) Февраля 1853 года.

Предсѣдательствующій въ Совѣтѣ Управленія,
Генералъ-Адъютантъ (подписано) *Князь Горчаковъ.*

Приложеніе къ № 223.

1852 года Августа 5 дня.

По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Господина Министра Юстиціи Статсъ Секретаря, Тайнаго Совѣтника и Кавалера Графа Виктора Никитича Панина, отъ 16 минувшаго Іюля, за № 3,542, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія о порядкѣ свидѣтельствованія подлинности актовъ, совершаемыхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно, прилагая и удостоенныя Высочайшаго утвержденія правила по сему предмету. Означенное же мнѣніе Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія.

Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и дѣлъ Царства Польскаго и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о порядкѣ свидѣтельствованія подлинности актовъ, совершаемыхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ, и приводи-

w Cesarstwie Rossyjskiém i nawzajem, przez Jego Cesarsko-Królewską Mość pod dniem 11 Lipca 1852 r. zatwierdzone.

Rada Administracyjna postanowiła: rzeczone Zdanie Rady Państwa i przepisy przesłać Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, w celu umieszczenia ich w Dzienniku Praw, tudzież stosownego, w czém do niéj należy, wykonania.

Działo się w Warszawie, dnia 13 (25) Lutego 1853 roku.

Prezydujący w Radzie Administracyjnéj, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Książę Gorczakow.*

Anneks do Nr. 223.

dnia 5 Sierpnia 1852 roku.

Według ukazu Jego Cesarskiej Mości, Rządzący Senat wysłuchał przełożenie P. Ministra Sprawiedliwości, Sekretarza Stanu, Radcy Tajnego i Kawalera Hrabiego Wiktora syna Nicetego Panin, z dnia 16 Lipca r. b., Nr. 3,542, przy którém przesyła Rządzącemu Senatowi, Najwyższy rozkaz względem wykonania zapadłego w Radzie Państwa Zdania, co do sposobu poświadczania autentyczności aktów w Królestwie Polskiém i Wielkiém Księstwie Finlandzkiém sporządzanych, a mających być egzekwowanemi w Cesarstwie i nawzajem; przy czém dołączonemi były Najwyżej zatwierdzone w tym przedmiocie przepisy. Pomienione zaś Zdanie Rady Państwa brzmi jak następuje:

Rada Państwa, w połączonych Departamentach: Prawodawczym i Spraw Królestwa Polskiego, tudzież w Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o sposobie poświadczenia autentyczności aktów zeznawanych w Królestwie Polskiém i w Wielkiém Księstwie Finlandzkiém,

мыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно, согласно съ заключеніемъ его, Министра, и Министровъ Статсъ-Секретарей Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго, мнѣніемъ положилъ: 1. Въ измѣненіе ст. 601 Зак. Гражд. (Св. Зак. т. X), постановить по сему предмету прилагаемыя у сего правила. II. Пункты 5-й и 6-й приложенія къ ст. 2,221 Зак. Гражд. (Свода Зак. т. X) (*) о судопроизводствѣ по дѣламъ между обывателями Россійской Имперіи и Царства Польскаго, изложить слѣдующимъ образомъ: *II. 5-й.* Дѣйствительность долговаго обязательства, договора или инаго акта опредѣляется на основаніи законовъ того края, по узаконеніямъ и формамъ коего были совершены. *II. 6-й.* Рѣшенія присутственныхъ мѣстъ, какъ Имперіи, такъ и Царства, по дѣламъ вотчиннымъ и исковымъ, приводятся въ исполненіе въ томъ краѣ, гдѣ оныя послѣдовали. Но когда по рѣшеніямъ судебныхъ мѣстъ въ дѣлахъ исковыхъ положено будетъ взысканіе, а имѣніе, съ коего можно было бы оное производить, въ томъ краѣ находиться не будетъ, между тѣмъ, какъ въ другомъ краѣ истецъ укажетъ принадлежащее отвѣтчику имѣніе,—въ такомъ случаѣ рѣшеніе приводить въ исполненіе въ томъ краѣ, гдѣ состоитъ имѣніе и въ порядкѣ, законами того края установленномъ. При чемъ наблюдать слѣдующее: *a)* въ Царствѣ, вошедшія въ законную силу рѣшенія, состоявшіяся въ судебныхъ мѣстахъ Имперіи, исполнять, по просьбѣ истца, Предсѣдателямъ подлежащихъ судовъ; для сего истецъ обязанъ предварительно испросить изъ судебнаго мѣста Имперіи засвидѣтельствованную, на законномъ основаніи, копію съ опредѣленія, съ надписью въ томъ, что объ исполненіи онаго предоставляется ему просить въ Царствѣ Польскомъ, каковую копію и имѣетъ онъ приложить къ своей просьбѣ; подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію, удостовѣряются мѣстнымъ Губернскимъ Правленіемъ, которое о каждомъ таковомъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Правительственную Ком-

(*) 21 т. Дневника Законовъ Царства Польскаго, Мнѣніе Государственнаго Совѣта, 12 Января 1838 года.

a egzekwowanych w Cesarstwie i nawzajem, zgodnie z wnioskiem rzeczonego Ministra oraz Ministrów Sekretarzy Stanu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego, uchwaliła: 1. Zmieniając art. 601 Praw Cywil. (Tom X Zbioru Praw), postanowić w tym przedmiocie dołączone przy niniejszém Prawidła. II. Ustęp 5-ty i 6-ty dodatku do art. 2221 Praw Cywil. (Tom X Zbioru Praw) (*) o postępowaniu sądowém w sprawach między obywatelami Cesarstwa Rossyjskiego a Królestwa Polskiego, wyłuszczyć w ten sposób: *Ustęp 5-ty.* Ważność zobowiązania w przedmiocie długu, umowy lub innego aktu, rozpoznawaną będzie podług praw obowiązujących w tym kraju, wedle przepisów i form którego, akt zawarty został. *Ustęp 6-ty.* Wyroki władz sądowych Cesarstwa i Królestwa w sprawach rzeczowych i osobistych, wykonane będą w tym kraju, w którym wydane zostały. Lecz gdy wyrokiem w sprawie osobistéj zapadłym, zasądzona zostanie jakowa należytość, a majątku, z któregoby takowa mogła być zaspokojoną, w tym kraju nie będzie, poszukujący zaś wskaże w drugim kraju odpowiedni fundusz; w takim razie wyrok wykonany będzie tam, gdzie znajduje się fundusz, w sposób ustawami miejscowemi przepisany, z zachowaniem następujących przepisów: *a)* w Królestwie, wykonanie wyroków prawomocnych przez Sądy Cesarstwa wydanych, zarządzi Prezes właściwego Sądu, na prośbę powoda. Tym końcem powód powinien wyjednać sobie od władzy sądowéj Cesarstwa poświadczony prawnie odpis wyroku, z wzmianką: że pozostawiono mu poszukiwać wykonania onego w Królestwie Polskiém, i takowy odpis dołączyć do swéj prośby. Podpisy osób poświadczających odpis, stwierdzone będą przez miejscowy Rząd Gubernialny, który o każdém tego rodzaju stwierdzeniu uwiadomi Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, ta zaś Prezesa właściwego Sądu; *b)* w Cesarstwie, wyroki władz sądowych Królestwa, wykonaniu podległe, doprowadzą do sku-

(*) Tom 21 Dziennika Praw Królestwa Polskiego, Zdanie Rady Państwa z dnia 12 Stycznia 1838 r.

мисію Юстиціи, а сія послѣдняя, съ своей стороны, даетъ о томъ знать Предсѣдателю подлежащаго Суда; *b)* въ Имперіи, рѣшенія судебныхъ мѣстъ Царства, исполненію подлежащія, приводить въ дѣйствіе, также по просьбѣ истца, подлежащимъ мѣстамъ, съ представленіемъ тѣхъ самыхъ документовъ; подписи лицъ, свидѣтельствующихъ копію съ судебнаго рѣшенія, удостовѣряются въ Царствѣ Правительственною Коммисіею Юстиціи, которая о такомъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Губернское Правленіе той губерніи, въ коей должно производиться исполненіе рѣшенія; Губернское же Правленіе, съ своей стороны, даетъ о томъ знать надлежащему мѣсту. При сихъ случаяхъ ни въ Царствѣ, ни въ Имперіи, судебныя и исполнительныя мѣста не входятъ въ разсмотрѣніе правильности иска и послѣдовавшаго уже по оному рѣшенія. III. Приведеніе въ установленномъ порядкѣ въ дѣйствіе настоящихъ постановленій, въ чемъ оныя къ Царству Польскому и къ Великому Княжеству Финляндскому относятся, возлагается по принадлежности на Намѣстника Царства и Финляндскаго Генералъ-Губернатора. На мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о порядкѣ свидѣтельствованія подлинности актовъ, совершаемыхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ, и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ: за Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Графъ А. Гурьевъ.

11 Іюля 1852 года.

Приказали: Объ означенномъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, съ приложеніемъ Высочайше утвержденныхъ правилъ, для повсемѣстнаго оныхъ обнародованія и должнаго, до кого касаться будетъ, въ чемъ слѣдуетъ, исполненія, во всѣ Губернскія, Войсковыя и Областныя Правленія, и Судебныя Палаты, послать указы, каковыми увѣдомить Гг. Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями и

tku, również na prośbę strony wykonania poszukiwającéj, władze miejscowe, za okazaniem tychże samych dowodów; podpisy osób poświadczających odpis wyroku, stwierdzone będą w Królestwie przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, która o takowém stwierdzeniu uwiadomi Rząd Gubernialny téj gubernii, gdzie ma nastąpić wykonanie wyroku; Rząd zaś Gubernialny doniesie o tém właściwéj władzy. W powyższych przypadkach, ani w Królestwie, ani w Cesarstwie, władze sądowe i wykonawcze nie są mocne wchodzić w rozpoznanie prawności skargi i zapadłego na skutek onéj wyroku. III. Wykonanie przepisanym porządkiem niniejszych postanowień, w czém takowe stosować się będą do Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego, porucza się respective Namiestnikowi Królestwa tudzież Jenarał-Gubernatorowi Finlandzkiemu. Na Zdaniu napisano: Jego Cesarska Mość raczył powyższe Zdanie zapadłe w Ogólném Zebraniu Rady Państwa co do poświadczania autentyczności aktów w Królestwie Polskiém i Wielkiém Księstwie Finlandzkiém wydawanych, a w Cesarstwie i nawzajem w egzekucyą w prowadzać się mających, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Za Prezesa Rady Państwa, (podpisano) *Hrabia A. Gurjew,*

dnia 11 Lipca 1852 r.

Rządzący Senat postanowił: O rzeczoném Najwyżej zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, z załączeniem Najwyżej zatwierdzonych przepisów, dla podania do powszechnéj wiadomości i ścisłego wykonania, do kogo to właściwie należéć będzie, po wszystkich Rządach Gubernialnych, Wojskowych i Obwodowych, oraz wszystkich Izbach sądowych, rozesłać ukazy, przez które także mają być zawiadomieni PP. Ministrowie

Главныхъ Начальниковъ Губерній, а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣніе; увѣдомленіе же о семъ Гг. Министровъ Статсъ-Секретарей Парства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго предоставить Господину Министру Юстиціи, для чего въ Департаментъ Министерства Юстиціи препроводить съ опредѣленія копію и припечатать въ 1-мъ Отдѣленіи издаваемаго при Правительствующемъ Сенатѣ собранія указовъ.

Подлинное за подписаніемъ Правительствующаго Сената.

Августа 20 дня 1852 года.

И. д. Секретаря, (подписано) *Ласковскій.*

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь, (подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

Правила относительно удостовѣренія подлинности актовъ, составленныхъ въ Царствѣ Польскомъ и Великомъ Княжествѣ Финляндскомъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи и обратно.

Государь Императоръ изволилъ разсматривать.

Подписалъ Государственный Секретарь, *Бахтинъ.*

А. *Для Царства Польскаго.*

1. Подлинность актовъ, совершенныхъ въ Царствѣ у Нотаріусовъ и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Имперіи, свидѣтельствуется судебными мѣстами, по установленному въ Царствѣ порядку; дѣйствительность же засвидѣтельствованія акта судеб-

i Główno-Zarządzający osobnemi wydziałami, oraz Główni Naczelnicy Gubernij, zaś Najświętszemu Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i Ogólnym tychże Zebraniom, zakomunikować uwiadomienia, a zawiadomienie o tém PP. Ministrów Sekretarzy Stanu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego, pozostawić P. Ministrowi Sprawiedliwości, w którym to celu ma być przesłaną do Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości kopia postanowienia, i wydrukowaną w 1-ym Oddziale wydawanych przy Rządzącym Senacie ukazów.

Oryginał podpisany przez Rządzący Senat.

Dnia 20 Sierpnia 1852 roku.

P. o. Sekretarza, (podpisano) *Łaskowski.*

Za zgodność:

Sekretarz Stanu, (podpisano) *T. Le Brun.*

Przepisy dotyczące poświadczania autentyczn ści aktów, sporządzonych w Królestwie Polskiém i Wielkiém Księstwie Finlandzkiém, a wykonywanych w Cesarstwie i nawzajem.

Najjaśniejszy Cesarz rozpoznawać raczył.

(podpisano) Sekretarz Państwa, *Bachtin.*

A. *Dla Królestwa Polskiego.*

1. Autentyczność aktów sporządzonych w Królestwie przed Notaryuszami (Regentami), a wprowadzanych w wykonanie w Cesarstwie, poświadczoną być winna przez władze sądowe, porządkiem w Królestwie przepisanym; rzeczywistość zaś

нымъ мѣстомъ, а равно соблюденіе всѣхъ установленныхъ для совершенія ихъ формъ, удостовѣряются Правительственною Коммисіею Юстиціи, которая о семъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Губернское Правленіе той губерніи Имперіи, гдѣ актъ можетъ быть приводимъ въ исполненіе. Губернское Правленіе, получивъ сіе извѣщеніе, даетъ знать о томъ подлежащему присутственному мѣсту.

2. Подлинность актовъ, совершенныхъ въ Имперіи, и приводимыхъ въ дѣйствіе въ Царствѣ Польскомъ, свидѣтельствуется тѣмъ присутственнымъ мѣстомъ, которому непосредственно подвѣдомственно мѣсто, совершившее актъ; когда же актъ совершенъ не присутственнымъ мѣстомъ, а у Нотаріуса или Маклера, то мѣстнымъ Уѣзднымъ Судомъ. Подлинность засвидѣтельствованія судебнаго мѣста, а равно и соблюденіе установленныхъ для совершенія актовъ сего рода формъ, удостовѣряется мѣстнымъ Губернскимъ Правленіемъ, которое о каждомъ такомъ удостовѣреніи увѣдомляетъ Правительственную Коммисію Юстиціи Царства, а Коммисія даетъ о томъ знать подлежащему присутственному мѣсту.

3. Акты, совершенные въ Царствѣ на польскомъ языкѣ, представляются судебнымъ мѣстамъ Имперіи съ переводами на русскій, вѣрность которыхъ утверждается по распоряженію Коммисіи Юстиціи.

4. Акты, совершенные въ Царствѣ, для полученія силы актовъ крѣпостныхъ въ Имперіи, должны быть явлены на общемъ основаніи, т. е. поданы или присланы въ Гражданскую Палату или Уѣздный Судъ по принадлежности, съ представленіемъ узаконенныхъ пошлинъ и въ установленные общими законами сроки. Сіи мѣста, по удостовѣреніи, что къ признанію предъявленнаго имъ акта подлиннымъ и правильно совершеннымъ нѣтъ законнаго препятствія, вносятъ актъ въ крѣпостную книгу (ст. 741 Зак. Граж. Св. Зак. т. X).

takiego poświadczenia aktu przez władzę sądową, jakotéż zachowanie wszelkich przepisanych dla sporządzania aktów formalności, stwierdza się przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, która o takowém zalegalizowaniu zawiadomi Rząd Gubernialny téj gubernii Cesarstwa, gdzie akt ma być w wykonanie wprowadzonym. Rząd Gubernialny, otrzymawszy to zawiadomienie, daje znać o tém właściwéj władzy.

2. Autentyczność aktów, sporządzonych w Cesarstwie, a wprowadzonych w wykonanie w Królestwie Polskiém, poświadczoną być winna przez tę władzę rządową, pod któréj bezpośredniém zwierzchnictwem zostaje magistratura akt sporządzająca; jeżeli zaś akt, nie przed władzą rządową, lecz przed Notaryuszem albo Meklerem był zeznany, w takim razie poświadcza go miejscowy Sąd Powiatowy. Autentyczność poświadczenia Sądu, tudzież zachowanie przepisanych dla tego rodzaju aktów formalności, legalizować powinien miejscowy Rząd Gubernialny, który o każdéj takiéj legalizacyi zawiadomić winien Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, ta zaś właściwą władzę rządową.

3. Akta sporządzone w Królestwie w języku polskim, powinny być władzom sądowym w Cesarstwie przedstawiane wraz z przekładami na język rossyjski, których zgodność poświadczoną być ma podług rozporządzenia Kommissyi Sprawiedliwości.

4. Akta sporządzone w Królestwie, aby otrzymały moc aktów wieczystych (крѣпостныхъ) w Cesarstwie, winny być przedstawiane wedle zasad ogólnych, to jest, podawane lub przesyłane do Izby Cywilnéj, albo téż właściwego Sądu Powiatowego, przy dołączeniu przepisanéj opłaty skarbowéj i w zakreślonym ogólnemi przepisami terminie. Władze te, po przekonaniu się, iż co do uznania przedstawionego im aktu za autentyczny i prawnie sporządzony, żadna prawna przeszkoda nie zachodzi, obowiązane są wnieść akt do księgi aktów wieczystych (крѣпостная книга). (Zb. Praw Tomu X, art. 741 Praw Cywilnych).

5. Духовныя завѣщанія, составляемыя въ Царствѣ о имѣніяхъ или капиталахъ, находящихся въ другихъ частяхъ Государства, сверхъ удостовѣренія въ ихъ подлинности и совершеніи сообразно съ установленными законами формами, должны подлежать явкѣ по правиламъ, установленнымъ законами Имперіи для утвержденія духовныхъ завѣщаній, домашнимъ порядкомъ совершаемыхъ (ст. 881 и 883).

6. Когда послѣ водвореннаго въ Царствѣ лица, умершаго безъ завѣщанія, остались капиталы, обращающіеся въ кредитныхъ установленіяхъ Имперіи, то они выдаются наслѣднику, или учрежденной надъ нимъ опекѣ, не иначе, какъ по представленіи отъ нихъ надлежащаго удостовѣренія въ тождествѣ лица наслѣдника, или опекуна, и въ томъ, что по умершимъ не осталось другихъ наслѣдниковъ, и нѣтъ въ виду никакихъ относящихся до сихъ капиталовъ исковъ. Для сего Коммисія Юстиціи дѣлаетъ нужныя по Царству распоряженія и сносится съ подлежащими властями Имперіи о вызовѣ наслѣдниковъ, на основаніи ст. 1023 и 1024. Сношенія сіи производятся чрезъ Министра Статсъ-Секретаря Царства, который и дѣлаетъ надлежащія къ производству вызова распоряженія.

7. Когда же капиталы остались послѣ лицъ, не постоянно водворенныхъ, а лишь временно пребывающихъ въ Царствѣ, то они выдаются наслѣдникамъ на основаніи свидѣтельствъ, требуемыхъ по законамъ Имперіи. Коммисія Юстиціи, сообразно свѣдѣніямъ того Суда, (или мѣста), который, по силѣ Приложенія ко 2-му примѣчанію къ ст. 1066 (Прод. V), приводилъ въ извѣстность оставшееся по умершемъ имущество и принималъ мѣры для сохраненія онаго, сообщаетъ властямъ Имперіи о находящемся на лицо имуществѣ умершаго и о результатѣ распоряженій Коммисіи объ отысканіи могущихъ находиться въ Царствѣ наслѣдниковъ его.

8 Подлинность довѣренностей отъ лицъ, пребывающихъ въ Царствѣ, на представленіе въ залогъ кредитнымъ установ-

Testamenta sporządzane w Królestwie, obejmujące legata dóbr lub kapitałów, znajdujących się w innych częściach Państwa, oprócz poświadczenia ich autentyczności i zgodności z przepisanemi prawami i formalnościami, winny być jeszcze produkowane według prawideł prawami Cesarstwa przepisanych, względem zatwierdzania testamentów, domowym porządkiem sporządzanych (Art. 881 i 883).

6. W razie, jeżeli po osobie w Królestwie zamieszkałéj, a zeszłéj bez testamentu, pozostały kapitały, umieszczone w zakładach kredytowych Cesarstwa, takowe nie inaczéj wydane mi być mogą spadkobiercy lub téż ustanowionéj nad nim opiece, jak po złożeniu przez nich należytego zaświadczenia o tożsamości osoby spadkobiercy lub opiekuna, oraz, że po zmarłym nie pozostało innych spadkobierców, i że żadne prawne poszukiwanie do tych kapitałów nie jest stosowane. W tym celu Kommissya Rządowa Sprawiedliwości obowiązaną jest wydać w Królestwie stosowne rozporządzenie i znieść się z właściwemi władzami Cesarstwa względem wezwania sukcesorów, na zasadzie Art. 1023 i 1024. Znoszenia się tego rodzaju uskuteczniane być mają przez Ministra Sekretarza Stanu Królestwa, który względem dopełnienia tych wezwań, wyda odpowiednie rozporządzenia.

7. Jeżeli zaś kapitały zostały się po osobach nie zamieszkałych stale, lecz tylko czasowo w Królestwie przebywających, w takim razie powinny być wydane spadkobiercom, na mocy świadectw wymaganych przepisami praw Cesarstwa. Kommissya Sprawiedliwości, zgodnie z otrzymaną informacyą od tego Sądu lub władzy, które na mocy dodatku do uwagi 2-éj art. 1066 (Dalszy ciąg V) wykrywały po zmarłym pozostały majątek i przedsiębrały środki celem zachowania onego w całości, winna jest zawiadomić władze Cesarstwa o wykrytym majątku zmarłego i o rezultacie swoich rozporządzeń względem wynalezienia spadkobierców w Królestwie znajdować się mogących.

8. Autentyczność plenipotencyj od osób przebywających w Królestwie, do zastawy w zakładach kredytowych

леніямъ имѣній, въ Имперіи находящихся, свидѣтельствуется на общемъ, въ предыдущихъ статьяхъ постановленномъ, основаніи. Довѣренности сіи представляются въ присутственныя мѣста Имперіи въ подлинникѣ, а буде онѣ совершены на польскомъ языкѣ, то и въ засвидѣтельствованномъ по распоряженію Коммисіи Юстиціи переводѣ. Копіи съ засвидѣтельствованной такимъ образомъ довѣренности и переводовъ Коммисія Юстиціи препровождаетъ къ Министру Статсъ-Секретарю Царства тѣмъ порядкомъ, какимъ препровождаются денежныя суммы. Министръ Статсъ-Секретарь, при отсылкѣ, по принадлежности, доставленныхъ ему копій, удостовѣряетъ каждый разъ о полученіи оныхъ, установленнымъ порядкомъ.

9. Пошлины съ представляемыхъ въ присутственныя мѣста Имперіи актовъ, составленныхъ въ Царствѣ, взимаются при исполненіи оныхъ въ Имперіи. Если акты писаны не на гербовой, или на гербовой ненадлежащаго достоинства, бумагѣ, то сіе не считается препятствіемъ къ явкѣ оныхъ, но слѣдующія за гербовую бумагу деньги взыскиваются съ предъявителя, для внесенія въ Казну.

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
(подписано) *Князь Шаховской.*

Вѣрно:
Статсъ-Секретарь, (подписано) *Ѳ. Лебренъ.*

---

dóbr będących w Cesarstwie, poświadczoną być ma na zasadzie ogólnéj, w poprzedzających artykułach wyłożonéj. Pełnomocnictwa takowe winny być składane władzom rządowym Cesarstwa w oryginale, a jeżeli są sporządzone w języku polskim, w takim razie i z przekładem, podług decyzyi Kommissyi Sprawiedliwości poświadczonym. Kopije z poświadczonéj tym sposobem plenipotencyi i tłumaczeń, Kommissya Sprawiedliwości obowiązaną jest przesłać Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa, w sposób, jaki do przesyłek pieniężnych jest ustanowiony. Minister Sekretarz Stanu, przy odesłaniu gdzie należy takowych nadesłanych sobie kopij, zaświadcza za każdym razem o ich odebraniu, porządkiem przepisanym.

9. Opłaty przypadające od aktów przedstawianych władzom Cesarstwa, a sporządzonych w Królestwie, ściągane być winny przy wykonywaniu tychże aktów w Cesarstwie. Jeżeli akta te spisane są na papierze prostym albo téż na stemplowym nie właściwéj ceny, nie stanowi to przeszkody do ich produkowania, lecz przypadająca należytość za papier stemplowy winna być od produkującego, dla wniesienia do Skarbu, ściągniętą.

Za Prezesa Rady Państwa, (podpisano) *Książę Szachowskoj.*

Za zgodność:
Sekretarz Stanu, (podpisano) *T. Le Brun.*

№ 224.

О приведеніи Гражданскими Трибуналами въ законное дѣйствіе приговоровъ или актовъ, засвидѣтельствованныхъ въ Имперіи.

(21 Апрѣля (3 Мая) 1854 г.)

Гражданскому Трибуналу въ Варшавѣ.

Правительственная Коммисія Юстиціи.

Для обезпеченія точнаго исполненія судебными мѣстами Царства Высочайше утвержденнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта отъ 11 Іюля 1852 года, которое помѣщено въ 46 томѣ Дневника Законовъ, а также для избѣжанія разнообразнаго толкованія его постановленій, Правительственная Коммисія Юстиціи положила сдѣлать слѣдующія распоряженія.

1. Коль скоро Правительственная Коммисія Юстиціи, на основаніи правилъ упомянутаго выше мнѣнія Государственнаго Совѣта, засвидѣтельствуетъ достовѣрность изданнаго Судомъ Имперіи приговора или составленнаго въ Имперіи акта и о томъ увѣдомитъ Предсѣдателя подлежащаго Трибунала,—Судебныя учрежденія въ Царствѣ, по предъявленіи онымъ таковыхъ документовъ, обязаны привести приговоръ или актъ въ соотвѣтственное законное дѣйствіе, если впрочемъ не имѣется въ этомъ отношеніи какихъ либо законныхъ препятствій.

2. Когда послѣ смерти лица, проживающаго въ Царствѣ и умершаго безъ завѣщанія, остались капиталы, обращающіеся въ кредитныхъ установленіяхъ Имперіи, то Регенты и вообще чиновники, производящіе опись оставшемуся въ Царствѣ имуществу, обязаны тотчасъ поставить наслѣдниковъ или опеку,

№ 224.

O nadaniu przez Trybunały Cywilne skutku prawnego wyrokom lub aktom legalizowanym w Cesarstwie.

(d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1854 r.)

do

Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W celu zapewnienia ścisłego wykonywania przez władze sądowe Królestwa Najwyżej zatwierdzonego Zdania Rady Państwa z d. 11 Lipca 1852 r., w Tomie 46 Dziennika Praw ogłoszonego, oraz dla zapobieżenia niejednostajnemu tłomaczeniu jego przepisów, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości postanowiła wydać następujące rozporządzenia:

1. Skoro Kommissya Rządowa Sprawiedliwości, na zasadzie przepisów powołanego wyżéj Zdania Rady Państwa, poświadczy autentyczność wyroku przez Sąd Cesarstwa wydanego lub aktu w Cesarstwie sporządzonego, i o tém Prezesa właściwego Trybunału zawiadomi, władze sądowe w Królestwie, za złożeniem im takowych przez strony, są w obowiązku nadać wyrokowi lub aktowi odpowiedni skutek prawny, jeżeli zresztą nie będą zachodziły pod tym względem jakie inne przeszkody prawne.

2. Jeżeli po osobie w Królestwie zamieszkałéj, a zeszłéj beztestamentowo, pozostały kapitały umieszczone w zakładach kredytowych Cesarstwa, Rejenci i w ogóle urzędnicy dopełniający spisy pozostałości w Królestwie, winni zaraz sukcesorów lub opiekę, jeżeli są nieletni, objaśnić o rozporządzeniach pun-

буде находятся малолѣтніе, въ извѣстность о томъ, что предписывается 6-мъ пунктомъ правилъ, заключающихся въ мнѣніи Государственнаго Совѣта отъ 1852 года, относительно засвидѣтельствованія актовъ.

3. Если же осталось наслѣдство въ Царствѣ послѣ лицъ, постоянно водворенныхъ въ Имперіи и временно только проживающихъ въ Царствѣ, въ такомъ случаѣ Подсудокъ, производящій опечатаніе, или Регентъ либо чиновникъ, составляющій опись оставшемуся имуществу, обязанъ, не позже трехъ дней послѣ совершенія опечатанія или описи, увѣдомить объ оказавшемся имуществѣ подлежащій Гражданскій Трибуналъ, который сдѣлаетъ немедленно соотвѣтственныя распоряженія касательно обезпеченія цѣлости наслѣдства, о чемъ, какъ равно и о томъ, явились ли къ таковому наслѣдству и съ какими правами наслѣдники, словомъ—о всемъ положеніи дѣла, касающемся этого наслѣдства, донесетъ Правительственной Коммисіи Юстиціи, для поставленія ея въ возможность исполнить обязанность, возложенную на неё 7-мъ пунктомъ упомянутаго мнѣнія Государственнаго Совѣта.

4. При составленіи въ Царствѣ довѣренности на представленіе въ залогъ кредитнымъ установленіямъ находящихся въ Имперіи имуществъ, Регенты обязаны показывать положительно названіе и мѣсто нахожденія кредитнаго установленія въ Имперіи, въ которомъ предположено заложить имѣніе. Такія довѣренности могутъ быть выдаваемы, по требованію сторонъ, или въ подлинникѣ, или въ главной выпискѣ, всегда однакоже съ составленною особо копіею опыхъ; Предсѣдатели же, свидѣтельствуя достовѣрность подлинной довѣренности, должны свидѣтельствовать и копію, которую заинтересованная сторона должна, вмѣстѣ съ переводомъ, представить въ Правительственную Коммисію Юстиціи, для препровожденія оной, согласно 8 пункту правилъ о засвидѣтельствованіи подлинности актовъ, Министру Статсъ-Секретарю Царства.

5. На основаніи настоящаго предписанія, Гражданскій Трибуналъ дастъ надлежащее предписаніе Мировымъ Судамъ,

ktu 6-go przepisów o poświadczaniu autentyczności aktów, w Zdaniu Rady Państwa z 1852 r. zawartych.

3. Jeżeli zaś pozostał się spadek w Królestwie po osobach stale zamieszkałych w Cesarstwie, a czasowo tylko w Królestwie przebywających, w takim razie o wykrytym majątku powinien, czy to Podsędek dopełniający opieczętowania, czyli Rejent lub urzędnik, który sporządził spis pozostałości, najdaléj w trzech dniach po uskutecznieniu czynności, zawiadomić właściwy Trybunał Cywilny, który niebawnie wyda odpowiednie rozporządzenia dla zachowania całości spadku, i o tém, jakoteż czyli do takowego spadku zglosili się i z jakiém prawem sukcesorowie, zgoła o całym stanie rzeczy, spadku tegoż dotyczącym, doniesie Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla postawienia jéj w możności dopełnienia obowiązku na nią przez ustęp 7-my powyższego Zdania Rady Państwa włożonego.

4. Przy sporządzaniu plenipotencyi w Królestwie do zastawy w zakładach kredytowych dóbr będących w Cesarstwie, Rejenci winni wyraźnie wskazywać nazwisko i miejsce instytucyi kredytowéj Cesarstwa, w któréj zamierzono zastawić dobra. Plenipotencye takie mogą być przez Rejentów wydawane stronom, według żądania, albo w wyciągu głównym, zawsze jednak łącznie ze sporządzoną oddzielnie z nich kopją, a Prezesi, stwierdzając autentyczność oryginału plenipotencyi, poświadczać winni jednocześnie i kopją, którą strona interesowana, wraz z przekładem, będzie w obowiązku złożyć Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla przedstawienia jéj, stosownie do punktu 8-go przepisów o poświadczaniu autentyczności aktów, Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa.

5. Na zasadzie niniejszego reskryptu, Trybunał Cywilny wyda odpowiednie rozporządzenia do Sądów Pokoju, Pisarzów

Актовымъ Писарямъ, Регентамъ и всѣмъ чинамъ, коимъ, по закону и на основаніи существующихъ правилъ, предоставлено составлять описи оставшемуся послѣ умершихъ лицъ имуществу, и, соблюдая съ своей стороны въ точности установленный порядокъ, не оставитъ донести въ свое время Правительственной Коммисіи о сдѣланномъ распоряженіи. Наконецъ, Гражданскій Трибуналъ сообщитъ сіе предписаніе для свѣдѣнія состоящему при ономъ Царскому Прокурору.

Варшава, 21 Апрѣля (3 Мая) 1854 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ, (подписано) *Вычеховскій.*

N. 7,579.

№ 225.

Объясненіе о порядкѣ приведенія въ исполненіе рѣшеній здѣшнихъ Судовъ надъ лицами, жительствующими въ С. Петербургѣ.

(2 Ноября 1854 г.).

Въ Правительственную Коммисію Юстиціи.

С. Петербургское Губернское Правленіе.

Губернское Правленіе имѣетъ честь увѣдомить Правительственную Коммисію Юстиціи, что отношеніе Коммисіи отъ 3 (15) минувшаго Октября, за № 16,975, вмѣстѣ съ симъ передано въ I Департаментъ С. Петербургской Управы Благочинія на

Aktowych, Rejentów i zgoła do wszelkich urzędów, do sporządzania spisów pozostałości prawem i istniejącemi przepisami upoważnionych, i z swéj strony ściśle się do nich stosując, o wydaniu rozporządzeń Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości w swoim czasie doniesie. Wreszcie, reskrypt ten dla wiadomości zakomunikuje Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale tutejszym urzędującemu.

w Warszawie, dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1854 r.

Dyrektor Główny Prezydujący, Tajny Radca, Senator,
(podpisano) *Wyczechowski.*

Nr. 7,579.

№ 225.

Objaśnienie co do sposobu wykonywania wyroków Sądów tutejszych, dotyczących osób w Petersburgu zamieszkałych.

(d. 2 Listopada 1854 r.)

do
Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości Królestwa Polskiego.

Rząd Gubernialny S. Petersburski.

Rząd Gubernialny ma zaszczyt zawiadomić Kommissyą Rządową Sprawiedliwości, że odezwa jéj z d. 3 (15) zeszłego Października, Nr. 16,975, jednocześnie z niniejszém odstąpioną została dla dalszego działania 1-mu Departa-

зависящее отъ онаго Департамента распоряженіе, и при томъ просить на будущее время сообщать 1-му Департаменту С. Петербургской Управы Благочинія о приведеніи въ исполненіе рѣшеній Гражданскихъ Трибуналовъ надъ лицами, жительствующими въ С. Петербургѣ, такъ какъ по смыслу ст. 4,026, 4,049, 4,050 и 4,054 т. II Губерн. Учрежд., обществ. управленіе С. Петербурга, въ порядкѣ подчиненія, занимаетъ такую же степень, какая присвоена властямъ и мѣстамъ собственно губернскимъ.

2 Ноября 1854 года.

И. д. Совѣтника, *(подпись не прочитана)*.

N. 8,910.

№ 226.

Постановленіе относительно свидѣтельствованія подлинности документовъ, подлежащихъ представленію въ Геральдію Имперіи.

(20 Февраля (4 Марта) 1850 года).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

По причинѣ разногласія мнѣній двухъ Правительственныхъ Коммисій Юстиціи и Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ относительно способа разрѣшенія возбужденнаго Люблинскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ отъ 13 (25) Сентября 1848 г. вопроса о томъ:

mentowi S. Petersburskiego Zarządu Policyjno-Administracyjnego (С. Петербургской Управы Благочинія), a zarazem uprasza, aby na przyszłość komunikacye dotyczące wykonania wyroków Trybunałów Cywilnych co do osób w Petersburgu zamieszkałych, bezpośrednio były przesyłane 1-mu Departamentowi rzeczonego Zarządu, albowiem w duchu art. 4,026, 4,049, 4,050 i 4,054, tomu II-go urządzeń gubernialnych, zarząd miasta S. Petersburga, pod względem hierarchicznym, zajmuje takie stanowisko, jak wszelkie inne władze gubernialne.

Dnia 2 Listopada 1854 r.

P. o. Radcy (*podpis nieczytelny*).

Nr. 8,910.

№ 226.

Postanowienie co do legalizowania dokumentów przeznaczonych do użytku Heroldyi Cesarstwa.

(d. 20 Lutego (4 Marca) 1850 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnéj.

Z powodu niezgodności zdań dwóch Kommissyj Rządowych: Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych i Duchownych, co do sposobu załatwienia kwestyi przez Gubernatora Cywilnego gubernii Lubelskiéj pod dniem 13 (25) Września 1848 roku wniesionéj:

всѣ ли выписки изъ дѣлъ, выдаваемыя низшими судебными мѣстами и чиновниками, для представленія оныхъ въ Герольдію Имперіи, должны быть свидѣтельствуемы Предсѣдателями Трибуналовъ, а подписи сихъ послѣднихъ—Гражданскими Губернаторами,

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правителственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, въ рапортѣ своемъ отъ 9 (21) Іюля 1849 г., № 21,565/12,323, просилъ о представленіи этого вопроса на разрѣшеніе высшаго начальства.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, отъ коего было требуемо, по приказанію, за отсутствіемъ Его Свѣтлости Князя Намѣстника, Господина Предсѣдательствующаго въ Совѣтѣ Управленія, доставленіе заключенія по сему предмету,—въ донесеніи отъ 26 Октября (7 Ноября) прошлаго года, за № 11,269, объяснилъ слѣдующимъ образомъ положеніе дѣла.

Вопросъ относительно свидѣтельствованія выписокъ, имѣющихъ быть представленными Герольдіи Имперіи, нѣсколько разъ уже обращалъ на себя вниманіе начальства, о чемъ удостовѣряютъ два рѣшенія Господина Намѣстника въ Царствѣ, объявленныя въ отзывахъ моихъ отъ 9 (21) Іюня 1844 года, № 13,711, и отъ 27 Сентября (9 Октября) того же года, № 17,286, и основанныя преимущественно на мнѣніи Государственнаго Совѣта отъ 10 Января 1844 года, которыми постановленъ слѣдующій порядокъ свидѣтельствованія:

a) всѣ выписки изъ актовъ, выдаваемыя низшими судебными мѣстами или чиновниками, для представленія въ Герольдію Имперіи, должны быть свидѣтельствуемы Предсѣдателями Трибуналовъ, подписи же Предсѣдателей—Гражданскими Губернаторами;

b) выписки изъ актовъ Главнаго Архива Царства, какъ равно копіи изъ актовъ, совершаемыхъ Актовыми Писарями Царства, должны быть свидѣтельствуемы Гражданскими Губернаторами;

czyli wszelkie wypisy z akt, wydawane przez niższe władze sądowe i urzędników sądowych, dla przedstawienia takowych Heroldyi Cesarstwa, mają być poświadczane przez Prezesów Trybunałów, a podpisy tychże mają być legalizowane przez Gubernatorów Cywilnych,

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w raporcie swym z dnia 9 (21) Lipca 1849 roku, Nr. 21,565/12,323 upraszał o poniesienie téj kwestyi pod wyższą decyzyą.

Pod nieobecność Księcia Namiestnika Królestwa, z polecenia Prezydującego w Radzie Administracyjnéj, zapytany Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości o opinią w tym przedmiocie, w raporcie na dniu 26 Października (7 Listopada) r. ż., Nr. 11,269, złożonym, w ten sposób wyjaśnił cały stan rzeczy:

Kwestya legalizacyi wypisów, do użytku Heroldyi Cesarstwa służyć mających, kilkakrotnie zwracała już uwagę władz, jak o tém przekonywają dwie decyzye Księcia Namiestnika Królestwa, w odezwach moich z dnia 9 (21) Czerwca 1844 roku, Nr. 13,711, i z dnia 27 Września (9 Października) t. r., Nr. 17,286, objawione, a głównie oparte na Zdaniu Rady Państwa z dnia 10 Stycznia 1844 roku, któremi to decyzyami ten sposób legalizacyi został wskazany:

a) że wszelkie wypisy aktów, przez niższe władze sądowe lub urzędników sądowych wydawane, do użytku Heroldyi Cesarstwa służyć mające, mają legalizować Prezesi Trybunałów, podpisy zaś Prezesów, właściwi Gubernatorowie Cywilni;

b) wypisy aktów z Archiwum Głównego Królestwa wydawanych, jak niemniéj kopje z akt Pisarzy Aktowych Królestwa, legalizować ma Gubernator Cywilny;

c) подписи Губернаторовъ должны быть свидѣтельствуемы Собственною Канцеляріею Намѣстника въ Царствѣ.

Но едва только порядокъ этотъ былъ приведенъ въ дѣйствіе, Министръ Статсъ-Секретарь, по сношенію съ Княземъ Намѣстникомъ въ Царствѣ, вошелъ съ представленіемъ въ Государственный Совѣтъ о томъ, чтобы, по причинѣ, что архивы и судебныя учрежденія въ Царствѣ не состоятъ подъ начальствомъ Гражданскихъ Губернаторовъ (какъ это имѣетъ мѣсто въ Имперіи), возстановить прежній порядокъ засвидѣтельствованія, то есть: дабы подписи Предсѣдателей Трибуналовъ свидѣтельствовалъ Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Юстиціи, на что Государственный Совѣтъ вполнѣ согласившись, Высочайше утвержденнымъ 29 Іюня 1846 г. мнѣніемъ, опредѣлилъ слѣдующій новый порядокъ свидѣтельствованія:

1. выписки изъ актовъ гражданскаго состоянія, выдаваемыя со времени заведенія въ двухъ экземплярахъ книгъ для записыванія актовъ гражданекаго состоянія, должны быть повѣряемы съ хранящимися въ Мировыхъ Судахъ другими экземплярами этихъ гнигъ;

2. выписки, выдаваемыя изъ церковныхъ метрическихъ книгъ, веденныхъ управляющими приходами до вышеозначеннаго времени въ одномъ экземплярѣ, должны быть свидѣтельствуемы опредѣленнымъ въ мнѣніи Государственнаго Совѣта отъ 10 Января 1844 г. порядкомъ, то есть: Гражданскими Губернаторами, а послѣ того Канцеляріею Намѣстника въ Царствѣ;

3. если поименованныя въ упомянутыхъ двухъ пунктахъ выписки, а также всѣ другіе акты, имѣющіе быть представляемыми присутственнымъ мѣстамъ Имперіи въ видѣ документовъ, будутъ выдаваемы учрежденіями или управленіями, состоящими въ вѣдомствѣ губернскихъ или уѣздныхъ управленій; то достовѣрность таковыхъ выписокъ свидѣтельствуютъ, указаннымъ выше порядкомъ, мѣстные Гражданскіе Губернаторы; если же онѣ будутъ выдаваемы высшими присутственными мѣстами или особыми

c) podpisy Gubernatorów ma poświadczać Kancelarya Przyboczna Namiestnika Królestwa.

Zaledwie jednak sposób ten w wykonanie został wprowadzony, Minister Sekretarz Stanu, po zniesieniu się z Księciem Namiestnikiem Królestwa, uczynił przedstawienie do Rady Państwa, aby z uwagi że archiwa i władze sądowe w Królestwie nie zostają pod zwierzchnictwem Gubernatorów Cywilnych (jak to ma miejsce w Cesarstwie), zwrócić poświadczenia do dawnego porządku, to jest, aby podpisy Prezesów Trybunałów legalizował Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Sprawiedliwości, na co Rada Państwa zgadzając się w zupełności, Zdaniem swém Najwyżej w dniu 29 Czerwca 1846 roku zatwierdzoném, przepisała ten nowy sposób legalizacyi:

1. ażeby wypisy z akt Stanu Cywilnego, wydawane od czasu zaprowadzenia w dwóch egzemplarzach ksiąg Stanu Cywilnego, były sprawdzane z księgami duplikatów, przez właściwe Sądy Pokoju zachowywanemi;

2. wypisy wydawane z ksiąg metryk kościelnych, przez Rządców parafij do wyżéj oznaczonego czasu w jednym egzemplarzu utrzymywanych, mają być poświadczane w sposób Zdaniem Rady Państwa z dnia 10-go Stycznia 1844 roku przepisany, to jest przez Gubernatorów Cywilnych, następnie przez Kancelaryą Namiestnika Królestwa;

3. gdy wypisy wymienione w powyższych dwóch ustępach oraz wszelkie inne akta, jako dowody mające się składać władzom Cesarstwa, wydawane będą przez władze i urzędy pod zarządem gubernialnym lub powiatowym zostające, wiarogodność takowych wypisów poświadczają, w sposób wyżéj wskazany, miejscowi Gubernatorowie Cywilni; gdy zaś wydane będą przez władze wyższe lub oddzielne zarządy, obowiązek poświadczania onych włożony być winien na Dyrektorów Gło-

управленіями, то обязанность свидѣтельствованія оныхъ должна быть возложена на Главныхъ Дпректоровъ, Предсѣдательствующихъ въ Правительственныхъ Коммисіяхъ, или же на главныхъ начальниковъ особыхъ управленій и т. д.,

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, руководствуясь первоначальными распоряженіями, основанными на мнѣніи Государственнаго Совѣта отъ 1844 года, и, кромѣ того, придерживаясь прямо того, что сказано о Гражданскихъ Губернаторахъ въ мнѣніи Государственнаго Совѣта, которое дало поводъ къ настоящимъ соображеніямъ, была того мнѣнія, что оно утверждаетъ только порядокъ, опредѣленный мнѣніемъ Государственнаго Совѣта отъ 1844 года относительно свидѣтельствованія Гражданскими Губернаторами всякаго рода актовъ. Но, вникнувъ въ подробныя правила мнѣнія Государственнаго Совѣта отъ 1846 года, какъ равно въ основанія этого мнѣнія, заключающіяся въ прилагаемомъ у сего въ копіи представленіи Министра Статсъ-Секретаря, ясно оказывается, что мнѣніемъ этимъ возстановленъ прежній порядокъ свидѣтельствованія всякихъ актовъ, ибо содержаніе 3-го пункта того же мнѣнія Гогударственнаго Совѣта доказываетъ, что тѣ только выписки изъ всѣхъ безъ исключенія актовъ, могутъ быть свисвидѣтельствуемы Гражданскими Губернаторами, которыя выдаются административными начальствами и управленіями, состоящими, по порядку учрежденій Царства, въ вѣдѣніи Губернскихъ Правленій или Уѣздныхъ Начальниковъ.

А такъ какъ всѣ судебныя учрежденія и особыя управленія, не смотря на то, что находятся въ губерніяхъ, состоящихъ подъ административнымъ управленіемъ Губернскихъ Правленій, а именно: Архиваріусы древныхъ актовъ и чиповники для совершенія актовъ гражданскаго состоянія, (сіи послѣдніе, на основаніи положительныхъ правилъ закона и по свойству своихъ обязанностей, состоящіе, согласно 86 ст. Гражданскаго Кодекса и 36 ст. Высочайше утвержденнаго въ 1847 году переходнаго Устава къ Уложенію о наказаніяхъ, въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Юстиціи и Судебныхъ учрежденій), не под-

wnych Prezydujących w Kommissyach Rządowych lub też na właściwych Naczelników Głównych oddzielnych Zarządów it. d.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, gruntując się na pierwotnych urządzeniach, opartych na Zdaniu Rady Państwa z roku 1844, a przytém trzymając się wprost wzmianki o Gubernatorach Cywilnych w Zdaniu Rady Państwa, które niniejsze spowodowało uwagi, była tego mniemania, że ono utwierdza tylko porządek rzeczy pod względem legalizacyi aktów wszelkich przez Gubernatorów Cywilnych, Zdaniem Rady Państwa z roku 1844 przepisany. Lecz rozpatrzywszy się w szczegółowych przepisach Zdania Rady Państwa z 1846 roku, jak równie w zasadach jego, w załączającém się tu w kopii przedstawieniu Ministra Sekretarza Stanu zawartych, widocznem jest: iż takowém przywrócony został dawny porządek rzeczy przy poświadczaniu aktów wszelkich, albowiem z osnowy ustępu 3-go tegoż Zdania Rady Państwa okazuje się, że te tylko wypisy wszelkich bez wyjątku aktów poświadczać mogą Gubernatorowie Cywilni, które są wydawane przez władze i urzędy administracyjne, zostające w porządku władz Królestwa pod zwierzchnictwem Rządów Gubernialnych lub Naczelników Powiatowych.

Że zaś wszelkie władze i pojedyncze urzędy sądowe, chociaż znajdujące się w guberniach, będących pod zarządem administracyjnym Rządów Gubernialnych, a mianowicie: Archiwiści akt dawnych i urzędnicy Stanu Cywilnego, ci ostatni, jako z wyraźnego przepisu prawa, z powodu tych obowiązków według art. 86 Kodeksu Cywilnego i art. 36 Ustawy przechodniéj do Kodeksu Kar, Najwyżej w 1847 roku zatwierdzonéj, pod karność Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości i władz sądowych poddani, nie są bynajmniéj podlegli Rządom Gubernialnym, a tém mniéj Naczelnikom Powiatów, ale zostają pod

чиняются вовсе Губернскимъ Правленіямъ, а тѣмъ менѣе Уѣзднымъ Накальникамъ, но состоятъ подъ начальствомъ Правительственной Коммисіи Юстиціи; то поэтому не можетъ подлежатъ никакому сомнѣнію, что всѣ выписки, выдаваемыя Судебными мѣстами или числящимися въ вѣдомствѣ Юстиціи особыми судебными чиновниками, какъ-то: Писарями при всякаго рода Судахъ, Архиваріусами при Судахъ, Архиваріусами древнихъ актовъ, Регентами, Защитниками, Судебными приставами и чиновниками для совершенія актовъ гражданскаго состоянія, по повѣркѣ и по свидѣтельствованію оныхъ, относительно же актовъ гражданскаго состоянія, на основаніи положительныхъ правилъ закона, заключающихся въ 83 статьѣ Гражданскаго Кодекса, могутъ подлежать только въ порядкѣ подчиненности судебныхъ учрежденій, засвидѣтельствованію Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Хотя оговорка, заключающаяся въ 3-мъ пунктѣ мнѣнія Государственнаго Совѣта отъ 1846 года: что Гражданскіе Губернаторы будутъ свидѣтельствовать и выписки изъ указанныхъ во 2-мъ пунктѣ того же мнѣнія актовъ, то есть выписки изъ актовъ гражданскаго состоянія, тѣмъ болѣе могла привести Правительственную Коммисію Внутренныхъ и Духовныхъ Дѣлъ къ заключенію, что Гражданскимъ Губернаторамъ предоставлено впредь свидѣтельствовать вообще выписки изъ актовъ гражданскаго состоянія, однако эта оговорка относится скорѣе къ тѣмъ рѣдкимъ случаямъ, когда дѣло идетъ объ истребованіи и засвидѣтельствованіи дальнѣйшей выписки изъ акта гражданскаго состоянія, представленнаго для пріобщенія къ дѣламъ административнаго учрежденія, напр. къ дѣламъ о службѣ чиновниковъ, хотя впрочемъ такая копія акта не можетъ составлять законнаго въ полномъ смыслѣ документа.

Наконецъ, не смотря на эту оговорку, всякое недоразумѣніе разрѣшается тѣмъ объясненіемъ, что тѣ только выписки изъ актовъ гражданскаго состоянія и всѣхъ прочихъ могутъ быть свидѣтельствуемы Гражданскими Губернаторами, которыя бу-

zwierzchnością Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości; dla tego nie może już ulegać żadnemu powątpiewaniu, że wypisy wszelkie, wydane przez władze sądowe lub pojedynczych urzędników sądowych i do wydziału Sprawiedliwości liczących się, jako to: Pisarzów przy wszelkich Sądach, Archiwistów przy Sądach i akt dawnych, Rejentów, Obrońców, Komorników i urzędników Stanu Cywilnego, po sprawdzeniu i poświadczeniu ich, a nawet co do aktów Stanu Cywilnego, według wyraźnego przepisu prawa w art. 83 Kodeksu cywilnego, w kolei właściwéj starszeństwa władz sądowych ulegać tylko mogą legalizacyi Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Wprawdzie wzmianka w ustępie 3-im Zdania Rady Państwa z 1846 roku: że Gubernatorowie Cywilni poświadczać będą i wypisy aktów pod ustępem 2-m tegoż Zdania wskazane, to jest wypisy aktów Stanu Cywilnego, mogło tém więcéj Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych spowodować do mniemania, iż Gubernatorowie Cywilni pozostawieni są przy legalizacyi ogólnie wypisów aktów Stanu Cywilnego, lecz wzmianka ta ściąga się raczéj do tych rzadkich wypadków, gdzieby szło o wyjęcie i poświadczenie odpisu dalszego z aktu Stanu Cywilnego, do właściwych akt władz administracyjnych złożonego, *n. p.* do akt osobistych urzędników, chociaż zawsze już taka kopia aktu nie może stanowić prawnego w ścisłém znaczeniu dowodu.

Wreszcie, mimo téj wzmianki, stanowczo rozstrzyga wszelką wątpliwość to zastrzeżenie, że te tylko wypisy metryk z akt Stanu Cywilnego i wszelkich innych poświadczać mogą Gubernatorowie Cywilni, które są wydane przez władze lub urzędy

дутъ выданы подчиненными имъ учрежденіями или управленіями; прочія же будутъ свидѣтельствуемы Главными Директорами или подлежащими главными начальниками, ибо это объясненіе обнаруживаетъ цѣль упомянутаго мнѣнія Государственнаго Совѣта, дабы посвидѣтельствованія, сдѣланныя низшими учрежденіями и управленіями, были утверждаемы подлежащимъ начальникомъ, которому достаточно знакомы подписи подчиненныхъ ему чиновниковъ и всѣ относящіяся къ свидѣтельствуемымъ актамъ правила, каковой порядокъ вполнѣ согласуется съ устройствомъ учрежденій Царства и принятъ вообще при засвидѣтельствованіи всѣхъ актовъ, которые имѣютъ быть употребленными за границею. Наконецъ, этотъ порядокъ наиболѣе соотвѣтствуетъ предназначенной цѣли и по той причинѣ, что, при засвидѣтельствованіи всякихъ актовъ по Судебному вѣдомству, съ чѣмъ очень часто соединена необходимость повѣрки оныхъ, возникаютъ неоднократно важные вопросы, требующіе не только всесторонняго практическаго знанія формъ судебнаго и нотаріальнаго производства, не только основательнаго знанія правилъ дѣйствующаго закона, а равно разныхъ постановленій Правительства и распоряженій, обязательныхъ нынѣ по вѣдомству Юстиціи, но также и дѣйствовавшихъ въ прежнее время, въ особенности же знанія древнихъ законовъ и образа дѣйствія во время существованія давней Польши.

По этому поводу и Высочайше утвержденнымъ мнѣніемъ Государственнаго Совѣта отъ 12 Января 1838 года сохраненъ относительно засвидѣтельствованія актовъ и судебныхъ приговоровъ Царства, въ одномъ изъ самыхъ важныхъ случаевъ, именно для обезпеченія имъ дѣйствующей силы въ Имперіи, тотъ же самый порядокъ свидѣтельствованія, то есть: что послѣ засвидѣтельствованія ихъ сообразно правиламъ закона, окончательное утвержденіе означенныхъ актовъ предоставлено Правительственной Коммисіи Юстиціи, не возлагая этого ни въ какомъ случаѣ на Гражданскихъ Губернаторовъ.

По симъ причинамъ, Главный Директоръ Юстиціи отстаивалъ заключеніе Правительственной Коммисіи Юстиціи, что Высо-

im podległe; inne zaś poświadczać będą Dyrektorowie Główni lub właściwi Naczelnicy Główni, bo ono pojaśnia cel Zdania Rady Państwa, o którém mowa, ażeby poświadczenia przez władze i urzędy niższe, były legalizowane przez właściwego zwierzchnika, któremu podpisy urzędników podległych i wszelkie przepisy do poświadczanych aktów ściągające się najlepiéj są znane; który to porządek zupełnie jest zgodny z organizacyą władz Królestwa i przyjęty jest ogólnie przy poświadczaniu wszelkich aktów, jakie użyte być mają za granicą. Nakoniec, porządek ten jest najodpowiedniejszy celowi i dla téj przyczyny, że przy poświadczaniu aktów wszelkich z wydziału sądowego, z którém jest połączona najczęściéj i konieczność sprawdzania ich, wydarzają się niejednokrotnie ważne kwestye, które wymagają, obok wszechstronnéj znajomości praktycznéj form postępowania sądowego i notaryalnego, nie tylko gruntownéj znajomości przepisów praw obowiązujących, różnych postanowień rządowych i rozporządzeń w wydziale Sprawiedliwości obecnie obowiązujących, ale nadto i z dawniejszéj epoki szczególnéj znajomości praw dawnych i sposobu postępowania za dawnéj Polski.

Dla tego też i Zdanie Rady Państwa z dnia 12 Stycznia 1838 roku, Najwyżej zatwierdzone, przy poświadczaniu aktów i wyroków sądowych Królestwa w jednym z najważniejszych przypadków, bo dla zapewnienia im mocy egzekucyjnéj w Cesarstwie, taki sam porządek poświadczania tychże utrzymało, to jest: po zalegalizowaniu ich, odpowiednio przepisom prawa, ostateczne poświadczenie ich przy Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości pozostawiło, w żadnym przypadku nie poddając takowego pod legalizacyą Gubernatorów Cywilnych.

Z tych to powodów, Dyrektor Główny Sprawiedliwości obstawał przy zdaniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, że

чайше утвержденнымъ мнѣніемъ Государственнаго Совѣта отъ 28 Іюня 1846 года положено: возстановить прежній порядокъ на счетъ всѣхъ засвидѣтельствованій, соотвѣтствующій порядку устройства учрежденій въ Царствѣ и представляющій наиболѣе ручательства относительно подлинности актовъ, что составляетъ главную цѣль засвидѣтельствованія, а равно завести въ семъ отношеніи единообразіе.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, послѣ подробнаго разсмотрѣнія обсуждаемаго вопроса и по соображеніи основаній мнѣнія Государственнаго Совѣта отъ 1846 года съ существующимъ въ Царствѣ порядкомъ, согласно заключенію Главнаго Директора Юстиціи, въ разрѣшеніе недоразумѣній относительно порядка свидѣтельствованія выписокъ изъ актовъ, назначенныхъ для представленія въ Герольдію Имперіи, изволилъ постановить:

a) Всѣ документы и выписки изъ актовъ, выдаваемыя для употребленія Герольдіи Имперіи изъ архивовъ судебнаго вѣдомства, судебными учрежденіями и особыми судебными чиновниками, Регентами, Защитниками, Судебными Приставами, Архиваріусами древныхъ актовъ и чиновниками для совершенія актовъ гражданскаго состоянія, должны быть, подобно тому какъ сіе дѣлается во всякомъ другомъ случаѣ, повѣряемы и свидѣтельствуемы въ постепенности судебныхъ мѣстъ, а наконецъ Главнымъ Директоромъ, Предсѣдательствующимъ въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

b) Всѣ же прочіе акты и выписки изъ административныхъ архивовъ, выдаваемыя мѣстами и управленіями, состоящими подъ вѣдомствомъ Губернскихъ Правленій или Уѣздныхъ Начальниковъ, должны быть свидѣтельствуемы и, по мѣрѣ надобности, повѣряемы Гражданскими Губернаторами.

c) Всѣ, наконецъ, акты и выписки изъ административныхъ архивовъ, особыхъ присутственныхъ мѣстъ, не состоящихъ въ вѣдомствѣ Губернскихъ Правленій и Уѣздныхъ Начальниковъ, но находящихся подъ высшимъ

Zdanie Rady Państwa z dnia 29 Czerwca 1846 roku, Najwyżej zatwierdzone, postanowiło przywrócić dawny porządek rzeczy co do wszelkich legalizacyj, odpowiedni porządkowi władz w Królestwie, dający najwięcéj rękojmi co do swéj autentyczności, co jest głównym celem legalizacyi, i zaprowadzić pod tym względem jednostajność.

Książę Namiestnik Królestwa, po szczegółowém rozważeniu kwestyi w mowie będącéj i porównaniu zasad Zdania Rady Państwa z roku 1846 z porządkiem w Królestwie istniejącym, zgodnie z opinią Dyrektora Głównego Sprawiedliwości, w rozstrzygnieniu wątpliwości co do sposobu legalizowania wypisów z akt, do użytku Heroldyi Cesarstwa służyć mających, postanowił:

a) Wszelkie dokumenta i wypisy aktów, wydawane z archiwów właściwych wydziału Sprawiedliwości, przez władze sądowe i pojedynczych urzędników sądowych, przez Rejentów, Obrońców, Komorników, Archiwistów akt dawnych, i urzędników Stanu Cywilnego, do Heroldyi Cesarstwa składanych, tak jak to ma miejsce w każdym innym razie, sprawdzane i poświadczane być winny koleją władz sądowych, a wreszcie przez Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

b) Wszelkie zaś inne akta i wypisy z archiwów administracyjnych, wydawane przez władze i urzędy pod zwierzchnością Rządów Gubernialnych lub Naczelników Powiatowych zostające, winny być poświadczane i, gdzie tego potrzeba, sprawdzane przez Gubernatorów Cywilnych.

c) Wszelkie wreszcie akta i wypisy z archiwów administracyjnych władz oddzielnych, nieulegających zwierzchności Rządów Gubernialnych, ani Naczelników Powiatowych, ale stojących pod wyższym lub oddziel-

или особымъ управленіемъ, должны быть свидѣтельствуемы, подобно тому какъ это дѣлается донынѣ, или Главными Директорами, Предсѣдательствующими въ Правительственныхъ Коммисіяхъ Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ или Финансовъ и Казначейства, или другими главными начальствами подлежащихъ управленій.

О таковомъ рѣшеніи Князя Намѣстника увѣдомляя Ваше Превосходительство, для свѣдѣнія и надлежащаго исполненія, имѣю честь присовокупить, что вмѣстѣ съ симъ поставленъ объ ономъ въ извѣстность Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 20 Февраля (4 Марта) 1850 года.

Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, (подписано) *Лебренъ*.

N. 8,492.

---

nym zarządem, poświadczane być winny, jak się dotąd praktykuje, albo przez właściwych Dyrektorów Głównych Prezydujących w Kommissyach Rządowych: Spraw Wewnętrznych i Duchownych, lub Przychodów i Skarbu, albo przez innych Naczelników Głównych właściwych zarządów.

Uprzedzając JWPana o takowéj decyzyi Księcia Namiestnika Królestwa, dla wiadomości i właściwego wykonania, mam honor nadmienić, że o niéj jednocześnie Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych uprzedzonym zostaje.

w Warszawie, dnia 20 Lutego (4 Marca) 1850 r.

Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *Le Brun*.

Nr. 8,492.

№ 227.

Постановленіе о засвидѣтельствованіи документовъ, представляемыхъ въ Герольдію Царства.

(29 Января (10 Февраля) 1838 г.).

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ Высочайше утвержденномъ 25 Іюня (7 Іюля) 1836 года положеніи о дворянствѣ въ Царствѣ Польскомъ, постановлено, между прочимъ, въ 18-й статьѣ: что дипломы Государей и конституціи сеймовъ могутъ быть представляемы въ подлинникахъ или копіяхъ, извлеченныхъ изъ актовъ, находящихся въ давнихъ коронныхъ актахъ, каковыя копіи должны быть утверждены и засвидѣтельствованы Правительственною Коммисіею Юстиціи. Въ статьѣ же 22 постановлено, что полное владѣніе цѣлыми деревнями будетъ доказываемо выписками изъ давнихъ коронныхъ актовъ или изъ архивовъ воеводствъ, составляющихъ нынѣ Царство Польское, и что выписки изъ давнихъ коронныхъ актовъ должны быть свидѣтельствуемы опредѣленнымъ 18-ю статьею порядкомъ, извлеченныя же изъ воеводскихъ архивовъ должны быть свидѣтельствуемы въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Между тѣмъ дошло до моего свѣдѣнія, что вѣрность копій и выписокъ изъ таковыхъ домументовъ, выдаваемыхъ изъ Главнаго Архива и Губернскихъ Архивовъ Царства, удостовѣряется одними Архиваріусами, и только собственноручность ихъ подписи на выдаваемыхъ изъ Главнаго Архива копіяхъ свидѣтель-

№ 227.

Postanowienie o poświadczaniu dokumentów do Heroldyi Królestwa składanych.

(d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1838 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

W prawie o szlachectwie w Królestwie Polskiém, w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1836 roku przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzoném, między innemi, artykułem 18-m przepisano: że dyplomata Panujących i konstytucye sejmów mogą być przedstawiane w oryginale lub kopjach, wyjętych z aktów znajdujących się w dawnych metrykach koronnych, które to kopje powinny być stwierdzone i poświadczone w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości; zaś art. 22 stanowi: że posiadanie zupełném prawem całych wsi, udowodnione będzie wyciągami z aktów metryk dawnych koronnych lub z archiwów województw, obecnie Królestwo Polskie składających, i że wyciągi z dawnych metryk koronnych powinny być poświadczone w sposobie w art. 18-m oznaczonym, wyjęte zaś z archiwów wojewódzkich powinny być poświadczane w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Tymczasem dowiaduję się, że zgodność kopij i wyciągów z takowych dokumentów, z Archiwum Głównego Krajowego i Gubernialnych wydawanych, poświadczają jedynie Archiwiści, a tylko własnoręczność ich podpisów poświadcza: na kopjach z Archiwum Głównego wydawanych, Członek Kommissyi Rzą-

ствуетъ Членъ Правительственной Коммисіи Юстиціи, на копіяхъ же, выдаваемыхъ изъ Губернскихъ Архивовъ, собственноручность подписей свидѣтельствуютъ Предсѣдатели мѣстнаго Гражданскаго Трибунала, которыхъ опять собственноручность свидѣтельствуетъ тотъ же Членъ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Изъ этого слѣдуетъ, что упомянутое выше положеніе о дворянствѣ не исполняется въ томъ отношеніи, что въ Правительственной Коммисіи Юстиціи свидѣтельствуется только собственноручность подписей Архиваріуса или Предсѣдателей Трибуналовъ, когда напротивъ 18 и 20-ю статьями того же положенія постановлено, дабы Коммисія утверждала и свидѣтельствовала не подписи чиновниковъ, но самыя копіи и выписки изъ актовъ, то есть: дабы Коммисія свидѣтельствовала совершенное сходство таковыхъ копій и выписокъ съ подлинными документами.

Вслѣдствіе сего, предписываю Вашему Превосходительству сдѣлать немедленно распоряженіе, дабы на копіяхъ и выпискахъ изъ актовъ, выдаваемыхъ изъ Архива Царства Польскаго лицамъ, доказывающимъ дворянское происхожденіе, Правительственная Коммисія Юстиціи прописывала засвидѣтельствованіе, сообразно тому, какъ опредѣлено въ 18 и 22 статьяхъ положенія о дворянствѣ отъ 25 Іюня (7 Іюля) 1836 года, то есть: дабы утверждала и свидѣтельствовала, что таковыя копіи или выписки совершенно сходны съ подлинными документами.

Варшава, 29 Января (10 Февраля) 1838 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 290.

---

dowéj Sprawiedliwości, zaś na kopjach z Archiwów Gubernialnych tęż własnoręczność podpisów poświadczają Prezesi miejscowego Trybunału Cywilnego, których znowuż własnoręczność poświadcza tenże Członek Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Ztąd wynika, że wyż przytoczone prawo o szlachectwie nie zachowuje się co do tego, iż w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości poświadczaną jest tylko własnoręczność podpisów Archiwisty lub Prezesów Trybunałów, gdy przeciwnie art. 18-ym i 20-ym tegoż prawa przepisano, aby Kommissya stwierdzała i poświadczała nie podpisy urzędników, ale same kopje i wyciągi z akt, to jest, aby Kommissya poświadczała zupełną zgodność takowych kopij i wyciągów z dokumentami oryginalnemi.

Z tego powodu poruczam JWPanu, abyś niezwłocznie wydał rozporządzenie, iżby na kopjach i wyciągach z akt wydawanych z Archiwum Królestwa Polskiego osobom udowadniającym szlachectwo, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zapisywała poświadczanie podług tego, jak przepisano w art. 18-m i 22-m prawa o szlachectwie z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1836 roku, to jest, aby stwierdzała i poświadczała, że takowe kopje lub wyciągi we wszystkiém zgodne są z dokumentami oryginalnemi.

w Warszawie, d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1838 r.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 290.

№ 228.

Постановленіе относительно свидѣтельствованія древнихъ документовъ, представляемыхъ въ Герольдію Царства.

(24 Февраля (8 Марта) 1838 г.)

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ.

Вслѣдствіе представленія Вашего Превосходительства отъ 23 Февраля (7 Марта) с. г., № 1,495, относительно свидѣтельствованія Правительственною Коммисіею Юстиціи копій документовъ, выдаваемыхъ изъ архивовъ лицамъ, доказывающимъ дворянское происхожденіе, даю знать:

1 что возложенное закономъ на Правительственную Коммисію Юстиціи свидѣтельствованіе таковыхъ копій и выписокъ состоитъ, какъ сказано въ предписаніи моемъ, № 290, въ утвержденіи сходства этихъ копій съ подлинными документами, съ которыхъ онѣ списаны, а не въ засвидѣтельствованіи собственноручности подписи Архиваріуса, ибо Коммисія обязана свидѣтельствовать копіи и выписки, а не подписи Архиваріусовъ;

2. что Правительственная Коммисія Юстиціи обязана свидѣтельствовать такимъ образомъ всѣ безъ исключенія выписки и копіи, выдаваемыя изъ находящихся въ Варшавѣ архивовъ;

3. что, въ случаѣ затрудненія въ разобраніи почерка документовъ съ давняго времени, Коммисія можетъ употреблять свѣдущихъ въ этомъ лицъ, а еслибы трудно было пріискать таковыхъ лицъ, въ такомъ случаѣ должна препровождать въ Герольдію подлинники вмѣстѣ съ выписками и копіями;

№ 228.

Postanowienie co do legalizowania dokumentów dawnych, do Heroldyi Królestwa składanych.

(d. 24 Lutego (8 Marca) 1838 r.)

do

Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.

Namiestnik w Królestwie Polskiém.

Z powodu przedstawienia, jakie od JWPana pod dniem 23 Lutego (7 Marca) r. b., Nr. 1,495, otrzymałem w przedmiocie legalizacyi przez Kommissyą Rządową Sprawiedliwości kopij dokumentów wydawanych z archiwów osobom udawadniającym szlachectwo, zawiadamiam:

1. że prawem przepisane dla Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości poświadczanie takowych kopij i wyciągów zależy, jak powiedziano w reskrypcie moim Nr. 290, na stwierdzaniu zgodności tychże kopij z oryginalnemi dokumentami, z których są spisane, nie zaś na poświadczaniu własnoręczności podpisu Archiwisty, gdyż Kommissya winna jest poświadczać sama kopje i wyciągi, a nie podpisy Archiwistów;

2. że Kommissya Rządowa Sprawiedliwości obowiązana poświadczać w taki sposób wszystkie bez wyjątku wypisy i kopje wydawane z archiwów, znajdujących się w Warszawie;

3. że w razie trudności w wyczytaniu pisma dokumentów dawnych, Kommissya mocną jest używać osoby w téj rzeczy biegłe; jeśliby zaś trudno było takowe wynaleźć, natenczas odsyłać ma oryginały, wraz z wyciągami i kopjami, do Heroldyi Królestwa;

4. что утвержденіе сходства съ подлинными документами, какъ выписокъ изъ оныхъ, такъ и копій, выдаваемыхъ изъ архивовъ, находящихся за предѣлами Варшавы, должно быть предоставлено Предсѣдателямъ мѣстныхъ Гражданскихъ Трибуналовъ и Исправительныхъ Судовъ вмѣстѣ съ Прокурорами и Помощниками Прокуроровъ при этихъ Судахъ, съ тѣмъ, что, еслибы чиновники сіи затруднялись въ разобраніи почерка документовъ, въ такомъ случаѣ обязаны препровождать въ Герольдію означенные документы вмѣстѣ съ выписками изъ оныхъ и копіями; наконецъ,

5. что относительно выписокъ изъ документовъ и копій, выдаваемыхъ въ Россіи, Галиціи и Великомъ Княжествѣ Познанскомъ, Правительственная Коммисія не отвѣтствуетъ за ихъ достовѣрность.

Предсѣдателю Герольдіи Царства вмѣстѣ съ симъ дано надлежащее распоряженіе.

Варшава, 24 Февраля (8 Марта) Декабря 1838 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ,
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N. 612.

---

4. że stwierdzanie zgodności z dokumentami oryginalnemi, tak wypisów z nich, jako i kopij wydawanych z archiwów za obrębem Warszawy będących, poruczone ma być Prezesom miejscowych Trybunałów Cywilnych i Sądów Poprawczych łącznie z Prokuratorami i Podprokuratorami tychże Sądów, z warunkiem, iż jeśliby urzędnicy ci znajdowali trudność w wyczytaniu pisma dokumentów, wówczas obowiązani są przesyłać takowe dokumenta, wraz z wyciągami z nich i kopjami, do téjże Heroldyi; nakoniec,

5. że co się tycze wyciągów z dokumentów i kopij wydawanych w Rossyi, Galicyi i Wielkiém Księstwie Poznańskiém, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości nie jest za ich autentyczność odpowiedzialną.

Prezes Heroldyi Królestwa Polskiego otrzymuje jednocześnie stosowne polecenie.

w Warszawie, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1838 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Książę Warszawski.*

Nr. 612.

№ 229.

КНИГА

засвидѣтельствованій актовъ, имѣющихъ быть приведенными въ исполненіе въ Царствѣ или за границею.

Номеръ по порядку.	Котораго числа и мѣсяца.	Чья подпись для засвидѣтельствованія.	Кѣмъ составленъ актъ и какой именно.	Гдѣ актъ будетъ употребленъ.	Кто представляетъ для засвидѣтельствованія.

№ 229.

KSIĘGA

legalizacyi aktów wykonać się mających
w kraju lub za granicą.

Numer bieżący.	Którego dnia miesiąca.	Czyj podpis do legalizacyi.	Czyj akt i jaki.	Gdzie akt będzie użyty.	Kto daje do legalizacyi.

№ 230.

КНИГА

для контроля составленныхъ въ Царствѣ актовъ, о приведеніи коихъ въ исполненіе въ Имперіи Правительственная Коммисія Юстиціи, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта отъ 11 Іюля 1852 года, сообщаетъ присутственнымъ мѣстамъ Имперіи.

Номеръ журнала Правительственной Коммисіи Юстиціи.	Имя и фамилія лица, въ пользу котораго приговоръ или другой актъ долженъ быть приведенъ въ исполненіе въ Имперіи и противъ кого.	Содержаніе акта.	Когда и какому присутственному мѣсту сообщенъ актъ, подлежащій приведенію въ исполненіе въ Имперіи.	Примѣчанія.

№ 230.

KSIĘGA

do kontrolowania aktów sporządzonych w Królestwie, o których wykonalności w Cesarstwie Kommissya Rządowa Sprawiedliwości zawiadamia władze Cesarstwa, stosownie do Zdania Rady Państwa z dnia 11 Lipca 1852 roku.

Numer Dziennika Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości.	Imię i nazwisko osoby, na rzecz któréj wyrok lub inny akt ma być wykonany w Cesarstwie i przeciwko komu.	Treść aktu.	Kiedy i jaką władzę zawiadomiono o wykonalności tego aktu w Cesarstwie.	Uwagi.

№ 231.

КНИГА

для контроля составленныхъ въ Имперіи актовъ, о приведеніи коихъ въ исполненіе присутственныя мѣста Имперіи, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта отъ 11 Іюля 1852 г., сообщаютъ присутственнымъ мѣстамъ Царства.

Номеръ журнала Правительственной Коммиссіи Юстиціи.	Имя и фамилія лица, въ пользу котораго приговоръ или другой актъ долженъ быть приведенъ въ исполненіе въ Царствѣ и противъ кого.	Какое присутственное мѣсто увѣдомляетъ о засвидѣтельствованіи составленнаго въ Имперіи акта.	Число и номеръ отношенія этого присутственнаго мѣста.	Содержаніе акта.	Которому Трибуналу сообщено о приведеніи въ исполненіе этого акта въ Царствѣ.	Примѣчанія.

№ 231.

KSIĘGA

do kontrolowania aktów sporządzonych w Cesarstwie, o których wykonalności władze Cesarstwa uwiadamiają władze Królestwa, na skutek Zdania Rady Państwa z dnia 11 Lipca 1852 roku.

Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku
86434

SEMINARJUM HISTORYCZNE UNIW. WILEŃSK. MCMXV
3802
1930.

Приложеніе къ N= 211.

Вѣдомость о движеніи арестантовъ, состоящихъ въ вѣдѣніи Суда N съ поименованіемъ такихъ уголовныхъ дѣлъ, которыя болѣе полугода остаются неисполненными.

За N четверть N года.

Поименованіе арестантовъ.	N числа, N мѣсяца N года находилось.	въ теченіе N четверти N года поступило.	Итого было.	Изъ этого числа въ теченіе N четверти производство окончено:								Осталось затѣмъ N числа N мѣсяца N года		Вѣдо
				за постановленіемъ приговоровъ		за окончаніемъ слѣдствій и отсылкою оныхъ въ Уголовный Судъ	за воспослѣдованіемъ рѣшеній въ порядкѣ помилованія	по поводу освобожденія обвиненныхъ	по случаю смерти арестантовъ	вслѣдствіе другихъ распоряженій		съ N четверти N года	съ предыдущихъ четвертей года	номеръ по порядку
				имѣющихъ законную силу	неимѣющихъ законной силы									
I. АРЕСТАНТЫ О КОИХЪ НЕ СОСТОЯЛИСЬ ПРИГОВОРЫ. (Здѣсь Помощники Прокурора при Судахъ Исправительной Полиціи покажутъ состоящихъ подъ слѣдствіемъ, *(показать количество цифрами въ графахъ)* Прокуроры же при Уголовныхъ Судахъ покажутъ ожидающихъ постановленія Уголовнымъ Судомъ приговора въ 1-ой инстанціи). *(показать количество цифрами въ графахъ)* Какъ Помощники Прокуроровъ, такъ и Прокуроры покажутъ:														
II. ТѢХЪ, О КОИХЪ СОСТОЯЛИСЬ НЕ ИМѢЮЩІЕ ЗАКОННОЙ СИЛЫ ПРИГОВОРЫ, НА КОТОРЫЕ ПОДАНА ИМИ АППЕЛЯЦІЯ. *(показать количество цифрами въ графахъ)*														
III. ТѢХЪ, О КОИХЪ СОСТОЯЛИСЬ НЕ ИМѢЮЩІЕ ЗАКОННОЙ СИЛЫ ПРИГОВОРЫ И КОТОРЫЕ ОБРАТИЛИСЬ СЪ ПРОСЬБАМИ О ПОМИЛОВАНІИ. *(показать количество цифрами въ графахъ)*														

Вѣдомость объ арестантахъ, о коихъ дѣла остаются неисполненными болѣе полугода со времени поступленія оныхъ въ Судъ

номеръ по порядку	время арестованія: число	время арестованія: мѣсяцъ	время арестованія: годъ	Имя, фамилія и званіе арестанта.	За какое преступленіе или проступокъ.	Гдѣ дѣло находится въ разсмотрѣній или для постановленія приговора остановилось, когда сдѣланы послѣдніе вызовы и какое было послѣднее по производству сего дѣла дѣйствіе.

I. АРЕСТАНТЫ, СОСТОЯЩІЕ БОЛѢЕ ПОЛУГОДА ПОДЪ СЛѢДСТВІЕМЪ.

(*поименовать всѣхъ поочередно, по порядку арестованія, съ прописаніемъ обозначенныхъ въ этихъ графахъ свѣдѣній*)

II. АРЕСТАНТЫ ОЖИДАЮЩІЕ БОЛѢЕ ПОЛУГОДА СО ВРЕМЕНИ АРЕСТОВАНІЯ ПОСТАНОВЛЕНІЯ УГОЛОВНЫМЪ СУДОМЪ ПРИГОВОРА ВЪ I-ой ИНСТАНЦІИ.

(*поименовать всѣхъ поочередно по порядку арестованія*)

Въ этой графѣ, кромѣ вышеозначенныхъ свѣдѣній, показать число отсылки въ Уголовный Судъ, оконченнаго производствомъ слѣдствія.

III. АРЕСТАНТЫ, ОЖИДАЮЩІЕ БОЛѢЕ ПОЛУГОДА СО ВРЕМЕНИ ПРИНЕСЕНІЯ АППЕЛЯЦІИ НА ПРИГОВОРЪ СУДА ВЫСШЕЙ ИНСТАНЦІИ.

(*поименовать всѣхъ поочередно, по порядку арестованія*)

Въ этой графѣ, кромѣ вышеозначенныхъ свѣдѣній, показать число приговора и инстанцію, въ которой состоялся приговоръ, окончено ли объявленіе онаго и когда именно.

IV. АРЕСТАНТЫ, ОЖИДАЮЩІЕ БОЛѢЕ ТРЕХЪ МѢСЯЦЕВЪ СО ВРЕМЕНИ ПРИНЕСЕНІЯ ИМИ ПРОСЬБЫ О ПОМИЛОВАНІИ РѢШЕНІЯ ВЪ ЭТОМЪ ПОРЯДКѢ.

Въ этой графѣ, кромѣ вышеозначенныхъ свѣдѣній, показать число приговора, подачи просьбы о помилованіи и представленія къ оному.

Anneks do Nr. 211.

Wykaz ruchu więźni, zostających pod Sądem N. N., z wyszczególnieniem tych spraw kryminalnych, które nie są załatwione przeszło od pół roku.

Za kwartał N. N. roku N. N.

Wyszczególnienie aresztantów.	W dniu N. miesiąca N. roku N. było.	W kwartale N. N. roku N. N. przybyło.	Było razem.	Z tych w ciągu kwartału N. N. załatwiono przez:							Pozostaje zatém w d. N. N. mca N. r. N.	
				osądzenie		ukończenie śledztwa i odesłanie takowego do Sądu Kryminalnego.	zapadnięcie decyzyi w drodze łaski.	uwolnienie obwinionych.	śmierć aresztantów.	inne rozporządzenia.	z kwartału N. N. r. N. N.	z kwartałów poprzednich.
				prawomocne.	nieprawomocne.							
I. ARESZTANCI NIEOSĄDZENI. (Tu Podprokuratorowie przy Sądach Poprawczych wykażą zostających pod śledztwem, *(wykazać ilość liczbami w rubrykach)*												
A Prokuratorowie przy Sądach Kryminalnych wykażą oczekujących na wyrok Sądu Kryminalnego w I Instancyi.) *(wykazać ilość liczbami w rubrykach)*												
Tak Podprokuratorowie, jak i Prokuratorowie wykażą:												
II. OSĄDZONYCH NIEPRAWOMOCNIE, KTÓRZY PODALI APELLACYĄ. *(wykazać ilość liczbami w rubrykach)*												
III. OSĄDZONYCH NIEPRAWOMOCNIE, KTÓRZY UDALI SIĘ DO ŁASKI. *(wykazać ilość liczbami w rubrykach)*												

Wykaz a

Numer bieżący.

Wykaz aresztantów, których sprawy ciągną się pół roku od czasu przysłania ich do Sądu, nie będąc ukończonemi.

Numer bieżący.	Data aresztowania			Imię, nazwisko, stan i powołanie aresztanta.	Za jakie przestępstwo lub wykroczenie.	Gdzie sprawa jest rozpoznawaną lub sądzoną, na czém się zahacza, do kogo i kiedy uczyniono ostatnie wezwanie, i jaka w téjże sprawie uczyniona ostatnia czynność.
	dzień.	miesiąc.	r o k.			
I. ARESZTANCI, KTÓRZY PRZESZŁO PÓŁ ROKU ZOSTAJĄ POD ŚLEDZTWEM. *(wyliczyć wszystkich, z wyłuszczeniem oznaczonych w tych rubrykach wiadomości, kolejno w porządku aresztowania)*						
II. ARESZTANCI, KTÓRZY OCZEKUJĄ PRZESZŁO PÓŁ ROKU OD CZASU ARESZTOWANIA NA WYROK SĄDU KRYMINALNEGO W I INSTANCYI. *(wyliczyć wszystkich kolejno w porządku aresztowania)*						W téj rubryce, oprócz oznaczonych wyżéj wiadomości, wymienić datę przesyłki ukończonego śledztwa do Sądu Kryminalnego.
III. ARESZTANCI, KTÓRZY OCZEKUJĄ PRZESZŁO PÓŁ ROKU OD DATY APELLACYI NA WYROK WYŻSZEJ INSTANCYI. *(wyliczyć wszystkich kolejno w porządku aresztowania)*						W téj rubryce, oprócz oznaczonych wyżéj wiadomości, wymienić datę wyroku i instancyą, w której zapadł, czy ukończone ogłoszenie onego i kiedy.
IV. ARESZTANCI, KTÓRZY OCZEKUJĄ PRZESZŁO TRZY MIESIĄCE OD DATY UDANIA SIĘ DO ŁASKI NA DECYZYĄ W TEJŻE DRODZE. *(wyliczyć wszystkich kolejno w porządku aresztowania)*						W téj rubryce, oprócz oznaczonych wyżéj wiadomości, wymienić datę wyroku, udania się do łaski, i przedstawienia w téjże drodze.

Uniwersytet Warszawski
BIBLIOTEKA
Wydz. Hum.
Filia w Białymstoku